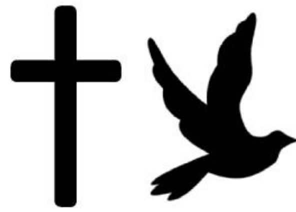

Ungjijtë dhe Veprat e Apostujve

Tabela e Përmbajtjes

Mateu

KAPITULLI 1

1 Libri i brezit të Jezu Krishtit, birit të Davidit, birit të Abrahamit.
2 Abrahamit i lindi Isaku; Isakut i lindi Jakobi; Jakobit i lindi Juda dhe vëllezërit e tij;
3 Judës i lindi Faresi dhe Zara nga Tamara; dhe Faresit i lindi Esromi; Esromit i lindi Arami;
4 Aramit i lindi Aminadabi; Aminadabit i lindi Naasoni; Naassonit i lindi Salmoni;
5 Salmonit i lindi Boozi nga Rakabi; dhe Boozit i lindi Obedi nga Rutha; Obedit i lindi Isai;
6 Isait i lindi mbreti David; Mbretit David i lindi Salomoni nga ajo që kishte qenë gruaja e Urias;
7 Solomonit i lindi Roboami; Roboamit i lindi Abia; Abias i lindi Asa;
8 Asas i lindi Jozafati; Jozafatit i lindi Jorami; Joramit i lindi Ozias;
9 Ozias i lindi Joathami; Joathamit i lindi Ashazi; Ashazit i lindi Ezekia;
10 Ezekias i lindi Manasi; Manasit i lindi Amoni; Amonit i lindi Josia;
11 Josias i lindi Jekonia dhe vëllezërit e tij në kohën kur ata u çuan në Babiloni.
12 Pasi i çuan në Babiloni, Jekonias i lindi Salathieli; Salathielit i lindi Zorobabel;
13 Zorobabelit i lindi Abiudi; Abiudit i lindi Eliakimi; Eliakimit i lindi Azori;
14 Azorit i lindi Sadoku; Sadokut i lindi Akimi; Akimit i lindi Eliudi;
15 Eliudit i lindi Eleazari; Eleazarit i lindi Matani; dhe Matanit i lindi Jakobi;
16 Dhe Jakobit i lindi Jozefi, burri i Marisë, nga e cila lindi Jezusi, i quajtur Krisht.
17 Kështu, të gjitha brezat nga Abrahami deri te Davidi janë katërmbëdhjetë breza; dhe nga Davidi deri në internimin në Babiloni janë katërmbëdhjetë breza; dhe nga rrëmbimi në Babiloni te Krishti ka katërmbëdhjetë breza.
18 Tani lindja e Jezu Krishtit ishte në këtë mënyrë: kur nëna e tij, Maria ishte fejuar me Jozefin, para se të bashkoheshin, ajo u gjet shtatzënë nga Fryma e Shenjtë.
19 Atëherë Jozefi, i shoqi i saj, duke qenë njeri i drejtë dhe që nuk donte ta bënte shembull publikun, vendosi ta linte fshehurazi.
20 Por ndërsa ai po mendonte për këto gjëra, ja, engjëlli i Zotit iu shfaq në ëndërr duke i thënë: Jozef, bir i Davidit, mos ki frikë të marrësh me vete Marinë, gruan tënde, sepse ajo që është ngjizur në të është të Frymës së Shenjtë.
21 Dhe ajo do të lindë një djalë dhe ti do t'i vësh emrin JEZUS, sepse ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre.
22 Tani e gjithë kjo u bë, që të përmbushej ajo që ishte thënë nga Zoti me anë të profetit, duke thënë:
23 Ja, një virgjëreshë do të mbetet me barrë dhe do të lindë një djalë, të cilit do t'ia vënë emrin Emanuel, që do të thotë: "Perëndia me ne".
24 Atëherë Jozefi, duke u ngritur nga gjumi, bëri ashtu siç e kishte urdhëruar engjëlli i Zotit dhe mori gruan e tij.
25 Dhe nuk e njohu deri sa ajo lindi djalin e saj të parëlindur; dhe ai e quajti JEZUS.

KAPITULLI 2

1 Tani kur Jezusi lindi në Betlehem të Judesë në ditët e mbretit Herod, ja, erdhën dijetarë nga lindja në Jeruzalem,
2 duke thënë: "Ku është mbreti i Judenjve që ka lindur?". sepse ne pamë yllin e tij në lindje dhe erdhëm për ta adhuruar.
3 Mbreti Herod, kur i dëgjoi këto, u shqetësua dhe bashkë me të gjithë Jeruzalemi.
4 Dhe, mbasi mblodhi të gjithë krerët e priftërinjve dhe skribët e popullit, i pyeti se ku do të lindte Krishti.
5 Dhe ata i thanë: "Në Betlehem të Judesë, sepse kështu është shkruar nga profeti:
6 Dhe ti Betlehem, në vendin e Judës, nuk je më i vogli ndër princat e Judës, sepse nga ti do të dalë një Guvernator që do të sundojë popullin tim të Izraelit.
7 Atëherë Herodi, mbasi i thirri fshehurazi dijetarët, i pyeti me zell se në ç'orë u shfaq ylli.
8 Pastaj i dërgoi në Betlehem dhe tha: "Shkoni dhe kërkoni me kujdes fëmijën; dhe kur ta gjeni, më lajmëroni që edhe unë të vij dhe ta adhuroj.
9 Kur e dëgjuan mbretin, u larguan; dhe ja, ylli që ata panë në lindje, shkoi para tyre, derisa erdhi dhe u ndal mbi vendin ku ishte fëmija i vogël.
10 Kur panë yllin, u gëzuan me një gëzim jashtëzakonisht të madh.
11 Kur hynë në shtëpi, panë fëmijën me Marinë, nënën e tij, ranë përmbys dhe e adhuruan; ar, temjan dhe mirrë.
12 Dhe, duke u paralajmëruar nga Perëndia në ëndërr që të mos ktheheshin te Herodi, ata u nisën në vendin e tyre nga një rrugë tjetër.
13 Dhe kur ata u larguan, ja, engjëlli i Zotit iu shfaq Jozefit në ëndërr, duke i thënë: "Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe ik në Egjipt dhe ji atje derisa të të njoftoj. Herodi do të kërkojë fëmijën e vogël për ta shkatërruar.
14 Kur u ngrit, mori fëmijën dhe nënën e tij natën dhe shkoi në Egjipt.
15 Dhe qëndroi atje deri në vdekjen e Herodit, që të përmbushej ajo që ishte thënë nga Zoti me anë të profetit, duke thënë: "Unë thirra birin tim nga Egjipti".
16 Atëherë Herodi, kur pa se e tallnin me dijetarët, u zemërua jashtëzakonisht shumë, dhe dërgoi jashtë dhe vrau të gjithë fëmijët që ishin në Betlehem dhe në të gjitha brigjet e tij, nga dy vjeç e poshtë, sipas koha që ai kishte pyetur me zell nga njerëzit e mençur.
17 Atëherë u përmbush ajo që ishte thënë nga profeti Jeremy, duke thënë:
18 Në Ramë u dëgjua një zë, vajtime, vajtime dhe vajtime të mëdha. Rakela qante për bijtë e saj dhe nuk ngushëllohej, sepse ata nuk janë.
19 Por, kur Herodi vdiq, ja, një engjëll i Zotit iu shfaq në ëndërr Jozefit në Egjipt,
20 duke thënë: "Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe shko në vendin e Izraelit, sepse kanë vdekur ata që kërkonin jetën e fëmijës".
21 Ai u ngrit, mori fëmijën dhe nënën e tij dhe shkoi në vendin e Izraelit.
22 Por kur dëgjoi që Arkelau mbretëroi në Jude në dhomën e Herodit, atit të tij, pati frikë të shkonte atje; megjithatë,

duke qenë i paralajmëruar nga Perëndia në ëndërr, u largua në krahinat e Galilesë.
23 Dhe ai erdhi dhe banoi në një qytet të quajtur Nazaret, që të përmbushej ç'ishte thënë nga profetët: "Ai do të quhet Nazareas".

KAPITULLI 3

1 Në ato ditë erdhi Gjon Pagëzori duke predikuar në shkretëtirën e Judesë,
2 dhe duke thënë: "Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afër".
3 Sepse ky është ai për të cilin foli profeti Isaia, duke thënë: "Zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: "Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij".
4 Po ky Gjon kishte rrobën e tij prej leshi deveje dhe një brez lëkure rreth ijëve; dhe mishi i tij ishte karkaleca dhe mjaltë e egër.
5 Atëherë Jeruzalemi, gjithë Judeja dhe gjithë krahina rreth Jordanit dolën drejt tij,
6 Dhe u pagëzuan prej tij në Jordan, duke rrëfyer mëkatet e tyre.
7 Por, kur pa shumë farisenj dhe saducenj që po vinin për t'u pagëzuar, u tha atyre: "O brez nepërkash, kush ju ka paralajmëruar t'i ikni zemërimit që do të vinte?
8 Jepni, pra, fryte të përshtatshme për pendim:
9 Dhe mos mendoni të thoni me vete: Ne kemi Abrahamin për atin tonë, sepse unë po ju them se Perëndia është në gjendje t'i nxjerrë Abrahamit fëmijë nga këta gurë.
10 Dhe tani sëpata është vënë në rrënjën e pemëve; prandaj çdo pemë që nuk jep fryt të mirë pritet dhe hidhet në zjarr.
11 Unë ju pagëzoj me ujë për pendim, por ai që vjen pas meje është më i fuqishëm se unë, të cilit nuk jam i denjë t'i mbaj këpucët; ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr.
12 Të cilit e ka ventilatorin në dorë, ai do të pastrojë plotësisht dyshemenë e tij dhe do të mbledhë grurin e tij në kosh; por bykun do ta djegë me zjarr të pashueshëm.
13 Atëherë Jezusi erdhi nga Galilea në Jordan te Gjoni që të pagëzohej prej tij.
14 Por Gjoni ia ndaloi duke thënë: "Unë kam nevojë të pagëzohem prej teje dhe ti po vjen tek unë?".
15 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: ' 'Lëre të jetë kështu tani, sepse kështu duhet të përmbushim çdo drejtësi". Pastaj ai e vuajti atë.
16 Dhe Jezusi, kur u pagëzua, doli menjëherë nga uji dhe ja, qiejt iu hapën dhe ai pa Frymën e Perëndisë që zbriste si një pëllumb dhe po ndriçonte mbi të.
17 Dhe ja një zë nga qielli që tha: "Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur".

KAPITULLI 4

1 Atëherë Fryma e çoi Jezusin në shkretëtirë për t'u tunduar nga djalli.
2 Dhe, mbasi agjëroi dyzet ditë e dyzet net, më vonë ishte i uritur.
3 Dhe, kur tunduesi iu afrua, i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, urdhëro që këta gurë të bëhen bukë".
4 Por ai u përgjigj dhe tha: "Është shkruar: " Njeriu nuk do të rrojë vetëm me bukë, por me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë".
5 Atëherë djalli e çon në qytetin e shenjtë dhe e vendos në një majë të tempullit,
6 Dhe i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, hidhe poshtë; sepse është shkruar: "Ai do t'i urdhërojë engjëjt e tij për ty; dhe ata do të të mbajnë në duart e tyre, që të mos shkelësh kurrë këmbën tënde". kundër një guri.
7 Jezusi i tha: " Është shkruar përsëri: "Mos e tundo Zotin, Perëndinë tënd".
8 Përsëri, djalli e çon në një mal shumë të lartë dhe i tregon të gjitha mbretëritë e botës dhe lavdinë e tyre;
9 Dhe i tha: "Unë do të të jap të gjitha këto gjëra, në qoftë se ti bie përmbys dhe më adhuron".
10 Atëherë Jezusi i tha: " Largohu që këtej, Satana, sepse është shkruar: "Adhuro Zotin, Perëndinë tënd, dhe shërbeji vetëm atij".
11 Atëherë djalli e la dhe ja, erdhën engjëjt dhe i shërbenin.
12 Dhe Jezusi, kur dëgjoi se Gjonin e futën në burg, u nis për në Galile;
13 Dhe la Nazaretin, erdhi dhe banoi në Kapernaum, që është në bregun e detit, në kufijtë e Zabulonit dhe të Neftalimit.
14 Që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profeti Isaia, duke thënë:
15 Vendi i Zabulonit dhe vendi i Neftalimit, në rrugën e detit, përtej Jordanit, Galilea e Johebrenjve;
16 Populli që rrinte në errësirë pa një dritë të madhe; dhe atyre që ishin ulur në krahinën dhe në hijen e vdekjes u shpërtheu drita.
17 Që nga ajo kohë Jezusi filloi të predikojë dhe të thotë: Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afër.
18 Dhe Jezusi, duke ecur pranë detit të Galilesë, pa dy vëllezër, Simonin, të quajtur Pjetër, dhe Andrean, vëllanë e tij, që po hidhnin rrjetën në det, sepse ishin peshkatarë.
19 Dhe ai u tha atyre: " Ndiqmëni dhe unë do t'ju bëj peshkatarë njerëzish".
20 Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe e ndoqën.
21 Dhe duke shkuar që andej, ai pa dy vëllezër të tjerë, Jakobin, birin e Zebedeut, dhe Gjonin, vëllanë e tij, në një anije me Zebedeun, atin e tyre, duke ndrequr rrjetat; dhe ai i thirri ata.
22 Dhe ata lanë menjëherë anijen dhe atin e tyre dhe e ndoqën.
23 Dhe Jezusi shkonte nëpër gjithë Galilenë, duke mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëruar çdo sëmundje dhe çdo sëmundje në popull.
24 Dhe fama e tij u përhap në mbarë Sirinë; dhe i sollën të gjithë të sëmurët që vuanin nga sëmundje dhe mundime të ndryshme, të demonizuar, të çmendur dhe paralizë; dhe ai i shëroi.
25 Dhe turma të mëdha njerëzish e ndiqnin nga Galilea, nga Dekapoli, nga Jeruzalemi, nga Judeja dhe nga përtej Jordanit.

KAPITULLI 5

1 Dhe, duke parë turmat, u ngjit në mal; dhe kur u ul, iu afruan dishepujt e tij.
2 Dhe ai hapi gojën dhe i mësoi, duke thënë:
3 Lum të varfërit në frymë, sepse e tyre është mbretëria e qiejve.
4 Lum ata që vajtojnë, sepse ata do të ngushëllohen.

5 Lum ata që janë zemërbutë, sepse ata do të trashëgojnë tokën.
6 Lum ata që kanë uri dhe etje për drejtësi, sepse do të ngopen.
7 Lum ata që janë të mëshirshëm, sepse ata do të kenë mëshirë.
8 Lum ata që janë të pastër nga zemra, sepse ata do të shohin Perëndinë.
9 Lum paqebërësit, sepse ata do të quhen bij të Perëndisë.
10 Lum ata që përndiqen për hir të drejtësisë, sepse e tyre është mbretëria e qiejve.
11 Lum ju, kur do t'ju shajnë, do t'ju përndjekin dhe do të thonë çdo gjë të keqe kundër jush në mënyrë të rreme, për hirin tim.
12 Gëzohuni dhe gëzohuni, sepse shpërblimi juaj është i madh në qiej, sepse kështu i përndoqën profetët që ishin para jush.
13 Ju jeni kripa e tokës; por në qoftë se kripa humbet shijen e saj, me çfarë do të kriposet? tani e tutje nuk është mirë për asgjë, veçse të dëbohet dhe të shkelet nën këmbët e njerëzve.
14 Ju jeni drita e botës. Një qytet i ngritur mbi një kodër nuk mund të fshihet.
15 As nuk ndezin një qiri dhe e vënë nën një pus, por mbi një shandan; dhe u jep dritë të gjithë atyre që janë në shtëpi.
16 Kështu le të shkëlqejë drita juaj para njerëzve, që të shohin veprat tuaja të mira dhe të lëvdojnë Atin tuaj që është në qiej.
17 Mos mendoni se kam ardhur për të shkatërruar ligjin ose profetët; nuk kam ardhur për të shkatërruar, por për të përmbushur.
18 Sepse në të vërtetë unë ju them: Derisa qielli dhe toka të kalojnë, asnjë jotë ose një pikë nuk do të kalojë fare nga ligji, derisa të përmbushen të gjitha.
19 Kushdo, pra, që shkel një nga këto urdhërime më të vogla dhe do t'u mësojë njerëzve kështu, do të quhet më i vogli në mbretërinë e qiejve; por kushdo që do t'i bëjë dhe do t'i mësojë ato, do të quhet i madh në mbretërinë e qiejve.
20 Sepse unë po ju them se në qoftë se drejtësia juaj nuk do të kalojë drejtësinë e skribëve dhe të farisenjve, ju nuk do të hyni në mbretërinë e qiejve.
21 Ju keni dëgjuar se ishte thënë nga ata të kohëve të lashta: "Mos vrit"; dhe kushdo që do të vrasë do të jetë në rrezik të gjykimit:
22 Por unë po ju them se kushdo që zemërohet pa shkak kundër vëllait të tij, do të jetë në rrezik të gjykimit; , do të jetë në rrezik nga zjarri i ferrit.
23 Prandaj, në qoftë se e çon dhuratën tënde në altar dhe aty kujtohet se vëllai yt ka diçka kundër teje;
24 Lër aty dhuratën tënde përpara altarit dhe shko; së pari pajtohu me vëllanë tënd dhe pastaj eja dhe bëj dhuratën tënde.
25 Bie dakord shpejt me kundërshtarin tënd, ndërsa je në rrugë me të; që kundërshtari të mos të dorëzojë në çdo kohë te gjykatësi dhe gjykatësi te oficeri dhe ti të futesh në burg.
26 Në të vërtetë po të them se nuk do të dalësh kurrë që andej, derisa të kesh paguar shumën më të madhe.
27 Ju keni dëgjuar se ishte thënë nga ata të kohëve të lashta: "Mos shkel kurorën".
28 Por unë po ju them se kushdo që shikon një grua për ta dëshiruar, ka shkelur kurorën me të në zemrën e tij.
29 Dhe nëse syri yt i djathtë të fyen, nxirre dhe flake prej teje, sepse është e dobishme për ty që të humbasë një nga gjymtyrët e tua dhe jo të hidhet i gjithë trupi yt në ferr.
30 Dhe në qoftë se dora jote e djathtë të fyen, preje dhe flake prej teje, sepse është e dobishme për ty që të humbasë një nga gjymtyrët e tua dhe jo që i gjithë trupi yt të hidhet në ferr.
31 Është thënë: "Kushdo që lë gruan e tij, le t'i japë asaj një letër divorci".
32 Por unë po ju them se kushdo që e lë gruan e tij, përveçse për shkak të kurvërisë, e bën atë të shkelë kurorën; dhe kushdo që martohet me të divorcuarin, shkel kurorën.
33 Përsëri, ju keni dëgjuar se është thënë nga ata të kohëve të lashta: "Mos u beto, por zbato betimet e tua ndaj Zotit.
34 Por unë po ju them: Mos u betoni fare; as nga qielli; sepse ai është froni i Perëndisë:
35 As për tokë; sepse është stoli i këmbëve të tij, as për Jeruzalemin; sepse është qyteti i Mbretit të madh.
36 Nuk do të betohesh as për kokën tënde, sepse nuk mund të bësh asnjë fije floku të bardhë ose të zi.
37 Por komunikimi juaj le të jetë, po, po; Jo, jo, sepse çdo gjë që është më shumë se këto vjen nga e keqja.
38 Ju keni dëgjuar se është thënë: Sy për sy dhe dhëmb për dhëmb.
39 Por unë po ju them se mos i kundërshtoni të keqes;
40 Dhe në qoftë se dikush do të të padisë para ligjit dhe do të të heqë rrobën, le të ketë edhe mantelin tënd.
41 Dhe kushdo që të detyron të ecësh një milje, shko me të dy.
42 Jepi atij që të kërkon dhe mos u largo nga ai që do të të marrë hua.
43 Ju keni dëgjuar se është thënë: "Duaje të afërmin tënd dhe urreje armikun tënd".
44 Por unë po ju them: Duani armiqtë tuaj, bekoni ata që ju mallkojnë, bëni mirë me ata që ju urrejnë dhe lutuni për ata që ju keqtrajtojnë dhe ju përndjekin;
45 që të jeni bijtë e Atit tuaj që është në qiej, sepse ai bën të lindë dielli i tij mbi të këqijtë dhe mbi të mirët dhe u bën shi të drejtëve dhe të padrejtëve.
46 Sepse, nëse i doni ata që ju duan, çfarë shpërblimi keni? a nuk janë të njëjtën gjë edhe tagrambledhësit?
47 Dhe nëse përshëndesni vetëm vëllezërit tuaj, çfarë bëni më shumë se të tjerët? nuk janë kështu edhe tagrambledhësit?
48 Jini, pra, të përsosur, sikurse është i përsosur Ati juaj që është në qiej.

KAPITULLI 6

1 Kini kujdes që të mos e jepni lëmoshën tuaj përpara njerëzve, për t'u parë prej tyre; përndryshe nuk keni asnjë shpërblim nga Ati juaj që është në qiej.
2 Prandaj, kur jep lëmoshë, mos i bie borisë para teje, siç bëjnë hipokritët në sinagoga dhe në rrugë, që të kenë lavdi nga njerëzit. Në të vërtetë po ju them se ata kanë shpërblimin e tyre.
3 Por kur jep lëmoshë, e majta jote të mos dijë se çfarë bën dora jote e djathtë.
4 që lëmosha jote të jetë në fshehtësi dhe Ati yt, që sheh në fshehtësi, do të të shpërblejë haptas.
5 Dhe kur të lutesh, mos u bëj si hipokritët, sepse atyre u pëlqen të luten në këmbë në sinagoga dhe në qoshet e

rrugëve, që të duken nga njerëzit. Në të vërtetë po ju them se ata kanë shpërblimin e tyre.
6 Por ti, kur lutesh, hyr në dollapin tënd dhe, kur të kesh mbyllur derën, lutju Atit tënd në fshehtësi; dhe Ati yt që sheh në fshehtësi do të të shpërblejë haptas.
7 Por kur luteni, mos përdorni përsëritje të kota, siç bëjnë paganët, sepse mendojnë se do të dëgjohen për shkak të fjalëve të tyre të shumta.
8 Mos u bëni, pra, si ata, sepse Ati juaj e di për çfarë keni nevojë, para se t'i kërkoni.
9 Prandaj lutuni në këtë mënyrë: Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt.
10 Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt në tokë, ashtu si në qiell.
11 Bukën tonë të përditshme na e jep sot.
12 Dhe na i fal borxhet tona, ashtu si i falim ne debitorët tanë.
13 Dhe mos na ço në tundim, por na çliro nga i ligu, sepse jotja është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia përjetë. Amen.
14 Sepse, nëse ju ua falni njerëzve gabimet e tyre, edhe Ati juaj qiellor do t'ju falë juve.
15 Por nëse ju nuk ua falni njerëzve gabimet e tyre, as Ati juaj nuk do t'jua falë gabimet tuaja.
16 Përveç kësaj, kur të agjëroni, mos jini të trishtuar si hipokritët, sepse ata shpërfytyrojnë fytyrat e tyre që t'u duken njerëzve se agjërojnë. Në të vërtetë po ju them se ata kanë shpërblimin e tyre.
17 Por ti, kur të agjërosh, vajose kokën dhe laje fytyrën;
18 që ti të mos u duhesh njerëzve se agjëron, por Atit tënd që është në fshehtësi; dhe Ati yt, që sheh në fshehtësi, do të të shpërblejë haptas.
19 Mos grumbulloni për vete thesare mbi tokë, ku tenja dhe ndryshku prishin dhe ku hajdutët çajnë e vjedhin.
20 Por grumbulloni për vete thesare në qiell, ku as tenja, as ndryshku nuk prishin dhe ku hajdutët nuk depërtojnë dhe nuk vjedhin;
21 Sepse ku është thesari juaj, atje do të jetë edhe zemra juaj.
22 Drita e trupit është syri; prandaj në qoftë se syri yt është i pastër, i gjithë trupi yt do të jetë plot dritë.
23 Por nëse syri yt është i lig, gjithë trupi yt do të jetë plot errësirë. Prandaj, nëse drita që është në ty është errësirë, sa e madhe është ajo errësirë!
24 Askush nuk mund t'u shërbejë dy zotërinjve; sepse ose do të urrejë njërin dhe do ta dojë tjetrin; përndryshe ai do të mbahet pas njërit dhe do të përçmojë tjetrin. Ju nuk mund t'i shërbeni Perëndisë dhe mamonit.
25 Prandaj unë po ju them: Mos u shqetësoni për jetën tuaj, çfarë do të hani ose çfarë do të pini; as për trupin tuaj, çfarë do të vishni. A nuk është vallë jeta më shumë se mishi dhe trupi se veshja?
26 Shiko zogjtë e qiellit, sepse ata nuk mbjellin, nuk korrin dhe nuk mbledhin në hambarë; megjithatë Ati juaj qiellor i ushqen ata. A nuk jeni ju shumë më të mirë se ata?
27 Cili nga ju, duke menduar, mund t'i shtojë shtatit të tij një kubit?
28 Dhe pse mendoni për veshjen? Shikoni zambakët e fushës si rriten; ata nuk mundohen, as tjerrin;
29 Por unë po ju them se edhe Salomoni, me gjithë lavdinë e tij, nuk ishte veshur si një prej tyre.
30 Pse, nëse Perëndia e vesh kështu barin e fushës, që sot është dhe nesër hidhet në furrë, a nuk do t'ju veshë edhe më shumë, o njerëz besimpakë?
31 Mos u shqetësoni, pra, duke thënë: "Çfarë do të hamë?". ose: Çfarë do të pimë? ose: "Me çfarë do të vishemi?".
32 (Sepse johebrenjtë kërkojnë të gjitha këto gjëra), sepse Ati juaj qiellor e di se ju keni nevojë për të gjitha këto gjëra.
33 Por para së gjithash kërkoni mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij; dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen.
34 Mos u shqetësoni, pra, për të nesërmen, sepse e nesërmja do të mendojë për gjërat e saj. Ditës i mjafton e keqja e saj.

KAPITULLI 7

1 Mos gjykoni që të mos gjykoheni.
2 Sepse me atë gjykim që gjykoni, do të gjykoheni; dhe me atë masë që matni, do t'ju matet përsëri.
3 Pse shikon lëmishten në syrin e vëllait tënd, por nuk shikon traun në syrin tënd?
4 Ose si do t'i thuash vëllait tënd: Më lër të të heq lëmishten nga syri; dhe ja, një tra është në syrin tënd?
5 O hipokrit, nxirre më parë traun nga syri yt; dhe atëherë do të shikosh qartë për të nxjerrë lëmishten nga syri i vëllait tënd.
6 Mos u jepni qenve atë që është e shenjtë dhe mos i hidhni perlat tuaja para derrave, që ata të mos i shkelin nën këmbë dhe të kthehen dhe t'ju shqyejnë.
7 Kërkoni dhe do t'ju jepet; kërkoni dhe do të gjeni; trokitni dhe do t'ju hapet:
8 Sepse kushdo që kërkon merr; dhe ai që kërkon gjen; dhe atij që troket do t'i hapet.
9 Ose cili prej jush është, të cilit, nëse i biri i kërkon bukë, a do t'i japë një gur?
10 Apo nëse i kërkon një peshk, a do t'i japë një gjarpër?
11 Në qoftë se ju, pra, që jeni të këqij, dini t'u jepni dhurata të mira fëmijëve tuaj, aq më tepër Ati juaj që është në qiej do t'u japë gjëra të mira atyre që ia kërkojnë?
12 Prandaj çdo gjë që dëshironi t'ju bëjnë njerëzit, bëjeni edhe ju atyre, sepse ky është ligji dhe profetët.
13 Hyni në portën e ngushtë, sepse e gjerë është porta dhe e gjerë është udha që të çon në shkatërrim, dhe shumë janë ata që hyjnë aty.
14 Sepse e ngushtë është porta dhe e ngushtë është udha që të çon në jetë, dhe pak janë ata që e gjejnë.
15 Ruhuni nga profetët e rremë që vijnë te ju të veshur si dele, por përbrenda janë ujqër grabitqarë.
16 Ju do t'i njihni nga frytet e tyre. A mbledhin njerëzit rrush me gjemba apo fiq gjembash?
17 Kështu çdo pemë e mirë jep fryt të mirë; por një pemë e prishur jep fryte të këqija.
18 Një pemë e mirë nuk mund të japë fryt të keq, as një pemë e keqe nuk mund të japë fryt të mirë.
19 Çdo pemë që nuk jep fryt të mirë pritet dhe hidhet në zjarr.
20 Prandaj nga frytet e tyre ju do t'i njihni ata.
21 Jo kushdo që më thotë: Zot, Zot, do të hyjë në mbretërinë e qiejve; por ai që bën vullnetin e Atit tim që është në qiej.
22 Shumë do të më thonë atë ditë: "Zot, Zot, a nuk kemi profetizuar në emrin tënd?". dhe në emrin tënd a ke dëbuar

demonët? dhe në emrin tënd ke bërë shumë vepra të mrekullueshme?
23 Dhe atëherë do t'u them atyre se nuk ju kam njohur kurrë; largohuni nga unë, ju që bëni paudhësi.
24 Prandaj, kushdo që i dëgjon këto fjalë të mia dhe i zbaton, do ta krahasoj me një njeri të urtë, i cili e ndërtoi shtëpinë e tij mbi një shkëmb;
25 Dhe ra shiu, erdhën përmbytjet, frynë erërat dhe goditën atë shtëpi; dhe nuk u rrëzua, sepse ishte themeluar mbi një shkëmb.
26 Dhe kushdo që i dëgjon këto fjalë të mia dhe nuk i zbaton, do të krahasohet me një njeri budalla, që e ndërtoi shtëpinë e tij mbi rërë:
27 Dhe ra shiu, erdhën përmbytjet, frynë erërat dhe goditën atë shtëpi; dhe ra dhe rënia e tij ishte e madhe.
28 Dhe ndodhi që kur Jezusi i mbaroi këto fjalë, njerëzit u habitën nga doktrina e tij:
29 Sepse ai i mësonte si një që ka autoritet dhe jo si skribët.

KAPITULLI 8

1 Kur ai zbriti nga mali, turma të mëdha e ndiqnin.
2 Dhe ja, erdhi një lebroz dhe e adhuroi duke thënë: "Zot, po të duash, mund të më pastrosh".
3 Dhe Jezusi zgjati dorën, e preku duke thënë: " Unë dua; qofsh i pastër. Dhe menjëherë lebra e tij u pastrua.
4 Dhe Jezusi i tha:" Shiko se mos i thuaj askujt; por shko, paraqitu te prifti dhe ofroji dhuratën që ka urdhëruar Moisiu, si dëshmi për ta.
5 Dhe kur Jezusi hyri në Kapernaum, iu afrua një centurion duke iu lutur:
6 Dhe duke thënë: "Zot, shërbëtori im rri shtrirë në shtëpi i paralizuar, i munduar rëndë".
7 Dhe Jezusi i tha: ' 'Do të vij dhe do ta shëroj".
8 Centurioni u përgjigj dhe tha: "Zot, unë nuk jam i denjë që ti të hysh nën çatinë time; por thuaj vetëm fjalën dhe shërbëtori im do të shërohet".
9 Sepse unë jam një njeri nën pushtet dhe kam ushtarë nën mua; dhe i them këtij: "Shko, dhe ai shkon; dhe tjetrit: "Eja" dhe ai vjen; dhe shërbëtorit tim: "Bëje këtë dhe ai do ta bëjë".
10 Jezusi, kur e dëgjoi këtë, u mrekullua dhe u tha atyre që e ndiqnin: " Në të vërtetë po ju them se nuk kam gjetur besim kaq të madh as në Izrael".
11 Dhe unë po ju them se shumë do të vijnë nga lindja dhe perëndimi dhe do të ulen me Abrahamin, Isakun dhe Jakobin, në mbretërinë e qiejve.
12 Por bijtë e mbretërisë do të dëbohen në errësirën e jashtme; atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh.
13 Dhe Jezusi i tha centurionit: ' 'Shko; dhe ashtu siç besove, të bëhet me ty. Dhe shërbëtori i tij u shërua në të njëjtën orë.
14 Kur Jezusi hyri në shtëpinë e Pjetrit, pa nënën e gruas së tij të shtrirë dhe të sëmurë nga ethet.
15 Dhe ai ia preku dorën dhe ethet e lanë; dhe ajo u ngrit dhe u shërbeu.
16 Kur u ngrys, i sollën shumë të demonizuar; dhe ai me fjalën e tij i dëboi shpirtrat dhe shëroi të gjithë të sëmurët.
17 Që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profeti Isaia, duke thënë: "Vetë i mori dobësitë tona dhe i solli sëmundjet tona".
18 Tani Jezusi, kur pa rreth tij turma të mëdha, urdhëroi të shkonin në bregun tjetër.
19 Dhe një skrib erdhi dhe i tha: "Mësues, unë do të të ndjek kudo që të shkosh".
20 Dhe Jezusi i tha: " Dhelprat kanë gropa dhe zogjtë e qiellit fole; por Biri i njeriut nuk ka ku ta mbështesë kokën.
21 Dhe një tjetër nga dishepujt e tij i tha:"Zot, më lejo më parë të shkoj të varros atin tim".
22 Por Jezusi i tha: ' 'Ndiqmë; dhe le të varrosin të vdekurit të vdekurit e tyre.
23 Dhe kur ai hipi në një barkë, dishepujt e tij e ndiqnin.
24 Dhe ja, u ngrit një furtunë e madhe në det, aq sa anija u mbulua nga dallgët, por ai flinte.
25 Dhe dishepujt e tij iu afruan dhe e zgjuan duke i thënë: "Zot, na shpëto! ne po mbarojmë".
26 Dhe ai u tha atyre: " Përse keni frikë, o njerëz besimpakë? Atëherë ai u ngrit dhe qortoi erërat dhe detin; dhe pati një qetësi të madhe.
27 Por njerëzit u mrekulluan dhe thanë: "Çfarë njeriu është ky që i binden edhe erërat dhe deti!".
28 Dhe kur arriti në bregun tjetër në krahinën e Gergesenëve, i takuan dy të demonizuar që dilnin nga varret, shumë të egër, sa që askush të mos kalonte nga ajo rrugë.
29 Dhe ja, ata bërtitën duke thënë: "Ç'ka mes nesh me ty, Jezus, Biri i Perëndisë?". a ke ardhur këtu të na mundosh para kohe?
30 Dhe larg tyre ishte një tufë e madhe derrash që kullotnin.
31 Atëherë demonët iu lutën duke i thënë: "Nëse na dëbon, na lejo të shkojmë në tufën e derrave".
32 Dhe ai u tha atyre: ' 'Shkoni". Dhe kur dolën, hynë në tufën e derrave; dhe ja, e gjithë tufa e derrave vrapoi me dhunë nga një pjerrësi në det dhe u shkatërrua në ujëra.
33 Dhe ata që i ruanin ikën, shkuan në qytet dhe treguan gjithçka dhe atë që u kishte ndodhur të demonizuarve.
34 Dhe ja, i gjithë qyteti doli për të takuar Jezusin; dhe, kur e panë, iu lutën që të largohej nga brigjet e tyre.

KAPITULLI 9

1 Dhe ai hipi në një barkë, kaloi dhe hyri në qytetin e tij.
2 Dhe ja, i sollën një të paralizuar, të shtrirë në shtrat; dhe Jezusi, duke parë besimin e tyre, i tha të paralizuarit; Bir, ji i gëzuar; të falen mëkatet e tua.
3 Dhe ja, disa skribë thanë me vete:"Ky blasfemon".
4 Dhe Jezusi, duke njohur mendimet e tyre, tha: ' 'Pse mendoni keq në zemrat tuaja?
5 Sepse është më e lehtë të thuash: "Mëkatet e tua të janë falur". apo të thuash: "Çohu dhe ec?".
6 Por që të dini se Biri i njeriut ka pushtet mbi tokë të falë mëkatet, (atëherë i thotë të paralizuarit): Çohu, merr shtratin tënd dhe shko në shtëpinë tënde.
7 Dhe ai u ngrit dhe shkoi në shtëpinë e tij.
8 Por turmat, kur e panë këtë, u mrekulluan dhe përlëvdonin Perëndinë, që u kishte dhënë një pushtet të tillë njerëzve.
9 Dhe ndërsa Jezusi po largohej prej andej, pa një burrë, me emër Mateu, të ulur në doganë; dhe i tha: " Ndiqmë!". Dhe ai u ngrit dhe e ndoqi.
10 Dhe ndodhi që, ndërsa Jezusi ishte ulur në tryezë në shtëpi, ja, shumë tagrambledhës dhe mëkatarë erdhën dhe u ulën në tryezë me të dhe me dishepujt e tij.

11 Dhe farisenjtë, kur e panë këtë, u thanë dishepujve të tij: "Pse Mjeshtri juaj ha me tagrambledhës dhe mëkatarë?".

12 Por Jezusi, kur i dëgjoi këto, u tha atyre: ' 'Nuk kanë nevojë për mjek të shëruarit, por të sëmurët.

13 Por shkoni dhe mësoni se çfarë do të thotë: "Unë do të kem mëshirë dhe jo flijime", sepse unë nuk erdha për të thirrur në pendim të drejtët, por mëkatarët.

14 Atëherë dishepujt e Gjonit iu afruan dhe i thanë: "Përse ne dhe farisenjtë agjërojmë shpesh, kurse dishepujt e tu nuk agjërojnë?".

15 Dhe Jezusi u tha atyre: " A mund të mbajnë zi dasmorët përderisa dhëndri është me ta? por do të vijnë ditët kur do t'u merret dhëndri dhe atëherë ata do të agjërojnë.

16 Askush nuk i vë një copë pëlhure të re një rrobe të vjetër, sepse ajo që vihet për ta mbushur e merr nga rrobe dhe grisja bëhet më e keqe.

17 Njerëzit nuk hedhin verë të re në kacekë të vjetër; përndryshe kacekët thyhen, vera mbaron dhe kacekët humbasin; por vendosin verë të re në kacekë të rinj dhe të dyja ruhen.

18 Ndërsa ai u fliste atyre këto gjëra, ja, erdhi një kryetar dhe e adhuroi, duke thënë: "Vajza ime tashmë ka vdekur; por eja, vëre dorën mbi të dhe ajo do të jetojë".

19 Dhe Jezusi u ngrit dhe e ndoqi bashkë me dishepujt e tij.

20 Dhe ja, një grua, e cila ishte e sëmurë me një rrjedhje gjaku dymbëdhjetë vjet, iu afrua pas dhe i preku cepin e rrobës së tij.

21 Sepse ajo thoshte me vete: "Po të mund të prek rrobën e tij, do të shërohem".

22 Por Jezusi u kthye dhe, kur e pa, tha: ' 'Bijë, ngushëllohu; besimi yt të shëroi. Dhe gruaja u shërua që nga ajo orë.

23 Dhe kur Jezusi hyri në shtëpinë e kryetarit, pa ministrat dhe njerëzit që zhurmonin,

24 Ai u tha atyre: " Lini vend, sepse shërbëtorja nuk ka vdekur, por fle". Dhe ata talleshin me të.

25 Por, kur njerëzit e nxorën jashtë, ai hyri, e kapi për dore dhe shërbëtorja u ngrit.

26 Dhe fama e tij u përhap në gjithë atë vend.

27 Dhe kur Jezusi u largua që andej, dy të verbër e ndiqnin, duke bërtitur dhe duke thënë: "Bir i Davidit, ki mëshirë për ne".

28 Dhe kur ai hyri në shtëpi, të verbërit iu afruan; dhe Jezusi u tha atyre: " A besoni se unë mund ta bëj këtë? Ata i thanë: "Po, Zot".

29 Atëherë ai ua preku sytë duke thënë: ' 'U bëftë sipas besimit tuaj".

30 Dhe sytë e tyre u hapën; Dhe Jezusi i urdhëroi rreptësisht duke thënë: " Ruhuni se askush nuk e di!".

31 Por ata, kur u larguan, e përhapën famën e tij në gjithë atë vend.

32 Ndërsa ata dolën, ja, i sollën një memec të demonizuar.

33 Kur u dëbua djalli, memeci foli dhe turmat u mrekulluan duke thënë: "Kështu nuk ishte parë kurrë në Izrael".

34 Por farisenjtë thanë: "Ai i dëbon demonët me anë të princit të demonëve".

35 Dhe Jezusi shkonte nëpër të gjitha qytetet dhe fshatrat, duke mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëruar çdo sëmundje dhe çdo sëmundje në popull.

36 Por ai, kur pa turmat, pati dhembshuri për ta, sepse atyre iu ra të fikët dhe u shpërndanë si dele pa bari.

37 Atëherë ai u tha dishepujve të vet: ' 'Të korrat janë vërtet të shumta, por punëtorët janë pak;

38 Lutjuni, pra, Zotit të të korrave që të dërgojë punëtorë në të korrat e tij.

KAPITULLI 10

1 Dhe, mbasi i thirri të dymbëdhjetë dishepujt e tij, u dha atyre pushtet kundër frymërave të ndyra, për t'i dëbuar dhe për të shëruar çdo sëmundje dhe çdo sëmundje.

2 Tani emrat e dymbëdhjetë apostujve janë këta; I pari, Simoni, i quajtur Pjetër, dhe Andrea, vëllai i tij; Jakobi, bir i Zebedeut, dhe Gjoni, vëllai i tij;

3 Filipi dhe Bartolomeu; Thomai dhe Mateu tagrambledhësi; Jakobi, bir i Alfeut, dhe Lebeu, mbiemri i të cilit ishte Tadeu;

4 Simon Kananeani dhe Judë Iskarioti, i cili gjithashtu e tradhtoi.

5 Këta të dymbëdhjetë Jezusi i dërgoi dhe i urdhëroi duke thënë: " Mos shkoni në rrugën e johebrenjve dhe mos hyni në asnjë qytet të samaritanëve.

6 Por shkoni më mirë te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit.

7 Dhe ndërsa shkoni, predikoni duke thënë: "Mbretëria e qiejve është afër".

8 Shëroni të sëmurët, pastroni lebrozët, ngjallni të vdekurit, dëboni demonët; falas keni marrë, falas jepni.

9 Mos jepni as ar, as argjend, as bronz në kuletat tuaja,

10 As trastë për udhëtimin tuaj, as dy tunika, as këpucë, as shufra, sepse punëtori është i denjë për ushqimin e tij.

11 Dhe në cilindo qytet ose qytet që të hyni, pyesni se kush është i denjë në të; dhe qëndroni atje derisa të shkoni që andej.

12 Dhe kur të hyni në një shtëpi, përshëndeteni atë.

13 Dhe nëse shtëpia është e denjë, le të bjerë paqja juaj; por nëse nuk është e denjë, le të kthehet paqja juaj mbi ju.

14 Dhe kushdo që nuk ju pranon dhe nuk i dëgjon fjalët tuaja, kur të dilni nga ajo shtëpi ose qytet, shkundni pluhurin e këmbëve tuaja.

15 Në të vërtetë po ju them se ditën e gjyqit vendi i Sodomës dhe i Gomorrës do të jetë më i tolerueshëm se ai qytet.

16 Ja, unë ju dërgoj si dele në mes të ujqërve; jini, pra, të urtë si gjarpërinjtë dhe të padëmshëm si pëllumbat.

17 Por ruhuni nga njerëzit, sepse do t'ju dorëzojnë në sinedrë dhe do t'ju fshikullojnë në sinagogat e tyre;

18 Dhe ju do të silleni përpara guvernatorëve dhe mbretërve për hirin tim, si dëshmi kundër tyre dhe kundër johebrenjve.

19 Por kur t'ju dorëzojnë, mos mendoni se si dhe çfarë do të flisni, sepse në atë orë do t'ju jepet se çfarë do të flisni.

20 Sepse nuk jeni ju që flisni, por Fryma e Atit tuaj që flet në ju.

21 Dhe vëllai do të dorëzojë vëllanë në vdekje dhe ati fëmijën; dhe fëmijët do të ngrihen kundër prindërve të tyre dhe do t'i vrasin.

22 Dhe të gjithë do t'ju urrejnë për hir të emrit tim, por ai që do të ngulmojë deri në fund do të shpëtohet.

23 Por kur t'ju përndjekin në këtë qytet, ikni në një tjetër, sepse në të vërtetë po ju them se nuk do të kaloni qytetet e Izraelit deri sa të vijë Biri i njeriut.

24 Dishepulli nuk është mbi zotërinë e tij, as shërbëtori mbi zotërinë e tij.
25 Dishepullit i mjafton që të jetë si zotëria e tij dhe shërbëtori si zotëria e tij. Në rast se të zotin e shtëpisë e kanë quajtur Beelzebub, aq më tepër do t'i quajnë ata të shtëpisë së tij?
26 Mos kini frikë, pra, prej tyre, sepse nuk ka asgjë të mbuluar që nuk do të zbulohet; dhe u fsheh, kjo nuk do të njihet.
27 Atë që unë ju them në errësirë, thoni në dritë, dhe atë që dëgjoni në vesh, predikoni mbi çatitë.
28 Dhe mos kini frikë nga ata që vrasin trupin, por nuk mund të vrasin shpirtin, por kini frikë më tepër nga ai që mund të shkatërrojë shpirtin dhe trupin në ferr.
29 A nuk shiten vallë dy harabela për një qindarkë? dhe një prej tyre nuk do të bjerë për tokë pa Atin tuaj.
30 Por të gjitha flokët e kokës sate janë të numëruara.
31 Mos kini frikë, pra, sepse keni më shumë vlerë se shumë harabela.
32 Kushdo, pra, që do të më rrëfejë përpara njerëzve, edhe unë do ta rrëfej përpara Atit tim që është në qiej.
33 Por kushdo që do të më mohojë përpara njerëzve, do ta mohoj edhe unë përpara Atit tim që është në qiej.
34 Mos mendoni se erdha të dërgoj paqen mbi tokë; nuk erdha të dërgoj paqen, por shpatën.
35 Sepse unë erdha të ndaj një burrë nga i ati, bija nga e ëma dhe nusen nga vjehrra.
36 Armiqtë e njeriut do të jenë ata të shtëpisë së tij.
37 Kush e do babanë ose nënën më shumë se mua, nuk është i denjë për mua; dhe ai që do birin ose vajzën më shumë se mua, nuk është i denjë për mua.
38 Dhe ai që nuk e merr kryqin e tij dhe nuk më ndjek, nuk është i denjë për mua.
39 Kush gjen jetën e tij do ta humbasë; dhe ai që humb jetën e tij për hirin tim, do ta gjejë.
40 Ai që ju pranon, më pranon mua dhe ai që më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar.
41 Kush pranon një profet në emër të një profeti, do të marrë shpërblimin e një profeti; dhe ai që pranon të drejtin në emër të të drejtit, do të marrë shpërblimin e të drejtit.
42 Dhe kushdo që do t'i japë për të pirë njërit prej këtyre të vegjëlve vetëm një gotë ujë të ftohtë në emër të një dishepulli, në të vërtetë po ju them, ai nuk do ta humbasë në asnjë mënyrë shpërblimin e tij.

KAPITULLI 11

1 Dhe ndodhi që, kur Jezusi mbaroi së urdhëruari dymbëdhjetë dishepujt e tij, u nis që andej për të mësuar dhe për të predikuar në qytetet e tyre.
2 Kur Gjoni dëgjoi në burg veprat e Krishtit, dërgoi dy nga dishepujt e tij,
3 Dhe i tha: "A je ti ai që duhet të vijë apo të kërkojmë një tjetër?".
4 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Shkoni dhe tregojini Gjonit gjërat që dëgjoni dhe shihni:
5 Të verbërit marrin shikimin, të çalët ecin, lebrozët pastrohen dhe të shurdhërit dëgjojnë, të vdekurit ringjallen dhe të varfërve u predikohet ungjilli.
6 Dhe lum ai që nuk do të skandalizohet nga unë.
7 Dhe ndërsa ata po largoheshin, Jezusi filloi t'u thotë turmave për Gjonin: " Çfarë keni dalë të shihni në shkretëtirë? Një kallam i tundur nga era?
8 Por çfarë dolët të shihni? Një burrë i veshur me rroba të buta? ja, ata që veshin rroba të buta janë në shtëpitë e mbretërve.
9 Por çfarë dolët të shihni? Një profet? po, unë ju them juve dhe më shumë se një profet.
10 Sepse ky është ai për të cilin është shkruar: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim përpara fytyrës sate, i cili do të përgatisë rrugën tënde përpara teje".
11 Në të vërtetë po ju them se midis atyre që kanë lindur nga gratë nuk ka dalë asnjë më i madh se Gjon Pagëzori, por më i vogli në mbretërinë e qiejve është më i madh se ai.
12 Dhe që nga ditët e Gjon Pagëzorit e deri më tani mbretëria e qiejve vuan nga dhuna dhe të dhunshmit e marrin me dhunë.
13 Sepse të gjithë profetët dhe ligji profetizuan deri në Gjonin.
14 Dhe nëse doni ta merrni, ky është Elia, që do të vinte.
15 Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.
16 Por me çfarë ta krahasoj këtë brez? Është si fëmijët që ulen në treg dhe u thërrasin shokëve të tyre,
17 dhe duke thënë: "Ne ju kemi rënë fyellit dhe ju nuk keni kërcyer; ne kemi vajtuar për ju dhe ju nuk keni vajtuar.
18 Sepse erdhi Gjoni që as hante, as pinte, dhe ata thonë: "Ai ka një demon".
19 Erdhi Biri i njeriut, duke ngrënë dhe duke pirë, dhe ata thonë: "Ja një grykës dhe një pijanec, mik i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve". Por mençuria është e justifikuar nga fëmijët e saj.
20 Atëherë ai filloi të qortojë qytetet ku ishin kryer shumica e veprave të tij të fuqishme, sepse ato nuk u penduan.
21 Mjerë ti, Korazin! mjerë ti, Betsaida! sepse, nëse veprat e fuqishme që u bënë te ju, do të ishin bërë në Tiro dhe në Sidon, ata do të ishin penduar shumë kohë më parë të veshur me thes dhe hi.
22 Por unë po ju them: Ditën e gjyqit do të jetë më e tolerueshme për Tiro dhe Sidon se sa për ju.
23 Dhe ti, Kapernaum, që je ngritur deri në parajsë, do të zbresësh në ferr, sepse po të ishin kryer në Sodomë veprat e fuqishme që janë bërë te ti, do të kishte mbetur deri më sot.
24 Por unë po ju them se ditën e gjyqit vendi i Sodomës do të jetë më i tolerueshëm se ty.
25 Në atë kohë Jezusi u përgjigj dhe tha: " Të falënderoj, o Atë, Zot i qiellit dhe i tokës, sepse ua fshehe këto të urtit dhe të maturit dhe ua zbulove foshnjave.
26 Edhe kështu, o Atë, sepse kështu u duk mirë në sytë e tu.
27 Çdo gjë më është dorëzuar nga Ati im; dhe askush nuk e njeh Birin, përveç Atit; Askush nuk njeh Atin, përveç Birit dhe atij të cilit Biri do t'ia zbulojë.
28 Ejani tek unë, ju të gjithë të munduar dhe të rënduar, dhe unë do t'ju jap çlodhje.
29 Merrni mbi vete zgjedhën time dhe mësoni nga unë; sepse unë jam zemërbutë dhe i përulur nga zemra dhe ju do të gjeni prehje për shpirtrat tuaj.
30 Sepse zgjedha ime është e lehtë dhe barra ime është e lehtë.

KAPITULLI 12

1 Në atë kohë Jezusi po kalonte nëpër grurë të shtunën; dhe dishepujt e tij, të uritur, filluan të këpusin kallinj dhe të hanë.
2 Por farisenjtë, kur e panë këtë, i thanë: "Ja, dishepujt e tu bëjnë atë që nuk lejohet të bëhet ditën e shtunë".
3 Por ai u tha atyre: " A nuk e keni lexuar ju çfarë bëri Davidi, kur ai dhe ata që ishin me të, kur ishte i uritur?
4 Si hyri në shtëpinë e Perëndisë dhe hëngri bukët e paraqitjes, të cilat nuk lejohej t'i hante as ai, as ata që ishin me të, por vetëm priftërinjtë?
5 Apo nuk keni lexuar në ligj se si priftërinjtë në tempull, të shtunave, përdhosin të shtunën dhe janë të paqortueshëm?
6 Por unë po ju them se në këtë vend është një më i madh se tempulli.
7 Por po ta dinit se çfarë do të thotë kjo, unë do të kem mëshirë dhe jo flijime, nuk do të kishit dënuar të pafajshmit.
8 Sepse Biri i njeriut është Zot edhe i ditës së shtunë.
9 Dhe, si u largua prej andej, hyri në sinagogën e tyre;
10 Dhe ja, ishte një njeri të cilit i ishte tharë dora. Dhe ata e pyetën duke thënë: "A lejohet të shërosh të shtunën?". që të mund ta akuzonin.
11 Dhe ai u tha atyre: " Cili njeri do të ketë midis jush që të ketë një dele dhe, nëse ajo bie në një gropë ditën e shtunë, a nuk do ta kapë dhe ta nxjerrë jashtë?".
12 Sa më i mirë, pra, një njeri se një dele? Prandaj është e ligjshme të bësh mirë ditën e shtunës.
13 Atëherë ai i tha njeriut: " Shtrije dorën tënde". Dhe ai e shtriu; dhe u restaurua i plotë, si tjetri.
14 Atëherë farisenjtë dolën dhe bënë këshill kundër tij se si ta shkatërronin.
15 Por Jezusi, kur e kuptoi, u tërhoq që andej; dhe turma të mëdha e ndiqnin dhe ai i shëroi të gjithë;
16 Dhe i urdhëroi që të mos e bënin të njohur:
17 Që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profeti Isaia, duke thënë:
18 Ja, shërbëtori im që kam zgjedhur; i dashuri im, në të cilin shpirti im kënaqet; do të vë mbi të frymën time dhe ai do t'u tregojë drejtësinë johebrenjve.
19 Ai nuk do të grindet dhe nuk do të bërtasë; Askush nuk do ta dëgjojë zërin e tij nëpër rrugë.
20 Ai nuk do ta thyejë kallamin e thyer dhe nuk do ta shuajë lirin e tymosur, deri sa të dërgojë drejtësinë drejt fitores.
21 Dhe johebrenjtë do të kenë besim në emrin e tij.
22 Atëherë i sollën një të demonizuar, të verbër dhe memec; dhe ai e shëroi, aq sa i verbëri dhe memeci folën dhe pa.
23 Dhe gjithë populli u habit dhe tha: "A nuk është ky i biri i Davidit?".
24 Por farisenjtë, kur e dëgjuan këtë, thanë: "Ky nuk i dëbon demonët, por me anë të Beelzebubit, princit të demonëve".
25 Dhe Jezusi i njohu mendimet e tyre dhe u tha atyre: "
Çdo mbretëri e përçarë në vetvete shkretohet; dhe çdo qytet ose shtëpi e përçarë në vetvete nuk do të qëndrojë;
26 Dhe nëse Satani e dëbon Satanin, ai është i ndarë kundër vetvetes; si do të qëndrojë, pra, mbretëria e tij?
27 Dhe nëse unë i dëboj demonët nëpërmjet Beelzebubit, me anë të kujt i dëbojnë fëmijët tuaj? prandaj ata do të jenë gjykatësit tuaj.
28 Por nëse unë i dëboj demonët me anë të Frymës së Perëndisë, atëherë mbretëria e Perëndisë ka ardhur te ju.
29 Ose si mund të hyjë ndokush në shtëpinë e një të forti dhe t'i plaçkit pasurinë, po të mos e lidhi më parë të fortin? dhe pastaj ai do të prishë shtëpinë e tij.
30 Kush nuk është me mua është kundër meje; dhe ai që nuk mbledh me mua shpërndan.
31 Prandaj unë ju them, çdo mëkat dhe blasfemi do t'u falet njerëzve; por blasfemia kundër Frymës së Shenjtë nuk do t'u falet njerëzve.
32 Dhe kushdo që flet kundër Birit të njeriut, do t'i falet; por kushdo që flet kundër Frymës së Shenjtë, nuk do t'i falet as në këtë botë, as në botën e ardhshme.
33 Ose bëje pemën të mirë dhe frytin e saj të mirë; përndryshe bëje pemën të korruptohet dhe fryti i tij të prishet, sepse pema njihet nga fryti i tij.
34 O brez nepërkash, si mund të flisni të mira, duke qenë të këqij? sepse goja flet nga bollëku i zemrës.
35 Njeriu i mirë nxjerr gjëra të mira nga thesari i mirë i zemrës, dhe njeriu i keq nga thesari i keq nxjerr të këqija.
36 Por unë po ju them se çdo fjalë kot që do të thonë njerëzit, do të japin llogari ditën e gjyqit.
37 Sepse me fjalët e tua do të justifikohesh dhe me fjalët e tua do të dënohesh.
38 Atëherë disa skribë dhe farisenj u përgjigjën duke thënë:"Mësues, ne duam të shohim një shenjë nga ti".
39 Por ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Një brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë; dhe nuk do t'i jepet asnjë shenjë, përveç shenjës së profetit Jonas:
40 Sepse ashtu si Jona qëndroi tri ditë e tri net në barkun e balenës; kështu Biri i njeriut do të jetë tri ditë e tri net në zemër të tokës.
41 Burrat e Ninives do të ngrihen në gjyq bashkë me këtë brez dhe do ta dënojnë, sepse u penduan për predikimin e Jonas; dhe ja, këtu është një më i madh se Jona.
42 Mbretëresha e jugut do të ringjallet në gjyq me këtë brez dhe do ta dënojë, sepse ajo erdhi nga skajet e tokës për të dëgjuar diturinë e Salomonit; dhe ja, këtu është një më i madh se Salomoni.
43 Kur fryma e ndyrë del nga një njeri, ai ecën nëpër vende të thata, duke kërkuar prehje dhe nuk e gjen.
44 Atëherë ai tha: "Unë do të kthehem në shtëpinë time nga dola; dhe kur të vijë, e gjen bosh, të fshirë dhe të zbukuruar.
45 Atëherë ai shkon dhe merr me vete shtatë frymëra të tjera më të liga se ai, dhe ata hyjnë dhe banojnë atje; dhe gjendja e fundit e atij njeriu është më e keqe se e para. Kështu do të jetë edhe për këtë brez të lig.
46 Ndërsa ai ende po fliste me popullin, ja, nëna e tij dhe vëllezërit e tij qëndruan jashtë dhe donin të flisnin me të.
47 Atëherë njëri i tha: "Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tu janë jashtë dhe duan të flasin me ty".
48 Por ai u përgjigj dhe i tha atij që i kishte thënë: " Kush është nëna ime?". dhe kush janë vëllezërit e mi?
49 Dhe ai e shtriu dorën drejt dishepujve të vet dhe tha: " Ja nëna ime dhe vëllezërit e mi!
50 Sepse kushdo që bën vullnetin e Atit tim që është në qiej, është vëllai, motra dhe nëna ime.

KAPITULLI 13

1 Po atë ditë Jezusi doli nga shtëpia dhe u ul në breg të detit.

2 Dhe turma të mëdha u mblodhën rreth tij, kështu që ai
hipi në një anije dhe u ul; dhe gjithë turma u ndal në breg.
3 Dhe ai u foli atyre shumë gjëra në shëmbëlltyra, duke
thënë: " Ja, një mbjellës doli për të mbjellë;
4 Dhe kur mbolli, disa fara ranë buzë rrugës dhe zogjtë
erdhën dhe i hëngrën.
5 Disa ranë në gurishte, ku nuk kishin shumë dhe dhe
mbinë menjëherë, sepse nuk kishin thellësi dheu.
6 Dhe kur perëndoi dielli, ata u dogjën; dhe ngaqë nuk
kishin rrënjë, u thanë.
7 Dhe disa ra në ferra; dhe ferrat mbinë dhe i mbytën.
8 Por një tjetër ra në tokë të mirë dhe dha fryt, një
njëqindfish, tjetri gjashtëdhjetëfish dhe tjetri tridhjetëfish.
9 Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.
10 Dhe dishepujt iu afruan dhe i thanë: "Pse u flet atyre me
shëmbëlltyra?".
11 Ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Sepse juve ju është
dhënë të njihni misteret e mbretërisë së qiejve, por atyre
nuk u është dhënë.
12 Sepse atij që ka, do t'i jepet dhe do të ketë më shumë,
por atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka.
13 Prandaj unë u flas atyre me shëmbëlltyra, sepse ata
shohin nuk shohin; dhe duke dëgjuar nuk dëgjojnë dhe nuk
kuptojnë.
14 Dhe në to përmbushet profecia e Isaias, që
thotë:"Dëgjoni, por nuk do të kuptoni; dhe duke parë do të
shihni dhe nuk do të kuptoni:
15 Sepse zemra e këtij populli është e mprehtë, veshët e tij
janë të lodhur nga dëgjimi dhe sytë e tyre janë të mbyllur;
që të mos shohin me sytë e tyre, të dëgjojnë me veshët e
tyre, të kuptojnë me zemër dhe të kthehen në besim, dhe
unë t'i shëroj.
16 Por lum sytë tuaj që shohin dhe veshët tuaj që dëgjojnë.
17 Sepse në të vërtetë unë ju them se shumë profetë dhe
njerëz të drejtë kanë dashur të shohin ato gjëra që ju shihni
dhe nuk i kanë parë; dhe të dëgjoni ato që dëgjoni dhe nuk
i keni dëgjuar.
18 Dëgjoni, pra, shëmbëlltyrën e mbjellësit.
19 Kur dikush e dëgjon fjalën e mbretërisë dhe nuk e
kupton, vjen i ligu dhe ia merr atë që ishte mbjellë në
zemrën e tij. Ky është ai që mori farën gjatë rrugës.
20 Por ai që ka marrë farën në gurishte, është ai që e
dëgjon fjalën dhe e merr me gëzim;
21 Megjithatë ai nuk i ka rrënjët në vetvete, por zgjat për
njëfarë kohe; sepse kur lind mundimi ose përndjekja për
shkak të fjalës, ai skandalizohet.
22 Edhe ai që mori farën midis ferrave është ai që e dëgjon
fjalën; dhe kujdesi për këtë botë dhe mashtrimi i pasurisë e
mbysin fjalën dhe ai bëhet i pafrytshëm.
23 Por ai që ka marrë farën në tokë të mirë është ai që e
dëgjon fjalën dhe e kupton; që gjithashtu jep fryt dhe jep
njëqindfish, tjetra gjashtëdhjetë dhe tjetra tridhjetëfish.
24 Ai u bëri atyre një shëmbëlltyrë tjetër, duke thënë: "
Mbretëria e qiejve i ngjan një njeriu që mbolli farë të mirë
në arën e tij.
25 Por, ndërsa njerëzit po flinin, armiku i tij erdhi, mbolli
egjra midis grurit dhe iku.
26 Por kur tehu mbiu dhe dha fryt, u shfaq edhe egjra.
27 Atëherë shërbëtorët e të zotit të shtëpisë erdhën dhe i
thanë: "Zotëri, a nuk mbolle farë të mirë në arën tënde?".
nga vjen egjra?
28 Ai u tha atyre: "Këtë e ka bërë një armik. Shërbëtorët i
thanë: "A dëshiron të shkojmë t'i mbledhim?".
29 Por ai tha: "Jo; se mos, ndërsa mblidhni egjrën, të
çrrënjosni me to edhe grurin.
30 Le të rriten të dyja bashkë deri në korrje; dhe në kohën e
korrjes do t'u them korrësve: Mblidhni më parë egjrën dhe
lidhni në tufa për ta djegur; por grurin mblidheni në
hambarin tim.
31 Ai u dha atyre një shëmbëlltyrë tjetër, duke thënë: "
Mbretëria e qiejve i ngjan një kokrre sinapi, që një njeri e
mori dhe e mbolli në arën e vet.
32 E cila është me të vërtetë më e vogla nga të gjitha farat;
por kur rritet, është më e madhja ndër barishte dhe bëhet
pemë, saqë zogjtë e qiellit vijnë dhe banojnë në degët e saj.
33 Ai u tha atyre një shëmbëlltyrë tjetër; Mbretëria e qiejve
i ngjan majasë, të cilën një grua e mori dhe e fshehu në tri
masa mielli, derisa të mbrohej i gjithë.
34 Të gjitha këto gjëra Jezusi i tha turmës në shëmbëlltyra;
dhe ai nuk u foli atyre pa një shëmbëlltyrë:
35 Që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profeti, duke
thënë: "Do të hap gojën time në shëmbëlltyra". Unë do të
them gjëra që janë mbajtur të fshehta që nga themelimi i
botës.
36 Atëherë Jezusi e nisi turmën dhe hyri në shtëpi; dhe
dishepujt e tij iu afruan duke i thënë: "Na trego
shëmbëlltyrën e egjrës së arës".
37 Ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Ai që mbjell farën e mirë
është Biri i njeriut;
38 Fusha është bota; fara e mirë janë bijtë e mbretërisë; por
egjra janë bij të të ligut;
39 Armiku që i mbolli është djalli; korrja është fundi i
botës; kurse korrësit janë engjëjt.
40 Prandaj egjra mblidhet dhe digjet në zjarr; kështu do të
jetë në fund të kësaj bote.
41 Biri i njeriut do të dërgojë engjëjt e tij dhe ata do të
mbledhin nga mbretëria e tij të gjitha gjërat që fyejnë dhe
ata që bëjnë paudhësi;
42 Dhe do t'i hedhin në një furrë zjarri; atje do të ketë
vajtim dhe kërcëllim dhëmbësh.
43 Atëherë të drejtët do të shkëlqejnë si dielli në
mbretërinë e Atit të tyre. Kush ka veshë për të dëgjuar, le të
dëgjojë.
44 Përsëri, mbretëria e qiejve është si një thesar i fshehur
në një fushë; atë që njeriu e gjen, e fsheh dhe nga gëzimi
shkon e shet gjithçka që ka dhe e ble atë arë.
45 Përsëri, mbretëria e qiejve i ngjan një tregtari që kërkon
margaritarë të bukur;
46 I cili, mbasi gjeti një margaritar të shtrenjtë, shkoi, shiti
gjithçka që kishte dhe e bleu.
47 Përsëri, mbretëria e qiejve i ngjan një rrjete që u hodh
në det dhe u mblodh çdo lloji.
48 Të cilat, kur u mbush, tërhoqën në breg, u ulën dhe
mblodhën të mirat në enë, por të keqen e hodhën tutje.
49 Kështu do të jetë në fund të botës: do të dalin engjëjt
dhe do t'i ndajnë të ligjtë nga mesi i të drejtëve,
50 Dhe do t'i hedhin në furrën e zjarrit; atje do të ketë
vajtim dhe kërcëllim dhëmbësh.
51 Jezusi u tha atyre: " A i keni kuptuar të gjitha këto gjëra?
Ata i thanë: "Po, Zot".
52 Atëherë ai u tha atyre: " Prandaj çdo skrib që mësohet
për mbretërinë e qiejve është si një zot shtëpie, i cili nxjerr
nga thesari i tij gjëra të reja dhe të vjetra.

53 Dhe ndodhi që, kur Jezusi i mbaroi këto shëmbëlltyra, u largua që andej.
54 Dhe kur erdhi në vendin e tij, i mësonte në sinagogën e tyre, aq sa ata u habitën dhe thoshin: "Nga e ka këtë dituri dhe këto vepra të fuqishme?".
55 A nuk është ky i biri i marangozit? a nuk quhet nëna e tij Mari? dhe vëllezërit e tij Jakobi, Jose, Simon dhe Juda?
56 Dhe motrat e tij, a nuk janë të gjitha me ne? Nga i ka, pra, ky të gjitha këto?
57 Dhe ata u ofenduan për të. Por Jezusi u tha atyre: " Asnjë profet nuk është i pandershëm, përveç në atdheun e tij dhe në shtëpinë e tij.
58 Dhe ai nuk bëri shumë vepra të fuqishme atje për shkak të mosbesimit të tyre.

KAPITULLI 14

1 Në atë kohë Herodi tetrarku dëgjoi për famën e Jezusit,
2 Dhe u tha shërbëtorëve të tij: "Ky është Gjon Pagëzori; ai u ringjall prej së vdekurish; dhe prandaj veprat e fuqishme shfaqen në të.
3 Sepse Herodi e kishte kapur Gjonin, e kishte lidhur dhe e kishte futur në burg për hir të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të tij.
4 Sepse Gjoni i tha: "Nuk të lejohet ta kesh atë".
5 Dhe, kur donte ta vriste, pati frikë nga turma, sepse e konsideronin si profet.
6 Por kur festohej ditëlindja e Herodit, e bija e Herodiadës kërceu para tyre dhe i pëlqeu Herodit.
7 Pas kësaj, ai i premtoi me betim se do t'i jepte asaj çfarëdo që ajo t'i kërkonte.
8 Dhe ajo, duke qenë e këshilluar më parë nga e ëma, tha: "Më jep këtu kokën e Gjon Pagëzorit në një karikues".
9 Mbretit i erdhi keq; megjithatë, për hir të betimit dhe atyre që ishin me të në tryezë, urdhëroi t'ia jepnin.
10 Dhe dërgoi t'ia prenë kokën Gjonit në burg.
11 Dhe kokën e tij e sollën në një pjatë dhe ia dhanë vajzës; dhe ajo ia çoi nënës së saj.
12 Dhe dishepujt e tij erdhën, e morën trupin, e varrosën dhe shkuan e ia treguan Jezusit.
13 Kur Jezusi e dëgjoi këtë, u nis që andej me anije në një vend të shkretë, veçmas;
14 Dhe Jezusi doli, pa një turmë të madhe, pati dhembshuri për ta dhe shëroi të sëmurët e tyre.
15 Dhe kur u bë mbrëmje, dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: "Ky është një vend i shkretë dhe koha ka kaluar; Lëre turmën që të shkojnë nëpër fshatra dhe të blejnë ushqime.
16 Por Jezusi u tha atyre: ' 'Nuk duhet të largohen; jepini të hanë.
17 Dhe ata i thanë: "Kemi këtu vetëm pesë bukë dhe dy peshq".
18 Ai tha: "Më sillni këtu".
19 Dhe ai e urdhëroi turmën të ulej në bar, mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qielli, bekoi, theu dhe ua dha bukët dishepujve të tij dhe dishepujt turmës. .
20 Dhe të gjithë hëngrën dhe u ngopën; dhe mblodhën nga copat që kishin mbetur plot dymbëdhjetë shporta.
21 Ata që hëngrën ishin rreth pesë mijë burra, pa llogaritur gratë dhe fëmijët.
22 Menjëherë Jezusi i detyroi dishepujt e vet të hipnin në barkë dhe të shkonin përpara tij në bregun tjetër, ndërsa ai të largonte turmat.
23 Dhe, mbasi i nisi turmat, u ngjit në një mal veçmas për t'u lutur; dhe kur u ngrys, ai ishte atje vetëm.
24 Por anija ishte në mes të detit, e tundur nga dallgët, sepse era ishte e kundërt.
25 Dhe në rojën e katërt të natës Jezusi shkoi tek ata duke ecur mbi det.
26 Dhe dishepujt, kur e panë që po ecte mbi det, u shqetësuan dhe thanë: "Është një frymë; dhe ata bërtitën nga frika.
27 Por Jezusi u foli menjëherë atyre duke thënë: "Qëndroni; jam unë; mos kini frikë.
28 Dhe Pjetri iu përgjigj dhe tha:"Zot, nëse je ti, më urdhëro të vij te ti mbi ujë".
29 Dhe ai tha: " Eja!". Dhe, kur Pjetri zbriti nga anija, eci mbi ujë për të shkuar te Jezusi.
30 Por, kur pa erën të furishme, pati frikë; dhe duke filluar të fundosej, bërtiti duke thënë: "Zot, më shpëto".
31 Dhe Jezusi e zgjati menjëherë dorën, e kapi dhe i tha: " O besimpak, përse dyshoje?
32 Dhe kur hynë në anije, era pushoi.
33 Atëherë ata që ishin në barkë erdhën dhe e adhuruan duke thënë: "Me të vërtetë ti je Biri i Perëndisë".
34 Mbasi kaluan, arritën në vendin e Genesaretit.
35 Dhe, kur njerëzit e atij vendi e njohën, dërguan njerëz në gjithë krahinën përreth dhe i sollën të gjithë të sëmurët;
36 Dhe iu lutën që të preknin vetëm cepin e rrobës së tij; dhe të gjithë ata që e prekën u shëruan plotësisht.

KAPITULLI 15

1 Atëherë skribët dhe farisenjtë nga Jeruzalemi erdhën te Jezusi dhe i thanë:
2 Pse dishepujt e tu shkelin traditën e pleqve? sepse nuk i lajnë duart kur hanë bukë.
3 Por ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Përse edhe ju e shkelni urdhërimin e Perëndisë me anë të traditës suaj?
4 Sepse Perëndia ka urdhëruar duke thënë: "Ndero atin dhe nënën tënde dhe kush mallkon babanë ose nënën, le të vdesë".
5 Por ju thoni: "Kushdo që i thotë të atit ose nënës së tij: "Është një dhuratë, nga të gjitha ato që mund të përfitosh nga unë".
6 Dhe mos nderoni atin ose nënën e tij, ai do të jetë i lirë. Kështu ju e keni bërë të pavlefshme urdhërimin e Perëndisë me anë të traditës suaj.
7 O hipokritë, mirë profetizoi Isaia për ju, duke thënë:
8 Ky popull më afrohet me gojën e tij dhe më nderon me buzët e tij; por zemra e tyre është larg meje.
9 Por më kot më adhurojnë, duke mësuar si doktrina urdhërimet e njerëzve.
10 Dhe thirri turmën dhe u tha atyre: " Dëgjoni dhe kuptoni:
11 Ajo që hyn në gojë nuk e ndot njeriun; por ajo që del nga goja e ndot njeriun.
12 Atëherë dishepujt e tij erdhën dhe i thanë: "A e di ti se farisenjtë u skandalizuan kur dëgjuan këto fjalë?".
13 Por ai u përgjigj dhe tha: " Çdo bimë që nuk e ka mbjellë Ati im qiellor, do të shkulet me rrënjë".
14 Lërini të qetë: janë prijës të verbër të të verbërve. Dhe nëse i verbëri udhëheq të verbrin, të dy do të bien në gropë.

15 Atëherë Pjetri u përgjigj dhe i tha: "Na trego këtë shëmbëlltyrë".
16 Dhe Jezusi tha: " A mos keni kuptuar akoma?
17 A nuk e kuptoni ende se çdo gjë që hyn në gojë, hyn në bark dhe hidhet jashtë në bark?
18 Por gjërat që dalin nga goja dalin nga zemra; dhe e ndotin njeriun.
19 Sepse nga zemra dalin mendime të liga, vrasje, kurorëshkelje, kurvëri, vjedhje, dëshmi të rreme, blasfemi;
20 Këto janë gjërat që e ndotin njeriun; por të hash me duar të palara nuk e ndot njeriun.
21 Atëherë Jezusi shkoi që andej dhe shkoi në brigjet e Tiros dhe të Sidonit.
22 Dhe ja, një grua nga Kanaani doli nga ato brigje dhe i thirri duke thënë: "Ki mëshirë për mua, o Zot, Biri i Davidit; vajza ime është tmerrësisht e shqetësuar nga një djall.
23 Por ai nuk iu përgjigj asaj asnjë fjalë. Dhe dishepujt e tij iu afruan dhe iu lutën duke thënë: "Lëre të shkojë; sepse ajo bërtet pas nesh.
24 Por ai u përgjigj dhe tha: " Unë nuk jam dërguar veç te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit".
25 Atëherë ajo erdhi dhe e adhuroi duke thënë: "Zot, më ndihmo".
26 Por ai u përgjigj dhe tha: " Nuk është mirë të marrësh bukën e fëmijëve dhe t'ua hedhësh qenve".
27 Dhe ajo tha: "E vërteta, Zot, por qentë hanë thërrimet që bien nga tryeza e zotërinjve të tyre".
28 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe i tha: " O grua, i madh është besimi yt; qoftë për ty si të duash". Dhe vajza e saj u shërua që në atë orë.
29 Dhe Jezusi u largua që andej dhe iu afrua detit të Galilesë; dhe u ngjit në një mal dhe u ul atje.
30 Dhe turma të mëdha iu afruan, duke pasur me vete të çalë, të verbër, memec, sakat dhe shumë të tjerë, dhe i ulën te këmbët e Jezusit; dhe ai i shëroi ata:
31 Aq sa turma u mrekullua kur pa memecët të flisnin, sakatët të shëndoshin, të çalë të ecnin dhe të verbërit të shihnin; dhe përlëvdonin Perëndinë e Izraelit.
32 Atëherë Jezusi i thirri dishepujt e vet dhe tha: " Kam dhembshuri për turmën, sepse ata qëndrojnë me mua tash tri ditë dhe nuk kanë asgjë për të ngrënë; dhe unë nuk do t'i largoj të agjërojnë, që të mos ligështohen rrugës".
33 Dhe dishepujt e tij i thanë: "Nga duhet të kemi kaq bukë në shkretëtirë sa të ngopim një turmë kaq të madhe?".
34 Dhe Jezusi u tha atyre: " Sa bukë keni? Dhe ata thanë: "Shtatë dhe pak peshq të vegjël".
35 Dhe ai e urdhëroi turmën të ulet për tokë.
36 Pastaj mori të shtatë bukët dhe peshqit, falënderoi, i theu dhe ua dha dishepujve të tij dhe dishepujt turmës.
37 Dhe të gjithë hëngrën dhe u ngopën; dhe mblodhën nga mishi i thyer që kishte mbetur shtatë kosha plot.
38 Dhe ata që hëngrën ishin katër mijë burra, pa llogaritur gratë dhe fëmijët.
39 Pastaj e nisi turmën, hipi në barkë dhe shkoi në krahinën e Magdalës.

KAPITULLI 16

1 Erdhën edhe farisenjtë me saducenjtë dhe, për ta tunduar, i kërkuan që t'u bënte një shenjë nga qielli.
2 Ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Kur të bëhet mbrëmje, ju thoni: Do të jetë mot i mirë, sepse qielli është i kuq.
3 Dhe në mëngjes, sot do të jetë mot i keq, sepse qielli është i kuq dhe i ulët. O ju hipokritë, ju mund të dalloni fytyrën e qiellit; por nuk mund t'i dalloni shenjat e kohërave?
4 Një brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë; dhe nuk do t'i jepet asnjë shenjë, përveç shenjës së profetit Jonas. Dhe ai i la ata dhe u largua.
5 Kur dishepujt e tij arritën në bregun tjetër, kishin harruar të marrin bukë.
6 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Kini kujdes dhe ruhuni nga majaja e farisenjve dhe e saducenjve.
7 Dhe ata arsyetonin midis tyre duke thënë: "Nuk kemi marrë bukë".
8 Dhe Jezusi, kur e kuptoi, u tha atyre: "O besimpakë, pse diskutoni me njëri-tjetrin që nuk keni sjellë bukë?
9 A nuk e kuptoni akoma dhe nuk i mbani mend pesë bukët e pesë mijëve dhe sa kosha keni mbledhur?
10 As shtatë bukët e katër mijëve dhe sa kosha keni mbledhur?
11 Si nuk e kuptoni që nuk ju thashë për bukë, që të ruheni nga majaja e farisenjve dhe e saducenjve?
12 Atëherë ata kuptuan se ai i urdhëroi të mos ruheshin nga majaja e bukës, por nga doktrina e farisenjve dhe e saducenjve.
13 Kur Jezusi hyri në brigjet e Cezaresë së Filipit, i pyeti dishepujt e vet duke thënë: ' 'Kush thonë njerëzit se jam unë, Biri i njeriut?".
14 Dhe ata thanë: "Disa thonë se ti je Gjon Pagëzori, të tjerë Elia; dhe të tjerët, Jeremia, ose një nga profetët.
15 Ai u tha atyre: ' 'Po ju kush thoni se jam unë?".
16 Dhe Simon Pjetri u përgjigj dhe tha: "Ti je Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë".
17 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: " I bekuar je, Simon Barjona, sepse nuk të ka zbuluar mishi dhe gjaku, por Ati im që është në qiej.
18 Dhe unë të them gjithashtu se ti je Pjetri dhe mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj kishën time; dhe dyert e xhehenemit nuk do ta mundin atë.
19 Dhe unë do të të jap çelësat e mbretërisë së qiejve; dhe çfarëdo që të lidhësh mbi tokë, do të jetë e lidhur në qiell; dhe çfarëdo që të kesh zgjidhur mbi tokë, do të jetë e zgjidhur në qiell.
20 Atëherë ai i urdhëroi dishepujt e vet që të mos i thonë askujt se ai ishte Jezu Krishti.
21 Që nga ajo kohë Jezusi filloi t'u tregojë dishepujve të vet se si duhej të shkonte në Jeruzalem, të vuante shumë nga pleqtë, nga krerët e priftërinjve dhe nga skribët, të vritej dhe të ringjallej të tretën ditë.
22 Atëherë Pjetri e mori dhe filloi ta qortojë duke thënë: "Qoftë larg teje, Zot!
23 Por ai u kthye dhe i tha Pjetrit: " Largohu pas meje, Satana, ti je një fyerje për mua, sepse nuk shijon gjërat e Perëndisë, por ato të njerëzve".
24 Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: " Nëse dikush do të vijë pas meje, ta mohojë vetveten, të marrë kryqin e tij dhe të më ndjekë".
25 Sepse kushdo që do të shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë; dhe kushdo që do të humbasë jetën e tij për hirin tim, do ta gjejë.

26 Sepse ç'dobi ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe humbet shpirtin e vet? ose çfarë do të japë njeriu në këmbim të shpirtit të tij?
27 Sepse Biri i njeriut do të vijë në lavdinë e Atit të tij me engjëjt e tij; dhe pastaj ai do të shpërblejë secilin sipas veprave të tij.
28 Në të vërtetë po ju them se këtu ka disa që nuk do ta shijojnë vdekjen, derisa të shohin Birin e njeriut duke ardhur në mbretërinë e tij.

KAPITULLI 17

1 Dhe pas gjashtë ditësh Jezusi mori Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, vëllanë e tij dhe i çoi në një mal të lartë veçmas,
2 Dhe u shpërfytyrua përpara tyre; dhe fytyra e tij shkëlqeu si dielli dhe veshja e tij ishte e bardhë si drita.
3 Dhe vini re, atyre iu shfaqën Moisiu dhe Elia duke folur me të.
4 Atëherë Pjetri, duke u përgjigjur, i tha Jezusit:"Zot, është mirë për ne që jemi këtu; po të duash, le të bëjmë këtu tre çadra; një për ty, një për Moisiun dhe një për Elian.
5 Ndërsa ai ende po fliste, ja, një re e ndritshme i mbuloi; dhe ja një zë nga reja që thoshte:"Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur; dëgjojeni atë.
6 Dhe dishepujt, kur e dëgjuan, ranë me fytyrë për tokë dhe patën një frikë të madhe.
7 Dhe Jezusi erdhi, i preku dhe tha: " Çohuni dhe mos kini frikë!".
8 Dhe, mbasi i ngritën sytë, nuk panë njeri, përveç Jezusit.
9 Dhe kur po zbrisnin nga mali, Jezusi i urdhëroi duke thënë: " Mos ia tregoni askujt vegimin, derisa Biri i njeriut të ringjallet prej së vdekuri.
10 Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Atëherë pse skribët thonë se më parë duhet të vijë Elia?".
11 Dhe Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Me të vërtetë Elia do të vijë më parë dhe do të rivendosë çdo gjë.
12 Por unë po ju them se Elia ka ardhur tashmë dhe ata nuk e njihnin, por i bënë ç'të vunë re. Po kështu edhe Biri i njeriut do të vuajë prej tyre.
13 Atëherë dishepujt e kuptuan se ai u kishte folur për Gjon Pagëzorin.
14 Dhe kur arritën te turma, iu afrua një njeri, i ulur në gjunjë para tij dhe i tha:
15 Zot, ki mëshirë për birin tim, sepse është i çmendur dhe i hidhëruar, sepse shpesh bie në zjarr dhe shpesh në ujë.
16 Dhe unë e solla te dishepujt e tu dhe ata nuk mundën ta shëronin.
17 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe tha: " O brez i pabesë dhe i çoroditur, deri kur do të jem me ju? deri kur do të të vuaj? ma sillni këtu.
18 Dhe Jezusi e qortoi djallin; dhe ai u largua prej tij dhe fëmija u shërua që në atë orë.
19 Atëherë dishepujt iu afruan Jezusit veçmas dhe i thanë: "Pse nuk mundëm ta dëbonim?".
20 Dhe Jezusi u tha atyre: " Për shkak të mosbesimit tuaj, sepse në të vërtetë po ju them se nëse keni besim sa një kokërr sinapi, do t'i thoni këtij mali: "Largohu që këtej atje"; dhe do të hiqet; dhe asgjë nuk do të jetë e pamundur për ju.
21 Por ky lloj nuk del veçse me lutje dhe agjërim.
22 Dhe ndërsa ata qëndronin në Galile, Jezusi u tha atyre: " Biri i njeriut do të dorëzohet në duart e njerëzve;
23 Dhe do ta vrasin dhe të tretën ditë ai do të ringjallet. Dhe ata u penduan shumë.
24 Kur arritën në Kapernaum, ata që merrnin haraçin erdhën te Pjetri dhe i thanë: "Zoti yt a nuk paguan haraç?".
25 Ai tha: "Po". Dhe kur ai hyri në shtëpi, Jezusi e pengoi duke thënë: " Ç'mendon ti, Simon? nga kush marrin doganë apo haraç mbretërit e dheut? të fëmijëve të tyre apo të të huajve?
26 Pjetri i tha: "Për të huajt". Jezusi i tha: ' 'Atëherë fëmijët janë të lirë".
27 Megjithatë, që të mos i skandalizojmë, shko në det, hidh një grep dhe merr peshkun që del i pari; dhe kur t'ia hapësh gojën, do të gjesh një copë para; merre dhe jepu atyre për mua dhe ty.

KAPITULLI 18

1 Në të njëjtën kohë dishepujt iu afruan Jezusit dhe i thanë: "Kush është më i madhi në mbretërinë e qiejve?".
2 Dhe Jezusi thirri pranë vetes një fëmijë të vogël dhe e vuri në mes të tyre,
3 Dhe tha: " Në të vërtetë po ju them se nëse nuk ktheheni dhe nuk bëheni si fëmijë të vegjël, nuk do të hyni në mbretërinë e qiejve".
4 Kushdo, pra, që përul veten si ky fëmijë i vogël, është më i madhi në mbretërinë e qiejve.
5 Dhe kushdo që do të marrë një fëmijë të tillë të vogël në emrin tim, më pranon mua.
6 Por kushdo që fyen një nga këta të vegjël që besojnë në mua, do të ishte më mirë për të që t'i varnin në qafë një gur mulliri dhe të mbytej në thellësi të detit.
7 Mjerë bota për skandale! sepse duhet të ndodhë që fyerjet të vijnë; por mjerë ai njeri nga i cili vjen skandali!
8 Prandaj, në qoftë se dora jote ose këmba jote të fyen, preje dhe flake larg vetes; është më mirë për ty të hysh në jetë i ndalur ose i gjymtuar, sesa të kesh dy duar ose dy këmbë për t'u hedhur në zjarrin e përjetshëm.
9 Dhe nëse syri yt të fyen, nxirre dhe flake prej teje; është më mirë për ty të hysh në jetë me një sy, sesa të kesh dy sy për t'u hedhur në zjarr.
10 Kini kujdes që të mos përbuzni asnjë nga këta të vegjël; sepse unë po ju them se engjëjt e tyre në qiej shohin gjithmonë fytyrën e Atit tim që është në qiej.
11 Sepse Biri i njeriut erdhi për të shpëtuar atë që kishte humbur.
12 Si mendoni ju? në qoftë se një njeri ka njëqind dele dhe njëra prej tyre ka humbur rrugën, a nuk i lë të nëntëdhjetë e nëntat dhe shkon në male dhe kërkon atë që ka humbur rrugën?
13 Dhe në qoftë se ai e gjen atë, në të vërtetë unë ju them, ai gëzohet më shumë për atë dele, se sa për të nëntëdhjetë e nëntat që nuk devijuan.
14 Po kështu nuk është vullneti i Atit tuaj që është në qiej që një nga këta të vegjël të humbasë.
15 Përveç kësaj, në qoftë se vëllai yt mëkaton kundër teje, shko dhe tregoji fajin e tij vetëm midis teje dhe atij; nëse ai të dëgjon, ke fituar vëllanë tënd.
16 Por nëse nuk të dëgjon, merr me vete një ose dy të tjerë, që çdo fjalë të vërtetohet nga goja e dy ose tre dëshmitarëve.

17 Dhe në qoftë se ai nuk do t'i dëgjojë ata, tregojani kishës; por nëse ai neglizhon të dëgjojë kishën, le të jetë për ju si një pagan dhe një tagrambledhës.
18 Në të vërtetë po ju them se çfarëdo që të lidhni mbi tokë, do të jetë lidhur edhe në qiell; dhe çfarëdo që të zgjidhni mbi tokë, do të jetë e zgjidhur edhe në qiell.
19 Përsëri po ju them se, nëse dy prej jush bien dakord mbi tokë për çfarëdo gjëje që të kërkojnë, do t'u bëhet atyre nga Ati im që është në qiej.
20 Sepse aty ku dy a tre janë mbledhur në emrin tim, atje jam unë në mes tyre.
21 Atëherë Pjetri iu afrua dhe i tha:"Zot, sa herë do të mëkatojë vëllai im kundër meje dhe unë ta fal?". deri në shtatë herë?
22 Jezusi i tha: " Nuk të them deri shtatë herë, por deri shtatëdhjetë herë shtatë".
23 Prandaj mbretëria e qiejve i krahasohet me një mbret, i cili do të merrte llogari për shërbëtorët e tij.
24 Dhe, kur ai filloi të bënte llogari, i sollën një që i detyrohej dhjetë mijë talenta.
25 Por, meqenëse nuk duhej të paguante, zotëria e tij urdhëroi që të shitej, gruaja e tij, fëmijët dhe gjithçka kishte, dhe të paguhej.
26 Atëherë shërbëtori ra përmbys dhe e adhuroi duke thënë: "Zot, ki durim me mua dhe unë do t'i paguaj të gjitha".
27 Atëherë zotëria e atij shërbëtori pati dhembshuri, e zgjidhi dhe ia fali borxhin.
28 Por i njëjti shërbëtor doli dhe gjeti një nga shërbëtorët e tij që i detyrohej njëqind denarë; dhe e vuri duart mbi të, e zuri për fyt duke thënë: "Më paguaj atë që ke".
29 Dhe shoku i tij i ra ndër këmbë dhe iu lut duke thënë: "Ki durim me mua dhe unë do t'i paguaj të gjitha".
30 Por ai nuk deshi, por shkoi dhe e futi në burg deri sa të shlyente borxhin.
31 Kështu, kur bashkëshërbëtorët e tij panë atë që ndodhi, u penduan shumë dhe erdhën dhe i treguan zotërisë së tyre gjithçka që kishte ndodhur.
32 Atëherë zotëria e tij, pasi e thirri, i tha: "O shërbëtor i lig, të kam falur gjithë atë borxh, sepse më ke kërkuar mua.
33 A nuk duhej të kishe mëshirë edhe ti për shokun tënd, ashtu siç pata dhembshuri për ty?
34 Dhe zotëria e tij u zemërua dhe ua dorëzoi torturuesve, derisa të paguante gjithçka që i duhej.
35 Kështu do të veprojë me ju edhe Ati im qiellor, nëse ju nuk ia falni secili nga zemra fajet vëllait të vet.

KAPITULLI 19

1 Dhe ndodhi që, kur Jezusi i mbaroi këto fjalë, u nis nga Galilea dhe arriti në brigjet e Judesë përtej Jordanit;
2 Dhe turma të mëdha e ndiqnin; dhe ai i shëroi atje.
3 Edhe farisenjtë iu afruan, e tunduan dhe i thanë: "A është e lejueshme që burri ta lërë gruan për çdo arsye?".
4 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: " A nuk keni lexuar se ai që i bëri në fillim i bëri mashkull dhe femër?
5 Dhe tha: "Për këtë arsye njeriu do të lërë babanë dhe nënën dhe do të lidhet me gruan e tij; dhe të dy do të jenë një mish i vetëm?".
6 Prandaj nuk janë më dy, por një mish i vetëm. Prandaj, atë që Perëndia ka bashkuar, njeriu të mos e ndajë.
7 Ata i thanë: "Atëherë përse Moisiu urdhëroi që të jepet një shkresë divorci dhe të largohet?".
8 Ai u tha atyre: ' 'Moisiu ju lejoi të largoni gratë tuaja për shkak të ngurtësisë së zemrës suaj; por që në fillim nuk ishte kështu.
9 Dhe unë po ju them se kushdo që lë gruan e tij, përveçse për shkak të kurvërisë, dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën;
10 Dishepujt e tij i thanë: "Nëse burri është kështu me gruan e tij, nuk është mirë të martohesh".
11 Por ai u tha atyre: " Të gjithë nuk mund ta pranojnë këtë fjalë, përveç atyre të cilëve u është dhënë.
12 Sepse ka disa eunukë që kanë lindur të tillë që nga barku i nënës së tyre, ka disa eunukë që janë bërë eunukë nga njerëzit, dhe ka eunukë që janë bërë eunukë për mbretërinë e qiejve. Ai që mund ta marrë, le ta marrë.
13 Atëherë i sollën fëmijë të vegjël që të vinte duart mbi ta dhe të lutej; dhe dishepujt i qortuan.
14 Por Jezusi tha: " I lini fëmijët e vegjël dhe mos i pengoni të vijnë tek unë, sepse atyre u përket mbretëria e qiejve".
15 Dhe ai vuri duart mbi ta dhe u largua që andej.
16 Dhe vini re, një erdhi dhe i tha: "Mësues i mirë, çfarë të mirë duhet të bëj që të kem jetën e përjetshme?"
17 Dhe ai i tha: " Pse më quan i mirë?" nuk ka asnjë të mirë përveç një, që është Perëndia; por nëse do të hysh në jetë, zbato urdhërimet.
18 Ai i tha: "Cila? Jezusi tha: Mos bëni vrasje, mos shkel kurorën, mos vidhni, mos bëni dëshmi të rreme,
19 Ndero atin tënd dhe nënën tënde dhe duaje të afërmin tënd si veten tënde.
20 I riu i tha: "Të gjitha këto gjëra i kam ruajtur që në rini; çfarë më mungon akoma?".
21 Jezusi i tha: " Nëse do të jesh i përsosur, shko, shit çfarë ke dhe jepua të varfërve dhe do të kesh një thesar në qiell; dhe eja e më ndiq.
22 Por i riu, kur i dëgjoi këto fjalë, u largua i trishtuar, sepse kishte pasuri të mëdha.
23 Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: " Në të vërtetë po ju them se një i pasur me zor do të hyjë në mbretërinë e qiejve".
24 Dhe përsëri po ju them: Është më e lehtë për një deve të kalojë në vrimën e gjilpërës se sa për një të pasur të hyjë në mbretërinë e Perëndisë.
25 Dishepujt e tij, kur e dëgjuan, u mahnitën shumë dhe thanë: "Atëherë kush mund të shpëtohet?".
26 Por Jezusi i pa dhe u tha atyre: " Për njerëzit kjo është e pamundur; por me Perëndinë çdo gjë është e mundur.
27 Atëherë Pjetri u përgjigj dhe i tha: "Ja, ne i kemi braktisur të gjitha dhe të kemi ndjekur; çfarë do të kemi pra?
28 Dhe Jezusi u tha atyre: Në të vërtetë po ju them se ju që më keni ndjekur, në rilindjen, kur Biri i njeriut do të ulet në fronin e lavdisë së tij, edhe ju do të uleni mbi dymbëdhjetë frone për të gjykuar dymbëdhjetë fiset e Izraelit.
29 Dhe kushdo që ka braktisur shtëpitë, vëllezërit, motrat, babanë, nënën, gruan, fëmijët ose tokat për hir të emrit tim, do të marrë njëqindfish dhe do të trashëgojë jetën e përjetshme.
30 Por shumë të parë do të jenë të fundit; dhe të fundit do të jenë të parët.

KAPITULLI 20

1 Sepse mbretëria e qiejve i ngjan një zot shtëpie, i cili doli herët në mëngjes për të pajtuar punëtorë në vreshtin e tij.
2 Dhe, mbasi ra dakord me punëtorët për një qindarkë në ditë, i dërgoi në vreshtin e tij.
3 Dhe ai doli rreth orës së tretë dhe pa të tjerë që rrinin përtace në shesh,
4 Dhe u tha atyre; Shkoni edhe ju në vresht dhe unë do t'ju jap atë që është e drejtë. Dhe ata shkuan në rrugën e tyre.
5 Ai doli përsëri rreth orës së gjashtë dhe të nëntë dhe bëri të njëjtën gjë.
6 Dhe rreth orës së njëmbëdhjetë, ai doli dhe gjeti të tjerë që rrinin përtace dhe u tha atyre: "Përse qëndroni këtu gjithë ditën papunë?".
7 Ata i thanë: "Sepse askush nuk na ka marrë me qira". Ai u tha atyre: "Shkoni edhe ju në vresht; dhe çfarëdo që është e drejtë, do të merrni.
8 Kur u ngrys, i zoti i vreshtit i tha kujdestarit të tij: "Thirri punëtorët dhe jepu pagën e tyre, duke filluar nga i fundit te i pari".
9 Dhe kur erdhën të punësuarit rreth orës së njëmbëdhjetë, morën secili nga një denar.
10 Por, kur erdhën të parët, menduan se duhej të kishin marrë më shumë; dhe ata gjithashtu morën secilin nga një qindarkë.
11 Dhe, pasi e morën, murmuritën kundër të zotit të shtëpisë,
12 duke thënë: "Këta të fundit kanë punuar vetëm një orë dhe ti i ke barazuar me ne, që kemi mbajtur barrën dhe vapën e ditës".
13 Por ai, duke iu përgjigjur njërit prej tyre, tha: "Mik, nuk të bëj asnjë të keqe; a nuk je dakord me mua për një qindarkë?".
14 Merre atë që është jotja dhe shko; unë do t'i jap kësaj të fundit, ashtu si ty.
15 A nuk është e ligjshme për mua të bëj atë që dua me të miat? A është syri yt i keq, sepse unë jam i mirë?
16 Kështu të fundit do të jenë të parët dhe të parët të fundit, sepse shumë janë të thirrur, por pak të zgjedhur.
17 Dhe Jezusi, duke u ngjitur në Jeruzalem, i mori të dymbëdhjetë dishepujt gjatë rrugës dhe u tha atyre:
18 Ja, ne ngjitemi në Jeruzalem; dhe Biri i njeriut do t'u dorëzohet krerëve të priftërinjve dhe skribëve, dhe ata do ta dënojnë me vdekje,
19 Dhe do t'ua dorëzojë johebrenjve për ta tallur, për ta fshikulluar dhe për ta kryqëzuar; dhe të tretën ditë ai do të ringjallet.
20 Atëherë nëna e bijve të Zebedeut me bijtë e saj iu afrua, duke e adhuruar dhe duke kërkuar diçka prej tij.
21 Dhe ai i tha: "Çfarë do?". Ajo i tha: "Lëri që këta dy bijtë e mi të ulen, njëri në të djathtën tënde dhe tjetri në të majtën tënde në mbretërinë tënde".
22 Por Jezusi u përgjigj dhe tha: " Ju nuk dini çfarë kërkoni. A jeni në gjendje të pini nga kupa nga e cila do të pi unë dhe të pagëzoheni me pagëzimin me të cilin unë jam pagëzuar? Ata i thanë: "Ne jemi në gjendje".
23 Dhe ai u tha atyre: " Ju do të pini me të vërtetë nga kupa ime dhe do të pagëzoheni me pagëzimin me të cilin jam pagëzuar; por të uleni në të djathtën time dhe në të majtën time nuk është e imja të jap, por do të jetë u është dhënë atyre për të cilët është përgatitur nga Ati im.
24 Dhe të dhjetët, kur e dëgjuan, u indinjuan kundër të dy vëllezërve.
25 Por Jezusi i thirri pranë vetes dhe tha: " Ju e dini se princat e johebrenjve ushtrojnë sundim mbi ta dhe ata që janë të mëdhenj ushtrojnë autoritet mbi ta.
26 Por mes jush nuk do të jetë kështu;
27 Dhe kushdo nga ju që do të jetë i pari, le të jetë shërbëtori juaj.
28 Ashtu si Biri i njeriut nuk erdhi për t'i shërbyer, por për të shërbyer dhe për të dhënë jetën e tij si shpërblesë për shumë veta.
29 Dhe ndërsa ata po largoheshin nga Jeriko, një turmë e madhe e ndoqi.
30 Dhe ja, dy të verbër që ishin ulur buzë rrugës, kur dëgjuan se Jezusi po kalonte, bërtitën duke thënë: "Ki mëshirë për ne, o Zot, Biri i Davidit".
31 Turma i qortoi, sepse do të heshtnin; por ata bërtisnin edhe më shumë, duke thënë: "Ki mëshirë për ne, o Zot, Biri i Davidit".
32 Dhe Jezusi u ndal, i thirri dhe tha: " Çfarë doni t'ju bëj?
33 Ata i thanë: "Zot, të na hapen sytë".
34 Kështu Jezusi pati dhembshuri për ta dhe ua preku sytë; dhe menjëherë atyre iu kthyen shikimi dhe e ndoqën.

KAPITULLI 21

1 Dhe kur iu afruan Jeruzalemit dhe arritën në Betfage, në malin e Ullinjve, atëherë Jezusi dërgoi dy dishepuj,
2 duke u thënë atyre: " Shkoni në fshatin përballë jush dhe do të gjeni menjëherë një gomar të lidhur dhe një kërriç me të; zgjidhni dhe sillni tek unë".
3 Dhe nëse dikush ju thotë diçka, do të thoni: Zoti ka nevojë për to; dhe ai do t'i dërgojë menjëherë.
4 E gjithë kjo u bë që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profeti, duke thënë:
5 Thuaji bijës së Sionit: "Ja, mbreti yt po vjen te ti, zemërbutë, i ulur mbi një gomar dhe një kërriç mbi një gomar".
6Dhe dishepujt shkuan dhe vepruan si i kishte urdheruar Jezusi,
7 Pastaj sollën gomarin dhe kërriçin, veshin rrobat e tyre dhe e vunë mbi to.
8 Dhe një turmë shumë e madhe shtriu rrobat e saj rrugës; të tjerë prisnin degë nga pemët dhe i hidhnin në rrugë.
9 Turmat që vinin përpara dhe ato që ndiqnin bërtisnin, duke thënë: "Hosana Birit të Davidit! Lum ai që vjen në emër të Zotit; Hosana në më të lartat.
10 Kur arriti në Jeruzalem, gjithë qyteti u trondit duke thënë: "Kush është ky?".
11 Turma thosh: "Ky është Jezusi, profeti i Nazaretit të Galilesë.
12 Dhe Jezusi hyri në tempullin e Perëndisë, i dëboi të gjithë ata që shisnin dhe blinin në tempull dhe përmbysi tryezat e këmbyesve të parave dhe ndenjëset e shitësve të pëllumbave,
13 Dhe u tha atyre: " Është shkruar: Shtëpia ime do të quhet shtëpi e lutjes; por ju e keni bërë një shpellë kusarësh.
14 Dhe të verbër dhe të çalë iu afruan në tempull; dhe ai i shëroi.
15 Kur krerët e priftërinjve dhe skribët panë mrekullitë që ai bëri, dhe fëmijët që bërtisnin në tempull dhe thoshnin: "Hosana Birit të Davidit; ata ishin shumë të pakënaqur,

16 Dhe i tha: "A po dëgjon çfarë thonë këta?". Dhe Jezusi u tha atyre: Po; A nuk ke lexuar kurrë: "Ti ke përsosur lavdinë nga goja e foshnjave dhe foshnjave të gjirit?".
17 Dhe ai i la ata dhe doli nga qyteti në Betani; dhe ai qëndroi atje.
18 Tani në mëngjes, kur ai u kthye në qytet, pati uri.
19 Kur pa një fik rrugës, iu afrua dhe nuk gjeti asgjë, përveç gjetheve, dhe i tha: " Mos të ketë më frut mbi ty përjetë". Dhe tani fiku u tha.
20 Dhe dishepujt, kur e panë këtë, u mrekulluan dhe thanë: "Sa shpejt u tha fiku!".
21 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Në të vërtetë po ju them se nëse keni besim dhe nuk dyshoni, nuk do të bëni vetëm atë që i bëhet fikut, por edhe po t'i thoni këtij mali: "Largohuni". , dhe hidhu në det; do të bëhet.
22 Dhe të gjitha gjërat, çfarëdo që të kërkoni në lutje, duke besuar, do t'i merrni.
23 Dhe kur ai hyri në tempull, krerët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit iu afruan ndërsa ai mësonte dhe i thanë: "Me ç'pushtet i bën ti këto gjëra?". dhe kush ta dha këtë autoritet?
24 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " Edhe unë do t'ju pyes një gjë, të cilën nëse më thoni, do t'ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra.
25 Nga erdhi pagëzimi i Gjonit? nga qielli apo nga njerëzit? Dhe ata arsyetonin me vete duke thënë: "Po të themi nga qielli; ai do të na thotë: Pse atëherë nuk i besuat?
26 Por nëse themi: "Për njerëzit; kemi frikë nga njerëzit; sepse të gjithë e mbajnë Gjonin si profet.
27 Ata iu përgjigjën Jezusit dhe i thanë: "Nuk mund ta dimë". Dhe ai u tha atyre: " As unë nuk ju them me çfarë autoriteti i bëj këto gjëra".
28 Po ju si mendoni? Një burrë kishte dy djem; dhe ai shkoi te i pari dhe i tha: "Bir, shko të punosh sot në vreshtin tim".
29 Ai u përgjigj dhe tha: "Nuk dua", por më pas u pendua dhe shkoi.
30 Dhe ai shkoi te i dyti dhe tha po ashtu. Dhe ai u përgjigj dhe tha: "Unë po shkoj, zotëri", por nuk shkoi.
31 Cili prej tyre e bëri vullnetin e të atit? Ata i thanë: "I pari". Jezusi u tha atyre: Në të vërtetë po ju them se tagrambledhësit dhe prostitutat shkojnë në mbretërinë e Perëndisë para jush.
32 Sepse Gjoni erdhi tek ju në rrugën e drejtësisë dhe ju nuk i besuat; por tagrambledhësit dhe prostitutat i besuan; dhe ju, kur e patë, nuk u penduat më vonë që t'i besoni.
33 Dëgjoni një shëmbëlltyrë tjetër: Ishte një zot shtëpie, i cili mbolli një vresht, e rrethoi, gërmoi në të një shtypëse vere, ndërtoi një kullë, ua la bujqve dhe shkoi në një vend të largët.
34 Dhe kur u afrua koha e prodhimit, ai dërgoi shërbëtorët e tij te vreshtarët që të merrnin frytet e tij.
35 Dhe vreshtarët morën shërbëtorët e tij, njërin e rrahën, një tjetër e vranë dhe një tjetër e vranë me gurë.
36 Përsëri dërgoi shërbëtorë të tjerë më shumë se të parët; dhe ata vepruan me ta po ashtu.
37 Por së fundi, ai u dërgoi atyre birin e tij duke thënë: "Do të kenë respekt për djalin tim".
38 Por vreshtarët, kur panë të birin, i thanë njëri-tjetrit: "Ky është trashëgimtari; ejani, ta vrasim dhe t'i kapim trashëgiminë e tij.
39 Dhe e kapën, e nxorën jashtë vreshtit dhe e vranë.
40 Kur të vijë, pra, i zoti i vreshtit, çfarë do t'u bëjë atyre vreshtarëve?
41 Ata i thanë: "Ai do t'i shkatërrojë keqas ata njerëz të ligj dhe do t'ua lëshojë vreshtin e tij vreshtarëve të tjerë, të cilët do t'i japin frytet në stinët e tyre".
42 Jezusi u tha atyre: " A nuk keni lexuar kurrë në Shkrimet: "Guri që ndërtuesit e hodhën poshtë, u bë guri i qoshes; kjo është vepër e Zotit dhe është e mrekullueshme në sytë tanë?".
43 Prandaj unë po ju them se juve do t'ju hiqet mbretëria e Perëndisë dhe do t'i jepet një kombi që do të japë frytet e saj.
44 Dhe kushdo që do të bjerë mbi këtë gur do të thyhet; por mbi atë që do të bjerë, do ta bluajë në pluhur.
45 Dhe krerët e priftërinjve dhe farisenjtë, kur dëgjuan shëmbëlltyrat e tij, e kuptuan se ai fliste për to.
46 Por, kur kërkonin të vinin duart mbi të, patën frikë nga turma, sepse e kishin marrë për profet.

KAPITULLI 22

1 Dhe Jezusi u përgjigj dhe u foli përsëri me shëmbëlltyra dhe tha:
2Mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti që lidhi një martesë për djalin e tij,
3 Dhe dërgoi shërbëtorët e tij për të thirrur të ftuarit në dasmë, por ata nuk deshën të vinin.
4 Dërgoi përsëri shërbëtorë të tjerë për t'u thënë: "Thuajuni të ftuarve: Ja, unë kam përgatitur darkën time; qetë dhe të majmurit e mi janë therur dhe gjithçka është gati; ejani në dasmë".
5 Por ata e hodhën poshtë këtë dhe shkuan, njëri në fermën e tij dhe tjetri në mallrat e tij.
6 Dhe pjesa që mbeti mori shërbëtorët e tij, iu lut me keqardhje dhe i vrau.
7 Por mbreti, kur e mësoi këtë, u zemërua dhe dërgoi ushtritë e tij, i shkatërroi ata vrasës dhe dogji qytetin e tyre.
8 Atëherë ai u tha shërbëtorëve të tij: "Dasma është gati, por ata që ishin të ftuar nuk ishin të denjë".
9 Shkoni, pra, nëpër rrugë dhe sa të gjeni, bëni thirrje për martesë.
10 Kështu ata shërbëtorët dolën nëpër rrugë dhe mblodhën të gjithë ata që gjetën, të këqij dhe të mirë; dhe dasma ishte e mbushur me të ftuar.
11 Mbreti, kur hyri për të parë të ftuarit, pa një njeri që nuk kishte veshur rrobë dasme:
12 Dhe ai i tha: "Mik, si hyre këtu pa rrobë dasme?". Dhe ai mbeti pa fjalë.
13 Atëherë mbreti u tha shërbëtorëve: "Lidheni duart dhe këmbët, merreni me vete dhe hidheni në errësirën e jashtme; aty do të ketë të qara dhe kërcëllim dhëmbësh.
14 Sepse shumë janë të thirrur, por pak janë të zgjedhur.
15 Atëherë farisenjtë shkuan dhe u këshilluan se si ta ngatërronin në fjalimin e tij.
16 Dhe ata i dërguan dishepujt e tyre me herodianët për t'i thënë: "Mësues, ne e dimë se ti je i vërtetë dhe mëson rrugën e Perëndisë me të vërtetën dhe nuk kujdesesh për askënd, sepse ti nuk shikon personalitetin e njerëzve".
17 Na thuaj, pra, çfarë mendon? A është e ligjshme t'i jepet taksa Cezarit apo jo?
18 Por Jezusi e kuptoi ligësinë e tyre dhe tha: " Pse më tundoni, o hipokritë?

19 Më trego paratë e haraçit. Dhe i sollën një denar.
20 Dhe ai u tha atyre: ' 'E kujt është kjo shëmbëlltyrë dhe mbishkrim?
21 Ata i thanë: "I Cezarit". Atëherë ai u tha atyre: " I jepni, pra, Cezarit gjërat që janë të Cezarit; dhe Perëndisë gjërat që janë të Perëndisë.
22 Kur i dëgjuan këto fjalë, u mrekulluan, e lanë dhe shkuan.
23 Po atë ditë iu afruan saducenjtë, të cilët thonë se nuk ka ringjallje, dhe e pyetën:
24 Duke thënë: "Mësues", Moisiu tha: "Në rast se një njeri vdes pa fëmijë, vëllai i tij do të martohet me gruan e tij dhe do t'i lindë pasardhës vëllait të tij".
25 Ishin me ne shtatë vëllezër; dhe i pari, mbasi u martua me një grua, vdiq dhe, duke mos pasur asnjë lidhje, ia la gruan vëllait të tij.
26 Po kështu edhe i dyti dhe i treti deri tek i shtati.
27 Dhe e fundit nga të gjitha vdiq edhe gruaja.
28 Pra, në ringjallje, gruaja e kujt do të jetë ajo nga të shtatë? sepse të gjithë e kishin atë.
29 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Ju gaboheni, duke mos ditur as shkrimet, as fuqinë e Perëndisë.
30 Sepse në ringjallje ata nuk martohen dhe nuk martohen, por janë si engjëjt e Perëndisë në qiell.
31 Por sa i përket ringjalljes së të vdekurve, a nuk keni lexuar atë që ju është thënë nga Perëndia, duke thënë:
32 Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit? Perëndia nuk është Perëndia i të vdekurve, por i të gjallëve.
33 Dhe turma, kur i dëgjoi këto, mbeti e habitur nga doktrina e tij.
34 Por farisenjtë, kur dëgjuan se ai i kishte mbyllur saducenjtë, u mblodhën bashkë.
35 Atëherë njëri prej tyre, që ishte avokat, i bëri një pyetje, duke e tunduar dhe duke thënë:
36 Mësues, cili është urdhërimi i madh në ligj?
37 Jezusi i tha: " Duaje Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd dhe me gjithë mendjen tënde.
38 Ky është urdhërimi i parë dhe i madh.
39 Dhe i dyti është i ngjashëm me të: "Duaje të afërmin tënd si veten tënde".
40 Mbi këto dy urdhërime varet i gjithë ligji dhe profetët.
41 Ndërsa farisenjtë ishin mbledhur bashkë, Jezusi i pyeti:
42 duke thënë: ' 'Ç'mendoni për Krishtin? djali i kujt eshte ai Ata i thanë: "Biri i Davidit".
43 Ai u tha atyre: " Si, pra, Davidi në frymë e quan Zot, duke thënë:
44 Zoti i tha Zotit tim: "Ulu në të djathtën time, derisa t'i vë armiqtë e tu stol të këmbëve të tua?".
45 Në qoftë se Davidi e quan Zot, si është biri i tij?
46 Dhe askush nuk mundi t'i përgjigjej as një fjalë, as nuk guxoi që nga ajo ditë t'i bënte më pyetje.

KAPITULLI 23

1 Atëherë Jezusi i foli turmës dhe dishepujve të tij,
2 duke thënë: "Skribët dhe farisenjtë ulen në fronin e Moisiut;
3 Prandaj, të gjitha ato që ju thonë të respektoni, respektoni dhe bëni; por mos bëni sipas veprave të tyre, sepse ata thonë dhe nuk e bëjnë.
4 Sepse lidhin barra të rënda dhe të rënda për t'u mbajtur dhe i vendosin mbi supet e njerëzve; por ata vetë nuk do t'i lëvizin me një gisht.
5 Por të gjitha veprat e tyre i bëjnë për t'u parë nga njerëzit: i zgjerojnë filateritë e tyre dhe i zgjerojnë kufijtë e rrobave të tyre,
6Dhe duaj dhomat më të larta në gosti dhe vendet e para në sinagoga,
7 Përshëndetje nëpër tregje dhe për t'u thirrur nga njerëzit: Rabbi, Rabbi.
8 Por ju mos u quani Rabbi, sepse një është Mësuesi juaj, Krishti; dhe të gjithë ju jeni vëllezër.
9 Dhe mbi tokë mos thirrni askënd atë tuaj, sepse një është Ati juaj, që është në qiej.
10 As ju mos quheni zot, sepse një është Mjeshtri juaj, Krishti.
11 Por ai që është më i madhi ndër ju do të jetë shërbëtori juaj.
12 Dhe kushdo që do të lartësojë veten, do të poshtërohet; dhe ai që do të përulë veten do të lartësohet.
13 Por mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju mbyllni mbretërinë e qiejve kundër njerëzve, sepse as nuk hyni në vetvete dhe nuk i lini të hyjnë ata që do të hyjnë.
14 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju gllabëroni shtëpitë e të vejave dhe për gjoja bëni lutje të gjata; prandaj do të merrni dënimin më të madh.
15 Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju rrethoni detin dhe tokën për të bërë një prozelit, dhe kur ai bëhet, ju e bëni atë fëmijë të ferrit dy herë më shumë se ju.
16 Mjerë ju, udhëheqës të verbër, që thoni: "Kushdo që betohet për tempullin, nuk është asgjë; por kushdo që betohet për arin e tempullit, është borxhli!
17 Të marrë dhe të verbër, kush është më i madh: ari apo tempulli që shenjtëron arin?
18 Dhe kushdo që betohet për altarin, nuk është asgjë; por kushdo që betohet për dhuratën që është mbi të, është fajtor.
19 Të marrë dhe të verbër, a është më e madhe dhurata apo altari që shenjtëron dhuratën?
20 Prandaj, kushdo që betohet për altarin, betohet për të dhe për gjithçka që ndodhet mbi të.
21 Dhe kushdo që do të betohet për tempullin, betohet për të dhe për atë që banon në të.
22 Dhe ai që do të betohet për qiellin, betohet për fronin e Perëndisë dhe për atë që ulet mbi të.
23 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju paguani të dhjetën e nenexhikut, anise dhe qimnonit, dhe keni hequr çështjet më të rëndësishme të ligjit, gjykimin, mëshirën dhe besimin; këto duhet t'i bënit dhe të mos lini tjetrën pa bërë.
24 Ju prijës të verbër, që tendosni mushkonjën dhe gëlltisni një deve.
25 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju pastroni pjesën e jashtme të kupës dhe të pjatës, por brenda janë plot grabitje dhe tepricë.
26 O farise i verbër, pastro më parë atë që është brenda kupës dhe pjatës, që edhe pjesa e jashtme e tyre të jetë e pastër.
27 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju jeni si varre të zbardhura, që me të vërtetë duken të bukura nga jashtë, por brenda janë plot me eshtra të vdekurish dhe me çdo papastërti.
28 Kështu edhe ju nga jashtë dukeni të drejtë para njerëzve, por përbrenda jeni plot hipokrizi dhe paudhësi.

29 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ndërtoni varret e profetëve dhe zbukuroni varret e të drejtëve,
30 Dhe thuaj: "Po të kishim qenë në kohën e etërve tanë, nuk do të kishim qenë pjesëmarrës me ta në gjakun e profetëve".
31 Prandaj, ju jeni dëshmitarë për veten tuaj, se jeni fëmijët e atyre që vranë profetët.
32 Plotësoni, pra, masën e etërve tuaj.
33 O gjarpërinj, o brez nepërkash, si mund t'i shpëtoni dënimit të ferrit?
34 Prandaj, vini re, unë ju dërgoj profetë, njerëz të ditur dhe skribë; dhe disa prej tyre ju do t'i vrisni dhe kryqëzoni; dhe disa prej tyre do t'i fshikulloni në sinagogat tuaja dhe do t'i përndiqni nga qyteti në qytet.
35 që të bjerë mbi ju gjithë gjaku i drejtë i derdhur mbi tokë, nga gjaku i të drejtit Abel deri te gjaku i Zakarias, birit të Barakias, që ju e vratë midis tempullit dhe altarit.
36 Në të vërtetë po ju them se të gjitha këto gjëra do të ndodhin mbi këtë brez.
37 O Jeruzalem, Jeruzalem, ti që vret profetët dhe i vret me gurë ata që të janë dërguar, sa herë do t'i kisha mbledhur fëmijët e tu, ashtu si i mbledh një pulë pulat e saj nën krahë, por ju nuk deshët!
38 Ja, shtëpia juaj është lënë për ju e shkretë.
39 Sepse unë po ju them, nuk do të më shihni më tani, derisa të thoni: I bekuar është ai që vjen në emër të Zotit.

KAPITULLI 24

1 Dhe Jezusi doli dhe doli nga tempulli dhe dishepujt e tij erdhën tek ai për t'i treguar ndërtesat e tempullit.
2 Dhe Jezusi u tha atyre: " A nuk i shihni të gjitha këto? në të vërtetë po ju them se këtu nuk do të mbetet gur mbi gur që nuk do të rrëzohet.
3 Dhe ndërsa ai u ul në malin e Ullinjve, dishepujt iu afruan veçmas dhe i thanë: "Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra?". dhe cila do të jetë shenja e ardhjes sate dhe e mbarimit të botës?
4 Dhe Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Ruhuni se mos ju mashtrojë njeri.
5 Sepse shumë do të vijnë në emrin tim duke thënë: "Unë jam Krishti". dhe do të mashtrojë shumë.
6 Dhe do të dëgjoni të flitet për luftëra dhe për ushtima luftërash; kini kujdes që të mos shqetësoheni, sepse të gjitha këto gjëra duhet të ndodhin, por fundi nuk ka ardhur ende.
7 Sepse do të ngrihet komb kundër kombi dhe mbretëri kundër mbretërie; dhe do të ketë zi buke, murtaja dhe tërmete në vende të ndryshme.
8 Të gjitha këto janë fillimi i dhembjeve.
9 Atëherë do t'ju dorëzojnë në pikëllim dhe do t'ju vrasin; dhe të gjitha kombet do t'ju urrejnë për hir të emrit tim.
10 Dhe atëherë shumë do të skandalizohen dhe do ta tradhtojnë njëri-tjetrin dhe do të urrejnë njëri-tjetrin.
11 Dhe do të dalin shumë profetë të rremë dhe do të mashtrojnë shumë.
12 Dhe duke qenë se paudhësia do të shumohet, shumëkujt do të ftohet dashuria.
13 Por ai që do të durojë deri në fund, ai do të shpëtohet.
14 Dhe ky ungjill i mbretërisë do të predikohet në mbarë botën si dëshmi për të gjitha kombet; dhe atëherë do të vijë fundi.
15 Kur të shihni, pra, neverinë e shkretimit, për të cilën foli profeti Daniel, qëndroni në vendin e shenjtë (kushdo që lexon le të kuptojë)
16 Atëherë ata që janë në Jude le të ikin në male;
17 Ai që është mbi tarracë të mos zbresë për të marrë asgjë nga shtëpia e tij;
18 As ai që është në arë të mos kthehet për të marrë rrobat e tij.
19 Mjerë ato që janë me barrë dhe ato që mëndin në ato ditë!
20 Por lutuni që ikja juaj të mos jetë në dimër, as ditën e shtunë.
21 Sepse atëherë do të jetë një shtrëngim i madh, siç nuk ka qenë që nga fillimi i botës e deri më sot, as nuk do të ketë kurrë.
22 Dhe nëse ato ditë nuk do të shkurtohen, asnjë mish nuk do të shpëtohet; por për hir të të zgjedhurve ato ditë do të shkurtohen.
23 Atëherë, nëse dikush do t'ju thotë: "Ja, Krishti është këtu ose atje"; mos e besoni.
24 Sepse do të dalin krishtër të rremë dhe profetë të rremë dhe do të bëjnë shenja dhe mrekulli të mëdha; aq sa, po të ishte e mundur, do të mashtrojnë vetë të zgjedhurit.
25 Ja, ju kam thënë më parë.
26 Prandaj, nëse ata do t'ju thonë: Vini re, ai është në shkretëtirë; mos dilni jashtë; ja, ai është në dhomat e fshehta; mos e besoni.
27 Sepse ashtu si rrufeja del nga lindja dhe shkëlqen deri në perëndim; kështu do të jetë edhe ardhja e Birit të njeriut.
28 Sepse kudo që të jetë kufoma, atje do të mblidhen shqiponjat.
29Menjëherë pas mundimit të atyre ditëve dielli do të errësohet dhe hëna nuk do të japë dritën e saj, yjet do të bien nga qielli dhe fuqitë e qiejve do të tronditen.
30 Dhe atëherë do të shfaqet shenja e Birit të njeriut në qiell; dhe atëherë të gjitha fiset e dheut do të mbajnë zi dhe do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur në retë e qiellit me fuqi dhe lavdi të madhe.
31 Dhe ai do t'i dërgojë engjëjt e tij me një zhurmë të madhe borie dhe ata do t'i mbledhin të zgjedhurit e tij nga të katër erërat, nga një skaj i qiellit në tjetrin.
32 Tani mësoni një shëmbëlltyrë të fikut; Kur dega e tij është ende e njomë dhe nxjerr gjethe, ju e dini se vera është afër.
33 Kështu edhe ju, kur të shihni të gjitha këto gjëra, dijeni se është afër, madje te dera.
34 Në të vërtetë po ju them se ky brez nuk do të kalojë, derisa të gjitha këto gjëra të përmbushen.
35 Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë.
36 Por askush nuk e di për atë ditë dhe orë, as engjëjt e qiellit, por vetëm Ati im.
37 Por, siç ishin ditët e Noeut, kështu do të jetë edhe ardhja e Birit të njeriut.
38 Sepse si në ditët para përmbytjes, ata hanin e pinin, martoheshin dhe martoheshin, deri në ditën që Noe hyri në arkë,
39 Dhe nuk e kuptoi derisa erdhi përmbytja dhe i mori të gjithë; kështu do të jetë edhe ardhja e Birit të njeriut.
40 Atëherë dy do të jenë në fushë; njëri do të merret dhe tjetri do të lihet.

41 Dy gra do të bluajnë në mulli; njëri do të merret dhe tjetri do të lihet.
42 Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini në cilën orë do të vijë Zoti juaj.
43 Por dijeni këtë, se po ta dinte i zoti i shtëpisë se në cilën orë do të vinte hajduti, do të rrinte zgjuar dhe nuk do të linte t'i shpërthenin shtëpinë.
44 Prandaj jini edhe ju gati, sepse Biri i njeriut do të vijë në atë orë që nuk e mendoni.
45 Kush është, pra, një shërbëtor besnik dhe i urtë, të cilin zotëria e tij e ka vënë në krye të shtëpisë së tij për t'u dhënë atyre ushqimin në kohën e duhur?
46 Lum ai shërbëtor, të cilin zotëria e tij, kur të vijë, do ta gjejë duke bërë kështu.
47 Në të vërtetë po ju them se ai do ta vërë mbi të gjitha pasuritë e tij.
48 Por në qoftë se ai shërbëtor i keq thotë në zemër të tij: "Zoti im e vonon ardhjen e tij;
49 Dhe do të fillojë të godasë shokët e tij dhe të hajë e të pijë me të dehurit;
50 I zoti i atij shërbëtori do të vijë në një ditë që nuk e pret dhe në një orë që ai nuk e di,
51 Do ta presin dhe do t'i caktojnë pjesën e tij me hipokritët; aty do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh.

KAPITULLI 25

1 Atëherë mbretëria e qiejve do t'u krahasohet me dhjetë virgjëreshat, të cilat morën llambat e tyre dhe dolën të takojnë dhëndrin.
2 Pesë prej tyre ishin të urtë dhe pesë budallenj.
3 Budallenjtë morën llambat e tyre dhe nuk morën vaj me vete.
4 Por të urtët morën vaj në enët e tyre bashkë me llambat e tyre.
5 Ndërsa dhëndri po vononte, të gjithë dremitën dhe flinin.
6 Dhe në mesnatë u dëgjua një britmë: "Ja, po vjen dhëndri; dilni ta takoni.
7 Atëherë të gjitha ato virgjëresha u ngritën dhe i rregulluan llambat e tyre.
8 Dhe budallenjtë u thanë të urtëve: "Na jepni nga vaji juaj; sepse llambat tona janë fikur.
9 Por të urtët u përgjigjën duke thënë: "Jo kështu; që të mos na mjaftojë ne dhe ju; por shkoni më mirë te ata që shesin dhe blini për veten tuaj.
10 Dhe ndërsa ata shkuan për të blerë, erdhi dhëndri; dhe ata që ishin gati hynë me të në dasmë dhe dera u mbyll.
11 Më pas erdhën edhe virgjëreshat e tjera duke thënë: "Zot, Zot, na hap!".
12 Por ai u përgjigj dhe tha: "Në të vërtetë po ju them se nuk ju njoh".
13 Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini as ditën as orën në të cilën do të vijë Biri i njeriut.
14 Sepse mbretëria e qiejve është si një njeri që udhëton në një vend të largët, i cili thirri shërbëtorët e vet dhe u dorëzoi pasurinë e tij.
15 Njërit i dha pesë talenta, një tjetri dy dhe një tjetri një; për çdo njeri sipas aftësive të tij të shumta; dhe menjëherë nisi udhëtimin e tij.
16 Atëherë ai që kishte marrë të pesë talentat shkoi, tregtoi me të dhe u bëri pesë talenta të tjerë.
17 Po ashtu ai që kishte marrë dy, fitoi edhe dy të tjerë.
18 Por ai që kishte marrë një shkoi, gërmoi në dhe dhe fshehu paratë e zotërisë së tij.
19 Mbas një kohe të gjatë erdhi zoti i atyre shërbëtorëve dhe bën llogari me ta.
20 Dhe ai që kishte marrë pesë talenta erdhi dhe solli pesë talenta të tjera, duke thënë: "Zot, ti më dorëzove pesë talenta; ja, unë fitova përveç tyre pesë talenta të tjerë".
21 I zoti i tha: "Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; u tregove besnik në gjëra të vogla, unë do të të vë mbi shumë gjëra; hyr në gëzimin e zotit tënd".
22 Edhe ai që kishte marrë dy talenta erdhi dhe tha: "Zot, ti më dorëzove dy talenta; ja, unë fitova dy talenta të tjerë veç tyre".
23 Zoti i tha: "Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; ti ke qenë besnik për disa gjëra, unë do të të vë mbi shumë gjëra; hyr në gëzimin e zotit tënd.
24 Atëherë erdhi ai që kishte marrë një talent të vetëm dhe tha: "Zot, unë të dija se je njeri i ashpër, që korr atje ku nuk ke mbjellë dhe mbledh atje ku nuk ke hedhur;
25 Dhe unë pata frikë dhe shkova e fsheha talentin tënd në tokë; ja ku e ke atë që është jotja.
26 Zoti i tij u përgjigj dhe i tha: "Shërbëtor i keq dhe përtac, ti e di që unë korr atje ku nuk kam mbjellë dhe mbledh atje ku nuk kam hedhur;
27 Prandaj ti duhet t'u jepje paratë e mia këmbyesve dhe, kur të vija, do të kisha marrë të miat me kamatë.
28 Merre, pra, talentin prej tij dhe jepja atij që ka dhjetë talenta.
29 Sepse kujtdo që ka do t'i jepet dhe do të ketë bollëk, por atij që nuk ka do t'i merret edhe ajo që ka.
30 Dhe hidheni shërbëtorin e padobishëm në errësirën e jashtme; atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh.
31 Kur të vijë Biri i njeriut në lavdinë e tij dhe të gjithë engjëjt e shenjtë me të, atëherë do të ulet mbi fronin e lavdisë së tij.
32 Dhe përpara tij do të mblidhen të gjitha kombet dhe ai do t'i ndajë njëri nga tjetri, ashtu si i ndan një bari delet e tij nga cjeptë.
33 Dhe delet do t'i vendosë në të djathtën e tij dhe cjeptë në të majtë.
34 Atëherë mbreti do t'u thotë atyre në të djathtën e tij: Ejani, të bekuar nga Ati im, trashëgoni mbretërinë e përgatitur për ju që nga krijimi i botës.
35 Sepse isha i uritur dhe më dhatë ushqim; pata etje dhe më dhatë të pi; isha i huaj dhe më pranuat;
36 Lakuriq dhe më veshët; isha i sëmurë dhe më vizituat; isha në burg dhe erdhët tek unë.
37 Atëherë të drejtët do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur dhe të dhamë ushqim?". apo të etur dhe të dha të pish?
38 Kur të pamë të huaj dhe të morëm? apo lakuriq dhe të veshë?
39 Apo kur të pamë të sëmurë ose në burg dhe erdhëm te ti?
40 Dhe Mbreti do të përgjigjet dhe do t'u thotë atyre: Në të vërtetë po ju them, përderisa ia keni bërë këtë njërit prej këtyre vëllezërve të mi më të vegjël, ma keni bërë mua.
41 Pastaj do t'u thotë edhe atyre në të majtë: Largohuni nga unë, të mallkuar, në zjarrin e përjetshëm, të përgatitur për djallin dhe engjëjt e tij.
42 Sepse isha i uritur dhe nuk më dhatë ushqim, pata etje dhe nuk më dhatë të pi.

43 Unë isha i huaj dhe nuk më futët; lakuriq dhe nuk më veshët; i sëmurë dhe në burg, por nuk më vizituat.
44 Atëherë do t'i përgjigjen edhe ata duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur, ose të etur, ose të huaj, ose të zhveshur, ose të sëmurë ose në burg dhe nuk të shërbyem?".
45 Atëherë ai do t'u përgjigjet atyre duke thënë: "Në të vërtetë po ju them se përderisa nuk ia keni bërë njërit prej këtyre më të vegjëlve, nuk ia keni bërë mua".
46 Dhe këta do të shkojnë në dënimin e përjetshëm, por të drejtët në jetën e përjetshme.

KAPITULLI 26

1 Dhe ndodhi që, kur Jezusi i mbaroi të gjitha këto fjalë, u tha dishepujve të vet:
2 Ju e dini se pas dy ditësh është festa e Pashkës dhe Biri i njeriut tradhtohet për t'u kryqëzuar.
3 Pastaj u mblodhën krerët e priftërinjve, skribët dhe pleqtë e popullit, në pallatin e kryepriftit, që quhej Kajafa,
4 Dhe u këshilluan që ta kapnin Jezusin me dredhi dhe ta vrisnin.
5 Por ata thanë: "Jo ditën e festës, që të mos ketë trazira në popull".
6 Kur Jezusi ishte në Betani, në shtëpinë e Lebrozit Simon,
7 Dhe iu afrua një grua që kishte një kuti alabastri me vaj të parfumuar shumë të çmuar dhe ia derdhi mbi kokën e tij, ndërsa ishte në tryezë.
8 Por dishepujt e tij, kur e panë këtë, u indinjuan dhe thanë: "Përse është kjo shpërdorim?
9 Sepse ky vaj mund të ishte shitur shumë dhe t'u jepej të varfërve.
10 Jezusi, kur e kuptoi, u tha atyre: " Pse e shqetësoni gruan? sepse ajo ka bërë një vepër të mirë mbi mua.
11 Sepse të varfërit i keni gjithmonë me ju; por mua nuk më keni gjithmonë.
12 Sepse, duke derdhur këtë vaj mbi trupin tim, ajo e bëri për varrimin tim.
13 Në të vërtetë po ju them se kudo që do të predikohet ky ungjill në mbarë botën, do t'i thuhet edhe ajo që bëri kjo grua, në përkujtim të saj.
14 Atëherë një nga të dymbëdhjetët, i quajtur Judë Iskarioti, shkoi te krerët e priftërinjve,
15 Dhe u tha atyre: "Çfarë do të më jepni dhe unë do t'jua dorëzoj?". Dhe ata lidhën besëlidhje me të për tridhjetë monedha argjendi.
16 Dhe që nga ajo kohë ai kërkoi rastin ta tradhtonte.
17 Tani, ditën e parë të festës së të Ndormëve, dishepujt iu afruan Jezusit dhe i thanë: "Ku do që të përgatisim për të ngrënë Pashkën?".
18 Dhe ai tha: " Shkoni në qytet te një njeri i tillë dhe i thoni: "Mësuesi thotë: "Koha ime është afër; Unë do ta kremtoj Pashkën në shtëpinë tënde me dishepujt e mi.
19 Dhe dishepujt vepruan ashtu si i kishte caktuar Jezusi; dhe përgatitën Pashkën.
20 Kur u ngrys, ai u ul në tryezë me të dymbëdhjetët.
21 Dhe ndërsa ata hanin, ai tha: " Në të vërtetë po ju them se një nga ju do të më tradhtojë".
22 Dhe ata u pikëlluan shumë dhe secili prej tyre filluan t'i thonë: "Zot, mos jam unë?".
23 Ai u përgjigj dhe tha: " Ai që do të zhysë dorën me mua në enë, do të më tradhtojë".
24 Biri i njeriut shkon siç është shkruar për të; por mjerë ai njeri me anë të të cilit Biri i njeriut tradhtohet! do të kishte qenë mirë për atë njeri nëse nuk do të kishte lindur.
25 Atëherë Juda, që e kishte tradhtuar, u përgjigj dhe tha:"Mësues, mos jam unë?". Ai i tha: " Ti ke thënë".
26 Dhe ndërsa po hanin, Jezusi mori bukën, e bekoi, e theu dhe ua dha dishepujve dhe tha: " Merrni, hani; ky është trupi im.
27 Pastaj mori kupën, falënderoi, ua dha atyre duke thënë: " Pini të gjithë prej saj;
28 Sepse ky është gjaku im i besëlidhjes së re, që derdhet për shumë për faljen e mëkateve.
29 Por unë po ju them se këtej e tutje nuk do të pi nga ky fryt i hardhisë deri në atë ditë kur do ta pi të ri bashkë me ju në mbretërinë e Atit tim.
30 Dhe, mbasi kënduan një himn, dolën në malin e Ullinjve.
31 Atëherë Jezusi u tha atyre:" Të gjithë ju do të skandalizoheni për shkakun tim këtë natë, sepse është shkruar: "Unë do ta godas bariun dhe delet e kopesë do të shpërndahen".
32 Por, pasi të ringjallem, do të shkoj para jush në Galile.
33 Pjetri u përgjigj dhe i tha: "Edhe sikur të gjithë të skandalizohen për shkakun tënd, unë nuk do të skandalizohem kurrë".
34 Jezusi i tha: " Në të vërtetë po të them se këtë natë, para se të këndojë gjeli, ti do të më mohosh tri herë".
35 Pjetri i tha: "Edhe sikur të vdisja me ty, nuk do të të mohoj". Kështu thanë edhe të gjithë dishepujt.
36 Atëherë Jezusi erdhi me ta në një vend të quajtur Gjetsemani dhe u tha dishepujve: ' 'Uluni këtu, ndërsa unë të shkoj dhe të lutem atje".
37 Dhe mori me vete Pjetrin dhe dy djemtë e Zebedeut dhe filloi të trishtohej dhe të rëndohej shumë.
38 Atëherë ai u tha atyre: " Shpirti im është jashtëzakonisht i trishtuar, deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar me mua".
39 Dhe ai shkoi pak më tej, ra me fytyrë për tokë dhe lutej duke thënë: "Ati im, nëse është e mundur, largoje prej meje këtë kupë; por jo si dua unë, por si do ti".
40 Dhe ai erdhi te dishepujt, i gjeti në gjumë dhe i tha Pjetrit: ' 'Po a nuk munde të rrije zgjuar me mua për një orë?".
41 Rrini zgjuar dhe lutuni, që të mos bini në tundim; fryma është e gatshme, por mishi është i dobët.
42 Ai u largua përsëri për herë të dytë dhe u lut duke thënë: ' 'O Ati im, në qoftë se kjo kupë nuk do të largohet prej meje, po të mos e pi unë, u bëftë vullneti yt".
43 Dhe ai erdhi dhe i gjeti përsëri në gjumë, sepse sytë e tyre ishin rënduar.
44 Dhe ai i la ata, u largua përsëri dhe u lut për të tretën herë duke thënë të njëjtat fjalë.
45 Atëherë ai erdhi te dishepujt e vet dhe u tha atyre: " Flini tani dhe pushoni; ja, ora është afër dhe Biri i njeriut do të dorëzohet në duart e mëkatarëve.
46 Çohuni, le të shkojmë; ja, është afër ai që më tradhton.
47 Dhe ndërsa ai ende po fliste, ja, erdhi Juda, një nga të dymbëdhjetët, dhe bashkë me të një turmë e madhe me shpata dhe shkopinj, nga krerët e priftërinjve dhe nga pleqtë e popullit.
48 Dhe ai që e tradhtoi u dha atyre një shenjë duke thënë: "Këdo që të puth, është ai; mbajeni fort".

49 Dhe menjëherë iu afrua Jezusit dhe i tha: "Tungjatjeta, mësues; dhe e puthi.
50 Dhe Jezusi i tha: " Mik, përse ke ardhur? Atëherë ata erdhën, vunë duart mbi Jezusin dhe e kapën.
51 Dhe ja, një nga ata që ishin me Jezusin shtriu dorën, nxori shpatën, goditi një shërbëtor të kryepriftit dhe ia preu veshin.
52 Atëherë Jezusi i tha: " Ktheje përsëri shpatën tënde në vendin e tij, sepse të gjithë ata që kapin shpatën do të vdesin nga shpata".
53 A mendon se tani nuk mund t'i lutem Atit tim dhe ai do të më japë tani më shumë se dymbëdhjetë legjione engjëjsh?
54 Por si do të përmbushen, pra, Shkrimet se kështu duhet të ndodhë?
55 Në atë orë Jezusi u tha turmave: " A keni dalë të më kapni si kundër një vjedhësi me shpata dhe shkopinj? Unë rrija çdo ditë me ju duke mësuar në tempull dhe ju nuk më kapët.
56 Por e gjithë kjo u bë që të përmbushen shkrimet e profetëve. Atëherë të gjithë dishepujt e braktisën dhe ikën.
57 Dhe ata që e kishin kapur Jezusin e çuan te kryeprifti Kajafa, ku ishin mbledhur skribët dhe pleqtë.
58 Por Pjetri e ndoqi nga larg deri në pallatin e kryepriftit, hyri dhe u ul me shërbëtorët për të parë fundin.
59 Tani krerët e priftërinjve, pleqtë dhe gjithë sinedri kërkonin dëshmi të rreme kundër Jezusit për ta vrarë;
60 Por nuk gjetën asnjë; po, megjithëse erdhën shumë dëshmitarë të rremë, nuk gjetën asnjë. Më në fund erdhën dy dëshmitarë të rremë,
61 Dhe tha: "Ky tha: "Unë jam në gjendje ta shkatërroj tempullin e Perëndisë dhe ta ndërtoj për tri ditë".
62 Atëherë kryeprifti u ngrit dhe i tha: "Nuk po përgjigjesh asgjë?". çfarë është ajo që këta dëshmojnë kundër teje?
63 Por Jezusi heshti. Dhe kryeprifti u përgjigj dhe i tha: "Të përbetoj për Perëndinë e gjallë që të na thuash nëse je Krishti, Biri i Perëndisë".
64 Jezusi i tha: " Ti thatë; megjithatë unë po të them se e tutje do ta shihni Birin e njeriut të ulur në të djathtën e pushtetit dhe duke ardhur në retë e qiellit".
65 Atëherë kryeprifti i grisi rrobat e tij duke thënë: "Ai ka blasfemuar; çfarë nevoje kemi më për dëshmitarë? vini re, tani ju keni dëgjuar blasfeminë e tij.
66 Çfarë mendoni ju? Ata u përgjigjën dhe thanë: "Ai është fajtor për vdekje".
67 Atëherë e pështynë në fytyrë dhe e goditën me shuplakë; dhe të tjerët e goditën me pëllëmbët e duarve të tyre,
68 duke thënë: "Na profetizo, o Krisht, kush është ai që të goditi?".
69 Tani Pjetri rrinte jashtë në pallat dhe një vajzë iu afrua duke thënë: "Edhe ti ishe me Jezusin Galileas".
70 Por ai e mohoi përpara të gjithëve, duke thënë: "Nuk di çfarë thua".
71 Dhe kur doli në hajat, e pa një shërbëtore tjetër dhe u tha atyre që ishin atje: "Edhe ky ishte me Jezusin Nazareas".
72 Dhe përsëri ai e mohoi me betim: "Unë nuk e njoh atë njeri".
73 Mbas pak ata që ishin aty iu afruan dhe i thanë Pjetrit: "Me siguri edhe ti je një prej tyre; sepse fjala jote të mashtron.
74 Atëherë ai filloi të mallkojë dhe të betohet, duke thënë: "Unë nuk e njoh atë njeri". Dhe menjëherë ekuipazhi i gjelit.
75 Dhe Pjetrit iu kujtua fjala e Jezusit që i kishte thënë: "Para se të këndojë gjeli, ti do të më mohosh tri herë". Dhe ai doli dhe qau me hidhërim.

KAPITULLI 27

1 Kur erdhi mëngjesi, të gjithë krerët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit u këshilluan kundër Jezusit për ta vrarë.
2 Dhe, mbasi e lidhën, e çuan dhe ia dorëzuan guvernatorit Ponc Pilatit.
3 Atëherë Juda, që e kishte tradhtuar, kur pa se ishte dënuar, u pendua dhe ua ktheu krerëve të priftërinjve dhe pleqve të tridhjetë monedhat e argjendit,
4 duke thënë: "Kam mëkatuar duke tradhtuar gjakun e pafajshëm". Dhe ata thanë: "Ç'është për ne?". shihemi për këtë.
5 Dhe ai i hodhi siklat e argjendit në tempull, u largua dhe shkoi e u var.
6 Atëherë krerët e priftërinjve morën monedhat e argjendit dhe thanë: "Nuk lejohet t'i vësh në thesar, sepse është çmimi i gjakut".
7 Ata u këshilluan dhe blenë me ta arën e poçarit për të varrosur të huajt.
8 Prandaj ajo arë u quajt "Ara e gjakut" deri në ditën e sotme.
9 Atëherë u përmbush ç'ishte thënë nga profeti Jeremy, duke thënë: "Dhe morën tridhjetë monedhat e argjendit, çmimin e atij që u vlerësua dhe që ata nga bijtë e Izraelit vlerësuan;
10 Dhe i dha për arën e poçarit, ashtu si më kishte caktuar Zoti.
11 Dhe Jezusi qëndroi përpara guvernatorit dhe guvernatori e pyeti duke thënë: "A je ti mbreti i Judenjve?". Dhe Jezusi i tha: " Ti thua".
12 Dhe kur e akuzuan krerët e priftërinjve dhe pleqtë, ai nuk u përgjigj asgjë.
13 Atëherë Pilati i tha: "A nuk po dëgjon sa gjëra dëshmojnë kundër teje?".
14 Dhe ai iu përgjigj pa asnjë fjalë; aq sa guvernatori u mrekullua shumë.
15 Tani në atë festë guvernatori kishte zakon t'i lironte popullit një të burgosur, të cilin ata do të donin.
16 Atëherë ata kishin një të burgosur të famshëm, të quajtur Baraba.
17 Prandaj, kur u mblodhën, Pilati u tha atyre: "Kë doni t'ju liroj?". Baraba, apo Jezusi që quhet Krisht?
18 Sepse ai e dinte se e kishin dorëzuar nga zilia.
19 Kur ai u ul në gjykatë, gruaja e tij i dërgoi fjalë: "Mos u takoni me atë të drejtë, sepse sot kam vuajtur shumë në ëndërr për shkak të tij".
20 Por krerët e priftërinjve dhe pleqtë e bindën turmën që të kërkonte Barabën dhe ta vrisnin Jezusin.
21 Guvernatori u përgjigj dhe u tha atyre: "Në të dy doni t'ju liroj?". Ata thanë: Baraba.
22 Pilati u tha atyre: "Ç'të bëj, pra, me Jezusin që quhet Krisht? Të gjithë i thanë: Le të kryqëzohet.
23 Guvernatori tha: "Ç'të keqe ka bërë?". Por ata bërtisnin edhe më shumë duke thënë: "U kryqëzoftë".
24 Pilati, duke parë se nuk mund të mbizotëronte asgjë, por se ishte bërë më tepër trazirë, mori ujë dhe lau duart përpara turmës, duke thënë: "Unë jam i pafajshëm për gjakun e këtij të drejti; kini kujdes.

25 Atëherë tërë populli u përgjigj dhe tha: "Gjaku i tij qoftë
mbi ne dhe mbi fëmijët tanë".
26 Pastaj u liroi atyre Barabën dhe, mbasi e fshikulloi
Jezusin, ia dorëzoi që ta kryqëzonin.
27 Atëherë ushtarët e guvernatorit e çuan Jezusin në sallën
e përbashkët dhe mblodhën pranë tij gjithë grupin e
ushtarëve.
28 E zhveshën dhe i veshën një mantel të kuq.
29 Mbasi i vendosën një kurorë me gjemba, ia vunë mbi
kokë dhe një kallam në dorën e djathtë; u gjunjëzuan para
tij dhe e tallnin duke thënë: "Tungjatjeta, o mbret i
Judenjve!".
30 E pështynë, morën kallamin dhe e goditën në kokë.
31 Dhe, mbasi e tallën, ia hoqën mantelin, e veshën me
petkun e tij dhe e çuan për ta kryqëzuar.
32 Dhe kur dolën, gjetën një burrë nga Kirena, me emër
Simon; e detyruan ta mbante kryqin e tij.
33 Dhe kur arritën në një vend të quajtur Golgota,
domethënë në një vend të kafkës,
34 I dhanë për të pirë uthull të përzier me vrer, dhe ai,
mbasi e shijoi, nuk deshi të pinte.
35 Dhe e kryqëzuan, i ndanë rrobat e tij duke hedhur short,
që të përmbushej ç'ishte thënë nga profeti: "I ndanë midis
tyre rrobat e mia dhe hodhën short mbi rrobën time".
36 Dhe të ulur, ata e vëzhguan atje;
37 Dhe mbi kokë i vuri të shkruar akuzën e tij: "KY
ËSHTË JEZUSI, MBRETI I JUDENJVE".
38 Atëherë bashkë me të u kryqëzuan dy hajdutë, njëri në
të djathtën dhe tjetri në të majtë.
39 Dhe ata që kalonin e shanin duke tundur kokën,
40 dhe duke thënë: "Ti që e shkatërron tempullin dhe e
ndërton për tri ditë, shpëto vetveten". Nëse je Biri i
Perëndisë, zbrit nga kryqi.
41 Po kështu edhe krerët e priftërinjve, bashkë me skribët
dhe me pleqtë, duke e tallur, thanë:
42 Ai i shpëtoi të tjerët; Ai nuk mund ta shpëtojë veten.
Nëse është mbreti i Izraelit, le të zbresë tani nga kryqi dhe
ne do t'i besojmë.
43 Ai kishte besim te Perëndia; le ta çlirojë tani, nëse do,
sepse tha: "Unë jam Biri i Perëndisë".
44 Edhe hajdutët, që u kryqëzuan me të, ia hodhën në
dhëmbë.
45 Nga ora e gjashtë ra në errësirë gjithë vendin deri në
orën e nëntë.
46 Dhe rreth orës nëntë Jezusi bërtiti me zë të lartë duke
thënë: ' 'Eli, Eli, lama sabakthani?". do të thotë: "Perëndia
im, Perëndia im, pse më ke braktisur?".
47 Disa nga të pranishmit, kur e dëgjuan këtë, thanë: "Ky
thërret Elian".
48 Dhe menjëherë njëri prej tyre vrapoi, mori një sfungjer,
e mbushi me uthull, e vuri mbi një kallam dhe i dha të pijë.
49 Të tjerët thanë: "Le të shohim nëse Elia do të vijë ta
shpëtojë".
50 Jezusi, mbasi thirri përsëri me zë të lartë, dha shpirt.
51 Dhe vini re, veli i tempullit u gris në dysh nga maja në
fund; dhe toka u drodh dhe shkëmbinjtë u çanë;
52 Dhe varret u hapën; dhe shumë trupa të shenjtorëve që
flinin u ngritën,
53 Dhe doli nga varret pas ringjalljes së tij, shkoi në qytetin
e shenjtë dhe iu shfaq shumë njerëzve.
54 Kur centurioni dhe ata që ishin me të, duke parë Jezusin,
panë tërmetin dhe ato që ndodhën, u trembën shumë dhe
thanë: "Me të vërtetë ky ishte Biri i Perëndisë".
55 Dhe shumë gra ishin atje, duke parë nga larg, që ndiqnin
Jezusin nga Galilea duke i shërbyer:
56 Midis tyre ishte Maria Magdalena, Maria, nëna e
Jakobit dhe e Joses dhe nëna e bijve të Zebedeut.
57 Kur u ngrys, erdhi një njeri i pasur nga Arimatea, i
quajtur Jozef, i cili ishte edhe vetë dishepull i Jezusit.
58 Ai shkoi te Pilati dhe iu lut trupin e Jezusit. Atëherë
Pilati urdhëroi ta dorëzonin trupin.
59 Dhe Jozefi e mori trupin, e mbështolli me një pëlhurë të
pastër liri,
60 Dhe e vuri në varrin e tij të ri, që kishte hapur në
shkëmb; dhe rrokullisi një gur të madh te dera e varrit dhe
u largua.
61 Dhe aty ishte Maria Magdalena dhe Maria tjetër, ulur
përballë varrit.
62 Të nesërmen, që pasoi ditën e përgatitjes, krerët e
priftërinjve dhe farisenjtë u mblodhën te Pilati,
63 duke thënë: "Zotëri, na kujtohet që ai mashtrues, sa ishte
gjallë, tha: "Pas tri ditësh do të ringjallem".
64 Prandaj urdhëro që varri të sigurohet deri në ditën e
tretë, që të mos vijnë dishepujt e tij natën, ta vjedhin dhe t'i
thonë popullit: "U ringjall prej së vdekuri"; kështu gabimi i
fundit do të jetë më i keq se i pari.
65 Pilati u tha atyre: "Ju keni një rojë; shkoni, sigurohuni
sa të mundeni".
66 Kështu ata shkuan dhe siguruan varrin, vulosën gurin
dhe vunë roje.

KAPITULLI 28

1 Në fund të së shtunës, kur po zbardhi dita e parë e javës,
Maria Magdalena dhe Maria tjetër erdhën për të parë varrin.
2 Dhe ja, ra një tërmet i madh, sepse engjëlli i Zotit zbriti
nga qielli, erdhi, e rrokullisi gurin nga dera dhe u ul mbi të.
3 Fytyra e tij ishte si rrufeja dhe veshja e tij ishte e bardhë
si bora.
4 Dhe nga frika e tij rojet u drodhën dhe u bënë si të vdekur.
5 Dhe engjëlli, duke u përgjigjur, u tha grave:"Mos kini
frikë, sepse unë e di se ju kërkoni Jezusin që u kryqëzua.
6 Ai nuk është këtu, sepse u ringjall, siç tha. Ejani, shikoni
vendin ku shtrihej Zoti.
7 Shkoni shpejt dhe u thoni dishepujve të tij se ai u ringjall
së vdekuri; dhe ja, ai po shkon përpara jush në Galile; atje
do ta shihni; ja, ju thashë.
8 Dhe ata u larguan shpejt nga varri me frikë dhe gëzim të
madh; dhe vrapoi për t'u njoftuar dishepujt e tij.
9 Dhe, ndërsa ata shkuan t'u tregojnë dishepujve të tij, ja,
Jezusi i doli përpara duke thënë:" Tungjatjeta!". Dhe ata
erdhën, e kapën nga këmbët dhe e adhuruan.
10 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Mos kini frikë; shkoni u
thoni vëllezërve të mi që të shkojnë në Galile dhe atje do të
më shohin".
11 Tani kur ata po shkonin, ja, disa nga rojet hynë në qytet
dhe u treguan krerëve të priftërinjve të gjitha gjërat që
kishin ndodhur.
12 Dhe, pasi u mblodhën me pleqtë dhe u këshilluan, u
dhanë ushtarëve para të mëdha,
13 duke thënë: "Thuaj, dishepujt e tij erdhën natën dhe e
vodhën, ndërsa ne po flinim".

14 Dhe nëse guvernatori i vjen në vesh kjo gjë, ne do ta
bindim dhe do t'ju sigurojmë.
15 Ata, pra, i morën paratë dhe vepruan siç u mësuan; dhe
kjo fjalë është përhapur midis Judenjve deri në ditët e
sotme.
16 Atëherë të njëmbëdhjetë dishepujt shkuan në Galile, në
malin ku i kishte caktuar Jezusi.
17 Dhe, kur e panë, e adhuruan, por disa dyshuan.
18 Dhe Jezusi erdhi dhe u foli atyre duke thënë: " Më është
dhënë çdo pushtet në qiell dhe në tokë.
19 Shkoni, pra, dhe mësoni të gjitha kombet, duke i
pagëzuar në emër të Atit dhe të Birit dhe të Frymës së
Shenjtë.
20 duke i mësuar të zbatojnë të gjitha ato që ju kam
urdhëruar; dhe ja, unë jam me ju gjithmonë, deri në fund të
botës. Amen.

Mark

KAPITULLI 1

1 Fillimi i ungjillit të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë;
2 Siç është shkruar te profetët: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim përpara fytyrës sate, i cili do të përgatisë rrugën tënde përpara teje".
3 Zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: "Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij".
4 Gjoni pagëzoi në shkretëtirë dhe predikoi pagëzimin e pendimit për faljen e mëkateve.
5 Dhe gjithë vendi i Judesë dhe Jeruzalemi dolën drejt tij dhe të gjithë pagëzoheshin prej tij në lumin Jordan, duke rrëfyer mëkatet e tyre.
6 Dhe Gjoni ishte i veshur me lesh deveje dhe me një brez lëkure rreth ijëve; dhe ai hëngri karkaleca dhe mjaltë të egër;
7 Dhe predikoi duke thënë: "Mbas meje vjen një më i fuqishëm se unë, të cilit nuk jam i denjë të ulem dhe t'i zgjidh lidhëset e këpucëve".
8 Unë ju pagëzova me ujë, por ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
9 Dhe ndodhi që në ato ditë Jezusi erdhi nga Nazareti i Galilesë dhe u pagëzua nga Gjoni në Jordan.
10 Dhe menjëherë, duke dalë nga uji, pa qiejt të hapur dhe Fryma si një pëllumb që zbriste mbi të.
11 Dhe erdhi një zë nga qielli duke thënë: "Ti je Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur".
12 Dhe menjëherë Fryma e çoi në shkretëtirë.
13 Dhe ai qëndroi atje në shkretëtirë dyzet ditë, i tunduar nga Satanai; dhe ishte me kafshët e egra; dhe engjëjt i shërbenin.
14 Tani, mbasi Gjonin e futën në burg, Jezusi erdhi në Galile duke predikuar ungjillin e mbretërisë së Perëndisë,
15 dhe duke thënë: " U mbush koha dhe mbretëria e Perëndisë është afër; pendohuni dhe besoni ungjillit".
16 Ndërsa po ecte pranë detit të Galilesë, pa Simonin dhe Andrean, vëllanë e tij, që po hidhnin rrjetën në det, sepse ishin peshkatarë.
17 Dhe Jezusi u tha atyre: " Ejani pas meje dhe unë do t'ju bëj të bëheni peshkatarë njerëzish.
18 Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe e ndoqën.
19 Dhe, mbasi shkoi pak më tutje, pa Jakobin, birin e Zebedeut, dhe Gjonin, vëllanë e tij, të cilët ishin gjithashtu në anije duke ndrequr rrjetat e tyre.
20 Dhe ai i thirri menjëherë; dhe ata lanë atin e tyre Zebedeun në barkë me mëditësit dhe e ndoqën.
21 Dhe ata shkuan në Kapernaum; dhe menjëherë ditën e shtunë, ai hyri në sinagogë dhe mësonte.
22 Dhe ata habiteshin nga doktrina e tij, sepse ai i mësonte si një që kishte autoritet dhe jo si skribët.
23 Dhe në sinagogën e tyre ishte një njeri me frymë të ndyrë; dhe ai bërtiti,
24 duke thënë: "Na lëmë të qetë; ç'punë kemi ne me ty, o Jezus Nazareas? ke ardhur të na shkatërrosh? Unë të njoh kush je, i Shenjti i Perëndisë.
25 Dhe Jezusi e qortoi duke thënë: ' 'Hesht dhe dil prej tij".
26 Kur fryma e ndyrë e grisi dhe bërtiti me zë të lartë, ai doli prej tij.
27 Dhe të gjithë u habitën aq sa pyesnin njëri-tjetrin duke thënë: "Ç'është kjo? cfare doktrine te re eshte kjo? sepse ai urdhëron me autoritet edhe shpirtrat e ndyrë, dhe ata i binden atij.
28 Dhe menjëherë fama e tij u përhap në mbarë krahinën rreth Galilesë.
29 Dhe menjëherë, kur dolën nga sinagoga, hynë në shtëpinë e Simonit dhe të Andreas me Jakobin dhe Gjonin.
30 Por nëna e gruas së Simonit ishte shtrirë e sëmurë nga ethet dhe menjëherë i treguan për të.
31 Dhe ai erdhi, e kapi për dore dhe e ngriti; dhe menjëherë ethet e lanë dhe ajo u shërbeu.
32 Dhe në mbrëmje, kur dielli perëndoi, ata i sollën të gjithë të sëmurët dhe të demonizuarit.
33 Dhe gjithë qyteti u mblodh te dera.
34 Dhe shëroi shumë të sëmurë nga sëmundje të ndryshme dhe dëboi shumë demonë; dhe nuk i lanë të flasin djajtë, sepse e njihnin.
35 Dhe në mëngjes, duke u ngritur shumë para ditës, ai doli dhe shkoi në një vend të vetmuar dhe atje u lut.
36 Dhe Simoni dhe ata që ishin me të e ndiqnin.
37 Dhe, kur e gjetën, i thanë: "Të kërkojnë të gjithë".
38 Dhe ai u tha atyre: " Le të shkojmë në qytetet fqinje që të predikoj edhe atje, sepse për këtë dola".
39 Dhe ai predikonte në sinagogat e tyre në mbarë Galilenë dhe i dëbonte demonët.
40 Dhe iu afrua një lebroz, që iu lut, u gjunjëzua para tij dhe i tha: "Po të duash, mund të më pastrosh".
41 Dhe Jezusi, duke u dhembshur, shtriu dorën, e preku dhe i tha: " Unë dua; qofsh i pastër.
42 Dhe, sapo foli, lebra iu largua menjëherë dhe ai u pastrua.
43 Dhe ai e urdhëroi rreptësisht dhe e nisi menjëherë;
44 Dhe i tha: " Ruhu se nuk i thua asgjë askujt; por shko, paraqitu te prifti dhe ofro për pastrimin tënd ato që ka urdhëruar Moisiu, si dëshmi për ta".
45 Por ai doli, filloi ta botojë shumë dhe ta përhapë këtë çështje, aq sa Jezusi nuk mund të hynte më haptas në qytet, por ishte jashtë në vende të shkreta; dhe vinin tek ai nga çdo anë.

KAPITULLI 2

1 Pas disa ditësh ai hyri përsëri në Kapernaum; dhe u dëgjua se ai ishte në shtëpi.
2 Dhe shumë njerëz u mblodhën menjëherë, aq sa nuk kishte vend për t'i pritur, jo aq shumë sa te dera; dhe ai u predikoi atyre fjalën.
3 Dhe ata erdhën tek ai dhe sollën një të paralizuar, që lindte nga katër.
4 Dhe, duke qenë se nuk mundën t'i afroheshin për shtyp, zbuluan çatinë ku ndodhej dhe, mbasi e thyen, ulën shtratin në të cilin shtrihej i sëmuri i paralizuar.
5 Jezusi, kur pa besimin e tyre, i tha të paralizuarit: ' 'Bir, mëkatet e tua të falen".
6 Por aty ishin ulur disa skribë dhe arsyetonin në zemrat e tyre,
7 Pse ky njeri thotë kështu blasfemi? kush mund t'i falë mëkatet përveç Zotit?
8 Dhe Jezusi menjëherë, kur e kuptoi në frymën e tij se ata po mendonin kështu në vetvete, u tha atyre: " Pse i arsyetoni këto gjëra në zemrat tuaja?

9 A është më e lehtë t'i thuash të sëmurit: "Mëkatet e tua të
falen!". apo të thuash: "Çohu, merr shtratin tënd dhe ec?".
10 Por që të dini se Biri i njeriut ka pushtet mbi tokë të falë
mëkatet (i thotë të paralizuarit)
11 Unë të them: Çohu, merr shtratin tënd dhe shko në
shtëpinë tënde.
12 Dhe ai u ngrit menjëherë, mori shtratin dhe doli përpara
të gjithëve; aq sa të gjithë u mahnitën dhe përlëvdonin
Perëndinë, duke thënë: "Nuk e pamë kurrë në këtë mënyrë".
13 Dhe ai doli përsëri në breg të detit; dhe gjithë turma iu
afrua dhe ai i mësonte.
14 Dhe ndërsa po kalonte, pa Levin, birin e Alfeut, të ulur
në doganë dhe i tha: " Ndiqmë". Dhe ai u ngrit dhe e ndoqi.
15 Dhe ndodhi që, ndërsa Jezusi ishte ulur në tryezë në
shtëpinë e tij, shumë tagrambledhës dhe mëkatarë u ulën
bashkë me Jezusin dhe me dishepujt e tij, sepse ishin
shumë dhe ata e ndiqnin.
16 Dhe skribët dhe farisenjtë, kur e panë atë duke ngrënë
me tagrambledhës dhe me mëkatarë, u thanë dishepujve të
tij: "Po si ha dhe pi me tagrambledhës dhe mëkatarë?".
17 Jezusi, kur e dëgjoi, u tha atyre: ' 'Nuk kanë nevojë për
mjekun të shëndoshët, por të sëmurët; unë nuk erdha për të
thirrur në pendim të drejtët, por mëkatarët.
18 Dhe dishepujt e Gjonit dhe të farisenjve agjëronin; dhe
erdhën dhe i thanë: "Përse dishepujt e Gjonit dhe të
farisenjve agjërojnë, kurse dishepujt e tu nuk agjërojnë?".
19 Dhe Jezusi u tha atyre: " A mund të agjërojnë dasmorët,
ndërsa dhëndri është me ta? përderisa kanë dhëndrin me
vete, nuk mund të agjërojnë.
20 Por do të vijnë ditët kur do t'u hiqet dhëndri dhe do të
agjërojnë në ato ditë.
21 Askush nuk qep një copë pëlhure të re mbi një rrobë të
vjetër; përndryshe copa e re që e mbushte e heq nga e
vjetra dhe grisja përkeqësohet.
22 Askush nuk vendos verë të re në kacekë të vjetër;
përndryshe vera e re i çajë kacekët dhe vera derdhet dhe
kacekët do të prishen; por vera e re duhet të futet në kacekë
të rinj.
23 Dhe ndodhi që ai kaloi nëpër arat e grurit ditën e shtunë;
dhe dishepujt e tij, duke shkuar, filluan të këpusin kallinj.
24 Dhe farisenjtë i thanë: "Ja, pse bëjnë të shtunën atë që
nuk është e ligjshme?".
25 Dhe ai u tha atyre: " A nuk keni lexuar kurrë çfarë bëri
Davidi, kur kishte nevojë dhe ishte i uritur, ai dhe ata që
ishin me të?".
26 Si hyri në shtëpinë e Perëndisë në kohën e kryepriftit
Abiathar dhe hëngri bukën e paraqitjes, që nuk lejohet të
hahet veç priftërinjve, dhe ua dha edhe atyre që ishin me të?
27 Dhe ai u tha atyre: " E shtuna u bë për njeriun dhe jo
njeriu për të shtunën.
28 Prandaj Biri i njeriut është Zot edhe i së shtunës.

KAPITULLI 3

1 Dhe ai hyri përsëri në sinagogë; dhe aty ishte një burrë që
kishte një dorë të tharë.
2 Dhe ata e vëzhguan nëse do ta shëronte ditën e shtunë; që
të mund ta akuzonin.
3 Dhe ai i tha njeriut që e kishte dorën të tharë: " Çohu
përpara".
4 Dhe ai u tha atyre: " A është e lejueshme të bësh mirë
ditën e shtunës apo të keqen? për të shpëtuar jetën apo për
të vrarë? Por ata heshtën.
5 Dhe, mbasi i shikoi rreth e qark me zemërim, i hidhëruar
për ngurtësinë e zemrës së tyre, i tha atij njeriu: " Shtrije
dorën tënde". Dhe ai e shtriu dhe dora e tij u shërua si tjetra.
6 Dhe farisenjtë dolën dhe menjëherë u këshilluan me
herodianët kundër tij se si ta shkatërronin.
7 Por Jezusi me dishepujt e vet u tërhoq në det; dhe një
turmë e madhe nga Galilea e ndoqi dhe nga Judeja,
8 Dhe nga Jeruzalemi, nga Idumea dhe nga përtej Jordanit;
Dhe ata rreth Tiros dhe Sidonit, një turmë e madhe, kur
dëgjuan gjërat e mëdha që kishte bërë, shkoi tek ai.
9 Dhe u foli dishepujve të vet që për shkak të turmës ta
priste një anije e vogël, që të mos e shtynin.
10 Sepse ai kishte shëruar shumë; aq sa e kërkuan që ta
prekte, të gjithë ata që kishin plagë.
11 Dhe frymërat e ndyra, kur e panë, binin përmbys para tij
dhe bërtitën duke thënë: "Ti je Biri i Perëndisë".
12 Dhe ai i urdhëroi rreptësisht që të mos e bënin të njohur.
13 Dhe ai u ngjit në një mal dhe thirri atë që do; dhe ata
erdhën tek ai.
14 Dhe ai caktoi dymbëdhjetë që të ishin me të dhe që ai t'i
dërgonte të predikonin,
15 Dhe për të pasur fuqi për të shëruar sëmundje dhe për të
dëbuar demonët;
16 Dhe Simon, të mbiquajtur Pjetër;
17 Jakobi i Zebedeut dhe Gjoni, vëllai i Jakobit; dhe i vuri
mbiemrin Boanerges, që do të thotë: "Bijtë e bubullimës".
18 Dhe Andrea, dhe Filipi, dhe Bartolomeu, dhe Mateu,
dhe Thomai, dhe Jakobi, i biri i Alfeut, dhe Tadeu dhe
Simon Kananeu,
19 Dhe Juda Iskarioti, i cili gjithashtu e tradhtoi; dhe ata
hynë në një shtëpi.
20 Dhe turma u mblodh përsëri, saqë nuk mundën të hanin
as bukë.
21 Dhe miqtë e tij, kur e dëgjuan këtë, dolën ta kapin,
sepse thoshin: "Ai është pa veten".
22 Dhe skribët që kishin zbritur nga Jeruzalemi thanë: "Ai
ka Beelzebubin dhe me princin e demonëve i dëbon
demonët".
23 Dhe ai i thirri pranë vetes dhe u tha atyre me
shëmbëlltyra: " Si mundet Satanai ta dëbojë Satanain?".
24 Dhe nëse një mbretëri ndahet kundër vetvetes, ajo
mbretëri nuk mund të qëndrojë.
25 Dhe nëse një shtëpi ndahet kundër vetvetes, ajo shtëpi
nuk mund të qëndrojë.
26 Dhe nëse Satani ngrihet kundër vetvetes dhe përçahet, ai
nuk mund të qëndrojë, por ka një fund.
27 Askush nuk mund të hyjë në shtëpinë e një të forti dhe
t'i plaçkit pasuritë e tij, nëse nuk e lidh më parë të fortin;
dhe pastaj ai do të prishë shtëpinë e tij.
28 Në të vërtetë po ju them se bijve të njerëzve do t'u falen
të gjitha mëkatet dhe blasfemitë me të cilat do të
blasfemojnë;
29 Por ai që do të blasfemojë kundër Frymës së Shenjtë
nuk ka kurrë falje, por është në rrezik të dënimit të
përjetshëm.
30 Sepse ata thanë: "Ai ka një frymë të ndyrë".
31 Atëherë erdhën vëllezërit e tij dhe nëna e tij dhe, duke
qëndruar jashtë, i dërguan për ta thirrur.

32 Dhe turma u ul rreth tij dhe i thanë: "Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tu nuk të kërkojnë".
33 Dhe ai u përgjigj atyre duke thënë: ' 'Kush është nëna ime apo vëllezërit e mi?".
34 Dhe ai shikoi rreth e rrotull ata që ishin ulur rreth tij dhe tha: " Ja nëna ime dhe vëllezërit e mi!".
35 Sepse kushdo që bën vullnetin e Perëndisë, është vëllai im, motra ime dhe nëna ime.

KAPITULLI 4

1 Dhe ai filloi përsëri të mësojë buzë detit; dhe rreth tij u mblodh një turmë e madhe, saqë ai hipi në një anije dhe u ul në det; dhe gjithë turma ishte në breg të detit mbi tokë.
2 Dhe ai u mësoi atyre shumë gjëra me anë të shëmbëlltyrave dhe u tha atyre në doktrinën e tij:
3 Dëgjo; Ja, doli një mbjellës për të mbjellë:
4 Dhe ndodhi që, ndërsa ai mbillte, disa ranë buzë rrugës dhe zogjtë e qiellit erdhën dhe e hëngrën.
5 Dhe disa ra në gurishte, ku nuk kishte shumë dhe; dhe doli menjëherë, sepse nuk kishte thellësi dheu.
6 Por, kur perëndoi dielli, u dogj; dhe ngaqë nuk kishte rrënjë, u tha.
7 Dhe disa ra midis ferrave, ferrat u rritën dhe e mbytën dhe nuk dha fryt.
8 Dhe një tjetër ra në tokë të mirë dhe dha fryt që mbiu dhe u rrit; dhe lindi tridhjetë, tjetri gjashtëdhjetë dhe tjetri njëqind.
9 Dhe ai u tha atyre: ' 'Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë".
10 Dhe, kur ai mbeti vetëm, ata që ishin rreth tij me të dymbëdhjetët i kërkuan shëmbëlltyrën.
11 Dhe ai u tha atyre: Juve ju është dhënë të njihni misterin e mbretërisë së Perëndisë; por për ata që janë jashtë, të gjitha këto gjëra u bëhen në shëmbëlltyra.
12 që, duke parë, të shohin dhe të mos shohin; dhe duke dëgjuar ata mund të dëgjojnë dhe të mos kuptojnë; që në asnjë moment ata të kthehen në besim dhe t'u falen mëkatet.
13 Dhe ai u tha atyre: " A nuk e dini këtë shëmbëlltyrë? dhe si do t'i njihni, pra, të gjitha shëmbëlltyrat?
14 Mbjellësi mbjell fjalën.
15 Këta janë gjatë rrugës ku mbillet fjala; por kur e kanë dëgjuar, Satani vjen menjëherë dhe ua heq fjalën që ishte mbjellë në zemrat e tyre.
16 Dhe këta janë po ashtu ata që mbillen në tokë gurore; të cilët, kur e kanë dëgjuar fjalën, e pranojnë menjëherë me gëzim;
17 Dhe nuk kanë rrënjë në vetvete dhe kështu qëndrojnë vetëm për një kohë; më pas, kur të vijë mundimi ose përndjekja për hir të fjalës, ata skandalizohen menjëherë.
18 Dhe këta janë ata që mbillen midis ferrave; të tilla si të dëgjosh fjalën,
19 Dhe shqetësimet e kësaj bote, dhe mashtrimi i pasurisë, dhe epshet e gjërave të tjera që hyjnë brenda, e mbytin fjalën dhe ajo bëhet e pafrytshme.
20 Dhe këta janë ata që mbillen në tokë të mirë; të tillët që e dëgjojnë fjalën, e marrin dhe japin fryt, tjetri tridhjetëfish, tjetri gjashtëdhjetë dhe tjetri njëqind.
21 Dhe ai u tha atyre: " A është sjellë një qiri për ta vënë nën një pus apo nën një shtrat?". dhe të mos vendoset në një shandan?
22 Sepse nuk ka asgjë të fshehtë që të mos shfaqet; as nuk u mbajt sekret, por të dilte jashtë.
23 Nëse dikush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.
24 Dhe ai u tha atyre:" Kini kujdes çfarë dëgjoni; me masën që matni, do t'ju matet dhe juve që dëgjoni do t'ju jepet më shumë.
25 Sepse atij që ka, do t'i jepet, dhe atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka.
26 Dhe ai tha: " Kështu është mbretëria e Perëndisë, sikur njeriu të hedhë farën në tokë;
27 Dhe nëse fle, ngrihet natë e ditë, dhe fara do të mbijë e do të rritet, ai nuk e di se si.
28 Sepse toka jep fryt nga vetja e saj; fillimisht tehun, pastaj kalliun, pastaj misrin e plotë në kalli.
29 Por kur të jepet fryti, ai vendos menjëherë drapërin, sepse ka ardhur korrja.
30 Dhe ai tha: " Me çfarë ta krahasojmë mbretërinë e Perëndisë?". apo me çfarë krahasimi ta krahasojmë?
31 Është si një kokërr sinapi, e cila kur mbillet në tokë është më e vogël se të gjitha farat që janë në tokë.
32 Por kur mbillet, rritet dhe bëhet më i madh se të gjitha barishtet dhe nxjerr degë të mëdha; kështu që shpendët e qiellit mund të banojnë nën hijen e tij.
33 Dhe me shumë shëmbëlltyra të tilla ai u tha atyre fjalën, pasi ata mund ta dëgjonin.
34 Por ai nuk u foli atyre pa shëmbëlltyrë;
35 Dhe po atë ditë, kur u ngrys, ai u tha atyre: " Të kalojmë në bregun tjetër".
36 Dhe, mbasi e nisën turmën, e kapën ashtu siç ishte në anije. Dhe me të kishte edhe anije të tjera të vogla.
37 Dhe u ngrit një stuhi e madhe dhe dallgët u përplasën mbi anijen, aq sa ajo tashmë ishte plot.
38 Dhe ai ishte në pjesën e prapme të anijes, duke fjetur mbi një jastëk;
39 Dhe ai u ngrit, qortoi erën dhe i tha detit: " Paqe, hesht!". Dhe era pushoi dhe pati një qetësi të madhe.
40 Dhe ai u tha atyre: " Pse jeni kaq të frikësuar? si mund të mos keni besim?
41 Ata u trembën shumë dhe i thoshin njëri-tjetrit: "Çfarë njeriu është ky që i binden edhe era dhe deti?".

KAPITULLI 5

1 Pastaj kaluan në bregun tjetër të detit, në krahinën e Gadareasve.
2 Dhe kur doli nga anija, e doli menjëherë nga varret një njeri me frymë të ndyrë,
3 që banonte midis varreve; dhe askush nuk mund ta lidhte, jo, jo me zinxhirë:
4 Sepse e kishin lidhur shpesh me pranga dhe zinxhirë, dhe ai i kishte shkëputur zinxhirët dhe i kishte copëtuar prangat, dhe askush nuk mund ta zbuste.
5 Dhe gjithmonë, natën dhe ditën, ai ishte në male dhe në varre, duke qarë dhe duke u prerë me gurë.
6 Por, kur e pa Jezusin nga larg, vrapoi dhe e adhuroi,
7 Dhe bërtiti me zë të lartë dhe tha: "Ç'punë kam unë me ty, Jezus, Biri i Perëndisë Shumë të Lartit?". Të betohem për Zotin që të mos më mundosh.
8 Sepse ai i tha: " Dil nga ai njeri, o shpirt i ndyrë!".
9 Dhe ai e pyeti: " Cili është emri yt?". Ai u përgjigj duke thënë: "Emri im është Legjion, sepse jemi shumë".
10 Dhe ai iu lut shumë që të mos i dëbonte jashtë vendit.

11 Aty pranë maleve ishte një tufë e madhe derrash që kullotnin.
12 Dhe të gjithë demonët iu lutën duke thënë: "Na dërgo te derrat që të hyjmë në ta".
13 Dhe Jezusi u dha atyre leje menjëherë. Pastaj frymërat e ndyra dolën dhe hynë te derrat; dhe kopeja vrapoi me forcë nga një pjerrësi në det (ato ishin rreth dy mijë) dhe u mbyt në det.
14 Dhe ata që kullotnin derrat ikën dhe e treguan në qytet dhe në fshat. Dhe ata dolën për të parë se çfarë ishte ajo që ishte bërë.
15 Dhe erdhën te Jezusi, e panë të demonizuarin dhe legjionin të ulur, të veshur dhe me mendje të shëndoshë; dhe patën frikë.
16 Dhe ata që e panë u treguan atyre se si i ndodhi të djallosurit, si dhe për derrat.
17 Dhe ata filluan t'i luten që të largohej nga brigjet e tyre.
18 Dhe kur hyri në barkë, i djalli iu lut që të ishte me të.
19 Por Jezusi nuk e lejoi, por i tha: " Shko në shtëpi te miqtë e tu dhe tregoju atyre sa gjëra të mëdha ka bërë Zoti për ty dhe ka dhembshuri për ty".
20 Dhe ai u largua dhe filloi të shpallë në Dekapolis gjërat e mëdha që Jezusi kishte bërë për të; dhe të gjithë u mrekulluan.
21 Dhe kur Jezusi e kaloi përsëri me anije në bregun tjetër, një turmë e madhe u mblodh pranë tij, dhe ai ishte afër detit.
22 Dhe ja, erdhi një nga krerët e sinagogës, me emër Jair; dhe kur e pa, i ra në këmbë,
23 Dhe iu lut shumë duke thënë: "Vajza ime e vogël është në prag të vdekjes; të lutem, eja dhe vër duart mbi të që të shërohet; dhe ajo do të jetojë.
24 Dhe Jezusi shkoi me të; dhe shumë njerëz e ndiqnin dhe e turpëruan.
25 Dhe një grua, e cila kishte një fluks gjaku dymbëdhjetë vjet,
26 Dhe kishte vuajtur shumë nga shumë mjekë dhe kishte shpenzuar gjithçka që kishte dhe nuk ishte përmirësuar asgjë, por përkundrazi u bë më keq,
27 Kur ajo dëgjoi për Jezusin, u kthye në shtyp dhe preku rrobën e tij.
28 Sepse ajo tha: "Po të mund të prek vetëm rrobat e tij, do të shërohem".
29 Dhe menjëherë burimi i gjakut të saj u tha; dhe ajo ndjeu në trupin e saj se ishte shëruar nga ajo murtajë.
30 Dhe Jezusi, duke ditur menjëherë në vetvete se prej tij kishte dalë një virtyt, u kthye nga shtypi dhe tha: " Kush m'i preku rrobat?
31 Dhe dishepujt e tij i thanë: "Ti e sheh turmën që të shtyn dhe thua: "Kush më preku?".
32 Dhe ai hodhi sytë përreth për të parë atë që kishte bërë këtë gjë.
33 Por gruaja, e frikësuar dhe duke u dridhur, duke ditur se çfarë kishte ndodhur me të, erdhi, i ra përmbys dhe i tregoi gjithë të vërtetën.
34 Dhe ai i tha: ' 'Bijë, besimi yt të shëroi; shko në paqe dhe shërohu nga murtaja jote.
35 Ndërsa ai ende po fliste, erdhën disa nga shtëpia e kryetarit të sinagogës dhe thanë: "Vajza jote vdiq; pse e shqetëson akoma Mësuesin?".
36 Jezusi, sapo dëgjoi fjalën që u tha, i tha kryetarit të sinagogës: " Mos ki frikë, vetëm beso.
37 Dhe nuk lejoi që askush ta ndiqte, përveç Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit, vëllait të Jakobit.
38 Dhe ai erdhi në shtëpinë e kryetarit të sinagogës dhe pa rrëmujën dhe ata që qanin dhe vajtonin shumë.
39 Dhe kur hyri, u tha atyre: " Pse bëni këtë zhurmë dhe qani?". vajza nuk ka vdekur, por fle.
40 Dhe ata e përqeshin me të. Por, mbasi i nxori të gjitha, mori babanë dhe nënën e vajzës dhe ata që ishin me të dhe hyri atje ku ishte e shtrirë vajza.
41 Dhe ai e kapi vajzën për dore dhe i tha: Talitha kumi; që do të thotë: "Zojë, po të them, çohu".
42 Dhe vajza u ngrit menjëherë dhe eci; sepse ajo ishte dymbëdhjetë vjeçe. Dhe ata u habitën me një habi të madhe.
43 Dhe ai i urdhëroi rreptësisht që askush të mos e dinte; dhe urdhëroi që t'i jepej diçka për të ngrënë.

KAPITULLI 6

1 Dhe ai doli që andej dhe erdhi në vendin e tij; dhe dishepujt e tij e ndjekin.
2 Dhe kur erdhi dita e së shtunës, ai filloi të mësojë në sinagogë; dhe shumë veta, duke e dëgjuar, habiteshin dhe thoshin: "Nga i vijnë këtij këto gjëra?". dhe çfarë urtësie është kjo që i është dhënë, që edhe vepra të tilla të fuqishme kryhen nga duart e tij?
3 A nuk është ky marangozi, i biri i Marisë, vëllai i Jakobit, i Joses, i Judës dhe i Simonit? dhe motrat e tij nuk janë këtu me ne? Dhe ata u ofenduan me të.
4 Por Jezusi u tha atyre: " Profeti nuk është i pandershëm, por në vendlindjen e tij, në të afërmit e tij dhe në shtëpinë e tij.
5 Dhe atje ai nuk mundi të bënte asnjë vepër të fuqishme, përveçse vuri duart mbi disa të sëmurë dhe i shëroi.
6 Dhe ai u mrekullua për mosbesimin e tyre. Dhe ai sillej nëpër fshatra duke mësuar.
7 Dhe ai i thirri pranë vetes të dymbëdhjetët dhe filloi t'i dërgojë dy nga dy; dhe u dha atyre pushtet mbi frymërat e ndyra;
8 Dhe i urdhëroi që të mos merrnin asgjë për udhëtimin e tyre, përveç një shkopi; pa traskë, pa bukë, pa para në çantën e tyre:
9 Por jini të veshur me sandale; dhe të mos vishni dy shtresa.
10 Dhe ai u tha atyre: " Kudo që të hyni në një shtëpi, qëndroni atje derisa të largoheni nga ai vend".
11 Dhe kushdo që nuk ju pranon dhe nuk ju dëgjon, kur të largoheni prej andej, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja si dëshmi kundër tyre. Në të vërtetë po ju them se ditën e gjyqit Sodoma dhe Gomora do të jetë më e tolerueshme se ai qytet.
12 Dhe ata dolën dhe predikuan që njerëzit të pendoheshin.
13 Dhe dëbuan shumë demonë, vajosën me vaj shumë të sëmurë dhe i shëruan.
14 Mbreti Herod dëgjoi për të; (sepse emri i tij ishte përhapur) dhe tha: "Gjon Pagëzori u ringjall prej së vdekurish, dhe për këtë arsye në të shfaqen vepra të fuqishme".
15 Të tjerë thoshin: "Është Elia". Dhe të tjerë thoshin: "Është një profet ose si një nga profetët".
16 Por Herodi, kur e dëgjoi këtë, tha: "Është Gjoni, të cilit ia preva kokën; ai u ringjall së vdekuri".

17 Sepse vetë Herodi kishte dërguar, e kishte kapur Gjonin dhe e kishte lidhur në burg për hir të Herodiadës, gruas së vëllait të tij, Filipit, sepse ishte martuar me të.
18 Sepse Gjoni i kishte thënë Herodit: "Nuk të lejohet të kesh gruan e vëllait tënd".
19 Prandaj Herodiada u grind kundër tij dhe do ta vriste; por ajo nuk mundi:
20 Herodi, në fakt, i frikësohej Gjonit, duke e ditur se ai ishte njeri i drejtë dhe i shenjtë, dhe e respektonte; dhe kur e dëgjoi, bëri shumë gjëra dhe e dëgjoi me gëzim.
21 Dhe kur erdhi një ditë e përshtatshme, Herodi, në ditëlindjen e tij, shtroi një darkë për zotërit e tij, krerët e tij dhe krerët e krahinave të Galilesë;
22 Kur e bija e kësaj Herodiade hyri, kërceu dhe i pëlqeu Herodit dhe atyre që ishin me të, mbreti i tha vajzës: "Më kërko çfarë të duash dhe unë do të të jap".
23 Dhe ai iu betua asaj: "Çfarëdo që të më kërkosh, unë do të ta jap deri në gjysmën e mbretërisë sime".
24 Dhe ajo doli dhe i tha nënës së saj: "Çfarë të kërkoj?". Dhe ajo tha: "Kokën e Gjon Pagëzorit".
25 Dhe ajo erdhi menjëherë te mbreti me nxitim dhe i kërkoi duke thënë: "Dëshiroj që ti të më japësh kokën e Gjon Pagëzorit herë pas here në një karikator".
26 Mbreti u pendua shumë; por për hir të betimit të tij dhe për hir të atyre që ishin me të, ai nuk deshi ta refuzonte.
27 Menjëherë mbreti dërgoi një xhelat dhe urdhëroi t'i sillnin kokën; dhe ai shkoi dhe ia preu kokën në burg.
28 Pastaj e futi kokën në një pjatë dhe ia dha vajzës; dhe vajza ia dha nënës së saj.
29 Dhe dishepujt e tij, kur e dëgjuan këtë, erdhën, e morën trupin e tij dhe e vunë në varr.
30 Dhe apostujt u mblodhën te Jezusi dhe i treguan të gjitha gjërat, ato që kishin bërë dhe ato që i kishin mësuar.
31 Dhe ai u tha atyre: " Ejani veçmas në një vend të shkretë dhe pushoni pak, sepse shumë veta vinin e shkonin dhe nuk kishin aq kohë sa të hanin".
32 Dhe u nisën në një vend të shkretë me anije veçmas.
33 Dhe populli i pa që po largoheshin, dhe shumë e njohën dhe vrapuan me këmbë atje nga të gjitha qytetet, dolën jashtë tyre dhe u mblodhën tek ai.
34 Dhe Jezusi, kur doli, pa shumë njerëz dhe pati dhembshuri për ta, sepse ishin si delet pa bari; dhe filloi t'u mësojë shumë gjëra.
35 Dhe kur dita kishte kaluar, dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: "Ky është një vend i shkretë dhe tani koha ka kaluar shumë".
36 Lërini të ikin që të shkojnë në fshatrat përreth dhe në fshatra dhe të blejnë bukë, sepse nuk kanë asgjë për të ngrënë.
37 Ai u përgjigj dhe u tha atyre: ' 'U jepni të hanë". Dhe ata i thanë: "A duhet të shkojmë të blejmë dyqind denar bukë dhe t'u japim të hanë?".
38 Ai u tha atyre: " Sa bukë keni? shkoni dhe shikoni. Dhe kur e morën vesh, thanë: Pesë dhe dy peshq.
39 Dhe i urdhëroi që të uleshin të gjithë grupe grupesh mbi barin e gjelbër.
40 Dhe u ulën në radhë, nga njëqind e nga pesëdhjetë.
41 Dhe, mbasi mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qielli, i bekoi, i theu bukët dhe ua dha dishepujve të vet që t'ua shpërndajnë; dhe të dy peshqit i ndau të gjithë.
42 Dhe të gjithë hëngrën dhe u ngopën.
43 Dhe mblodhën dymbëdhjetë shporta plot me copa dhe me peshq.
44 Ata që hëngrën nga bukët ishin rreth pesë mijë burra.
45 Dhe menjëherë i detyroi dishepujt e vet të hipnin në barkë dhe të shkonin përpara në bregun tjetër në Betsaida, ndërsa ai ta lironte popullin.
46 Dhe, mbasi i nisi, u nis në mal për t'u lutur.
47 Kur u ngrys, anija ishte në mes të detit dhe ai ishte vetëm në tokë.
48 Dhe i pa duke u munduar duke vozitur; sepse era ishte kundër tyre; dhe rreth orës së katërt të natës, ai erdhi tek ata duke ecur mbi det dhe do të kishte kaluar pranë tyre.
49 Por, kur e panë duke ecur mbi det, menduan se ishte një frymë dhe bërtitën:
50 Sepse të gjithë e panë dhe u shqetësuan. Dhe menjëherë ai foli me ta dhe u tha atyre: " Qëndroni; jam unë; mos kini frikë.
51 Dhe ai u ngjit tek ata në barkë; dhe era pushoi dhe ata mbetën të habitur pa masë në vetvete dhe të mrekulluar.
52 Sepse nuk e kuptuan mrekullinë e bukëve, sepse zemra e tyre ishte ngurtësuar.
53 Mbasi kaluan, erdhën në vendin e Genesaretit dhe u nisën drejt bregut.
54 Dhe kur dolën nga anija, e njohën menjëherë,
55 Dhe vrapoi nëpër gjithë krahinën përreth dhe filloi t'i mbartë në shtretër të sëmurët, ku dëgjuan se ishte.
56 Dhe kudo që ai hynte, në fshatra, në qytete ose në fshatra, i vendosnin të sëmurët në rrugë dhe i luteshin që të mund t'i preknin, po të ishte, vetëm skajin e rrobës së tij; dhe të gjithë ata që e preknin shëroheshin.

KAPITULLI 7

1 Atëherë iu mblodhën farisenjtë dhe disa skribë, të ardhur nga Jeruzalemi.
2 Dhe, kur panë disa nga dishepujt e tij të hanin bukë me duar të ndotura, domethënë të palara, gjetën faj.
3 Sepse farisenjtë dhe të gjithë Judenjtë, nëse nuk i lajnë duart shpesh, nuk hanë, duke ndjekur traditën e pleqve.
4 Dhe kur vijnë nga tregu, përveçse nuk lahen, nuk hanë. Ka edhe shumë gjëra të tjera që kanë marrë për t'i mbajtur, si larja e kupave, e poçeve, e enëve prej bronzi dhe e tryezave.
5 Atëherë farisenjtë dhe skribët e pyetën: "Përse dishepujt e tu nuk ecin sipas traditës së pleqve, por hanë bukë me duar të palara?".
6 Ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Mirë ka profetizuar Isaia për ju hipokritë, siç është shkruar: "Ky popull më nderon me buzët e tij, por zemra e tij është larg meje".
7 Por më kot më adhurojnë, duke mësuar si doktrina urdhërimet e njerëzve.
8 Duke lënë mënjanë urdhërimin e Perëndisë, ju mbani traditën e njerëzve, si larja e tenxhereve dhe e kupave, dhe shumë gjëra të tjera të ngjashme ju bëni.
9 Dhe ai u tha atyre: " Me të vërtetë ju e refuzoni urdhërimin e Perëndisë, që të mbani traditën tuaj".
10 Sepse Moisiu tha: "Ndero atin tënd dhe nënën tënde; dhe kush e mallkon babanë ose nënën, le të vdesë me vdekje.
11 Por ju thoni: "Në qoftë se dikush i thotë babait ose nënës së tij: "Është Corban, domethënë një dhuratë, nga çdo gjë që të përfitosh nga unë". ai do të jetë i lirë.

12 Dhe ju nuk e lejoni atë të bëjë më asgjë për të atin ose
për nënën e tij;
13 Zhdukni fjalën e Perëndisë me anë të traditës suaj që
keni zbatuar; dhe bëni shumë gjëra të ngjashme.
14 Dhe, mbasi thirri të gjithë njerëzit pranë vetes, u tha
atyre: " Më dëgjoni secili prej jush dhe kuptoni:
15 Asgjë nga jashtë nuk mund ta ndotë njeriun, duke hyrë
në të, por ato që dalin prej tij janë ato që e ndotin njeriun.
16 Nëse dikush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.
17 Dhe kur ai hyri në shtëpi nga turma, dishepujt e tij e
pyetën për shëmbëlltyrën.
18 Dhe ai u tha atyre: " A jeni edhe ju të tillë të pamend? A
nuk e kuptoni se çdo gjë nga jashtë hyn te njeriu, nuk mund
ta ndotë atë;
19 Sepse nuk i hyn në zemrën e tij, por në bark, dhe del
jashtë në ujëra, duke pastruar të gjitha ushqimet?
20 Dhe ai tha: " Ajo që del nga njeriu, e ndot njeriun".
21 Sepse nga brenda, nga zemra e njerëzve dalin mendime
të liga, kurorëshkelje, kurvëri, vrasje,
22 Vjedhjet, lakmia, ligësia, mashtrimi, lakmia, syri i keq,
blasfemia, krenaria, marrëzia;
23 Të gjitha këto gjëra të liga dalin nga brenda dhe e ndotin
njeriun.
24 Dhe që andej ai u ngrit, shkoi në kufijtë e Tiros dhe të
Sidonit, hyri në një shtëpi dhe askush nuk donte ta dinte;
por nuk mund të fshihej.
25 Sepse një grua, e bija e së cilës kishte një frymë të ndyrë,
dëgjoi për të, erdhi dhe i ra ndër këmbë;
26 Gruaja ishte greke, nga kombi sirofenik; dhe ajo iu lut
që ai të dëbonte djallin nga vajza e saj.
27 Por Jezusi i tha: " Lëri më parë fëmijët të ngopen, sepse
nuk është mirë të marrësh bukën e fëmijëve dhe t'ua
hedhësh qenve".
28 Dhe ajo u përgjigj dhe i tha: "Po, Zot; megjithatë qentë
nën tryezë hanë thërrimet e fëmijëve".
29 Dhe ai i tha: " Për këtë fjalë shko; djalli ka ikur nga
vajza jote.
30 Dhe, kur ajo u kthye në shtëpinë e saj, gjeti djallin që
kishte dalë dhe vajza e saj ishte shtrirë në shtrat.
31 Dhe përsëri, duke u nisur nga brigjet e Tiros dhe të
Sidonit, arriti në detin e Galilesë, në mes të brigjeve të
Dekapolit.
32 Dhe i sollën një që ishte i shurdhër dhe që kishte një
pengesë në të folur; dhe ata iu lutën që të vërë dorën mbi të.
33 Dhe ai e mori mënjanë nga turma, i vuri gishtat në vesh,
pështyu dhe ia preku gjuhën;
34 Dhe ngriti sytë nga qielli, psherëtiu dhe i tha: "Effatha,
domethënë hapu!".
35 Dhe menjëherë iu hapën veshët, iu zgjidh vargu i gjuhës
dhe foli qartë.
36 Dhe ai i urdhëroi që të mos i tregonin askujt; por sa më
shumë që i urdhëronte, aq më shumë ata e publikonin;
37 Dhe u habitën pa masë, duke thënë: "Ai i ka bërë të
gjitha mirë; i bën të shurdhërit të dëgjojnë dhe memecit të
flasin".

KAPITULLI 8

1 Në ato ditë turma, duke qenë shumë e madhe dhe duke
mos pasur asgjë për të ngrënë, Jezusi i thirri dishepujt e vet
dhe u tha atyre:
2 Kam dhembshuri për turmën, sepse tani janë tre ditë me
mua dhe nuk kanë asgjë për të ngrënë.
3 Dhe po t'i dërgoj të agjërojnë në shtëpitë e tyre, do t'i
bien të fikët rrugës, sepse disa prej tyre kanë ardhur nga
larg.
4 Dhe dishepujt e tij iu përgjigjën: "Nga mund t'i ngop me
bukë këta njerëz këtu në shkretëtirë?".
5 Dhe ai i pyeti: ' 'Sa bukë keni?". Dhe ata thanë: "Shtatë".
6 Dhe urdhëroi turmën të ulen për tokë; dhe mori të shtatë
bukët, falënderoi, theu dhe ua dha dishepujve të vet që t'ua
shpërndajnë; dhe i vunë përpara popullit.
7 Ata kishin edhe disa peshq të vegjël; dhe ai i bekoi dhe
urdhëroi t'i viheshin edhe ata para tyre.
8 Kështu ata hëngrën dhe u ngopën; dhe mblodhën nga
mishi i thyer që kishte mbetur shtatë kosha.
9 Ata që hëngrën ishin rreth katër mijë; dhe ai i nisi.
10 Dhe menjëherë ai hipi në një barkë me dishepujt e vet
dhe arriti në krahinën e Dalmanutës.
11 Dhe farisenjtë dolën jashtë dhe filluan të pyesin me të,
duke i kërkuar një shenjë nga qielli për ta tunduar.
12 Dhe ai psherëtiu thellë në frymë dhe tha: " Pse ky brez
kërkon një shenjë?". në të vërtetë unë ju them se këtij brezi
nuk do t'i jepet asnjë shenjë.
13 Dhe ai i la ata dhe, si hyri përsëri në barkë, u nis në
bregun tjetër.
14 Por dishepujt kishin harruar të marrin bukë dhe nuk
kishin me vete në anije më shumë se një bukë.
15 Dhe ai i urdhëroi duke thënë:" Kini kujdes, ruhuni nga
majaja e farisenjve dhe nga majaja e Herodit.
16 Dhe ata arsyetonin midis tyre duke thënë: "Nuk kemi
bukë".
17 Dhe Jezusi, kur e kuptoi këtë, u tha atyre: " Përse
arsyetoni që nuk keni bukë? nuk e kuptoni akoma dhe as
nuk kuptoni? a jeni ngurtësuar akoma zemra juaj?
18 Keni sy, nuk shihni? dhe keni veshë, nuk dëgjoni? dhe
nuk ju kujtohet?
19 Kur ndava të pesë bukët midis pesë mijëve, sa kosha
plot me copa mblodhët? Ata i thanë: "Dymbëdhjetë".
20 Dhe kur të shtatë ishin katër mijë, sa kosha plot me copa
mblodhët? Dhe ata thanë: "Shtatë".
21 Dhe ai u tha atyre: " Si nuk kuptoni?
22 Pastaj arriti në Betsaida; dhe i sollën një të verbër dhe iu
lutën ta prekte.
23 E kapi për dore të verbrin dhe e nxori jashtë qytetit; dhe
mbasi pështyu në sy, vuri duart mbi të, e pyeti nëse shihte
diçka.
24 Dhe ai ngriti sytë dhe tha: "Unë i shoh njerëzit si pemë
që ecin".
25 Pas kësaj, ai vuri përsëri duart mbi sytë e tij dhe e bëri
të shikonte lart;
26 Pastaj e nisi në shtëpinë e tij duke i thënë: " Mos hyr në
qytet dhe mos ia trego askujt në qytet".
27 Dhe Jezusi doli me dishepujt e tij në qytetet e Cezaresë
së Filipit dhe gjatë rrugës i pyeti dishepujt e vet duke u
thënë atyre: ' 'Kush thonë njerëzit se jam unë?".
28 Ata u përgjigjën: "Gjon Pagëzori", por disa thonë: Elia;
dhe të tjerët, një nga profetët.
29 Dhe ai u tha atyre: ' 'Po ju, kush thoni se jam unë?". Dhe
Pjetri, duke u përgjigjur, i tha: "Ti je Krishti".
30 Dhe ai i urdhëroi që të mos i tregonin askujt për të.
31 Dhe filloi t'u mësojë atyre se Birit të njeriut i duhet të
vuajë shumë, të përbuzet nga pleqtë, nga krerët e

priftërinjve dhe nga skribët, të vritet dhe pas tri ditësh të ringjallet.
32 Dhe ai e tha këtë fjalë hapur. Dhe Pjetri e mori dhe filloi ta qortojë.
33 Por, mbasi u kthye dhe shikoi dishepujt e vet, e qortoi Pjetrin duke i thënë: ' 'Largohu pas meje, Satana, sepse ti nuk shijon gjërat e Perëndisë, por ato të njerëzve".
34 Dhe, mbasi thirri turmën bashkë me dishepujt e vet, u tha atyre: ' 'Kushdo që do të vijë pas meje, le ta mohojë vetveten, të marrë kryqin e tij dhe të më ndjekë".
35 Sepse kushdo që do të shpëtojë jetën e tij, do ta humbasë; por kushdo që do të humbasë jetën e tij për hirin tim dhe ungjillin, do ta shpëtojë atë.
36 Sepse çfarë dobie ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe humbet shpirtin e tij?
37 Ose çfarë do të japë njeriu në këmbim të shpirtit të tij?
38 Prandaj, kushdo që do të ketë turp për mua dhe për fjalët e mia në këtë brez kurorëshkelës dhe mëkatar; prej tij do të turpërohet edhe Biri i njeriut, kur të vijë në lavdinë e Atit të tij me engjëjt e shenjtë.

KAPITULLI 9

1 Dhe ai u tha atyre: " Në të vërtetë po ju them se ka disa nga ata që janë këtu, të cilët nuk do ta shijojnë vdekjen derisa të shohin mbretërinë e Perëndisë të vijë me fuqi".
2 Mbas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin dhe i çoi veçmas në një mal të lartë; dhe u shpërfytyrua përpara tyre.
3 Dhe veshja e tij u bë e shkëlqyer, e bardhë si bora; kështu që asnjë më i plotë në tokë nuk mund t'i zbardhë.
4 Dhe atyre iu shfaq Elia me Moisiun, dhe ata po bisedonin me Jezusin.
5 Dhe Pjetri, duke u përgjigjur, i tha Jezusit: "Mësues, është mirë për ne që jemi këtu; një për ty, një për Moisiun dhe një për Elian.
6 Sepse ai nuk dinte çfarë të thoshte; sepse kishin shumë frikë.
7 Dhe një re i mbuloi; dhe nga reja doli një zë që thoshte: "Ky është Biri im i dashur; dëgjojeni".
8 Dhe befas, kur shikuan rreth e qark, nuk panë më njeri, përveç Jezusit vetëm me veten e tyre.
9 Dhe kur ata zbritën nga mali, ai i urdhëroi që të mos i tregojnë askujt ato që kishin parë, derisa Biri i njeriut të ringjallej prej së vdekuri.
10 Dhe ata e mbajtën këtë fjalë me vete, duke pyetur njëri-tjetrin se çfarë do të thotë ringjallja nga të vdekurit.
11 Ata e pyetën duke thënë: "Pse thonë skribët se Elia duhet të vijë më parë?".
12 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Elia me të vërtetë vjen i pari dhe rivendos gjithçka; dhe si është shkruar për Birin e njeriut se duhet të vuajë shumë dhe të hiqet asgjë.
13 Por unë po ju them se Elia ka ardhur me të vërtetë dhe ata i kanë bërë të gjitha ato që kanë renditur, siç është shkruar për të.
14 Dhe kur erdhi te dishepujt e vet, pa një turmë të madhe rreth tyre dhe skribët që po diskutonin me ta.
15 Dhe menjëherë gjithë populli, kur e pa, mbeti i habitur dhe, duke vrapuar drejt tij, e përshëndeti.
16 Dhe ai i pyeti skribët: ' 'Çfarë pyesni me ta?".
17 Dhe një nga turma u përgjigj dhe tha: "Mësues, të solla birin tim, që ka një frymë memece;
18 Dhe kudo që e merr, e shqyen; dhe ai shkumon, kërcëllon dhëmbët dhe gërryen; dhe nuk mundën.
19 Ai iu përgjigj dhe tha: " O brez jobesimtar, deri kur do të jem me ju?". deri kur do të të vuaj? sillni atë tek unë.
20 Dhe e çuan tek ai; dhe ai ra përtokë dhe u përkul duke shkumëzuar.
21 Dhe ai e pyeti të atin: " Sa kohë ka që i ka ndodhur kjo?". Dhe ai tha: "Për një fëmijë".
22 Dhe shpesh e ka hedhur në zjarr dhe në ujëra për ta shkatërruar; por nëse mund të bësh diçka, ki mëshirë për ne dhe na ndihmo.
23 Jezusi i tha: " Nëse ti mund të besosh, çdo gjë është e mundur për atë që beson.
24 Dhe menjëherë babai i fëmijës bërtiti dhe tha me lot:"O Zot, unë besoj; ndihmoje mosbesimin tim.
25 Jezusi, duke parë që turmat ishin mbledhur me vrap, e qortoi frymën e ndyrë, duke i thënë: ' 'Frymë memece dhe e shurdhër, të urdhëroj, dil prej tij dhe mos hyr më në të".
26 Dhe fryma bërtiti, e grisi rëndë dhe doli prej tij; dhe ai ishte si një i vdekur; aq sa shumë thanë: "Ai ka vdekur".
27 Por Jezusi e kapi për dore dhe e ngriti; dhe ai u ngrit.
28 Dhe kur ai hyri në shtëpi, dishepujt e tij e pyetën veçmas: "Pse nuk mundëm ta dëbonim?".
29 Dhe ai u tha atyre: " Ky lloj nuk mund të dalë me asgjë, veçse me lutje dhe agjërim.
30 U nisën që andej dhe kaluan nëpër Galile; dhe nuk donte që askush ta dinte.
31 Sepse ai i mësonte dishepujt e vet dhe u thoshte atyre: " Biri i njeriut është dorëzuar në duart e njerëzve dhe ata do ta vrasin; dhe pasi të jetë vrarë, do të ringjallet ditën e tretë.
32 Por ata nuk e kuptuan këtë fjalë dhe kishin frikë ta pyesnin.
33 Pastaj arriti në Kapernaum dhe, kur u kthye në shtëpi, i pyeti ata: " Çfarë diskutuat midis jush rrugës?".
34 Por ata heshtën, sepse rrugës kishin diskutuar me njëri-tjetrin se kush do të ishte më i madhi.
35 Dhe ai u ul, i thirri të dymbëdhjetët dhe u tha atyre: " Nëse ndokush dëshiron të jetë i pari, do të jetë i fundit i të gjithëve dhe shërbëtor i të gjithëve".
36 Dhe ai mori një fëmijë dhe e vuri në mes të tyre dhe, pasi e mori në krahë, u tha atyre:
37 Kushdo që pranon një nga këta fëmijë në emrin tim, më pranon mua; dhe kushdo që më pranon mua, nuk më pranon mua, por atë që më ka dërguar.
38 Dhe Gjoni iu përgjigj duke thënë:"Mësues, ne pamë një që dëbonte demonët në emrin tënd dhe ai nuk na ndjek; dhe e ndaluam, sepse nuk na ndjek.
39 Por Jezusi tha: ' 'Mos ia ndaloni, sepse nuk ka njeri që mund të bëjë një mrekulli në emrin tim, që mund të flasë lehtë për mua".
40 Sepse ai që nuk është kundër nesh është nga ana jonë.
41 Sepse kushdo që do t'ju japë të pini një gotë ujë në emrin tim, sepse jeni të Krishtit, në të vërtetë po ju them se nuk do ta humbasë shpërblimin e tij.
42 Dhe kushdo që fyen një nga këta të vegjël që besojnë në mua, është më mirë për të që t'i varen në qafë një gur mulliri dhe ta hedhin në det.
43 Dhe në qoftë se dora jote të fyen, preje; është më mirë për ty të hysh në jetë i gjymtuar se sa të kesh dy duar për të shkuar në ferr, në zjarrin që nuk do të shuhet kurrë.
44 Aty ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zjarri nuk shuhet.

45 Dhe nëse këmba jote të fyen, preje; është më mirë për ty të hysh në jetë, se sa të kesh dy këmbë për t'u hedhur në ferr, në zjarrin që nuk do të shuhet kurrë.
46 Aty ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zjarri nuk shuhet.
47 Dhe nëse syri yt të fyen, nxirre; është më mirë për ty të hysh në mbretërinë e Perëndisë me një sy se sa të kesh dy sy për t'u hedhur në zjarrin e ferrit.
48 Aty ku krimbi i tyre nuk u shuhet dhe zjarri nuk shuhet.
49 Sepse secili do të kripet me zjarr dhe çdo fli do të kripet me kripë.
50 Kripa është e mirë; por në qoftë se kripa humbet kripën, me çfarë do ta shijoni? Kini kripë në veten tuaj dhe kini paqe njëri me tjetrin.

KAPITULLI 10

1 Dhe ai u ngrit që andej dhe shkoi në brigjet e Judesë nga ana tjetër e Jordanit; dhe populli iu drejtua përsëri; dhe, siç e kishte zakon, i mësoi përsëri.
2 Dhe farisenjtë iu afruan dhe e pyetën: "A është e lejueshme që burri ta lë gruan?". duke e tunduar atë.
3 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Çfarë ju urdhëroi Moisiu?".
4 Ata thanë: "Moisiu lejoi të shkruante një fletë divorci dhe ta linte".
5 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " Për ngurtësinë e zemrës suaj ai ju shkroi këtë urdhër.
6 Por që nga fillimi i krijimit Perëndia i bëri mashkull dhe femër.
7 Për këtë arsye njeriu do të lërë babanë dhe nënën e tij dhe do të lidhet me gruan e tij;
8 Dhe të dy do të jenë një mish i vetëm; kështu nuk janë më dy, por një mish i vetëm.
9 Prandaj njeriu të mos e ndajë atë që Perëndia ka bashkuar.
10 Dhe në shtëpi dishepujt e tij e pyetën përsëri për të njëjtën çështje.
11 Dhe ai u tha atyre: ' 'Kushdo që lë gruan e tij dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën me të.
12 Dhe në qoftë se një grua e lë burrin e saj dhe martohet me një tjetër, ajo shkel kurorën.
13 Dhe i sollën fëmijë të vegjël që t'i prekte; dhe dishepujt e tij qortuan ata që i sillnin.
14 Por Jezusi, kur e pa këtë, u zemërua shumë dhe u tha atyre: ' 'I lini fëmijët e vegjël të vijnë tek unë dhe mos i pengoni, sepse e tyre është mbretëria e Perëndisë".
15 Në të vërtetë po ju them se kushdo që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si një fëmijë i vogël, nuk do të hyjë në të.
16 Dhe ai i mori në krahë, vuri duart mbi ta dhe i bekoi.
17 Dhe kur ai doli në rrugë, një njeri erdhi me vrap, u gjunjëzua para tij dhe e pyeti: "Mësues i mirë, çfarë të bëj që të trashëgoj jetën e përjetshme?".
18 Dhe Jezusi i tha: " Pse më quan i mirë? nuk ka asnjë të mirë përveç një, që është Zoti.
19 Ti i njeh urdhërimet: Mos shkel kurorën, mos vrit, mos vidh, mos bëj dëshmi të rreme, mos mashtro, ndero atin dhe nënën tënde.
20 Dhe ai u përgjigj dhe i tha: "Mësues, të gjitha këto i kam zbatuar që në rininë time".
21 Atëherë Jezusi, duke e parë atë, e donte dhe i tha: " Një gjë të mungon: shko, shit gjithçka që ke dhe jepua të varfërve dhe do të kesh një thesar në qiell; dhe eja, merr kryqin dhe më ndiqni.
22 Dhe ai u trishtua për këto fjalë dhe u largua i pikëlluar, sepse kishte pasuri të mëdha.
23 Dhe Jezusi, duke vështruar rreth e qark, u tha dishepujve të vet: " Sa vështirë është që ata që kanë pasuri të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë!
24 Dhe dishepujt u habitën nga fjalët e tij. Por Jezusi u përgjigj përsëri dhe u tha atyre: " O bij, sa e vështirë është për ata që kanë besim te pasuria të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë!
25 Është më e lehtë për një deve të kalojë në vrimën e gjilpërës, se sa për një të pasur të hyjë në mbretërinë e Perëndisë.
26 Dhe ata habiteshin pa masë dhe thoshin në mes tyre: "Atëherë kush mund të shpëtohet?".
27 Dhe Jezusi, duke i parë ata, tha: " Për njerëzit është e pamundur, por jo për Perëndinë, sepse për Perëndinë çdo gjë është e mundur".
28 Atëherë Pjetri filloi t'i thotë: "Ja, ne i lamë të gjitha dhe të kemi ndjekur".
29 Dhe Jezusi u përgjigj dhe tha: " Në të vërtetë po ju them se nuk ka njeri që të ketë lënë shtëpinë, ose vëllezërit, ose motrat, ose babanë, ose nënë, ose gruan, ose fëmijët ose tokat për hirin tim dhe ungjillin. ,
30 Por ai do të marrë njëqindfish tani në këtë kohë, shtëpi, vëllezër, motra, nëna, fëmijë dhe toka, me përndjekje; dhe në botën e ardhshme jetë të përjetshme.
31 Por shumë të parë do të jenë të fundit; dhe i fundit i pari.
32 Dhe ata ishin rrugës për t'u ngjitur në Jeruzalem; dhe Jezusi shkoi para tyre dhe ata u mahnitën; dhe ndërsa e ndiqnin, patën frikë. Dhe ai i mori përsëri të dymbëdhjetët dhe filloi t'u tregonte se çfarë do t'i ndodhte,
33 duke thënë: " Ja, ne po ngjitemi në Jeruzalem; dhe Biri i njeriut do t'u dorëzohet krerëve të priftërinjve dhe skribëve; dhe do ta dënojnë me vdekje dhe do ta dorëzojnë te johebrenjtë:
34 Dhe do ta tallen, do ta fshikullojnë, do ta pështyjnë dhe do ta vrasin; dhe ditën e tretë ai do të ringjallet.
35 Dhe Jakobi dhe Gjoni, bijtë e Zebedeut, iu afruan dhe i thanë:"Mësues, ne dëshirojmë që ti të bësh për ne çfarë të duam".
36 Dhe ai u tha atyre: Çfarë doni të bëj për ju?
37 Ata i thanë: "Na lejo që të ulemi njëri në të djathtën tënde dhe tjetri në të majtën tënde në lavdinë tënde".
38 Por Jezusi u tha atyre: " Ju nuk dini çfarë kërkoni; a mund të pini nga kupa që unë pi? dhe të pagëzohemi me pagëzimin me të cilin jam pagëzuar unë?
39 Dhe ata i thanë: "Ne mundemi". Dhe Jezusi u tha atyre: " Ju me të vërtetë do të pini nga kupa që unë pi; dhe me pagëzimin me të cilin unë jam pagëzuar, ju do të pagëzoheni:
40 Por nuk më takon të ulem në të djathtën time dhe në të majtën time; por do t'u jepet atyre për të cilët është përgatitur.
41 Dhe të dhjetët, kur e dëgjuan, filluan të zemërohen shumë me Jakobin dhe Gjonin.
42 Por Jezusi i thirri pranë vetes dhe u tha atyre: " Ju e dini se ata që konsiderohen si sundimtarë të johebrenjve ushtrojnë sundim mbi ta; dhe të mëdhenjtë e tyre ushtrojnë autoritet mbi ta.

43 Por midis jush nuk do të jetë kështu; por kushdo që do të jetë i madh nga ju, do të jetë shërbëtori juaj.
44 Dhe kushdo nga ju që do të jetë më i pari, do të jetë shërbëtori i të gjithëve.
45 Sepse edhe Biri i njeriut nuk erdhi që t'i shërbejnë, por për të shërbyer dhe për të dhënë jetën e tij si shpërblesë për shumë veta.
46 Dhe erdhën në Jeriko; dhe ndërsa ai po dilte nga Jeriko me dishepujt e tij dhe një numër të madh njerëzish, Bartimeu i verbër, bir i Timaeut, u ul në anë të rrugës duke lypur.
47 Kur dëgjoi se ishte Jezusi nga Nazareti, filloi të bërtasë dhe të thotë: "Jezus, Biri i Davidit, ki mëshirë për mua!".
48 Dhe shumë e urdhëronin që të heshtte, por ai bërtiste edhe më shumë: "Bir i Davidit, ki mëshirë për mua!".
49 Dhe Jezusi u ndal dhe urdhëroi që ta thërrisnin. Dhe thirrën të verbrin duke i thënë: "Ngushëllohu, çohu!". ai të thërret.
50 Dhe ai, duke hedhur tutje rrobat e tij, u ngrit dhe erdhi te Jezusi.
51 Dhe Jezusi u përgjigj dhe i tha: ' 'Çfarë do që të të bëj?".
I verbëri i tha: "Zot, që të më fitoj shikimin".
52 Dhe Jezusi i tha: "Shko; besimi yt të shëroi. Dhe menjëherë ai fitoi dritën e syve dhe e ndoqi Jezusin gjatë rrugës.

KAPITULLI 11

1 Dhe kur iu afruan Jeruzalemit, në Betfagë dhe në Betani, në malin e Ullinjve, ai dërgoi dy nga dishepujt e vet,
2 Dhe u tha atyre: " Shkoni në fshatin përballë jush; dhe sapo të hyni në të, do të gjeni një kërriç të lidhur, mbi të cilin nuk u ul kurrë njeri; zgjidhe dhe sille.
3 Dhe nëse dikush ju thotë: Pse e bëni këtë? thuani se Zoti ka nevojë për të; dhe menjëherë do ta dërgojë këtu.
4 U nisën dhe e gjetën kërriçin të lidhur te dera jashtë, në një vend ku takoheshin dy rrugë; dhe e humbasin.
5 Dhe disa nga të pranishmit u thanë atyre: "Çfarë bëni, po e zgjidhni kërriçin?".
6 Dhe ata u thanë ashtu siç i kishte urdhëruar Jezusi dhe i lanë të shkojnë.
7 Pastaj e çuan kërriçin te Jezusi dhe i hodhën rrobat e tyre; dhe ai u ul mbi të.
8 Shumë shtronin rrobat e tyre rrugës, të tjerë prisnin degë nga pemët dhe i hidhnin rrugës.
9 Dhe ata që ecnin përpara dhe ata që e ndiqnin bërtisnin duke thënë: "Hosana; I bekuar është ai që vjen në emër të Zotit:
10 E bekuar qoftë mbretëria e Davidit, atit tonë, që vjen në emër të Zotit; Hosana në vendet më të larta.
11 Dhe Jezusi hyri në Jeruzalem dhe në tempull; dhe, mbasi i shikoi të gjitha gjërat rreth e qark dhe tashmë ishte mbrëmja, doli në Betani bashkë me të dymbëdhjetët.
12 Të nesërmen, kur erdhën nga Betania, ai ishte i uritur.
13 Dhe, kur pa nga larg një fik me gjethe, erdhi, nëse mund të gjente ndonjë gjë në të; sepse koha e fiqve nuk ishte ende.
14 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: " Askush të mos hajë kurrë fryt prej teje përgjithmonë". Dhe dishepujt e tij e dëgjuan.
15 Dhe erdhën në Jeruzalem; dhe Jezusi hyri në tempull, filloi të dëbojë ata që shisnin dhe blinin në tempull dhe përmbysi tavolinat e këmbyesve të parave dhe ndenjëset e shitësve të pëllumbave;
16 Dhe nuk do të lejojë që dikush të mbartë ndonjë enë nëpër tempull.
17 Dhe ai i mësonte, duke u thënë atyre: " A nuk është shkruar: "Shtëpia ime do të quhet shtëpi e lutjes e të gjitha kombeve?". por ju e keni bërë një shpellë kusarësh.
18 Dhe skribët dhe krerët e priftërinjve e dëgjuan dhe kërkonin se si ta vrisnin, sepse kishin frikë prej tij, sepse gjithë populli ishte i habitur nga doktrina e tij.
19 Dhe kur u ngrys, ai doli nga qyteti.
20 Në mëngjes, ndërsa po kalonin, panë fikun të tharë nga rrënjët.
21 Dhe Pjetri, duke u kujtuar, i tha: "Mësues, ja, fiku që ti mallkoje është tharë".
22 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre:" Kini besim te Perëndia.
23 Sepse në të vërtetë po ju them se kushdo që do t'i thotë këtij mali: "Hiqu dhe hidhu në det". dhe nuk do të dyshojë në zemrën e tij, por do të besojë se gjërat që ai thotë do të ndodhin; ai do të ketë çfarëdo që të thotë.
24 Prandaj unë ju them: Çfarëdo që dëshironi, kur luteni, besoni se do t'i merrni dhe do t'i keni.
25 Dhe kur të qëndroni duke u lutur, falni nëse keni diçka kundër dikujt, që edhe Ati juaj që është në qiej t'jua falë mëkatet tuaja.
26 Por nëse ju nuk falni, as Ati juaj që është në qiej nuk do t'jua falë mëkatet tuaja.
27 Dhe erdhën përsëri në Jeruzalem; dhe ndërsa ai po ecte në tempull, iu afruan krerët e priftërinjve, skribët dhe pleqtë,
28 Dhe i thuaj: Me ç'pushtet i bën ti këto gjëra? dhe kush të dha këtë autoritet për të bërë këto gjëra?
29 Dhe Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Edhe unë do t'ju bëj një pyetje dhe do më përgjigjeni dhe do t'ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra.
30 Pagëzimi i Gjonit ishte nga qielli apo nga njerëzit? me pergjigj.
31 Dhe ata arsyetonin me vete duke thënë: "Po të themi nga qielli; ai do të thotë: "Atëherë pse nuk i besuat?".
32 Por nëse themi: "Për njerëzit; ata kishin frikë nga populli, sepse të gjithë e konsideronin Gjonin se ai ishte me të vërtetë një profet.
33 Dhe ata u përgjigjën dhe i thanë Jezusit: "Nuk mund ta dimë". Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " As unë nuk ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra.

KAPITULLI 12

1 Dhe ai filloi t'u flasë atyre me shëmbëlltyra. Një njeri mbolli një vresht, rrethoi një gardh, gërmoi një vend për vreshtin, ndërtoi një kullë, ua dha vreshtarëve dhe shkoi në një vend të largët.
2 Dhe në kohën e duhur dërgoi te vreshtarët një shërbëtor që të merrte nga vreshtarët frytin e vreshtit.
3 Dhe e kapën, e rrahën dhe e nisën bosh.
4 Dhe përsëri ai u dërgoi atyre një shërbëtor tjetër; e hodhën me gurë, e plagosën në kokë dhe e nisën të trajtuar me turp.
5 Dhe përsëri dërgoi një tjetër; dhe atë e vranë dhe shumë të tjerë; duke rrahur disa dhe duke vrarë disa.

6 Prandaj, duke pasur edhe një djalë, të dashurën e tij, ai e dërgoi edhe atë të fundit tek ata duke thënë: "Do të kenë respekt për djalin tim".
7 Por ata vreshtarë thanë midis tyre:"Ky është trashëgimtari; ejani ta vrasim dhe trashëgimia do të jetë e jona.
8 E kapën, e vranë dhe e nxorën jashtë vreshtit.
9 Çfarë do të bëjë, pra, i zoti i vreshtit? ai do të vijë të shkatërrojë vreshtarët dhe vreshtin do t'ua japë të tjerëve.
10 Dhe nuk e keni lexuar këtë shkrim; Guri që ndërtuesit e hodhën poshtë u bë koka e qoshes.
11 Kjo ishte vepër e Zotit dhe është e mrekullueshme në sytë tanë?
12 Ata kërkuan ta kapnin, por kishin frikë nga populli, sepse e dinin që ai kishte thënë këtë shëmbëlltyrë kundër tyre; dhe e lanë dhe shkuan.
13 Dhe i dërguan disa farisenj dhe herodianë për ta zënë në fjalë.
14 Dhe kur erdhën, i thanë: "Mësues, ne e dimë se ti je i vërtetë dhe nuk kujdesesh për askënd, sepse ti nuk e shikon personin e njerëzve, por mëson rrugën e Perëndisë me të vërtetën; a është e ligjshme të japësh haraç për Cezarin, apo jo?
15 Do të japim apo nuk do të japim? Por ai, duke ditur hipokrizinë e tyre, u tha atyre: " Përse më tundoni? më sill një qindarkë që ta shoh.
16 Dhe e sollën. Dhe ai u tha atyre: ' 'E kujt është kjo shëmbëlltyrë dhe mbishkrim? Dhe ata i thanë: "I Cezarit".
17 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " I jepni Cezarit atë që është e Cezarit dhe Perëndisë atë që është e Perëndisë. Dhe ata u mrekulluan me të.
18 Atëherë erdhën tek ai saducenjtë, të cilët thonë se nuk ka ringjallje; dhe ata e pyetën duke thënë:
19 Mësues, Moisiu na shkroi: "Nëse dikujt i vdes vëllai dhe lë gruan e tij dhe nuk lë fëmijë, vëllai i tij të marrë gruan e tij dhe t'i lindë pasardhës vëllait të tij".
20 Ishin shtatë vëllezër; i pari mori një grua dhe vdiq pa lënë pasardhës.
21 Dhe i dyti e mori dhe vdiq pa lënë pasardhës; dhe i treti po ashtu.
22 Dhe të shtatë e patën dhe nuk lanë pasardhës; e fundit vdiq edhe gruaja.
23 Në ringjallje, pra, kur të ringjallen, gruaja e kujt do të jetë ajo? sepse të shtatë e kishin për grua.
24 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: ' 'A nuk gaboni, pra, sepse nuk i njihni as shkrimet, as fuqinë e Perëndisë?
25 Sepse kur të ringjallen prej së vdekurish, nuk martohen as martohen; por janë si engjëjt që janë në qiell.
26 Dhe për sa i përket të vdekurve, që ata të ringjallen: a nuk keni lexuar në librin e Moisiut se si Perëndia i foli në ferrishte, duke thënë: "Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit. ?
27 Ai nuk është Perëndia i të vdekurve, por Perëndia i të gjallëve; prandaj ju gaboni shumë.
28 Dhe një nga skribët erdhi dhe, si i dëgjoi të diskutonin bashkë dhe, duke kuptuar se ai u ishte përgjigjur mirë, e pyeti: "Cili është urdhërimi i parë i të gjithëve?".
29 Dhe Jezusi iu përgjigj: " I pari i të gjitha urdhërimeve është: Dëgjo, o Izrael; Zoti, Perëndia ynë, është një Zot:
30 Dhe do ta duash Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd, me gjithë mendjen tënde dhe me gjithë forcën tënde; ky është urdhërimi i parë.
31 Dhe e dyta është si kjo: Duaje të afërmin tënd si veten tënde. Nuk ka urdhërim tjetër më të madh se këta.
32 Dhe sekretari i tha: "Mirë, Mësues, ti the të vërtetën, sepse një Perëndi është; dhe nuk ka tjetër veç atij:
33 Dhe ta duash me gjithë zemër, me gjithë mendje, me gjithë shpirt dhe me gjithë forcë, dhe ta duash të afërmin e tij si veten e tij, është më shumë se të gjitha olokaustet dhe flijimet.
34 Dhe Jezusi, kur pa se ai u përgjigj me maturi, i tha: " Ti nuk je larg nga mbretëria e Perëndisë". Dhe asnjë njeri pas kësaj nuk guxonte t'i bënte ndonjë pyetje.
35 Dhe Jezusi duke u përgjigjur, ndërsa mësonte në tempull, tha: " Si thonë skribët se Krishti është Biri i Davidit?
36 Sepse vetë Davidi ka thënë me anë të Frymës së Shenjtë: "Zoti i tha Zotit tim: Ulu në të djathtën time, derisa t'i vë armiqtë e tu stol të këmbëve të tua".
37 Prandaj vetë Davidi e quan Zot; dhe nga është djali i tij? Dhe njerëzit e thjeshtë e dëgjuan me kënaqësi.
38 Dhe ai u tha atyre në doktrinën e tij: " Ruhuni nga skribët, të cilëve u pëlqen të shkojnë me rroba të gjata dhe të duan përshëndetjet nëpër sheshe,
39 Dhe krerët në sinagoga dhe dhomat e larta për gosti;
40 Të cilët gllabërojnë shtëpitë e të vejave dhe për shtirje bëjnë lutje të gjata; këto do të marrin një dënim më të madh.
41 Dhe Jezusi u ul përballë thesarit dhe pa se si njerëzit hidhnin para në thesar; dhe shumë të pasur hodhën shumë.
42 Erdhi një e ve e varfër dhe hodhi dy marimanga, që bëjnë një farth.
43 Dhe ai i thirri dishepujt e vet dhe u tha atyre: Në të vërtetë po ju them se kjo e ve e varfër ka hedhur më shumë se të gjithë ata që kanë hedhur në thesar.
44 Sepse të gjithë ata hodhën nga bollëku i tyre; por ajo për shkak të mungesës së saj hodhi gjithçka që kishte, madje gjithë të gjallët e saj.

KAPITULLI 13

1 Dhe ndërsa ai po dilte nga tempulli, një nga dishepujt e tij i tha: "Mësues, shiko çfarë gurësh dhe çfarë ndërtesash ka këtu!".
2 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: " A i sheh këto ndërtesa të mëdha? nuk do të lihet asnjë gur mbi gur, që nuk do të rrëzohet.
3 Dhe ndërsa ai u ul në malin e Ullinjve përballë tempullit, Pjetri, Jakobi, Gjoni dhe Andrea e pyetën veçmas:
4 Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra? dhe cila do të jetë shenja kur të përmbushen të gjitha këto gjëra?
5 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur atyre, filloi t'u thotë: " Kini kujdes që të mos ju mashtrojë ndokush;
6 Sepse shumë do të vijnë në emrin tim duke thënë: Unë jam Krishti; dhe do të mashtrojë shumë.
7 Dhe kur të dëgjoni për luftëra dhe për ushtima luftërash, mos u shqetësoni, sepse gjëra të tilla duhet të ndodhin; por fundi nuk do të jetë akoma.
8 Sepse do të ngrihet komb kundër kombi dhe mbretëri kundër mbretërie; do të ketë tërmete në vende të ndryshme, zi buke dhe fatkeqësi; këto janë fillimet e dhembjeve.
9 Por kini kujdes, sepse do t'ju dorëzojnë në këshilla; dhe në sinagoga do t'ju rrahin dhe do të silleni përpara krerëve dhe mbretërve për hirin tim, si dëshmi kundër tyre.

10 Dhe më parë duhet të shpallet ungjilli midis të gjitha kombeve.
11 Por kur do t'ju udhëheqin dhe do t'ju dorëzojnë, mos mendoni më parë se çfarë do të flisni, as mos bëni paramendim; por thoni gjithçka që do t'ju jepet në atë orë; Fryma e Shenjtë.
12 Tani vëllai do ta tradhtojë vëllanë në vdekje dhe ati birin; dhe fëmijët do të ngrihen kundër prindërve të tyre dhe do t'i vrasin.
13 Dhe të gjithë do t'ju urrejnë për hir të emrit tim; por ai që do të qëndrojë deri në fund, do të shpëtohet.
14 Por kur të shihni neverinë e shkretimit, të folur nga profeti Daniel, të qëndruar aty ku nuk duhet, (ai që lexon le të kuptojë), atëherë ata që janë në Jude le të ikin në male.
15 Dhe ai që është mbi tarracë të mos zbresë në shtëpi dhe të mos hyjë në të për të marrë ndonjë gjë nga shtëpia e tij.
16 Dhe ai që është në arë, të mos kthehet prapa për të marrë rrobën e tij.
17 Por mjerë ato që janë me barrë dhe ato që mëndin në ato ditë!
18 Dhe lutuni që ikja juaj të mos jetë në dimër.
19 Sepse në ato ditë do të ketë vuajtje, siç nuk ka qenë që nga fillimi i krijimit që Perëndia krijoi e deri më tani, dhe nuk do të ketë.
20 Dhe në qoftë se Zoti nuk do t'i kishte shkurtuar ato ditë, asnjë mish nuk do të shpëtohej; por për hir të të zgjedhurve që ai ka zgjedhur, ai i shkurtoi ditët.
21 Dhe atëherë, nëse dikush do t'ju thotë: "Ja, këtu është Krishti; ose ja, ai është atje; mos e besoni:
22 Sepse do të dalin krishtër të rremë dhe profetë të rremë dhe do të bëjnë shenja dhe mrekulli për të joshur, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhurit.
23 Por kini kujdes; ja, unë ju kam parathënë të gjitha gjërat.
24 Por në ato ditë, pas atij shtrëngimi, dielli do të errësohet dhe hëna nuk do të japë dritën e saj,
25 Dhe yjet e qiellit do të bien dhe fuqitë që janë në qiell do të tronditen.
26 Dhe atëherë do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi retë me fuqi dhe lavdi të madhe.
27 Dhe atëherë ai do të dërgojë engjëjt e tij dhe do t'i mbledhë të zgjedhurit e tij nga të katër erërat, nga skaji i tokës deri në skajin e qiellit.
28 Tani mësoni një shëmbëlltyrë të fikut; Kur dega e saj është ende e njomë dhe nxjerr gjethe, ju e dini se vera është afër:
29 Kështu edhe ju, kur të shihni se po ndodhin këto gjëra, dijeni se është afër, madje te dera.
30 Në të vërtetë unë ju them se ky brez nuk do të kalojë, derisa të gjitha këto gjëra të bëhen.
31 Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë.
32 Por askush nuk di për atë ditë dhe për atë orë, as engjëjt që janë në qiej, as Biri, por Ati.
33 Kini kujdes, rrini zgjuar dhe lutuni, sepse nuk e dini kur është koha.
34 Sepse Biri i njeriut është si një njeri që bën një udhëtim të largët, i cili la shtëpinë e tij dhe u dha autoritet shërbëtorëve të tij dhe secilit punën e tij, dhe e urdhëroi portierin të rrijë zgjuar.
35 Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini kur vjen i zoti i shtëpisë, në mbrëmje a në mesnatë, në këndimin e gjelit a në mëngjes;
36 Që të mos ju gjejë duke fjetur, duke ardhur papritmas.
37 Dhe atë që ju them juve, ju them të gjithëve, Rrini zgjuar.

KAPITULLI 14

1 Mbas dy ditësh ishte Pashka dhe festa e të Ndormëve; dhe krerët e priftërinjve dhe skribët kërkonin se si ta kapnin me hile dhe ta vrisnin.
2 Por ata thanë: "Jo në ditën e festës, që të mos bëhet zhurmë e popullit".
3 Dhe, duke qenë në Betani, në shtëpinë e Simonit lebroz, ndërsa ai rrinte në tryezë, erdhi një grua që kishte një kuti alabastri me vaj të parfumuar me nardo aromatike, shumë të çmuar; dhe ajo frenoi kutinë dhe ia derdhi mbi kokë.
4 Dhe kishte disa që u indinjuan me vete dhe thoshin: "Pse u bë ky shpërdorim i vajit?".
5 Sepse mund të ishte shitur për më shumë se treqind denarë dhe t'u jepej të varfërve. Dhe ata murmuritën kundër saj.
6 Dhe Jezusi tha: ' 'Lëreni të qetë; pse e shqetësoni atë? ajo ka bërë një vepër të mirë mbi mua.
7 Sepse të varfërit i keni gjithmonë me ju dhe mund t'u bëni mirë kur të doni; por mua nuk më keni gjithmonë.
8 Ajo bëri atë që mundi: erdhi që më parë për të vajosur trupin tim në varrim.
9 Në të vërtetë po ju them se kudo që do të predikohet ky ungjill në mbarë botën, do të flitet edhe për atë që ajo bëri në përkujtim të saj.
10 Dhe Juda Iskarioti, një nga të dymbëdhjetët, shkoi te krerët e priftërinjve për t'ua tradhtuar.
11 Dhe ata, kur e dëgjuan, u gëzuan dhe i premtuan se do t'i jepnin para. Dhe ai kërkoi se si mund ta tradhtonte me lehtësi.
12 Ditën e parë të të Ndormëve, kur bënë Pashkën, dishepujt e tij i thanë: "Ku do që të shkojmë dhe të përgatisim që të mund të hash Pashkën?".
13 Pastaj dërgoi dy nga dishepujt e vet dhe u tha atyre: "
Shkoni në qytet dhe atje do t'ju takojë një njeri që mban një shtambë me ujë; ndiqni atë.
14 Dhe kudo që të hyjë, i thoni të zotit të shtëpisë: Mësuesi thotë: Ku është dhoma e miqve, ku do të ha Pashkën me dishepujt e mi?
15 Dhe ai do t'ju tregojë një dhomë sipërme të madhe të mobiluar dhe të përgatitur; aty përgatiteni për ne.
16 Atëherë dishepujt e tij dolën, erdhën në qytet dhe gjetën ashtu siç u kishte thënë ai; dhe përgatitën Pashkën.
17 Dhe në mbrëmje ai erdhi me të dymbëdhjetët.
18 Dhe ndërsa ata ishin ulur dhe po hanin, Jezusi tha: " Në të vërtetë po ju them se një nga ju që ha me mua, do të më tradhtojë".
19 Dhe ata filluan të trishtohen dhe t'i thonë një nga një: "Mos jam unë?". dhe një tjetër tha: "Jam unë?".
20 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Është një nga të dymbëdhjetët që zhytet me mua në pjatë".
21 Me të vërtetë Biri i njeriut shkon, siç është shkruar për të; por mjerë ai njeri me anë të të cilit Biri i njeriut tradhtohet! të ishte mirë për atë njeri sikur të mos kishte lindur kurrë.
22 Dhe ndërsa ata po hanin, Jezusi mori bukën, e bekoi, e theu, ua dha atyre dhe tha: " Merrni, hani; ky është trupi im".

23 Pastaj mori kupën, falënderoi, ua dha atyre; dhe të gjithë
pinë prej saj.
24 Dhe ai u tha atyre: ' 'Ky është gjaku im i Besëlidhjes së
Re, që derdhet për shumë veta.
25 Në të vërtetë po ju them se nuk do të pi më nga fryti i
hardhisë deri në atë ditë që do ta pi të ri në mbretërinë e
Perëndisë.
26 Dhe, mbasi kënduan një himn, dolën në malin e Ullinjve.
27 Dhe Jezusi u tha atyre:" Të gjithë ju do të
skandalizoheni për shkakun tim këtë natë, sepse është
shkruar: "Unë do ta godas bariun dhe delet do të
shpërndahen".
28 Por, pasi të ringjallem, do të shkoj para jush në Galile.
29 Por Pjetri i tha: "Edhe pse të gjithë do të skandalizohen,
unë nuk dua.
30 Dhe Jezusi i tha: " Në të vërtetë po të them se sot, në
këtë natë, para se të këndojë gjeli dy herë, ti do të më
mohosh tri herë".
31 Por ai tha edhe më ashpër: "Nëse unë do të vdes me ty,
nuk do të të mohoj në asnjë mënyrë". Po kështu thanë edhe
të gjithë.
32 Dhe arritën në një vend që quhej Gjetsemani; dhe ai u
tha dishepujve të vet: ' 'Uluni këtu, ndërsa unë do të lutem".
33 Dhe ai mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, dhe
filloi të habitej shumë dhe të rëndohej shumë;
34 Dhe u tha atyre: " Shpirti im është thellësisht i trishtuar
deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar".
35 Dhe ai shkoi pak përpara, ra përtokë dhe u lut që, po të
ishte e mundur, të largohej prej tij ajo orë.
36 Dhe ai tha: " Abba, Atë, çdo gjë është e mundur për ty;
hiqe këtë kupë nga unë, por jo atë që dua unë, por atë që do
ti.
37 Dhe ai erdhi, i gjeti duke fjetur dhe i tha Pjetrit: " Simon,
po fle? a nuk mund të shikoje një orë?
38 Rrini zgjuar dhe lutuni, që të mos bini në tundim. Fryma
është vërtet gati, por mishi është i dobët.
39 Dhe ai u largua përsëri, u lut dhe tha të njëjtat fjalë.
40 Dhe kur u kthye, i gjeti përsëri në gjumë (sepse sytë e
tyre ishin rënduar) dhe ata nuk dinin se çfarë t'i
përgjigjeshin.
41 Dhe ai erdhi për të tretën herë dhe u tha atyre: " Flini
tani dhe pushoni; mjaft, erdhi ora; ja, Biri i njeriut po
dorëzohet në duart e mëkatarëve.
42 Çohu, le të shkojmë; ja, ai që më tradhton është afër.
43 Dhe menjëherë, ndërsa ai ende fliste, erdhi Juda, një nga
të dymbëdhjetët, dhe bashkë me të një turmë e madhe me
shpata dhe shkopinj, nga krerët e priftërinjve, nga skribët
dhe nga pleqtë.
44 Dhe ai që e tradhtonte u kishte dhënë atyre një shenjë
duke thënë: "Këdo që të puth, ai është; merre dhe çoje të
sigurt.
45 Dhe sapo erdhi, shkoi menjëherë tek ai dhe i tha:
"Mësues, mjeshtër; dhe e puthi.
46 Dhe vunë duart mbi të dhe e kapën.
47 Dhe një nga të pranishmit nxori shpatën, goditi një
shërbëtor të kryepriftit dhe ia preu veshin.
48 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " A keni dalë
të më kapni me shpata dhe me shkopinj si kundër një
vjedhësi?
49 Unë isha çdo ditë me ju në tempull duke mësuar dhe ju
nuk më morët; por duhet të përmbushen Shkrimet.
50 Dhe të gjithë e braktisën dhe ikën.
51 Dhe e ndiqte një djalosh, i cili kishte veshur një pëlhurë
liri rreth trupit të zhveshur; dhe të rinjtë e kapën:
52 Pastaj la pëlhurën prej liri dhe iku lakuriq prej tyre.
53 Dhe e çuan Jezusin te kryeprifti dhe me të u mblodhën
të gjithë krerët e priftërinjve, pleqtë dhe skribët.
54 Dhe Pjetri e ndoqi nga larg deri në pallatin e kryepriftit;
dhe ai u ul me shërbëtorët dhe u ngroh pranë zjarrit.
55 Dhe krerët e priftërinjve dhe gjithë sinedri kërkonin
dëshmi kundër Jezusit për ta vrarë; dhe nuk gjeti asnjë.
56 Sepse shumë veta dhanë dëshmi të rreme kundër tij, por
dëshmia e tyre nuk u pajtua.
57 Dhe disa u ngritën dhe dhanë dëshmi të rreme kundër tij,
duke thënë:
58 E dëgjuam duke thënë: "Unë do ta shkatërroj këtë
tempull të bërë me duar dhe brenda tri ditëve do të ndërtoj
një tjetër pa duar".
59 Por as dëshmitari i tyre nuk u pajtua.
60 Dhe kryeprifti u ngrit në mes dhe e pyeti Jezusin, duke
thënë: "Nuk po përgjigjesh asgjë?". çfarë është ajo që këta
dëshmojnë kundër teje?
61 Por ai heshti dhe nuk u përgjigj asgjë. Përsëri kryeprifti
e pyeti dhe i tha: "A je ti Krishti, Biri i të Bekuarit?".
62 Dhe Jezusi tha: ' 'Unë jam; dhe ju do ta shihni Birin e
njeriut të ulur në të djathtën e pushtetit dhe duke ardhur në
retë e qiellit".
63 Atëherë kryeprifti grisi rrobat e tij dhe tha: "Ç'na duhen
më dëshmitarë?".
64 Ju e keni dëgjuar blasfeminë; si mendoni? Dhe të gjithë
e dënuan si fajtor për vdekje.
65 Dhe disa filluan ta pështyjnë, t'i mbulojnë fytyrën, ta
godasin me shuplakë dhe t'i thonë: Profetizo; dhe
shërbëtorët e goditën me pëllëmbët e duarve.
66 Dhe ndërsa Pjetri ishte poshtë në pallat, erdhi një nga
shërbëtoret e kryepriftit;
67 Dhe, kur pa Pjetrin duke u ngrohur, e shikoi dhe tha:
"Edhe ti ishe me Jezusin Nazareas".
68 Por ai e mohoi duke thënë: "Nuk e di dhe nuk kuptoj
çfarë thua". Dhe ai doli në hajat; dhe ekuipazhi i gjelit.
69 Dhe një shërbëtore e pa përsëri dhe filloi t'u thotë të
pranishmëve:"Ky është njëri prej tyre".
70 Dhe ai e mohoi përsëri. Dhe pak më vonë, ata që ishin
aty pranë i thanë përsëri Pjetrit: "Me siguri ti je një prej
tyre, sepse ti je Galileas dhe fjala jote përputhet me të.
71 Por ai filloi të mallkojë dhe të betohet, duke thënë: "Unë
nuk e njoh atë njeri për të cilin po flisni".
72 Dhe herën e dytë këndoi gjeli. Dhe Pjetrit iu kujtua fjala
që i tha Jezusi: " Para se të këndojë gjeli dy herë, do të më
mohosh tri herë". Dhe kur mendoi për këtë, ai qau.

KAPITULLI 15

1 Dhe menjëherë në mëngjes krerët e priftërinjve u
këshilluan me pleqtë, skribët dhe gjithë sinedrin, e lidhën
Jezusin, e çuan dhe ia dorëzuan Pilatit.
2 Dhe Pilati e pyeti: "A je ti mbreti i Judenjve?". Dhe ai,
duke u përgjigjur, i tha: ' 'Ti e thua".
3 Dhe krerët e priftërinjve e akuzuan për shumë gjëra, por
ai nuk u përgjigj asgjë.
4 Dhe Pilati e pyeti përsëri duke thënë: "Nuk po përgjigjesh
asgjë?". ja sa gjëra dëshmojnë kundër teje.
5 Por Jezusi ende nuk u përgjigj asgjë; kështu që Pilati u
mrekullua.

6 Tani në atë festë, ai u liroi atyre një të burgosur, këdo që dëshironin.
7 Dhe ishte një i quajtur Baraba, i lidhur me ata që kishin bërë kryengritje kundër tij dhe që kishin kryer një vrasje në kryengritje.
8 Dhe turma duke bërtitur me zë të lartë filloi të dëshironte që ai të bënte ashtu siç kishte bërë ndonjëherë me ta.
9 Por Pilati u përgjigj atyre duke thënë: "A doni t'ju liroj mbretin e Judenjve?".
10 Sepse ai e dinte që krerët e priftërinjve e kishin dorëzuar për zili.
11 Por krerët e priftërinjve e nxitën turmën që të lironte më mirë Barabën.
12 Dhe Pilati u përgjigj dhe u tha atyre përsëri: "Çfarë doni, pra, që t'i bëj atij që ju e quani mbret të Judenjve?".
13 Dhe ata bërtitën përsëri: "Kryqëzoje!".
14 Atëherë Pilati u tha atyre: "Ç'të keqe ka bërë? Dhe ata bërtitën edhe më fort: "Kryqëzoje!".
15 Dhe Pilati, duke dashur ta kënaqë turmën, ua lëshoi Barabën dhe ua dorëzoi Jezusin, pasi e fshikulloi, që ta kryqëzonin.
16 Dhe ushtarët e çuan në sallën që quhej pretorium; dhe ata thërrasin të gjithë grupin.
17 E veshën me të purpurt, i vunë një kurorë me gjemba dhe ia vunë mbi kokë,
18 Dhe filluan ta përshëndesin: "Tungjatjeta, o mbret i Judenjve!".
19 Dhe e goditën me kallam në kokë, e pështynë dhe, duke u gjunjëzuar, e adhuruan.
20 Dhe, mbasi e tallën, ia hoqën të purpurt, e veshën me rrobat e tij dhe e nxorrën jashtë për ta kryqëzuar.
21 Dhe e detyruan një Simon Kirenas, i cili po kalonte nga vendi, babai i Aleksandrit dhe i Rufit, që të mbante kryqin e tij.
22 Dhe e çuan në vendin Golgota, që do të thotë: "Vendi i kafkës".
23 Dhe i dhanë të pijë verë të përzier me mirrë, por ai nuk e mori.
24 Dhe, mbasi e kryqëzuan, ia ndanë rrobat, duke hedhur short mbi to atë që duhej të merrte secili.
25 Dhe ishte ora e tretë dhe e kryqëzuan.
26 Dhe mbishkrimi i akuzës së tij ishte shkruar: MBRETI I JUDENJVE.
27 Dhe bashkë me të kryqëzuan dy hajdutë; njëri në të djathtën e tij dhe tjetri në të majtë.
28 Dhe u përmbush Shkrimi që thotë: "Dhe ai u regjistrua në mesin e shkelësve".
29 Dhe ata që kalonin e fyen, duke tundur kokën, duke thënë: "Ah, ti që e shkatërron tempullin dhe e ndërton për tri ditë,
30 Shpëto veten dhe zbrit nga kryqi.
31 Po ashtu krerët e priftërinjve, duke u tallur, thoshin me skribët midis tyre: "Ai i shpëtoi të tjerët; Ai nuk mund ta shpëtojë veten.
32 Krishti, Mbreti i Izraelit, le të zbresë tani nga kryqi, që ne të shohim dhe të besojmë. Dhe ata që u kryqëzuan me të e shanë.
33 Dhe kur erdhi ora e gjashtë, errësira e mbuloi gjithë vendin deri në orën e nëntë.
34 Dhe në orën e nëntë Jezusi bërtiti me zë të lartë duke thënë: ' 'Eloi, Eloi, lama sabakthani? që do të thotë: "Perëndia im, Perëndia im, pse më ke braktisur?".
35 Dhe disa nga të pranishmit, kur e dëgjuan, thanë: "Ja, ai thërret Elian".
36 Dhe njëri vrapoi, mbushi një sfungjer plot me uthull, e vuri mbi një kallam dhe i dha të pijë, duke thënë: "Lëre më; le të shohim nëse Elias do të vijë ta rrëzojë.
37 Dhe Jezusi bërtiti me zë të lartë dhe dha shpirt.
38 Dhe veli i tempullit u gris më dysh nga maja deri në fund.
39 Dhe centurioni, që ishte përballë tij, pa që ai bërtiti dhe dha frymë, tha: "Me të vërtetë ky njeri ishte Biri i Perëndisë".
40 Kishte edhe gra që shikonin nga larg; midis tyre ishte Maria Magdalena, Maria, nëna e Jakobit të Vogël dhe të Joses, dhe Salomeja;
41 (i cili gjithashtu, kur ishte në Galile, e ndoqi dhe i shërbente;) dhe shumë gra të tjera që erdhën me të në Jeruzalem.
42 Dhe tani kur erdhi mbrëmja, sepse ishte përgatitja, domethënë një ditë para së shtunës,
43 Jozefi nga Arimatea, një këshilltar i nderuar, që priste gjithashtu mbretërinë e Perëndisë, erdhi dhe hyri me guxim te Pilati dhe dëshiroi trupin e Jezusit.
44 Dhe Pilati u mrekullua nëse ai tashmë kishte vdekur; dhe thirri pranë vetes centurionin dhe e pyeti nëse kishte vdekur prej kohësh.
45 Dhe, kur e mori vesh nga centurion, ia dha trupin Jozefit.
46 Dhe bleu lirin e hollë, e zbriti, e mbështolli me li dhe e vendosi në një varr të gdhendur në një shkëmb dhe rrokullisi një gur te dera e varrit.
47 Dhe Maria Magdalena dhe Maria, nëna e Joses, panë se ku ishte shtrirë.

KAPITULLI 16

1 Kur kaloi e shtuna, Maria Magdalena, Maria, nëna e Jakobit, dhe Salomeja blenë aroma të këndshme që të vinin dhe ta vajosnin.
2 Dhe shumë herët në mëngjes, ditën e parë të javës, ata erdhën te varri në lindjen e diellit.
3 Dhe ata i thanë njëri-tjetrit: "Kush do të na rrokullisë gurin nga porta e varrit?".
4 Dhe, kur shikuan, panë se guri ishte rrokullisur, sepse ishte shumë i madh.
5 Dhe, kur hynë në varr, panë një të ri të ulur në të djathtë, të veshur me një rrobë të bardhë të gjatë; dhe ata u trembën.
6 Dhe ai u tha atyre:"Mos u trembni; ju kërkoni Jezusin Nazareas që u kryqëzua; ai u ringjall; ai nuk është këtu; ja ku e kishin vënë.
7 Por shkoni dhe u thoni dishepujve të tij dhe Pjetrit se ai po shkon përpara jush në Galile; atje do ta shihni, siç ju tha.
8 Dhe ata dolën shpejt dhe ikën nga varri; sepse ata dridheshin dhe habiteshin; sepse kishin frikë.
9 Tani, kur Jezusi u ringjall herët, ditën e parë të javës, iu shfaq së pari Maria Magdalenës, nga e cila kishte dëbuar shtatë demonë.
10 Dhe ajo shkoi dhe u tregoi atyre që kishin qenë me të, ndërsa ata mbanin zi dhe qanin.
11 Dhe ata, kur dëgjuan se ai ishte gjallë dhe se ajo ishte parë prej saj, nuk besuan.
12 Pas kësaj ai iu shfaq në një formë tjetër dy prej tyre, ndërsa ata po ecnin, dhe shkuan në fshat.

13 Dhe ata shkuan dhe ia treguan të tjerëve; ata nuk u besuan atyre.
14 Më pas iu shfaq të njëmbëdhjetëve ndërsa ishin ulur në tryezë dhe i qortoi për mosbesimin dhe ngurtësinë e zemrës së tyre, sepse ata nuk u besuan atyre që e kishin parë pasi u ringjall.
15 Dhe ai u tha atyre: " Shkoni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese.
16 Ai që beson dhe pagëzohet do të shpëtohet; por ai që nuk beson do të dënohet.
17 Dhe këto shenja do t'i ndjekin ata që besojnë; Në emrin tim do të dëbojnë demonët; do të flasin me gjuhë të reja;
18 Do të kapin gjarpërinjtë; dhe nëse pinë ndonjë gjë vdekjeprurëse, nuk do t'u bëjë asnjë dëm; do të vënë duart mbi të sëmurët dhe ata do të shërohen.
19 Kështu, pasi Zoti u foli atyre, ai u ngrit në qiell dhe u ul në të djathtën e Perëndisë.
20 Dhe ata dolën dhe predikuan kudo, duke bashkëpunuar me ta dhe duke e vërtetuar fjalën me shenjat që pasonin. Amen.

Luka

KAPITULLI 1

1 Meqenëse shumë veta kanë marrë përsipër të parashtrojnë me radhë një deklaratë të atyre gjërave që me siguri besohen mes nesh,
2 Ashtu siç na i dhanë neve, që në fillim ishim dëshmitarë okularë dhe shërbëtorë të fjalës;
3 M'u duk gjithashtu mirë, duke pasur njohuri të përsosur të të gjitha gjërave që në fillim, të të shkruaja me radhë, Teofil i shkëlqyer,
4 që ti të dish sigurinë e atyre gjërave për të cilat je mësuar.
5 Në kohën e Herodit, mbretit të Judesë, ishte një prift me emër Zakaria, nga rrjedha e Abias; gruaja e tij ishte nga bijat e Aaronit dhe quhej Elizabetë.
6 Dhe që të dy ishin të drejtë përpara Perëndisë, duke ecur pa të metë në të gjitha urdhërimet dhe dekretet e Zotit.
7 Dhe ata nuk patën fëmijë, sepse Elizabeta ishte shterpë dhe që të dy ishin tashmë të moshuar.
8 Dhe ndodhi që ndërsa ai kryente detyrën e priftit përpara Perëndisë sipas rendit të kursit të tij,
9 Sipas zakonit të priftit, shorti i tij ishte të digjte temjan kur hynte në tempullin e Zotit.
10 Dhe gjithë turma e popullit lutej jashtë në kohën e temjanit.
11 Dhe iu shfaq një engjëll i Zotit që qëndronte në këmbë në të djathtën e altarit të temjanit.
12 Dhe Zakaria, kur e pa, u trondit dhe e zuri frika.
13 Por engjëlli i tha: "Mos ki frikë, Zakaria, sepse lutja jote u plotësua; dhe gruaja jote Elizabeta do të të lindë një djalë, të cilit do t'ia vësh emrin Gjon.
14 Dhe do të kesh gëzim dhe hare; dhe shumë do të gëzohen për lindjen e tij.
15 Sepse ai do të jetë i madh në sytë e Zotit dhe nuk do të pijë as verë as pije dehëse; dhe ai do të mbushet me Frymën e Shenjtë, që nga barku i nënës së tij.
16 Dhe shumë nga bijtë e Izraelit ai do të kthehet te Zoti, Perëndia i tyre.
17 Dhe ai do të shkojë para tij në frymën dhe fuqinë e Elias, për t'i kthyer zemrat e etërve te fëmijët dhe të pabindurit te dituria e të drejtëve; për të bërë gati një popull të përgatitur për Zotin.
18 Dhe Zakaria i tha engjëllit: "Nga çfarë ta di unë këtë?". sepse unë jam një burrë i moshuar dhe gruaja ime është e plagosur.
19 Dhe engjëlli, duke u përgjigjur, i tha: "Unë jam Gabrieli, që qëndroj në prani të Perëndisë; dhe jam dërguar të flas me ty dhe të të njoftoj këto lajme të gëzuara.
20 Dhe vini re, ti do të jesh memec dhe nuk do të mund të flasësh deri në ditën që do të kryhen këto gjëra, sepse nuk u beson fjalëve të mia, të cilat do të përmbushen në kohën e tyre.
21 Dhe populli priste Zakarian dhe u mrekullua që ai qëndroi kaq gjatë në tempull.
22 Dhe kur doli, nuk mundi t'u fliste atyre; dhe ata kuptuan se ai kishte parë një vegim në tempull, sepse ai u bëri shenjë dhe mbeti pa fjalë.
23 Dhe ndodhi që, sapo u plotësuan ditët e shërbimit të tij, ai u nis në shtëpinë e tij.
24 Pas atyre ditëve, gruaja e tij Elizabeta u ngjiz dhe u fsheh pesë muaj, duke thënë:
25 Kështu ka vepruar me mua Zoti në ditët kur më shikoi, për të hequr turpin tim midis njerëzve.
26 Dhe në muajin e gjashtë engjëlli Gabriel u dërgua nga Perëndia në një qytet të Galilesë, që quhej Nazaret,
27 te një virgjëreshë e fejuar me një burrë që quhej Jozef, nga shtëpia e Davidit; dhe emri i virgjëreshës ishte Mari.
28 Dhe engjëlli hyri tek ajo dhe i tha: "Tungjatjeta, o e lavdëruar, Zoti është me ty; e bekuar je midis grave".
29 Dhe, kur e pa, u shqetësua nga fjalët e tij dhe mendoi se çfarë përshëndetjeje do të ishte kjo.
30 Dhe engjëlli i tha: "Mos ki frikë, Mari, sepse ke gjetur hir te Perëndia".
31 Dhe ja, ti do të mbetesh shtatzënë në barkun tënd dhe do të lindësh një djalë dhe do t'ia vësh emrin JEZUS.
32 Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të Lartit; dhe Zoti Perëndi do t'i japë fronin e Davidit, atit të tij.
33 Dhe ai do të mbretërojë mbi shtëpinë e Jakobit përjetë; dhe mbretëria e tij nuk do të ketë fund.
34 Atëherë Maria i tha engjëllit: "Si do të ndodhë kjo, kur nuk njoh burrë?".
35 Dhe engjëlli u përgjigj dhe i tha: "Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ty dhe fuqia e Shumë të Lartit do të të mbulojë; prandaj edhe ajo gjë e shenjtë që do të lindë prej teje do të quhet Biri i Perëndisë".
36 Dhe ja, Elizabeta, kushërira jote, edhe ajo u ngjiz me një djalë në pleqërinë e saj; dhe ky është muaji i gjashtë me të, që quhej shterpë.
37 Sepse me Perëndinë asgjë nuk do të jetë e pamundur.
38 Dhe Maria tha: "Ja shërbëtorja e Zotit; qoftë për mua sipas fjalës sate. Dhe engjëlli u largua prej saj.
39 Në ato ditë Maria u ngrit dhe shkoi me nxitim në krahinën malore, në një qytet të Judës;
40 Dhe hyri në shtëpinë e Zakarias dhe përshëndeti Elizabetën.
41 Dhe ndodhi që, kur Elizabeta dëgjoi përshëndetjen e Marisë, foshnja kërceu në barkun e saj; dhe Elizabeta u mbush me Frymën e Shenjtë:
42 Dhe ajo foli me zë të lartë dhe tha: "Ti je e bekuar ndër gratë dhe i bekuar është fryti i barkut tënd".
43 Dhe nga është kjo për mua që nëna e Zotit tim të vijë tek unë?
44 Sepse, ja, sapo zëri i përshëndetjes sate dëgjoi në veshët e mi, foshnja kërceu në barkun tim nga gëzimi.
45 Dhe e bekuar është ajo që besoi, sepse gjërat që i janë thënë nga Zoti do të përmbushen.
46 Dhe Maria tha: "Shpirti im madhëron Zotin,
47 Dhe shpirti im u gëzua në Perëndinë, Shpëtimtarin tim.
48 Sepse ai ka parë gjendjen e ulët të shërbëtores së tij, sepse, ja, tani e tutje të gjithë brezat do të më quajnë të bekuar.
49 Sepse ai që është i fuqishëm më ka bërë gjëra të mëdha; dhe i shenjtë është emri i tij.
50 Dhe mëshira e tij është brez pas brezi mbi ata që kanë frikë prej tij.
51 Ai ka treguar forcë me krahun e tij; ai i ka shpërndarë krenarët në imagjinatën e zemrave të tyre.
52 Ai i rrëzoi të fuqishmit nga fronet e tyre dhe i lartësoi ata të shkallës së ulët.
53 Ai i ka mbushur me të mira të urituri t; dhe të pasurit i ka dërguar bosh.

54 Ai ka ndihmuar shërbëtorin e tij, Izraelin, në kujtim të mëshirës së tij;
55 Ashtu si u foli etërve tanë, Abrahamit dhe pasardhësve të tij përjetë.
56 Dhe Maria qëndroi me të rreth tre muaj dhe u kthye në shtëpinë e saj.
57 Tani Elizabetës erdhi koha e plotë që ajo të lindte; dhe ajo lindi një djalë.
58 Fqinjët dhe kushërinjtë e saj dëgjuan se si Zoti kishte treguar mëshirë të madhe ndaj saj; dhe ata u gëzuan me të.
59 Dhe ndodhi që ditën e tetë erdhën për të rrethprerë fëmijën; dhe e quajtën Zakaria, me emrin e atit të tij.
60 Dhe nëna e tij u përgjigj dhe tha: "Jo kështu; por ai do të quhet Gjon.
61 Dhe ata i thanë asaj: "Nuk ka asnjë nga fisi yt që të quhet me këtë emër".
62 Dhe i bënë shenja të atit se si do ta thërriste.
63 Dhe ai kërkoi një tabelë shkrimi dhe shkroi duke thënë: "Emri i tij është Gjon". Dhe të gjithë u mrekulluan.
64 Dhe goja e tij u hap menjëherë dhe gjuha e tij u zgjidh, dhe ai foli dhe lavdëroi Perëndinë.
65 Dhe tmerri i zuri të gjithë ata që banonin rreth tyre; dhe të gjitha këto fjalë u përhapën në mbarë krahinën malore të Judesë.
66 Dhe të gjithë ata që i dëgjuan i vunë në zemrat e tyre, duke thënë: "Çfarë fëmije do të jetë ky?". Dhe dora e Zotit ishte me të.
67 Dhe i ati Zakaria u mbush me Frymën e Shenjtë dhe profetizoi duke thënë:
68 I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit; sepse ai e ka vizituar dhe shpenguar popullin e tij,
69 Ai ka ngritur për ne një bri shpëtimi në shtëpinë e shërbëtorit të tij David;
70 Ndërsa ai foli me gojën e profetëve të tij të shenjtë, që kanë qenë që nga fillimi i botës:
71 që të shpëtohemi nga armiqtë tanë dhe nga dora e të gjithë atyre që na urrejnë;
72 Për të kryer mëshirën e premtuar ndaj etërve tanë dhe për të kujtuar besëlidhjen e tij të shenjtë;
73 Betimi që i bëri atit tonë Abrahamit,
74 Që ai të na jepte, që ne, të çliruar nga dora e armiqve tanë, t'i shërbenim pa frikë,
75 Në shenjtëri dhe drejtësi përpara tij, në të gjitha ditët e jetës sonë.
76 Dhe ti, fëmijë, do të quhesh profeti i Shumë të Lartit, sepse do të shkosh përpara Zotit për të përgatitur rrugët e tij;
77 Për t'i dhënë njohuri për shpëtimin popullit të tij me faljen e mëkateve të tyre,
78 Përmes dhembshurisë së Perëndisë tonë; me anë të së cilës agimi nga lart na ka vizituar,
79 Për t'u dhënë dritë atyre që ulen në errësirë dhe në hijen e vdekjes, për të udhëhequr këmbët tona në rrugën e paqes.
80 Dhe fëmija u rrit dhe u forcua në frymë dhe qëndroi në shkretëtirë deri në ditën kur iu shfaq Izraelit.

KAPITULLI 2

1 Dhe ndodhi që në ato ditë doli një dekret nga Cezar Augusti që mbarë bota të taksohej.
2 (Dhe ky tatim u bë për herë të parë kur Kireni ishte guvernator i Sirisë.)
3 Dhe të gjithë shkuan për t'u taksuar, secili në qytetin e vet.
4 Edhe Jozefi u ngjit nga Galilea, nga qyteti i Nazaretit, në Jude, në qytetin e Davidit, që quhet Betlehem; (sepse ai ishte nga shtëpia dhe prejardhja e Davidit:)
5 Për t'u taksuar me Marinë, gruan e tij të fejuar, me barrë.
6 Dhe kështu ndodhi që, ndërsa ata ishin atje, u plotësuan ditët që ajo të lindte.
7 Ajo lindi djalin e saj të parëlindur, e mbështolli me pelena dhe e vuri në një grazhd; sepse nuk kishte vend për ta në han.
8 Dhe në të njëjtin vend kishte barinj që rrinin në fushë dhe ruanin kopenë e tyre natën.
9 Dhe ja, engjëlli i Zotit zbriti mbi ta dhe lavdia e Zotit shkëlqeu rreth tyre; dhe ata patën një frikë të madhe.
10 Dhe engjëlli u tha atyre: "Mos kini frikë, sepse ja, unë po ju lajmëroj një gëzim të madh, që do t'i ketë të gjithë njerëzit.
11 Sepse sot në qytetin e Davidit lindi për ju një Shpëtimtar, që është Krishti, Zoti.
12 Dhe kjo do të jetë një shenjë për ju; Do ta gjeni foshnjën të mbështjellë me pelena, të shtrirë në një grazhd.
13 Dhe befas ishte me engjëllin një numër i madh ushtrie qiellore që lavdëronte Perëndinë dhe thoshte:
14 Lavdi Perëndisë në vendet më të larta, dhe paqe mbi tokë, mirësi me njerëzit.
15 Dhe ndodhi që, ndërsa engjëjt u larguan prej tyre në qiell, barinjtë i thanë njëri-tjetrit: Le të shkojmë tani deri në Betlehem dhe të shohim këtë gjë që ka ndodhur dhe që Zoti ia ka bërë të njohur ne.
16 Dhe erdhën me nxitim dhe gjetën Marinë, Jozefin dhe foshnjën të shtrirë në një grazhd.
17 Dhe, kur e panë, bënë të ditur fjalën që u ishte thënë për këtë fëmijë.
18 Dhe të gjithë ata që e dëgjuan u mrekulluan për gjërat që u thanë barinjtë.
19 Por Maria i ruajti të gjitha këto gjëra dhe i meditoi në zemrën e saj.
20 Dhe barinjtë u kthyen, duke përlëvduar dhe lavdëruar Perëndinë për të gjitha gjërat që kishin dëgjuar dhe parë, siç u ishte thënë.
21 Dhe kur u plotësuan tetë ditët e rrethprerjes së fëmijës, emri i tij u quajt JEZUS, që u quajt kështu nga engjëlli para se të ngjizej në bark.
22 Kur u plotësuan ditët e pastrimit të saj, sipas ligjit të Moisiut, e çuan në Jeruzalem për t'ia paraqitur Zotit;
23 (Siç është shkruar në ligjin e Zotit: Çdo mashkull që hap barkun do të quhet i shenjtë për Zotin.)
24 Dhe për të ofruar një flijim, sipas asaj që thuhet në ligjin e Zotit, një palë turtuj ose dy pëllumba të rinj.
25 Dhe ja, ishte një njeri në Jeruzalem, që quhej Simeon; dhe i njëjti njeri ishte i drejtë dhe i devotshëm, duke pritur ngushëllimin e Izraelit; dhe Fryma e Shenjtë ishte mbi të.
26 Dhe iu zbulua atij nga Fryma e Shenjtë se ai nuk duhet të shihte vdekjen, para se të kishte parë Krishtin e Zotit.
27 Dhe ai hyri në tempull me anë të Frymës dhe, kur prindërit sollën fëmijën Jezus, për të bërë për të sipas zakonit të ligjit,
28 Pastaj e mori në krahë, bekoi Perëndinë dhe tha:
29 O Zot, lëre tani shërbëtorin tënd të shkojë në paqe, sipas fjalës sate.
30 Sepse sytë e mi panë shpëtimin tënd,
31 që ti e ke përgatitur përpara gjithë njerëzve;

32 Një dritë për të ndriçuar johebrenjtë dhe për lavdinë e popullit tënd të Izraelit.
33 Dhe Jozefi dhe nëna e tij u mrekulluan nga gjërat që thuheshin për të.
34 Dhe Simeoni i bekoi dhe i tha Marisë, nënës së tij: "Ja, ky fëmijë është caktuar për rënien dhe ringjalljen e shumë njerëzve në Izrael; dhe për një shenjë që do të flitet kundër;
35 (Po, një shpatë do të depërtojë edhe në shpirtin tënd), që të zbulohen mendimet e shumë zemrave.
36 Ishte një profeteshë Ana, e bija e Fanuelit, nga fisi i Aserit; ishte në moshë madhore dhe kishte jetuar me një burrë shtatë vjet pas virgjërisë së saj;
37 Ajo ishte një e ve rreth tetëdhjetë e katër vjeçe, e cila nuk u largua nga tempulli, por i shërbente Perëndisë me agjërime dhe lutje natë e ditë.
38 Dhe ajo erdhi në atë çast falënderoi gjithashtu Zotin dhe u foli për të gjithë atyre që prisnin shpengimin në Jeruzalem.
39 Dhe, mbasi i kryen të gjitha gjërat sipas ligjit të Zotit, u kthyen në Galile, në qytetin e tyre Nazaret.
40 Dhe fëmija rritej dhe forcohej në frymë, plot dituri; dhe hiri i Perëndisë ishte mbi të.
41 Tani prindërit e tij shkonin në Jeruzalem çdo vit në festën e Pashkës.
42 Kur ai ishte dymbëdhjetë vjeç, ata u ngjitën në Jeruzalem sipas zakonit të festës.
43 Kur i plotësuan ditët, kur u kthyen, fëmija Jezus mbeti në Jeruzalem; Jozefi dhe nëna e tij nuk e dinin.
44 Por ata, duke menduar se ai ishte në shoqëri, shkuan një ditë rrugë; dhe e kërkuan mes të afërmve dhe të njohurve të tyre.
45 Dhe, mbasi nuk e gjetën, u kthyen në Jeruzalem për ta kërkuar.
46 Dhe ndodhi që pas tri ditësh e gjetën në tempull, të ulur në mes të mjekëve, duke i dëgjuar dhe duke u bërë pyetje.
47 Dhe të gjithë ata që e dëgjuan u habitën nga zgjuarsia dhe nga përgjigjet e tij.
48 Dhe ata, kur e panë, mbetën të habitur dhe e ëma i tha: "Bir, pse na bëre kështu?". ja, unë dhe ati yt të kemi kërkuar të pikëlluar.
49 Dhe ai u tha atyre: " Si më kërkuat? a nuk e dini se unë duhet të merrem me punët e Atit tim?
50 Dhe ata nuk e kuptuan fjalën që ai u tha atyre.
51 Dhe ai zbriti bashkë me ta, erdhi në Nazaret dhe iu nënshtrua; por nëna e tij i mbajti në zemër të gjitha këto fjalë.
52 Dhe Jezusi rritej në dituri, në shtat dhe në hir para Perëndisë dhe njerëzve.

KAPITULLI 3

1 Tani në vitin e pesëmbëdhjetë të mbretërimit të Tiberius Cezarit, Ponc Pilati ishte guvernator i Judesë, Herodi tetrark i Galilesë, dhe vëllai i tij Filipi tetrark i Ituraesë dhe i rajonit të Trakonitit, dhe Lisania tetrark i Abilenesë,
2 Ana dhe Kajafa, duke qenë kryepriftërinjtë, fjala e Perëndisë iu drejtua Gjonit, birit të Zakarias, në shkretëtirë.
3 Dhe ai erdhi në gjithë krahinën rreth Jordanit, duke predikuar pagëzimin e pendimit për faljen e mëkateve;
4 Siç është shkruar në librin e fjalëve të profetit Isaia, duke thënë: "Zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij".
5 Çdo luginë do të mbushet dhe çdo mal dhe kodër do të ulet; shtrembërimi do të drejtohet dhe rrugët e ashpra do të bëhen të sheshta;
6 Dhe çdo mish do të shohë shpëtimin e Perëndisë.
7 Atëherë ai i tha turmës që doli për t'u pagëzuar prej tij: O brez nepërkash, kush ju ka paralajmëruar t'i ikni zemërimit që do të vinte?
8 Sillni, pra, fryte të denja pendimi dhe mos filloni të thoni me vete: Ne kemi Abrahamin për atin tonë; sepse unë ju them se Perëndia është në gjendje t'i nxjerrë Abrahamit fëmijë nga këta gurë.
9 Dhe tani sëpata është vënë në rrënjën e pemëve; prandaj çdo pemë që nuk jep fryt të mirë pritet dhe hidhet në zjarr.
10 Dhe populli e pyeti duke thënë: "Çfarë të bëjmë, pra?".
11 Ai u përgjigj dhe u tha atyre:"Ai që ka dy tunika, le t'ia japë atij që nuk ka; dhe ai që ha ushqim, le të bëjë të njëjtën gjë.
12 Atëherë erdhën edhe tagrambledhës për t'u pagëzuar dhe i thanë:"Mësues, çfarë të bëjmë?".
13 Dhe ai u tha atyre:"Mos kërkoni më shumë nga ajo që ju është caktuar.
14 Edhe ushtarët e pyetën duke thënë: "Dhe ne çfarë të bëjmë?". Dhe ai u tha atyre: "Mos u bëni dhunë askujt dhe mos e akuzoni askënd në mënyrë të rreme; dhe jini të kënaqur me pagat tuaja.
15 Dhe ndërsa njerëzit ishin në pritje, dhe të gjithë mendonin në zemrat e tyre për Gjonin, nëse ai ishte Krishti apo jo;
16 Gjoni u përgjigj duke u thënë të gjithëve: "Unë ju pagëzoj me ujë; por vjen një më i fuqishëm se unë, të cilit nuk jam i denjë t'i zgjidh lidhëset e këpucëve; ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr.
17 Të cilit e ka ventilatorin në dorë, ai do të pastrojë plotësisht dyshemenë e tij dhe do të mbledhë grurin në koshin e tij; por bykun do ta djegë me zjarr të pashuar.
18 Dhe shumë gjëra të tjera në nxitjen e tij ai i predikoi popullit.
19 Por Herodi tetrarku, i qortuar prej tij për Herodianë, gruan e vëllait të tij, Filipit, dhe për të gjitha të këqijat që Herodi kishte bërë,
20 E shtoi edhe këtë mbi të gjitha, që e mbylli Gjonin në burg.
21 Dhe kur i gjithë populli u pagëzua, ndodhi që edhe Jezusi, duke u pagëzuar dhe duke u lutur, u hap qielli,
22 Dhe Fryma e Shenjtë zbriti mbi të në një formë trupore si një pëllumb, dhe një zë erdhi nga qielli që tha: "Ti je Biri im i dashur; në ty jam shumë i kënaqur.
23 Dhe vetë Jezusi filloi të ishte rreth tridhjetë vjeç, duke qenë (siç supozohej) i biri i Jozefit, që ishte biri i Helit,
24 I cili ishte i biri i Mathatit, i cili ishte i biri i Levit, i cili ishte i biri i Melkit, i cili ishte i biri i Janës, i cili ishte i biri i Jozefit,
25 I cili ishte i biri i Matathias, i cili ishte i biri i Amosit, i cili ishte i biri i Naumit, i cili ishte i biri i Eslit, i cili ishte i biri i Nagges,
26 I cili ishte i biri i Maathit, i cili ishte i biri i Matatias, i cili ishte i biri i Semeit, i cili ishte i biri i Jozefit, i cili ishte bir i Judës,
27 I cili ishte i biri i Joanës, që ishte i biri i Rhesës, i cili ishte i biri i Zorobabelit, i cili ishte i biri i Salathielit, i cili ishte i biri i Nerit,

28 I cili ishte i biri i Melkiut, i cili ishte i biri i Adit, i cili
ishte i biri i Kosamit, i cili ishte i biri i Elmodamit, i cili
ishte i biri i Erit,
29 I cili ishte i biri i Jozes, i cili ishte i biri i Eliezerit, i cili
ishte bir i Jorimit, i cili ishte bir i Mathatit, i cili ishte bir i
Levit,
30 Cili ishte i biri i Simeonit, i cili ishte i biri i Judës, i cili
ishte i biri i Jozefit, i cili ishte i biri i Jonanit, i cili ishte bir
i Eliakimit,
31 I cili ishte i biri i Meleas, i cili ishte i biri i Menanit, i
cili ishte i biri i Mattathës, i cili ishte i biri i Nathanit, i cili
ishte bir i Davidit,
32 I cili ishte i biri i Isait, i cili ishte i biri i Obedit, i cili
ishte i biri i Boozit, i cili ishte i biri i Salmonit, i cili ishte
bir i Naassonit,
33 Cili ishte i biri i Aminadabit, i cili ishte i biri i Aramit, i
cili ishte i biri i Esromit, i cili ishte bir i Faresit, që ishte bir
i Judës,
34 Cili ishte i biri i Jakobit, i cili ishte i biri i Isakut, i cili
ishte i biri i Abrahamit, i cili ishte i biri i Thara, i cili ishte i
biri i Nakorit,
35 I cili ishte i biri i Sarukut, i cili ishte i biri i Ragaut, i cili
ishte i biri i Phalekut, i cili ishte i biri i Heberit, i cili ishte
bir i Sala,
36 I cili ishte i biri i Kainanit, i cili ishte i biri i Arpaksadit,
i cili ishte i biri i Semit, i cili ishte i biri i Noeut, i cili ishte
bir i Lamekut,
37 I cili ishte i biri i Mathusalës, i cili ishte i biri i Enokut, i
cili ishte i biri i Jaredit, i cili ishte bir i Maleleelit, që ishte
bir i Kainanit,
38 I cili ishte i biri i Enosit, i cili ishte i biri i Sethit, i cili
ishte i biri i Adamit, i cili ishte biri i Perëndisë.

KAPITULLI 4

1 Dhe Jezusi, plot me Frymën e Shenjtë, u kthye nga
Jordani dhe Fryma e çoi në shkretëtirë,
2 Duke qenë dyzet ditë i tunduar nga djalli. Dhe në ato ditë
ai nuk hëngri asgjë dhe, kur ato mbaruan, ai më vonë pati
uri.
3 Dhe djalli i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, urdhëro që ky
gur të bëhet bukë".
4 Dhe Jezusi iu përgjigj duke thënë: " Éshtë shkruar:"Ai
nuk do të jetojë vetëm me bukë, por me çdo fjalë të
Perëndisë".
5 Dhe djalli, duke e ngjitur në një mal të lartë, i tregoi të
gjitha mbretëritë e botës në një çast.
6 Dhe djalli i tha: "Unë do të të jap gjithë këtë pushtet dhe
lavdinë e tyre, sepse kjo më është dhënë; dhe kujt të dua ia
jap.
7 Pra, nëse do të më adhurosh, gjithçka do të jetë e jotja.
8 Dhe Jezusi u përgjigj dhe i tha: " Largohu pas meje,
Satana, sepse është shkruar: "Adhuro Zotin, Perëndinë tënd,
dhe shërbeji vetëm atij".
9 Dhe e çoi në Jeruzalem, e vuri në një majë të tempullit
dhe i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, hidhu poshtë që këtej.
10 Sepse është shkruar: "Ai do t'i urdhërojë engjëjt e tij që
të të ruajnë;
11 Dhe do të të mbajnë në duart e tyre, që të mos godasësh
kurrë këmbën tënde kundër një guri.
12 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: ' 'Thuhet: "Mos e
tundo Zotin, Perëndinë tënd".
13 Dhe, kur djalli i dha fund të gjitha tundimeve, u largua
prej tij për një farë kohe.
14 Dhe Jezusi u kthye me fuqinë e Frymës në Galile; dhe
fama e tij u përhap në mbarë krahinën përreth.
15 Dhe ai mësonte në sinagogat e tyre, duke u lavdëruar
nga të gjithë.
16 Pastaj erdhi në Nazaret, ku ishte rritur; dhe, sipas
zakonit të tij, hyri në sinagogë ditën e shtunë dhe u ngrit
për të lexuar.
17 Dhe iu dorëzua libri i profetit Isaia. Dhe kur e hapi
librin, gjeti vendin ku ishte shkruar:
18 Fryma e Zotit është mbi mua, sepse ai më vajosi për t'u
predikuar ungjillin të varfërve; ai më dërgoi për të shëruar
ata që e kanë zemrën të thyer, për të predikuar çlirimin e
robërve dhe kthimin e të parit të verbërve, për të liruar ata
që janë të shtypur,
19 për të predikuar vitin e pranueshëm të Zotit.
20 Dhe ai e mbylli librin, ia dha përsëri ministrit dhe u ul.
Dhe sytë e të gjithë atyre që ishin në sinagogë ishin fiksuar
mbi të.
21 Dhe ai filloi t'u thotë atyre: " Sot u përmbush në veshët
tuaj ky Shkrim".
22 Dhe të gjithë i jepnin dëshmi dhe mrekulloheshin për
fjalët e hirshme që dilnin nga goja e tij. Ata thanë: "A nuk
është ky i biri i Jozefit?".
23 Dhe ai u tha atyre: " Do të më thoni me siguri këtë fjalë
të urtë: "Mjek, shëro veten tënde; çfarëdo që kemi dëgjuar
të bëhet në Kapernaum, bëje edhe këtu në vendin tënd".
24 Dhe ai tha: " Në të vërtetë po ju them se asnjë profet
nuk pranohet në vendin e tij".
25 Por në të vërtetë po ju them se shumë gra të veja ishin
në Izrael në kohën e Elias, kur qielli u mbyll për tre vjet e
gjashtë muaj, kur një zi e madhe ishte në mbarë vendin;
26 Por te asnjëri prej tyre Elias nuk u dërgua, përveç në
Sarepta, qytet i Sidonit, te një grua e ve.
27 Dhe shumë lebrozë ishin në Izrael në kohën e profetit
Elise; dhe asnjëri prej tyre nuk u pastrua, përveç Naamanit,
Sirianit.
28 Dhe të gjithë ata që ishin në sinagogë, kur dëgjuan këto
gjëra, u mbushën me zemërim,
29 Dhe u ngritën, e nxorën jashtë qytetit dhe e çuan në
ballë të kodrës mbi të cilën ishte ndërtuar qyteti i tyre, që ta
rrëzonin me kokë poshtë.
30 Por ai, duke kaluar në mes të tyre, shkoi,
31 Dhe zbriti në Kapernaum, qytet i Galilesë, dhe i
mësonte ata të shtunave.
32 Dhe ata habiteshin nga doktrina e tij, sepse fjala e tij
ishte me fuqi.
33 Dhe në sinagogë ishte një njeri që kishte frymën e një
djalli të ndyrë dhe bërtiti me zë të lartë,
34 duke thënë: "Na lëmë të qetë; ç'punë kemi ne me ty, o
Jezus Nazareas? ke ardhur të na shkatërrosh? Unë të njoh
kush je; i Shenjti i Perëndisë.
35 Dhe Jezusi e qortoi duke thënë: ' 'Hesht dhe dil prej tij".
Dhe kur djalli e hodhi në mes, doli prej tij dhe nuk e lëndoi.
36 Dhe të gjithë u habitën dhe i thoshin njëri-tjetrit: "Ç'fjalë
është kjo!". sepse me autoritet dhe fuqi ai urdhëron
frymërat e ndyra dhe ata dalin.
37 Dhe fama e tij u përhap në çdo vend të krahinës përreth.
38 Dhe ai doli nga sinagoga dhe hyri në shtëpinë e Simonit.
E ëma e gruas së Simonit e kishte zënë ethe të forta; dhe
ata iu lutën për të.

39 Dhe ai u ndal mbi të dhe qortoi ethet; dhe ajo e la; dhe
ajo u ngrit menjëherë dhe u shërbeu.
40 Kur perëndoi dielli, të gjithë ata që kishin ndonjë të
sëmurë me sëmundje të ndryshme i prunë tek ai; dhe vuri
duart mbi secilin prej tyre dhe i shëroi.
41 Dhe nga shumë veta dolën edhe demonë, duke bërtitur
dhe duke thënë: "Ti je Krishti, Biri i Perëndisë". Dhe ai,
duke i qortuar, i la të mos flisnin, sepse e dinin se ai ishte
Krishti.
42 Kur zbardhi dita, ai u largua dhe shkoi në një vend të
shkretë; dhe populli e kërkonte, erdhën tek ai dhe e ndaluan
që të mos largohej prej tyre.
43 Dhe ai u tha atyre: " Më duhet të predikoj mbretërinë e
Perëndisë edhe në qytete të tjera, sepse për këtë jam
dërguar".
44 Dhe predikonte në sinagogat e Galilesë.

KAPITULLI 5

1 Dhe ndodhi që, ndërsa populli e shtynte për të dëgjuar
fjalën e Perëndisë, ai qëndroi pranë liqenit të Genesaretit,
2 Dhe panë dy anije që qëndronin pranë liqenit; por
peshkatarët kishin dalë prej tyre dhe po lanin rrjetat.
3 Dhe ai hyri në një nga anijet, që ishte e Simonit, dhe iu
lut që të dëbohej pak nga bregu. Dhe ai u ul dhe i mësoi
njerëzit nga anija.
4 Tani, kur mbaroi së foluri, i tha Simonit: " Hilni në
thellësi dhe hidhni rrjetat tuaja për një rrymë".
5 Dhe Simoni, duke u përgjigjur, i tha: "Mësues, ne u
munduam gjithë natën dhe nuk morëm asgjë; megjithatë
për fjalën tënde unë do ta hedh rrjetën".
6 Mbasi e bënë këtë, zunë një numër të madh peshqish dhe
rrjeta e tyre këputi.
7 Dhe u bënë shenjë ortakëve të tyre që ishin në anijen
tjetër që të vinin t'i ndihmonin. Dhe ata erdhën dhe i
mbushën të dyja anijet, saqë filluan të fundosen.
8 Simon Pjetri, kur e pa, i ra në gjunjë Jezusit duke thënë:
"Largohu prej meje; sepse unë jam një njeri mëkatar, o Zot.
9 Sepse ai dhe të gjithë ata që ishin me të ishin të habitur
nga rrëmbimi i peshqve që kishin zënë.
10 Kështu ishte edhe Jakobi dhe Gjoni, bijtë e Zebedeut, që
ishin ortakë të Simonit. Dhe Jezusi i tha Simonit: ' 'Mos ki
frikë; që tani e tutje do të kapësh njerëzit.
11 Dhe, mbasi i sollën në tokë anijet e tyre, i lanë të gjitha
dhe e ndoqën.
12 Dhe ndodhi që, kur ai ishte në një qytet, ja një burrë plot
lebër; i cili, duke parë Jezusin, ra me fytyrë për tokë dhe iu
lut duke thënë:"Zot, po të duash, mund të më pastrosh".
13 Dhe ai zgjati dorën, e preku duke thënë: " Dëshiroj; ji i
pastër". Dhe menjëherë lebra u largua prej tij.
14 Dhe ai e urdhëroi të mos i tregojë askujt; por shko,
paraqitu te prifti dhe ofro për pastrimin tënd, ashtu siç e ka
urdhëruar Moisiu, si dëshmi për ta.
15 Por fama e tij përhapej gjithnjë e më shumë; dhe turma
të mëdha mblidheshin për ta dëgjuar dhe për t'u shëruar
prej tij nga dobësitë e tyre.
16 Dhe ai u tërhoq në shkretëtirë dhe u lut.
17 Dhe ndodhi që një ditë, ndërsa ai mësonte, aty ishin ulur
farisenjtë dhe mjekët e ligjit, të cilët kishin ardhur nga çdo
qytet i Galilesë, i Judesë dhe i Jeruzalemit; dhe fuqia e
Zotit. ishte i pranishëm për t'i shëruar.
18 Dhe ja, njerëzit sollën në shtrat një burrë të paralizuar;
dhe kërkuan mjete për ta futur brenda dhe për ta shtrirë
para tij.
19 Dhe, duke qenë se për shkak të turmës nuk mundën të
gjenin se si ta fusnin brenda, hipën mbi çatinë e shtëpisë
dhe e zbritën nga tjegulla me shtratin e tij në mes, përpara
Jezusit.
20 Dhe, kur pa besimin e tyre, i tha: " O njeri, mëkatet e tua
të janë falur".
21 Dhe skribët dhe farisenjtë filluan të arsyetojnë duke
thënë: "Kush është ky që flet blasfemi?". Kush mund t'i falë
mëkatet, përveç Zotit?
22 Por Jezusi, kur i kuptoi mendimet e tyre, duke u
përgjigjur u tha atyre: " Çfarë mendoni në zemrat tuaja?
23 Është më e lehtë të thuash: "Mëkatet e tua të janë falur!".
apo të thuash: "Çohu dhe ec?".
24 Por që ta dini se Biri i njeriut ka pushtet mbi tokë të falë
mëkatet (i tha të paralizuarit) unë po të them: Çohu, merr
divanin tënd dhe shko në shtëpinë tënde.
25 Dhe menjëherë ai u ngrit para tyre, mori atë ku ishte
shtrirë dhe shkoi në shtëpinë e tij, duke përlëvduar
Perëndinë.
26 Dhe të gjithë u mrekulluan dhe përlëvdonin Perëndinë
dhe, plot frikë, thoshin: "Kemi parë sot gjëra të çuditshme".
27 Mbas këtyre gjërave, ai doli dhe pa një tagrambledhës,
që quhej Levi, i ulur në doganë; dhe i tha: " Ndiqmë".
28 Dhe ai i la të gjitha, u ngrit dhe e ndoqi.
29 Dhe Levi i shtroi një gosti të madhe në shtëpinë e tij;
dhe një turmë e madhe tagrambledhësish dhe të tjerëve u
ulën me ta.
30 Por skribët dhe farisenjtë e tyre murmurisnin kundër
dishepujve të tij, duke thënë: "Përse hani e pini me
tagrambledhësit dhe me mëkatarët?".
31 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: ' 'Ata që janë
të shëndoshë nuk kanë nevojë për mjek; por ata që janë të
sëmurë.
32 Unë nuk erdha për të thirrur në pendim të drejtët, por
mëkatarët.
33 Dhe ata i thanë: "Përse dishepujt e Gjonit agjërojnë
shpesh dhe luten, si dhe dishepujt e farisenjve; por e jotja
ha dhe pi?
34 Dhe ai u tha atyre: " A mund t'i bëni dasmorët të
agjërojnë, ndërsa dhëndri është me ta?".
35 Por do të vijnë ditët kur do t'u hiqet dhëndri dhe do të
agjërojnë në ato ditë.
36 Dhe ai u tha atyre gjithashtu një shëmbëlltyrë; Askush
nuk vesh një copë rrobe të re mbi një të vjetër; nëse është
ndryshe, atëherë edhe e reja bën qira dhe pjesa që është
nxjerrë nga e reja nuk përputhet me të vjetrën.
37 Dhe askush nuk hedh verë të re në kacekë të vjetër;
përndryshe vera e re do t'i çajë kacekët dhe do të derdhet
dhe kacekët do të zhduken.
38 Por vera e re duhet të hidhet në kacekë të rinj; dhe të
dyja janë të ruajtura.
39 Askush që ka pirë verë të vjetër nuk dëshiron menjëherë
të renë, sepse thotë: "E vjetra është më e mirë".

KAPITULLI 6

1 Të shtunën e dytë pas së parit, ai kaloi nëpër arat me
grurë; dhe dishepujt e tij këputën kallinj dhe hëngrën duke i
fërkuar në duar.

2 Dhe disa farisenj u thanë atyre: "Pse bëni atë që nuk është e lejueshme të bëhet të shtunave?".
3 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur atyre, tha: "A nuk keni lexuar aq shumë se çfarë bëri Davidi, kur ai ishte i uritur dhe ata që ishin me të?
4 Si hyri në shtëpinë e Perëndisë, mori dhe hëngri bukët e paraqitjes dhe ua dha edhe atyre që ishin me të; të cilat nuk lejohet të hahet veç priftërinjve?
5 Dhe ai u tha atyre: ' 'Se Biri i njeriut është Zot edhe i së shtunës".
6 Dhe ndodhi që një të shtunë tjetër, ai hyri në sinagogë dhe mësonte; dhe aty ishte një njeri, dora e djathtë e të cilit ishte tharë.
7 Dhe skribët dhe farisenjtë e ruanin nëse do të shëronte ditën e shtunë; që të mund të gjenin një akuzë kundër tij.
8 Por ai i dinte mendimet e tyre dhe i tha njeriut që e kishte dorën e tharë: " Çohu dhe dil në mes". Dhe ai u ngrit dhe doli përpara.
9 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Unë do t'ju pyes një gjë; A është e lejuar të bësh të mirën apo të keqen në ditët e shtunës? për të shpëtuar jetën apo për ta shkatërruar atë?
10 Dhe i shikoi të gjithë rreth e qark, i tha atij njeriu: " Shtrije dorën". Dhe ai veproi kështu: dhe dora e tij u shërua si tjetra.
11 Dhe ata u mbushën me marrëzi; dhe biseduan me njëri-tjetrin se çfarë mund t'i bënin Jezusit.
12 Dhe ndodhi që në ato ditë ai doli në mal për t'u lutur dhe e kaloi natën duke iu lutur Perëndisë.
13 Dhe kur zbardhi ditë, ai i thirri dishepujt e vet dhe zgjodhi prej tyre dymbëdhjetë, të cilët i quajti edhe apostuj;
14 Simoni (të cilin e quajti edhe Pjetër) dhe Andrea, vëllai i tij, Jakobi dhe Gjoni, Filipi dhe Bartolomeu,
15 Mateu dhe Thomai, Jakobi i Alfeut dhe Simoni i quajtur Zelotes,
16 Dhe Juda, vëllai i Jakobit, dhe Judë Iskarioti, që ishte gjithashtu tradhtari.
17Dhe ai zbriti bashkë me ta dhe u ndal në fushë me turmën e dishepujve të tij dhe me një turmë të madhe populli nga mbarë Judeja dhe Jeruzalemi dhe nga bregu i detit të Tiros dhe të Sidonit, të cilët erdhën për ta dëgjuar. dhe për t'u shëruar nga sëmundjet e tyre;
18 Dhe ata që ishin të shqetësuar nga frymërat e ndyra dhe u shëruan.
19 Dhe gjithë turma kërkonte ta prekte, sepse prej tij dilte një virtyt dhe i shëronte të gjithë.
20 Dhe ai ngriti sytë nga dishepujt e vet dhe tha: " Lum ju të varfër, sepse e juaja është mbretëria e Perëndisë".
21 Lum ju që keni uri tani, sepse do të ngopeni. Lum ju që tani qani, sepse do të qeshni.
22 Lum ju, kur njerëzit do t'ju urrejnë, do t'ju ndajnë nga shoqëria e tyre, do t'ju shajnë dhe do ta nxjerrin emrin tuaj si të keq, për hir të Birit të njeriut.
23 Gëzohuni atë ditë dhe kërceni nga gëzimi, sepse ja, shpërblimi juaj është i madh në qiej, sepse etërit e tyre vepruan në të njëjtën mënyrë me profetët.
24 Por mjerë ju që jeni të pasur! sepse e keni marrë ngushëllimin tuaj.
25 Mjerë ju që jeni të ngopur! sepse do të keni uri. Mjerë ju që qeshni tani! sepse ju do të mbani zi dhe do të qani.
26 Mjerë ju, kur të gjithë do të flasin mirë për ju! sepse kështu vepruan etërit e tyre me profetët e rremë.
27 Por unë ju them juve që dëgjoni: Duani armiqtë tuaj, bëni mirë atyre që ju urrejnë,
28 Bekoni ata që ju mallkojnë dhe lutuni për ata që ju keqtrajtojnë.
29 Dhe atij që të godet në njërën faqe, ofroji edhe tjetrën; dhe atij që të heq mantelin, mos e ndalo të të marrë edhe rrobën tënde.
30 Jepi kujtdo që të kërkon; dhe atij që të merr pasurinë tënde mos i kërko më.
31 Dhe ashtu siç dëshironi që njerëzit t'ju bëjnë juve, ashtu bëni edhe ju me ta.
32 Sepse, nëse i doni ata që ju duan, çfarë falënderimi keni? sepse mëkatarët duan edhe ata që i duan.
33 Dhe nëse u bëni mirë atyre që ju bëjnë mirë, çfarë falënderimi keni? edhe mëkatarët bëjnë të njëjtën gjë.
34 Dhe nëse u jepni hua atyre prej të cilëve shpresoni të merrni, çfarë falënderimi keni? sepse edhe mëkatarët u japin hua mëkatarëve, për të marrë përsëri po aq.
35 Por doni armiqtë tuaj, bëni mirë dhe jepni hua, duke mos shpresuar më asgjë; dhe shpërblimi juaj do të jetë i madh dhe ju do të jeni bijtë e Shumë të Lartit, sepse ai është i sjellshëm me mosmirënjohësit dhe me të këqijtë.
36 Jini, pra, të mëshirshëm, sikurse është i mëshirshëm edhe Ati juaj.
37 Mos gjykoni dhe nuk do të gjykoheni; mos dënoni dhe nuk do të dënoheni; falni dhe do të faleni.
38 Jepni dhe do t'ju jepet; masën e mirë, të shtypur, të tundur dhe të vrapuar, do t'ju japin në gjirin tuaj. Sepse me të njëjtën masë që matni, do t'ju matet përsëri.
39 Dhe ai u tha atyre një shëmbëlltyrë: " A mundet i verbëri të udhëheqë të verbrin?". a nuk do të bien të dy në gropë?
40 Dishepulli nuk është mbi mësuesin e tij, por kushdo që është i përsosur do të jetë si mësuesi i tij.
41 Pse shikon lëmishten në syrin e vëllait tënd, por nuk e sheh traun në syrin tënd?
42 Ose si mund t'i thuash vëllait tënd: "Vëlla, më lër të të heq lëmishten në syrin tënd, kur ti nuk e sheh traun në syrin tënd?". O hipokrit, nxirre më parë traun nga syri yt dhe pastaj do të shohësh qartë për të nxjerrë lëmishten që është në syrin e vëllait tënd.
43 Sepse një pemë e mirë nuk jep fryt të prishur; as një pemë e prishur nuk jep fryt të mirë.
44 Sepse çdo pemë njihet nga fryti i vet. Sepse njerëzit nuk mbledhin fiq nga ferra dhe nuk mbledhin rrush nga ferra.
45 Njeriu i mirë nga thesari i mirë i zemrës së tij nxjerr atë që është e mirë; dhe njeriu i keq nga thesari i keq i zemrës së tij nxjerr atë që është e keqe, sepse goja e tij flet për bollëkun e zemrës.
46 Dhe pse më quani Zot, Zot dhe nuk bëni ato që them?
47 Kushdo që vjen tek unë dhe i dëgjon fjalët e mia dhe i zbaton ato, unë do t'ju tregoj se kujt i ngjan;
48 Ai i ngjan një njeriu që ndërtoi një shtëpi, gërmoi thellë dhe hodhi themelet mbi një shkëmb; dhe kur u ngrit përmbytja, përroi goditi me forcë atë shtëpi dhe nuk mund ta tundte, sepse ishte themeluar mbi një shkëmb. .
49 Por ai që dëgjon dhe nuk e bën, i ngjan një njeriu që pa themel ndërtoi një shtëpi mbi tokë; kundër të cilit përroi u përplas fort dhe menjëherë ra; dhe rrënimi i asaj shtëpie ishte i madh.

KAPITULLI 7

1 Mbasi mbaroi të gjitha fjalët e tij në praninë e popullit, hyri në Kapernaum.
2 Dhe shërbëtori i një centurioni, i dashur për të, ishte i sëmurë dhe gati për të vdekur.
3 Dhe, kur dëgjoi për Jezusin, dërgoi tek ai pleqtë e Judenjve për t'iu lutur që të vinte e të shëronte shërbëtorin e tij.
4 Dhe kur erdhën te Jezusi, iu lutën menjëherë duke thënë: "Ai ishte i denjë për kë të bënte këtë:
5 Sepse ai e do kombin tonë dhe na ka ndërtuar një sinagogë.
6 Atëherë Jezusi shkoi me ta. Dhe kur ai ishte jo shumë larg shtëpisë, centurioni i dërgoi miq për t'i thënë: "Zot, mos u shqetëso, sepse nuk jam i denjë të hysh nën çatinë time".
7 Prandaj nuk e konsideroja veten të denjë të vij te ti; por thuaj me një fjalë dhe shërbëtori im do të shërohet.
8 Sepse edhe unë jam një njeri i vënë nën autoritet, kam nën vete ushtarë dhe i them njërit: Shko dhe ai shkon; dhe tjetrit: "Eja" dhe ai vjen; dhe shërbëtorit tim: "Bëje këtë dhe ai do ta bëjë".
9 Jezusi, kur i dëgjoi këto, u mrekullua prej tij, u kthye dhe u tha njerëzve që e ndiqnin: " Unë po ju them se nuk kam gjetur besim kaq të madh, jo, as në Izrael".
10 Dhe ata që u dërguan, kur u kthyen në shtëpi, e gjetën shërbëtorin që kishte qenë i sëmurë.
11 Një ditë më pas ndodhi që ai shkoi në një qytet të quajtur Nain; dhe shumë nga dishepujt e tij shkuan me të dhe shumë njerëz.
12 Kur iu afrua portës së qytetit, ja, po çonin një të vdekur, djalin e vetëm të nënës së tij, i cili ishte e ve; dhe shumë njerëz nga qyteti ishin me të.
13 Dhe Zoti, kur e pa, pati dhembshuri për të dhe i tha: " Mos qaj".
14 Dhe ai erdhi dhe preku arkën, dhe ata që e mbanin u ndalën. Ai tha: " Djalosh, unë të them: Çohu".
15 Dhe i vdekuri u ul dhe filloi të flasë. Dhe ai ia dorëzoi nënës së tij.
16 Dhe të gjithë i zuri një frikë dhe përlëvdonin Perëndinë, duke thënë: "Një profet i madh doli ndër ne; dhe se Perëndia e ka vizituar popullin e tij.
17 Dhe kjo fjalë për të u përhap në mbarë Judenë dhe në mbarë krahinën përreth.
18 Dhe dishepujt e Gjonit ia treguan të gjitha këto gjëra.
19 Dhe Gjoni thirri pranë vetes dy nga dishepujt e tij, ia dërgoi Jezusit dhe i tha: "A je ti ai që duhet të vish?". apo të kërkojmë një tjetër?
20 Kur ata njerëz erdhën tek ai, i thanë: "Gjon Pagëzori na dërgoi te ti për të thënë:"A je ti ai që duhet të vijë?". apo të kërkojmë një tjetër?
21 Dhe në atë orë ai shëroi shumë nga dobësitë dhe plagët e tyre dhe nga shpirtrat e këqij; dhe shumë të verbërve u dha të parit.
22 Atëherë Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " Shkoni dhe i tregoni Gjonit ato që keni parë dhe dëgjuar; si të verbërit shohin, të çalët ecin, lebrozët pastrohen, të shurdhët dëgjojnë, të vdekurit ringjallen, të varfërve u predikohet ungjilli.
23 Dhe lum ai që nuk do të skandalizohet nga unë.
24 Dhe kur lajmëtarët e Gjonit u larguan, ai filloi t'i flasë popullit për Gjonin: ' 'Çfarë keni dalë të shihni në shkretëtirë?". Një kallam i tundur nga era?
25 Por çfarë dolët të shihni? Një burrë i veshur me rroba të buta? Ja, ata që janë veshur me rroba të mrekullueshme dhe jetojnë me delikatesë janë në oborret e mbretërve.
26 Por çfarë dolët të shihni? Një profet? Po, unë ju them juve, dhe shumë më tepër se një profet.
27 Ky është ai për të cilin është shkruar: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim përpara fytyrës sate, i cili do të përgatisë rrugën tënde përpara teje".
28 Sepse unë po ju them se midis atyre që kanë lindur nga gratë nuk ka profet më të madh se Gjon Pagëzori; por më i vogli në mbretërinë e Perëndisë është më i madh se ai.
29 Dhe gjithë populli që e dëgjoi dhe tagrambledhësit e shfajësuan Perëndinë, duke u pagëzuar me pagëzimin e Gjonit.
30 Por farisenjtë dhe avokatët e hodhën poshtë këshillën e Perëndisë kundër tyre, duke mos u pagëzuar prej tij.
31 Dhe Zoti tha: " Me çfarë t'i krahasoj, pra, njerëzit e këtij brezi?". dhe si janë ata?
32 Ata u ngjajnë fëmijëve që ulen në shesh dhe thërrasin njëri-tjetrin dhe thonë: "Ne ju kemi rënë fyellit dhe ju nuk keni kërcyer; ne kemi vajtuar për ju dhe ju nuk keni qarë.
33 Sepse erdhi Gjon Pagëzori, duke mos ngrënë bukë dhe as duke pirë verë; dhe ju thoni: "Ai ka një djall".
34 Erdhi Biri i njeriut që ha dhe pi; dhe ju thoni: "Ja një grykës dhe një pijanec, mik i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve!".
35 Por dituria është e justifikuar nga të gjithë bijtë e saj.
36 Dhe një nga farisenjtë i kërkoi që të hante me të. Dhe ai hyri në shtëpinë e fariseut dhe u ul në tryezë.
37 Dhe ja, një grua në qytet, e cila ishte mëkatare, kur mori vesh se Jezusi ishte ulur në tryezë në shtëpinë e fariseut, solli një kuti alabastri me vaj,
38 Dhe qëndroi te këmbët e tij pas tij duke qarë, dhe filloi t'i lajë këmbët me lot dhe ia fshiu me qimet e kokës së saj, ia puthi këmbët dhe i vajosi me vaj.
39 Kur e pa këtë fariseu që e kishte urdhëruar, foli me vete, duke thënë:"Ky njeri, po të ishte profet, do ta dinte se kush dhe çfarë gruaje është kjo që e prek, sepse është mëkatare.
40 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: ' 'Simon, kam diçka për të të thënë". Dhe ai tha: "Mësues, thuaj".
41 Ishte një kreditor që kishte dy debitorë: njëri i detyrohej pesëqind denarë dhe tjetri pesëdhjetë.
42 Dhe, kur nuk kishin asgjë për të paguar, ai ua fali sinqerisht të dyve. Më thuaj, pra, cili prej tyre do ta dojë më shumë?
43 Simoni u përgjigj dhe tha: "Mendoj se ai, të cilit i fali më shumë". Dhe ai i tha: " Ti gjykove drejt".
44 Dhe ai u kthye nga gruaja dhe i tha Simonit: " A e sheh këtë grua?". Hyra në shtëpinë tënde, ti nuk më dhe ujë për këmbët e mia, por ajo m'i lau këmbët me lot dhe i fshiu me qimet e kokës.
45 Ti nuk më puthje, por kjo grua nuk pushoi së puthuri këmbët e mia që nga koha kur hyra.
46 Ti nuk ma ke vajosur kokën me vaj, por kjo grua më ka vajosur këmbët me vaj.
47 Prandaj unë të them ty, mëkatet e saj, të cilat janë të shumta, janë falur; sepse ajo deshi shumë, por kujt i falet pak, ai do pak.
48 Dhe ai i tha: " Mëkatet e tua të janë falur".

49 Dhe ata që ishin në tryezë me të filluan të thoshin me vete: "Kush është ky që fal edhe mëkatet?".
50 Dhe ai i tha gruas: " Besimi yt të shpëtoi; shkoni në paqe.

KAPITULLI 8

1 Dhe më pas ndodhi që ai shkoi nëpër çdo qytet dhe fshat, duke predikuar dhe shpallur lajmin e gëzuar të mbretërisë së Perëndisë; dhe të dymbëdhjetët ishin me të,
2 Dhe disa gra, që ishin shëruar nga shpirtrat e këqij dhe nga sëmundjet, Maria e quajti Magdalene, prej së cilës dolën shtatë demonë,
3 Dhe Joana, gruaja e Khuzas, kujdestarit të Herodit, dhe Suzana dhe shumë të tjerë, që i shërbenin nga pasuria e tyre.
4 Dhe kur u mblodh një turmë e madhe dhe erdhi tek ai nga çdo qytet, ai foli me një shëmbëlltyrë:
5 Një mbjellës doli për të mbjellë farën e tij; dhe u shkel dhe shpendët e qiellit e hëngrën.
6 Dhe disa ra mbi një shkëmb; dhe sapo mbiu, u tha, sepse i mungonte lagështia.
7 Dhe disa ra në ferra; dhe me të dolën ferrat dhe e mbytën.
8 Një tjetër ra në tokë të mirë, mbiu dhe dha fryt njëqindfish. Dhe si tha këto gjëra, thirri:" Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë!".
9 Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Çfarë mund të jetë kjo shëmbëlltyrë?".
10 Dhe ai tha: ' 'Juve ju është dhënë të njihni misteret e mbretërisë së Perëndisë, por të tjerëve me shëmbëlltyra; që duke parë të mos shohin dhe duke dëgjuar të mos kuptojnë.
11 Tani shëmbëlltyra është kjo: Fara është fjala e Perëndisë.
12 Ata gjatë rrugës janë ata që dëgjojnë; pastaj vjen djalli dhe ua heq fjalën nga zemra, që të mos besojnë dhe të shpëtohen.
13 Janë ata mbi shkëmb që, kur e dëgjojnë, e pranojnë fjalën me gëzim; dhe këto nuk kanë rrënjë, që besojnë për një kohë dhe në kohë tundimi bien.
14 Dhe ato që ranë midis ferrave janë ata që, kur e kanë dëgjuar, dalin dhe mbyten nga shqetësimet, pasuritë dhe kënaqësitë e kësaj jete dhe nuk sjellin asnjë fryt në përsosmëri.
15 Por ata në tokë të mirë janë ata që me zemër të ndershme dhe të mirë, pasi e dëgjuan fjalën, e zbatojnë dhe japin fryt me durim.
16 Askush, kur ka ndezur një qiri, nuk e mbulon me një enë ose nuk e vë nën shtrat; por e vendos mbi një shandan, që ata që hyjnë të shohin dritën.
17 Sepse asgjë nuk është e fshehtë që nuk do të shfaqet; as ndonjë gjë të fshehtë që nuk do të njihet dhe nuk do të dalë jashtë.
18 Kini kujdes, pra, se si dëgjoni, sepse atij që ka, do t'i jepet; dhe atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ai duket se ka.
19 Atëherë nëna e tij dhe vëllezërit e tij erdhën tek ai dhe nuk mundën të vinin tek ai për të shtypur.
20 Dhe disa i thanë: "Nëna jote dhe vëllezërit e tu janë jashtë dhe duan të të shohin".
21 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: Nëna ime dhe vëllezërit e mi janë ata që e dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe e bëjnë.
22 Dhe ndodhi që një ditë ai hyri në një barkë me dishepujt e vet dhe u tha atyre: " Le të kalojmë në bregun tjetër të liqenit". Dhe ata u nisën.
23 Por ndërsa po lundronin, e zuri gjumi; dhe një furtunë ra mbi liqen; dhe u mbushën me ujë dhe ishin në rrezik.
24 Dhe ata iu afruan dhe e zgjuan duke thënë: "Mësues, Mësues, ne po mbarojmë". Atëherë ai u ngrit dhe qortoi erën dhe tërbimin e ujit; dhe ato pushuan dhe u bë qetësi.
25 Dhe ai u tha atyre: " Ku është besimi juaj? Dhe ata, të trembur, u mrekulluan dhe i thanë njëri-tjetrit: "Çfarë njeriu është ky!". sepse ai urdhëron edhe erërat dhe ujin dhe ata i binden.
26 Dhe arritën në vendin e Gadareasve, që ndodhet përballë Galilesë.
27 Dhe, kur doli në tokë, e doli nga qyteti një njeri, i cili prej kohësh kishte demonët dhe nuk mbante rroba dhe nuk banonte në ndonjë shtëpi, por në varre.
28 Kur e pa Jezusin, bërtiti, ra përmbys para tij dhe tha me zë të lartë: "Ç'punë kam unë me ty, Jezus, Biri i Perëndisë Shumë të Lartit?". Të lutem, mos më mundo.
29 (Sepse ai e kishte urdhëruar frymën e ndyrë të dilte nga njeriu, sepse shpesh herë e kishte zënë dhe e mbanin të lidhur me zinxhirë dhe me pranga, i këputi brezat dhe djalli e dëboi në shkretëtirë.)
30 Dhe Jezusi e pyeti duke thënë: " Si e ke emrin?". Dhe ai tha: "Legjion", sepse shumë demonë kishin hyrë në të.
31 Dhe ata iu lutën që të mos i urdhëronte të dilnin në humnerë.
32 Dhe aty ishte një tufë me shumë derra që kullotnin në mal; dhe ata iu lutën që t'i lejonte të hynin në to. Dhe ai i vuajti ato.
33 Atëherë demonët dolën nga njeriu dhe hynë te derrat; dhe kopeja vrapoi me forcë nga një rrëpirë në liqen dhe u mbyt.
34 Ata që i ushqenin, kur panë ç'ndodhi, ikën dhe shkuan dhe e treguan në qytet dhe në fshat.
35 Atëherë ata dolën për të parë çfarë kishte ndodhur; dhe shkuan te Jezusi dhe e gjetën njeriun nga i cili kishin dalë demonët, ulur te këmbët e Jezusit, të veshur dhe me mendje të shëndoshë; dhe patën frikë.
36 Edhe ata që e panë, u thanë atyre se si u shërua i demonizuari.
37 Atëherë gjithë turma e vendit të Gadareasve rreth e qark iu lut që të largohej prej tyre; dhe ai hipi në barkë dhe u kthye përsëri.
38 Dhe njeriu nga i cili dolën demonët iu lut që të ishte me të; por Jezusi e nisi duke thënë:
39 Kthehu në shtëpinë tënde dhe trego sa gjëra të mëdha të ka bërë Perëndia. Dhe ai shkoi dhe tregoi anembanë qytetit gjërat e mëdha që i kishte bërë Jezusi.
40 Dhe ndodhi që, kur Jezusi u kthye, turmat e pritën me gëzim, sepse të gjithë e prisnin.
41 Dhe ja, erdhi një njeri me emër Jairus, i cili ishte kryetar i sinagogës; i ra ndër këmbë Jezusit dhe iu lut që të hynte në shtëpinë e tij.
42 Sepse ai kishte një vajzë të vetme, rreth dymbëdhjetë vjeç, dhe ajo ishte në shtrat duke vdekur. Por ndërsa ai po shkonte, njerëzit e grumbulluan.
43 Dhe një grua që kishte një fluks gjaku prej dymbëdhjetë vjetësh, e cila kishte shpenzuar gjithë jetën e saj për mjekët, dhe nuk mund të shërohej nga asnjë,

44 U afrua pas tij dhe preku buzën e rrobës së tij dhe menjëherë fluksi i saj u shua.
45 Dhe Jezusi tha: ' 'Kush më preku? Kur të gjithë e mohuan, Pjetri dhe ata që ishin me të thanë: "Mësues, turma të grumbullohet dhe të shtyp, dhe ti thua: " Kush më preku?".
46 Dhe Jezusi tha: ' 'Dikush më preku, sepse e kuptoj që virtyti doli prej meje".
47 Gruaja, duke parë që nuk ishte e fshehur, erdhi duke u dridhur, ra përmbys para tij dhe i tregoi para gjithë popullit pse e kishte prekur dhe se si u shërua menjëherë.
48 Dhe ai i tha: ' 'Bijë, ngushëllohu; besimi yt të shëroi; shkoni në paqe.
49 Ndërsa ai ende po fliste, erdhi një nga shtëpia e kryetarit të sinagogës dhe i tha: "Vajza jote vdiq; mos e shqetësoni Mjeshtrin.
50 Por Jezusi, kur e dëgjoi, iu përgjigj duke thënë: " Mos ki frikë, vetëm beso dhe ajo do të shërohet".
51 Dhe kur hyri në shtëpi, nuk la asnjë të hyjë, përveç Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit, dhe babait dhe nënës së vajzës.
52 Të gjithë qanë dhe e vajtuan, por ai tha:' 'Mos qaj; ajo nuk ka vdekur, por fle.
53 Dhe ata e përqeshin me të, duke ditur se ajo kishte vdekur.
54 Dhe ai i nxori të gjitha, e kapi për dore dhe thirri duke thënë: ' 'Shërbëtore, çohu!".
55 Dhe fryma e saj u kthye dhe ajo u ngrit menjëherë; dhe ai urdhëroi t'i jepnin ushqim.
56 Dhe prindërit e saj mbetën të habitur, por ai i urdhëroi që të mos i tregonin askujt çfarë kishte ndodhur.

KAPITULLI 9

1 Atëherë ai i thirri të dymbëdhjetë dishepujt e vet dhe u dha atyre pushtet dhe autoritet mbi të gjithë demonët dhe për të shëruar sëmundjet.
2 Dhe i dërgoi për të predikuar mbretërinë e Perëndisë dhe për të shëruar të sëmurët.
3 Dhe ai u tha atyre: " Mos merrni asgjë për udhëtimin tuaj, as shufra, as trastë, as bukë, as para; as nuk kanë dy shtresa secila.
4 Dhe në cilëndo shtëpi ku të hyni, qëndroni aty dhe dilni.
5 Dhe kushdo që nuk ju pranon, kur të dilni nga ai qytet, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja si dëshmi kundër tyre.
6 Dhe ata u nisën dhe kalonin nëpër qytete, duke predikuar ungjillin dhe duke shëruar kudo.
7 Herodi tetrarku dëgjoi të gjitha ato që ndodhi prej tij dhe mbeti i hutuar, sepse për disa thuhej se Gjoni ishte ringjallur prej së vdekuri;
8 Dhe nga disa që ishte shfaqur Elia; dhe të tjerëve, se një nga profetët e vjetër u ringjall.
9 Dhe Herodi tha: "Gjonit ia kam prerë kokën; po kush është ky për të cilin dëgjoj gjëra të tilla?". Dhe ai dëshironte ta shihte.
10 Dhe apostujt, kur u kthyen, i treguan të gjitha ato që kishin bërë. Pastaj i mori dhe shkoi mënjanë në një vend të shkretë të qytetit të quajtur Betsaida.
11 Dhe populli, kur e kuptoi, e ndoqi; dhe ai i priti dhe u foli për mbretërinë e Perëndisë dhe shëroi ata që kishin nevojë për shërim.
12 Dhe kur dita filloi të mbarojë, atëherë erdhën të dymbëdhjetët dhe i thanë: "Lëre turmën që të shkojnë në qytetet dhe fshatrat përreth, të kalojnë natën dhe të marrin ushqime, sepse ne jemi këtu në një vend i shkretë.
13 Por ai u tha atyre: ' 'U jepni të hanë". Ata thanë: "Ne nuk kemi tjetër veçse pesë bukë dhe dy peshq; veçse të shkojmë të blejmë mish për gjithë këtë popull.
14 Sepse ishin rreth pesë mijë burra. Dhe ai u tha dishepujve të vet: ' 'Vëreni të ulen nga pesëdhjetë në grup.
15 Dhe ata vepruan kështu dhe i ulën të gjithë.
16 Pastaj mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qielli, i bekoi, i theu dhe ua dha dishepujve që t'ia paraqesin turmës.
17 Dhe ata hëngrën dhe të gjithë u ngopën; dhe copat që mbetën u mblodhën dymbëdhjetë shporta.
18 Dhe ndodhi që, ndërsa ai po lutej vetëm, dishepujt e tij ishin me të dhe ai i pyeti duke thënë: ' 'Kush thotë populli se jam unë?".
19 Ata u përgjigjën dhe thanë: "Gjon Pagëzori; por disa thonë: Elia; dhe të tjerë thonë se një nga profetët e vjetër është ringjallur.
20 Ai u tha atyre: ' 'Po ju kush thoni se jam unë?". Pjetri duke u përgjigjur tha: "Krishti i Perëndisë".
21 Dhe ai i urdhëroi rreptësisht dhe i urdhëroi që të mos i tregojnë askujt këtë gjë;
22 duke thënë: " Birit të njeriut i duhet të vuajë shumë, të përbuzet nga pleqtë, nga krerët e priftërinjve dhe nga skribët, të vritet dhe të ringjallet të tretën ditë.
23 Dhe ai u tha të gjithëve: " Nëse dikush do të vijë pas meje, le ta mohojë vetveten, ta marrë çdo ditë kryqin e tij dhe të më ndjekë".
24 Sepse kushdo që do të shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë; por kushdo që do të humbasë jetën e vet për hirin tim, do ta shpëtojë.
25 Sepse ç'dobi ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe humbet veten ose hidhet larg?
26 Sepse kushdo që do të ketë turp për mua dhe për fjalët e mia, Birit të njeriut do t'i vijë turp për të, kur të vijë në lavdinë e vet, të Atit të tij dhe të engjëjve të shenjtë.
27 Por në të vërtetë po ju them se këtu ka disa që nuk do ta shijojnë vdekjen, derisa të shohin mbretërinë e Perëndisë.
28 Dhe ndodhi që rreth tetë ditë pas këtyre fjalëve, ai mori Pjetrin, Gjonin dhe Jakobin dhe u ngjit në mal për t'u lutur.
29 Dhe ndërsa lutej, forma e fytyrës së tij u ndryshua dhe veshja e tij ishte e bardhë dhe vezulluese.
30 Dhe ja, dy burra folën me të, që ishin Moisiu dhe Elia;
31 I cili u shfaq në lavdi dhe foli për vdekjen e tij që do të kryente në Jeruzalem.
32 Por Pjetri dhe ata që ishin me të ishin të rënduar nga gjumi; dhe kur u zgjuan, panë lavdinë e tij dhe dy burrat që ishin me të.
33 Dhe ndodhi që, ndërsa ata u larguan prej tij, Pjetri i tha Jezusit:"Mësues, për ne është mirë të jemi këtu; dhe le të bëjmë tri çadra; një për ty, një për Moisiun dhe një për Elian, pa ditur se çfarë tha.
34 Ndërsa ai fliste kështu, erdhi një re dhe i mbuloi; dhe ata u trembën kur hynë në re.
35 Dhe nga reja erdhi një zë duke thënë: "Ky është Biri im i dashur; dëgjojeni".
36 Dhe, kur zëri mbaroi, Jezusi u gjet vetëm. Dhe ata e mbajtën afër dhe nuk i thanë askujt në ato ditë asgjë nga ato që kishin parë.
37 Dhe ndodhi që të nesërmen, kur ata zbritën nga mali, i doli përpara një turmë e madhe.

38 Dhe ja, një burrë nga shoqëria bërtiti duke thënë:
"Mësues, të lutem, shiko djalin tim, sepse ai është fëmija
im i vetëm".
39 Dhe ja, një frymë e merr dhe ai befas bërtet; dhe kjo e
shqyen atë që ai shkumon përsëri dhe plagosja mezi
largohet prej tij.
40 Dhe unë iu luta dishepujve të tu që ta dëbonin; dhe nuk
mundën.
41 Dhe Jezusi duke u përgjigjur tha: " O brez i pabesë dhe i
çoroditur, deri kur do të jem me ju dhe do t'ju duroj? Sillni
djalin tuaj këtu.
42 Dhe, ndërsa ai ishte ende duke ardhur, djalli e hodhi
poshtë dhe e grisi. Dhe Jezusi e qortoi frymën e ndyrë, e
shëroi fëmijën dhe ia dorëzoi të atit.
43 Dhe të gjithë u mahnitën nga fuqia e madhe e Perëndisë.
Por, ndërsa të gjithë habiteshin për të gjitha gjërat që bëri
Jezusi, ai u tha dishepujve të vet:
44 Lërini në vesh këto fjalë, sepse Biri i njeriut do të
dorëzohet në duart e njerëzve.
45 Por ata nuk e kuptuan këtë fjalë dhe u fshehën që nuk e
kuptuan; dhe kishin frikë ta pyesnin për këtë fjalë.
46 Pastaj midis tyre u ngrit një arsyetim se cili prej tyre do
të ishte më i madhi.
47 Dhe Jezusi, duke kuptuar mendimin e zemrës së tyre,
mori një fëmijë dhe e vuri pranë tij,
48 Dhe u tha atyre:" Kushdo që e pranon këtë fëmijë në
emrin tim, më pranon mua; dhe kushdo që më pranon mua,
pranon atë që më ka dërguar, sepse më i vogli nga ju të
gjithë do të jetë i madh.
49 Dhe Gjoni u përgjigj dhe tha:"Mësues, ne pamë një që
dëbonte demonët në emrin tënd; dhe ne e ndaluam, sepse ai
nuk na ndjek.
50 Dhe Jezusi i tha:' 'Mos ia ndalo, sepse ai që nuk është
kundër nesh është me ne.
51 Dhe ndodhi që kur erdhi koha që ai të ngrihej, ai
vendosi me këmbëngulje të shkonte në Jeruzalem,
52 Dhe dërgoi lajmëtarë përpara tij; dhe ata shkuan dhe
hynë në një fshat të samaritanëve për t'i përgatitur.
53 Dhe nuk e pritën, sepse fytyra e tij ishte sikur do të
shkonte në Jeruzalem.
54 Dhe dishepujt e tij Jakobi dhe Gjoni, kur e panë këtë,
thanë: "Zot, a dëshiron që ne të urdhërojmë që zjarri të
zbresë nga qielli dhe t'i përpijë, ashtu si bëri Elia?".
55 Por ai u kthye, i qortoi duke thënë: " Ju nuk e dini nga
ç'frymë jeni".
56 Sepse Biri i njeriut nuk erdhi për të shkatërruar jetën e
njerëzve, por për t'i shpëtuar. Dhe shkuan në një fshat tjetër.
57 Dhe ndodhi që, ndërsa po shkonin rrugës, një njeri i tha:
"Zot, unë do të të ndjek kudo që të shkosh".
58 Dhe Jezusi i tha: " Dhelprat kanë gropa dhe zogjtë e
qiellit fole; por Biri i njeriut nuk ka ku ta mbështesë kokën.
59 Dhe ai i tha një tjetri: "Ndiqmë". Por ai tha: "Zot, më
lejo më parë të shkoj të varros atin tim".
60 Jezusi i tha: " Lëri të vdekurit të varrosin të vdekurit e
tyre, por ti shko dhe predikoje mbretërinë e Perëndisë".
61 Dhe një tjetër tha: "Zot, unë do të të ndjek; por më lejoni
të shkoj së pari t'u jap lamtumirën, që janë në shtëpinë time
në shtëpinë time.
62 Dhe Jezusi i tha: ' 'Askush, duke vënë dorën në
parmendë dhe të shikojë prapa, nuk është i përshtatshëm
për mbretërinë e Perëndisë.

KAPITULLI 10

1 Pas këtyre gjërave, Zoti caktoi edhe shtatëdhjetë të tjerë
dhe i dërgoi dy nga dy para tij në çdo qytet dhe vend, ku do
të vinte ai vetë.
2 Prandaj ai u tha atyre: " E korra është me të vërtetë e
madhe, por punëtorët janë pak; lutuni, pra, Zotit të të
korrave që të dërgojë punëtorë në të korrat e tij".
3 Shkoni; ja, unë ju dërgoj si qengja midis ujqërve.
4 Mos merrni me vete as çantë, as trastë, as këpucë dhe
mos përshëndetni askënd rrugës.
5 Dhe në cilëndo shtëpi ku të hyni, më parë thoni: "Paqja
qoftë në këtë shtëpi".
6 Dhe nëse biri i paqes është atje, paqja juaj do të bjerë mbi
të; nëse jo, do të kthehet përsëri tek ju.
7 Dhe qëndroni në të njëjtën shtëpi, duke ngrënë dhe duke
pirë gjërat që japin, sepse punëtori është i denjë për pagën e
tij. Mos shkoni nga shtëpia në shtëpi.
8 Dhe në cilindo qytet që të hyni dhe t'ju pranojnë, hani
gjërat që ju janë vënë përpara:
9 Dhe shëroni të sëmurët që janë aty dhe u thuaj:
"Mbretëria e Perëndisë ju është afruar".
10 Por në cilindo qytet që të hyni dhe nuk ju pranojnë, dilni
nëpër rrugët e po atij qyteti dhe thoni:
11 Ne po fshijmë kundër jush edhe pluhurin e qytetit tuaj
që na është ngjitur;
12 Por unë po ju them se atë ditë do të jetë më e
tolerueshme për Sodomën sesa për atë qytet.
13 Mjerë ti, Korazin! mjerë ti, Betsaida! sepse, po të ishin
bërë veprat e fuqishme që janë bërë në Tiro dhe në Sidon,
që janë bërë në ju, ata ishin penduar shumë kohë më parë,
të ulur në thes dhe me hi.
14 Por në gjyq do të jetë më e tolerueshme për Tirin dhe
Sidonin se sa për ju.
15 Dhe ti, Kapernaum, që je ngritur deri në parajsë, do të
rrëzohesh deri në ferr.
16 Ai që ju dëgjon, më dëgjon mua; dhe ai që ju përbuz,
më përbuz mua; dhe ai që më përbuz mua, përçmon atë që
më ka dërguar.
17 Dhe të shtatëdhjetët u kthyen përsëri me gëzim, duke
thënë: "Zot, edhe demonët na nënshtrohen në emrin tënd".
18 Dhe ai u tha atyre: Unë pashë Satanain si rrufe që binte
nga qielli.
19 Vini re, unë ju jap fuqi të shkelni mbi gjarpërinjtë dhe
akrepat dhe mbi gjithë fuqinë e armikut; dhe asgjë nuk do
t'ju dëmtojë në asnjë mënyrë.
20 Megjithatë, mos u gëzoni, që shpirtrat ju nënshtrohen;
por më tepër gëzohuni, sepse emrat tuaj janë shkruar në
qiell.
21 Në atë orë Jezusi u gëzua në frymë dhe tha: " Të
falënderoj, o Atë, Zot i qiellit dhe i tokës, që ua fshehe këto
të urtit dhe të maturve dhe ua zbulove foshnjave; po kështu,
Atë; sepse kështu u duk mirë në sytë e tu.
22 Çdo gjë më është dorëzuar nga Ati im; dhe askush nuk e
di kush është Biri, përveç Atit; dhe kush është Ati, veçse
Biri dhe ai të cilit Biri do t'ia zbulojë.
23 Dhe ai u kthye nga dishepujt e vet dhe u tha veçmas: "
Lum sytë që shohin gjërat që ju shihni!
24 Sepse unë po ju them se shumë profetë dhe mbretër
kanë dashur të shohin gjërat që ju shihni, por nuk i kanë
parë; dhe të dëgjoni ato që dëgjoni dhe nuk i keni dëgjuar.

25 Dhe ja, një avokat u ngrit dhe e tundoi duke thënë:"Mësues, çfarë duhet të bëj për të trashëguar jetën e përjetshme?".
26 Ai i tha: ' 'Çfarë është shkruar në ligj?". si po lexon
27 Ai u përgjigj: "Duaje Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd, me gjithë forcën tënde dhe me gjithë mendjen tënde; dhe fqinji yt si vetvetja.
28 Dhe ai i tha: " Ti je përgjigjur drejtë; bëje këtë dhe do të rrosh".
29 Por ai, duke dashur të shfajësohej, i tha Jezusit: "Po kush është i afërmi im?".
30 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: " Një njeri zbriti nga Jeruzalemi në Jeriko dhe ra në mes të hajdutëve, të cilët ia hoqën rrobat, e plagosën dhe u larguan duke e lënë gjysmë të vdekur.
31 Rastësisht një prift zbriti andej dhe, kur e pa, kaloi në anën tjetër.
32 Po kështu një Levit, kur ishte në atë vend, erdhi, e shikoi dhe kaloi nga ana tjetër.
33 Por një Samaritan, ndërsa po udhëtonte, erdhi atje ku ishte dhe, kur e pa, pati dhembshuri për të.
34 Dhe shkoi tek ai, ia lidhi plagët, duke i derdhur vaj dhe verë, e hipi mbi kafshën e tij, e çoi në një han dhe u kujdes për të.
35 Të nesërmen, kur u nis, nxori dy denarë, ia dha ushtrisë dhe i tha: "Kujdes për të; dhe çfarëdo që të shpenzosh më shumë, kur të kthehem, do të të shpërblej.
36 Cili nga këta të tre mendon se ishte i afërmi i atij që ra në mes të hajdutëve?
37 Ai tha: "Ai që tregoi mëshirë për të". Atëherë Jezusi i tha: ' 'Shko dhe bëj edhe ti".
38 Dhe ndodhi që, ndërsa ata po shkonin, ai hyri në një fshat dhe një grua me emrin Marta e priti në shtëpinë e saj.
39 Dhe ajo kishte një motër të quajtur Mari, e cila gjithashtu u ul te këmbët e Jezusit dhe e dëgjoi fjalën e tij.
40 Por Marta, e rënduar nga shumë shërbime, iu afrua dhe i tha: "Zot, a nuk të intereson që motra ime më la të shërbej vetëm?". ftojini, pra, që të më ndihmojë.
41 Dhe Jezusi u përgjigj dhe i tha: " Martë, Martë, ti je e kujdesshme dhe e shqetësuar për shumë gjëra.
42 Por një gjë është e nevojshme: dhe Maria zgjodhi atë pjesë të mirë, që nuk do t'i hiqet.

KAPITULLI 11

1 Dhe ndodhi që, ndërsa ai po lutej në një vend, kur pushoi, një nga dishepujt e tij i tha: "Zot, na mëso të lutemi, ashtu siç i mësoi edhe Gjoni dishepujt e tij".
2 Dhe ai u tha atyre: " Kur të luteni, thoni: "Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt". Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt, si në qiell, ashtu edhe në tokë.
3 Na jep çdo ditë bukën tonë të përditshme.
4 Dhe na i fal mëkatet tona; sepse edhe ne falim çdo njeri që na është borxhli. Dhe mos na çoni në tundim; por na çliro nga e keqja.
5 Dhe ai u tha atyre: " Kush nga ju do të ketë një mik dhe do të shkojë tek ai në mesnatë dhe do t'i thotë: "Mik, më jep hua tri bukë;
6 Sepse erdhi tek unë një miku im gjatë udhëtimit të tij dhe nuk kam asgjë për t'i vënë përpara?
7 Dhe ai nga brenda do të përgjigjet dhe do të thotë: "Mos më shqetëso; tani dera është e mbyllur dhe fëmijët e mi janë me mua në shtrat; Unë nuk mund të ngrihem dhe të të jap.
8 Unë ju them, edhe pse ai nuk do të ngrihet dhe do t'i japë, sepse është miku i tij, megjithatë, për shkak të rëndësisë së tij, ai do të ngrihet dhe do t'i japë aq sa i duhet.
9 Dhe unë ju them: Kërkoni dhe do t'ju jepet; kërkoni dhe do të gjeni; trokitni dhe do t'ju hapet.
10 Sepse kushdo që kërkon merr; dhe ai që kërkon gjen; dhe atij që troket do t'i hapet.
11 Nëse një bir i kërkon bukë ndonjërit prej jush që është baba, a do t'i japë një gur? apo nëse kërkon një peshk, a do t'i japë për një peshk një gjarpër?
12 Apo nëse kërkon një vezë, a do t'i ofrojë një akrep?
13 Në qoftë se ju, pra, që jeni të këqij, dini t'u jepni dhurata të mira fëmijëve tuaj, aq më tepër Ati juaj qiellor do t'u japë Frymën e Shenjtë atyre që ia kërkojnë?
14 Dhe ai po dëbonte një djall dhe ai ishte memec. Dhe ndodhi që kur djalli doli, memeci foli; dhe njerëzit u çuditën.
15 Por disa prej tyre thanë:"Ai i dëbon demonët me anë të Beelzebubit, kreut të demonëve".
16 Dhe të tjerë, duke e tunduar, i kërkonin një shenjë nga qielli.
17 Por ai, duke njohur mendimet e tyre, u tha atyre: " Çdo mbretëri e përçarë në vetvete shkretohet; dhe një shtëpi e ndarë kundër një shtëpie bie.
18 Nëse edhe Satanai është i përçarë kundër vetvetes, si do të qëndrojë mbretëria e tij? sepse ju thoni se unë i dëboj demonët me anë të Beelzebubit.
19 Dhe nëse unë i dëboj demonët nëpërmjet Beelzebubit, me anë të kujt i dëbojnë bijtë tuaj? prandaj ata do të jenë gjykatësit tuaj.
20 Por nëse unë i dëboj demonët me gishtin e Perëndisë, pa dyshim mbretëria e Perëndisë ka ardhur mbi ju.
21 Kur një burrë i fortë i armatosur ruan pallatin e tij, pasuria e tij është në paqe;
22 Por, kur një më i fortë se ai do të vijë kundër tij dhe do ta mundë, ai i merr të gjitha armatimet e tij në të cilat kishte besim dhe e ndan plaçkën e tij.
23 Kush nuk është me mua është kundër meje dhe ai që nuk mbledh me mua shpërndan.
24 Kur fryma e ndyrë del nga një njeri, ai ecën nëpër vende të thata, duke kërkuar pushim; dhe duke mos gjetur asnjë, tha: "Do të kthehem në shtëpinë time nga dola".
25 Dhe kur vjen, e gjen të fshirë dhe të zbukuruar.
26 Atëherë ai shkon dhe merr me vete shtatë frymëra të tjera më të liga se ai; dhe ata hyjnë dhe banojnë atje; dhe gjendja e fundit e atij njeriu është më e keqe se e para.
27 Dhe ndodhi që, ndërsa ai thoshte këto gjëra, një grua nga shoqëria ngriti zërin dhe i tha: "Lum barku që të lindi dhe gjinjtë që thithe".
28 Por ai tha: ' 'Po, më tepër, lum ata që e dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe e zbatojnë".
29 Kur populli u mblodh, ai filloi të thotë: " Ky është një brez i keq; ata kërkojnë një shenjë; dhe nuk do t'i jepet asnjë shenjë, përveç shenjës së profetit Jonas.
30 Sepse ashtu si Jona ishte një shenjë për ninevitët, kështu do të jetë edhe Biri i njeriut për këtë brez.
31 Mbretëresha e jugut do të ngrihet në gjyq bashkë me njerëzit e këtij brezi dhe do t'i dënojë, sepse ajo erdhi nga skajet e tokës për të dëgjuar diturinë e Salomonit; dhe ja, këtu është një më i madh se Salomoni.

32 Burrat e Nineve do të ngrihen në gjyq me këtë brez dhe do ta dënojnë, sepse u penduan për predikimin e Jonas; dhe ja, këtu është një më i madh se Jona.
33 Askush, kur ka ndezur një qiri, nuk e vë në një vend të fshehtë, as nën një pus, por mbi një shandan, që ata që hyjnë të shohin dritën.
34 Drita e trupit është syri; prandaj kur syri yt është i pastër, edhe gjithë trupi yt është plot dritë; por kur syri yt është i lig, edhe trupi yt është plot errësirë.
35 Ki kujdes, pra, që drita që është në ty të mos jetë errësirë.
36 Në qoftë se i gjithë trupi yt është i mbushur me dritë, pa asnjë pjesë të errët, i gjithë do të jetë plot dritë, ashtu si të ndriçon shkëlqimi i ndezur i një qiri.
37 Dhe ndërsa ai fliste, një farise iu lut të hante me të; dhe ai hyri dhe u ul në tryezë.
38 Dhe fariseu, kur e pa këtë, u mrekullua që nuk ishte larë më parë para darkës.
39 Dhe Zoti i tha: " Tani ju farisenjtë pastroni pjesën e jashtme të kupës dhe të pjatës; por brendësia jote është plot grabitje dhe ligësi.
40 Të marrë, ai që bëri të jashtmen a nuk bëri edhe atë që është brenda?
41 Por më mirë jepni lëmoshë nga ato që keni; dhe, vini re, të gjitha gjërat janë të pastra për ju.
42 Por mjerë ju, farisenj! sepse ju jepni të dhjetën e nenexhikut, të drekës dhe të çdo lloji barishte, dhe e kaloni gjykimin dhe dashurinë e Perëndisë; këto duhet t'i bënit dhe të mos lini tjetrën pa bërë.
43 Mjerë ju, o farisenj! sepse ju i doni vendet më të larta në sinagoga dhe përshëndetjet në tregje.
44 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju jeni si varret që nuk duken dhe njerëzit që ecin mbi to nuk i dinë.
45 Atëherë një nga avokatët u përgjigj dhe i tha: "Mësues, duke thënë kështu, ti na shan edhe ne".
46 Dhe ai tha: " Mjerë edhe ju, o ligjvënës!". sepse i ngarkoni njerëzit me barra të rënda për t'u mbajtur dhe ju vetë nuk i prekni barrët me asnjë gisht.
47 Mjerë ju! sepse ju ndërtoni varret e profetëve dhe etërit tuaj i vranë.
48 Me të vërtetë ju dëshmoni se i lejoni veprat e etërve tuaj, sepse ata me të vërtetë i vranë dhe ju ndërtoni varret e tyre.
49 Prandaj edhe dituria e Perëndisë tha: "Unë do t'u dërgoj profetë dhe apostuj dhe disa prej tyre do t'i vrasin dhe do t'i përndjekin".
50 Që gjaku i të gjithë profetëve, që u derdh që nga themelimi i botës, t'i kërkohet këtij brezi;
51 Nga gjaku i Abelit deri te gjaku i Zakarias, që u shkatërrua midis altarit dhe tempullit; në të vërtetë po ju them se këtij brezi do t'i kërkohet.
52 Mjerë ju, avokatë! sepse e hoqët çelësin e diturisë; nuk hytë në veten tuaj dhe i penguat ata që hynin.
53 Dhe ndërsa ai u tha atyre këto gjëra, skribët dhe farisenjtë filluan ta nxisnin me forcë dhe ta provokonin të fliste për shumë gjëra.
54 I vunë pritë dhe kërkonin t'i nxirrnin nga goja diçka që ta paditnin.

KAPITULLI 12

1 Ndërkohë, kur u mblodh një turmë e panumërt njerëzish, aq sa shkelnin njëri mbi tjetrin, ai filloi t'u thotë para së gjithash dishepujve të tij: Kini kujdes nga majaja e farisenjve, që është hipokrizi.
2 Sepse nuk ka asgjë të mbuluar që nuk do të zbulohet; as të fshehura, kjo nuk do të njihet.
3 Prandaj çdo gjë që keni thënë në errësirë do të dëgjohet në dritë; dhe ajo që keni thënë në vesh në dollapë do të shpallet mbi çatitë.
4 Dhe unë ju them juve, miqtë e mi, mos kini frikë nga ata që vrasin trupin dhe pas kësaj nuk mund të bëjnë më.
5 Por unë do t'ju paralajmëroj nga kush do të keni frikë: Kini frikë nga ai që pasi të ketë vrarë ka fuqi të hedhë në ferr; po, unë ju them, kini frikë prej tij.
6 A nuk shiten vallë pesë harabela për dy dera dhe asnjë prej tyre nuk harrohet përpara Perëndisë?
7 Por edhe flokët e kokës suaj janë të gjitha të numëruara. Mos kini frikë, pra: ju keni më shumë vlerë se shumë harabela.
8 Edhe unë po ju them se kushdo që do të më rrëfejë përpara njerëzve, do ta rrëfejë edhe Biri i njeriut përpara engjëjve të Perëndisë.
9 Por ai që më mohon përpara njerëzve, do të mohohet përpara engjëjve të Perëndisë.
10 Dhe kushdo që do të thotë një fjalë kundër Birit të njeriut, do t'i falet, por atij që blasfemon kundër Frymës së Shenjtë nuk do t'i falet.
11 Dhe kur t'ju sjellin në sinagoga, te gjyqtarët dhe te pushtetarët, mos mendoni se si ose çfarë do të përgjigjeni ose çfarë do të thoni:
12 Sepse Fryma e Shenjtë do t'ju mësojë në të njëjtën orë atë që duhet të thoni.
13 Dhe një nga shoqëria i tha: "Mësues, fol me vëllain tim që ta ndajë trashëgiminë me mua".
14 Dhe ai i tha: " O njeri, kush më vuri mua gjykatës ose ndarës mbi ty?
15 Dhe ai u tha atyre: " Kini kujdes dhe ruhuni nga lakmia, sepse jeta e njeriut nuk qëndron në bollëkun e gjërave që zotëron".
16 Dhe ai u tha atyre një shëmbëlltyrë, duke thënë: Toka e një pasaniku pjell me bollëk;
17 Dhe ai mendoi me vete duke thënë: "Çfarë të bëj, sepse nuk kam vend ku t'i jap frytet e mia?".
18 Ai tha: "Kështu do të bëj: do të shemb hambarët e mi dhe do të ndërtoj më të mëdhenj; dhe atje do të jap të gjitha frytet dhe të mirat e mia.
19 Dhe unë do t'i them shpirtit tim: Shpirt, ti ke shumë pasuri të grumbulluara për shumë vite; qetësohu, ha, pi dhe gëzohu.
20 Por Perëndia i tha: "O budalla, këtë natë do të kërkohet shpirti yt; atëherë e kujt do të jenë gjërat që ke siguruar?".
21 Kështu është ai që grumbullon thesare për vete dhe nuk është i pasur para Perëndisë.
22 Dhe ai u tha dishepujve të vet: " Prandaj po ju them: Mos u shqetësoni për jetën tuaj se çfarë do të hani; as për trupin, çfarë do të vishni.
23 Jeta është më shumë se mishi dhe trupi është më shumë se veshja.
24 Kini parasysh korbat, sepse ata nuk mbjellin dhe nuk korrin; të cilat nuk kanë as depo, as hambar; dhe Perëndia i ushqen. sa më shumë jeni ju më të mirë se shpendët?
25 Dhe cili nga ju, duke menduar, mund t'i shtojë shtatit të tij një kubit?

26 Pra, nëse nuk jeni në gjendje të bëni atë gjë më të vogël, pse mendoni për të tjerat?
27 Shikoni se si rriten zambakët: nuk mundohen, nuk tjerrin; dhe megjithatë unë po ju them se Salomoni me gjithë lavdinë e tij nuk ishte veshur si një prej tyre.
28 Në qoftë se Perëndia e vesh kështu barin që sot është në fushë dhe nesër hidhet në furrë; sa më shumë do t'ju veshë, o besimpakë?
29 Dhe mos kërkoni çfarë do të hani ose çfarë do të pini, dhe mos jini në dyshim.
30 Sepse të gjitha këto gjëra i kërkojnë kombet e botës; dhe Ati juaj e di se ju keni nevojë për këto gjëra.
31 Por më tepër kërkoni mbretërinë e Perëndisë; dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen.
32 Mos ki frikë, kope e vogël; sepse Ati juaj i pëlqen t'ju japë mbretërinë.
33 Shitni atë që keni dhe jepni lëmoshë; siguroni vetes thasë që nuk janë të vjetra, një thesar në qiej që nuk shuhet, ku nuk afrohet asnjë hajdut, as tenja nuk prish.
34 Sepse ku është thesari juaj, aty do të jetë edhe zemra juaj.
35 Ijët tuaja le të jenë të ngjeshura dhe dritat tuaja të ndezura;
36 Dhe ju jeni si burrat që presin zotërinë e tyre kur të kthehet nga dasma; që kur të vijë dhe të trokasë, t'ia hapin menjëherë.
37 Lum ata shërbëtorë që, kur të vijë, zotëria do t'i gjejë zgjuar; në të vërtetë po ju them se do të ngjesh dhe do t'i bëjë të ulen në tryezë dhe do të dalë t'u shërbejë.
38 Dhe në qoftë se ai do të vijë në rojën e dytë ose në të tretën dhe do t'i gjejë kështu, lum ata shërbëtorë.
39 Dhe dijeni këtë, se po ta dinte i zoti i shtëpisë në cilën orë do të vinte hajduti, do të ishte zgjuar dhe nuk do të linte t'i thyhej shtëpia.
40 Jini, pra, edhe ju gati, sepse Biri i njeriut vjen në një orë që ju nuk e mendoni.
41 Atëherë Pjetri i tha: "Zot, a po na e thua këtë shëmbëlltyrë neve apo edhe të gjithëve?".
42 Dhe Zoti tha: " Kush është, pra, ai kujdestar besnik dhe i urtë, të cilin zotëria e tij do ta vendosë mbi shtëpinë e tij, për t'u dhënë atyre pjesën e tyre të mishit në kohën e duhur?".
43 Lum ai shërbëtor, të cilin zotëria e tij, kur të vijë, do ta gjejë duke bërë kështu.
44 Me të vërtetë po ju them se ai do ta bëjë sundues mbi gjithçka që ka.
45 Por nëse ai shërbëtor thotë në zemër të tij: "Zoti im e vonon ardhjen e tij". dhe do të fillojë të rrahë shërbëtorët dhe vajzat, të hajë, të pijë dhe të dehet;
46 I zoti i atij shërbëtori do të vijë në një ditë që nuk e pret dhe në një orë që nuk e di, do ta ndajë dhe do t'i caktojë pjesën e tij me jobesimtarët.
47 Dhe ai shërbëtor që e dinte vullnetin e zotërisë së tij dhe nuk u përgatit dhe nuk bëri sipas vullnetit të tij, do të rrihet me shumë rrahje.
48 Por ai që nuk dinte dhe bëri gjëra që meritojnë goditje, do të rrihet me pak goditje. Sepse atij që i jepet shumë, do t'i kërkohet shumë; dhe atij që njerëzit i kanë kushtuar shumë, do të kërkojnë më shumë prej tij.
49 Unë kam ardhur të dërgoj zjarr mbi tokë; dhe çfarë do të bëj nëse tashmë është ndezur?
50 Por unë kam një pagëzim me të cilin duhet të pagëzohem; dhe si jam i ngushtuar derisa të realizohet!
51 A mendoni se unë erdha të jap paqen në tokë? Unë po ju them, jo; por më tepër ndarje:
52 Sepse tani e tutje pesë në një shtëpi do të jenë të ndarë, tre kundër dyve dhe dy kundër treve.
53 Babai do të ndahet kundër të birit dhe i biri kundër atit; nëna kundër së bijës dhe e bija kundër nënës; vjehrra kundër nuses dhe nusja kundër vjehrrës.
54 Dhe ai i tha gjithashtu popullit: " Kur të shihni një re që ngrihet nga perëndimi, ju thoni menjëherë: "Po vjen një shi; dhe kështu është.
55 Dhe kur shihni erën e jugut që fryn, ju thoni: "Do të ketë vapë; dhe do të ndodhë.
56 O hipokritë, ju mund të dalloni fytyrën e qiellit dhe të tokës; por si nuk e dalloni këtë herë?
57 Po, dhe pse nuk e gjykoni vetë atë që është e drejtë?
58 Kur të shkosh me kundërshtarin tënd te gjyqtari, ndërsa je rrugës, trego kujdes që të çlirohesh prej tij; që të mos të çojë te gjykatësi dhe gjykatësi të të dorëzojë te oficeri dhe oficeri të të futë në burg.
59 Unë të them se nuk do të largohesh që andej, deri sa të kesh paguar edhe mitën e fundit.

KAPITULLI 13

1 Në atë kohë ishin të pranishëm disa që i treguan për Galileasit, gjakun e të cilëve Pilati ua kishte përzier me flijimet e tyre.
2 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: A mendoni ju se këta Galileas ishin mëkatarë mbi të gjithë Galileasit, sepse vuajtën gjëra të tilla?
3 Unë po ju them: Jo, por nëse nuk pendoheni, të gjithë do të vdisni po ashtu.
4 Apo ata të tetëmbëdhjetë, mbi të cilët ra kulla në Siloam dhe i vrau, mendoni se ishin mëkatarë mbi të gjithë njerëzit që banonin në Jeruzalem?
5 Unë po ju them: Jo, por nëse nuk pendoheni, të gjithë do të vdisni po ashtu.
6 Ai tha edhe këtë shëmbëlltyrë; Një njeri kishte një fik të mbjellë në vreshtin e tij; dhe ai erdhi dhe kërkoi fruta mbi të, por nuk gjeti.
7 Atëherë ai i tha vreshtarit të vreshtit të tij: "Ja, këto tre vjet po vij të kërkoj frytin e këtij fiku dhe nuk e gjej; pse e shtrëngon tokën?
8 Dhe ai, duke u përgjigjur, i tha: "Zot, lëre të qetë edhe këtë vit, derisa unë të gërmoj rreth tij dhe t'i bëj pleh.
9 Dhe nëse jep fryt, mirë; nëse jo, atëherë do ta presësh.
10 Dhe të shtunën mësonte në një nga sinagogat.
11 Dhe ja, ishte një grua që kishte një frymë dobësie për tetëmbëdhjetë vjet dhe ishte e përkulur së bashku dhe nuk mund të ngrihej në asnjë mënyrë.
12 Dhe Jezusi, kur e pa, e thirri pranë vetes dhe i tha: " O grua, ti je e çliruar nga dobësia jote".
13 Dhe ai vuri duart mbi të dhe ajo u drejtua menjëherë dhe përlëvdonte Perëndinë.
14 Dhe kryetari i sinagogës, duke u përgjigjur i indinjuar, sepse Jezusi kishte shëruar ditën e shtunë, i tha popullit: "Janë gjashtë ditë në të cilat njerëzit duhet të punojnë; në to, pra, ejani dhe shërohuni dhe jo ditën ditë e shtunë.

15 Atëherë Zoti iu përgjigj dhe i tha: " Hipokrit, a nuk e zgjidh secili nga ju kaun ose gomarin nga stalla ditën e shtunë, dhe nuk e çon për të ujitur?".
16 Dhe kjo grua, që është bijë e Abrahamit, të cilën Satani e ka lidhur, ja, këto tetëmbëdhjetë vjet, a nuk duhet të zgjidhet nga kjo lidhje ditën e shtunë?
17 Mbasi tha këto gjëra, të gjithë kundërshtarët e tij u turpëruan dhe gjithë populli u gëzua për të gjitha gjërat e lavdishme që kishte bërë.
18 Atëherë ai tha: " Me çfarë i ngjan mbretëria e Perëndisë?". dhe ku t'i ngjaj?
19 Është si një kokërr sinapi, që një njeri e mori dhe e hodhi në kopshtin e tij; dhe u rrit dhe u bë një pemë e madhe; dhe shpendët e qiellit u strehuan në degët e tij.
20 Dhe përsëri ai tha: " Me çfarë ta krahasoj mbretërinë e Perëndisë?".
21 Është si majaja, të cilën një grua e mori dhe e fshehu në tri masa mielli, deri sa të mbrohej i gjithë.
22 Dhe ai kalonte nëpër qytete dhe fshatra, duke mësuar dhe duke u nisur drejt Jeruzalemit.
23 Atëherë dikush i tha:"Zot, a janë pak ata që shpëtohen?". Dhe ai u tha atyre:
24 Përpiquni të hyni nga porta e ngushtë, sepse unë po ju them se shumë do të kërkojnë të hyjnë dhe nuk do të munden.
25 Kur i zoti i shtëpisë është ngritur dhe ka mbyllur derën, dhe ju filloni të qëndroni jashtë dhe të trokitni në derë, duke thënë: "Zot, Zot, na hap; dhe ai do të përgjigjet dhe do t'ju thotë: Unë nuk ju njoh nga jeni:
26 Atëherë do të filloni të thoni: "Ne hëngrëm dhe pimë në praninë tënde dhe ti mësove në rrugët tona".
27 Por ai do të thotë: "Unë po ju them se nuk ju njoh nga jeni; largohuni nga unë, të gjithë ju që bëni paudhësi.
28 Atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh, kur do të shihni Abrahamin, Isakun, Jakobin dhe gjithë profetët në mbretërinë e Perëndisë dhe ju vetë të dëbuar.
29 Dhe ata do të vijnë nga lindja, nga perëndimi, nga veriu dhe nga jugu dhe do të ulen në mbretërinë e Perëndisë.
30 Dhe vini re, ka të fundit që do të jenë të parët dhe ka të parë që do të jenë të fundit.
31 Po atë ditë erdhën disa farisenj dhe i thanë: "Dil dhe ik që këtej, sepse Herodi do të të vrasë".
32 Dhe ai u tha atyre: " Shkoni dhe i thoni asaj dhelprës: "Ja, unë dëboj demonët dhe bëj shërime sot dhe nesër, dhe ditën e tretë do të jem i përsosur".
33 Megjithatë më duhet të eci sot, nesër dhe pasnesër, sepse nuk mund të ndodhë që një profet të humbasë nga Jeruzalemi.
34 O Jeruzalem, Jeruzalem, që vret profetët dhe vret me gurë ata që të janë dërguar; sa herë do t'i kisha mbledhur fëmijët e tu, ashtu si një pulë mbledh pjelljet e saj nën krahë, por ju nuk deshët!
35 Vini re, shtëpia juaj është lënë për ju e shkretuar dhe në të vërtetë unë ju them se nuk do të më shihni deri sa të vijë koha kur do të thoni: I bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit.

KAPITULLI 14

1 Dhe ndodhi që, ndërsa ai hyri në shtëpinë e njërit prej krerëve të farisenjve për të ngrënë bukë ditën e shtunë, ata e vëzhguan.
2 Dhe ja, përpara tij ishte një burrë që vuante nga droga.
3 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u foli avokatëve dhe farisenjve duke thënë: " A është e lejueshme të shërosh ditën e shtunë?
4 Dhe ata heshtën. Dhe ai e mori, e shëroi dhe e la të shkojë;
5 Dhe u përgjigj atyre duke thënë: " Kush nga ju do t'i bjerë një gomar ose një ka në një gropë dhe nuk do ta nxjerrë menjëherë ditën e shtunë?".
6 Dhe ata nuk mund t'i përgjigjeshin më për këto gjëra.
7 Dhe u tregoi një shëmbëlltyrë atyre që ishin të ftuar, kur tregoi se si ata zgjodhën dhomat kryesore; duke u thënë atyre,
8 Kur të ftojnë një njeri në një dasmë, mos u ul në dhomën më të lartë; që të mos kërkohet prej tij një njeri më i nderuar se ti;
9 Dhe ai që të këshilloi ty dhe atë, erdhi dhe të thotë: Lëre vendin këtij njeriu; dhe ti fillon me turp të marrësh dhomën më të ulët.
10 Por kur të të thonë, shko dhe ulu në dhomën më të ulët; që kur të vijë ai që të urdhëroi, të të thotë: "Mik, ngjitu më lart; atëherë do të adhurosh para atyre që ulen në tryezë me ty".
11 Sepse kushdo që lartëson veten do të poshtërohet; dhe ai që përul veten do të lartësohet.
12 Atëherë ai i tha edhe atij që e urdhëroi: " Kur të bësh darkë ose darkë, mos thirr miqtë, as vëllezërit e tu, as të afërmit e tu, as fqinjët e tu të pasur; që edhe ata të mos të urdhërojnë përsëri dhe të të bëhet një shpërblim.
13 Por kur të bësh një gosti, thirri të varfërit, sakatët, të çalët, të verbërit;
14 Dhe do të jesh i bekuar; sepse ata nuk mund të të shpërblejnë, sepse ti do të shpërblehesh në ringjalljen e të drejtëve.
15 Dhe një nga ata që ishin në tryezë me të i dëgjoi këto gjëra, i tha: "Lum ai që do të hajë bukë në mbretërinë e Perëndisë".
16Atëherë ai i tha: " Një njeri përgatiti një darkë të madhe dhe urdhëroi shumë njerëz;
17 Dhe në kohën e darkës dërgoi shërbëtorin e tij për t'u thënë të ftuarve: "Ejani!". sepse të gjitha gjërat tani janë gati.
18 Dhe të gjithë me një pëlqim filluan të shfajësohen. I pari i tha: "Kam blerë një copë tokë dhe duhet të shkoj ta shoh; të lutem që të më falësh".
19 Një tjetër tha: "Bleva pesë pendë qe dhe po shkoj t'i provoj; të lutem, më fal".
20 Dhe një tjetër tha: "U martova me një grua, prandaj nuk mund të vij".
21 Kështu ai shërbëtor erdhi dhe ia tregoi këto gjëra zotërisë së tij. Atëherë i zoti i shtëpisë, i zemëruar, i tha shërbëtorit të tij: "Dil shpejt nëpër rrugët dhe rrugët e qytetit dhe sill këtu të varfërit, sakatët, të varfrit dhe të verbërit".
22 Dhe shërbëtori tha: "Zot, u bë ashtu siç e ke urdhëruar, por ka ende vend".
23 Dhe Zoti i tha shërbëtorit: "Dil nëpër rrugë dhe gardhe dhe detyroi të hyjnë, që shtëpia ime të mbushet".
24 Sepse unë po ju them se asnjë nga ata njerëz të ftuar nuk do të shijojë darkën time.
25 Dhe turma të mëdha shkuan me të; dhe ai u kthye dhe u tha atyre:

26 Në qoftë se dikush vjen tek unë dhe nuk urren babanë, nënën, gruan, fëmijët, vëllezërit dhe motrat, po dhe jetën e tij, ai nuk mund të jetë dishepulli im.
27 Dhe kushdo që nuk e mbart kryqin e tij dhe nuk vjen pas meje, nuk mund të jetë dishepulli im.
28 Sepse cili prej jush, duke dashur të ndërtojë një kullë, nuk ulet i pari dhe nuk llogarit koston, nëse ka mjaftueshëm për ta mbaruar?
29 Se mos, pasi të ketë hedhur themelet dhe të mos jetë në gjendje ta mbarojë, të gjithë ata që e shohin të mos fillojnë të tallen me të,
30 duke thënë: "Ky filloi të ndërtojë dhe nuk mundi ta mbaronte".
31 Ose cili mbret, që shkon të luftojë kundër një mbreti tjetër, nuk ulet më parë për të pyetur nëse do të mundet me dhjetë mijë të përballet me atë që do të vijë kundër tij me njëzet mijë?
32 Përndryshe, ndërsa tjetri është ende larg, ai dërgon një ambasad dhe dëshiron kushte paqeje.
33 Po kështu, kushdo prej jush që nuk braktis gjithçka ka, nuk mund të jetë dishepulli im.
34 Kripa është e mirë, por nëse kripa humbet shijen e saj, me çfarë do të aromatizohet?
35 Nuk është ende i përshtatshëm për tokë, as për pleh; por burrat e nxjerrin jashtë. Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.

KAPITULLI 15

1 Atëherë të gjithë tagrambledhësit dhe mëkatarët iu afruan për ta dëgjuar.
2 Dhe farisenjtë dhe skribët murmuritën duke thënë: "Ky pranon mëkatarët dhe ha me ta".
3 Dhe ai u tha atyre këtë shëmbëlltyrë, duke thënë:
4 Cili njeri prej jush, që ka njëqind dele, nëse humbet njërën prej tyre, nuk i lë të nëntëdhjetë e nëntat në shkretëtirë dhe nuk shkon pas asaj që ka humbur derisa ta gjejë?
5 Dhe, kur e gjeti, e vuri mbi supet e tij duke u gëzuar.
6 Dhe kur kthehet në shtëpi, thërret miqtë dhe fqinjët e tij, duke u thënë atyre: Gëzohuni me mua; sepse gjeta delen time të humbur.
7 Unë ju them se po ashtu gëzim do të jetë në qiell për një mëkatar që pendohet, më shumë se për nëntëdhjetë e nëntë njerëz të drejtë, të cilët nuk kanë nevojë për pendim.
8 Ose cila grua që ka dhjetë monedha argjendi, nëse i humbet një copë argjendi, nuk ndez një qiri, nuk e fshin shtëpinë dhe nuk e kërkon me zell derisa ta gjejë?
9 Dhe kur e gjeti, thirri miqtë e saj dhe fqinjët e saj, duke thënë: "Gëzohuni me mua; sepse e gjeta copën që kisha humbur.
10 Po kështu, unë ju them, ka gëzim në praninë e engjëjve të Perëndisë për një mëkatar që pendohet.
11 Dhe ai tha: "Një njeri kishte dy djem:
12 Më i vogli prej tyre i tha të atit: "O Atë, më jep pjesën e pasurisë që më bie". Dhe ai u ndau atyre jetesën e tij.
13 Dhe jo shumë ditë pasi djali më i vogël u mblodh të gjithë dhe u nis për në një vend të largët dhe atje e harxhoi pasurinë e tij me një jetë të trazuar.
14 Dhe mbasi i shpenzoi të gjitha, në atë vend filloi një zi e madhe buke; dhe ai filloi të ishte në nevojë.
15 Dhe ai shkoi dhe u bashkua me një qytetar të atij vendi; dhe e dërgoi në arat e tij për të ushqyer derrat.
16 Dhe ai donte ta mbushte barkun e tij me lëvozhgat që hëngrën derrat, dhe askush nuk ia dha.
17 Dhe, kur erdhi në vete, tha: "Sa mëditës të atit tim kanë bukë të mjaftueshme dhe të kursejnë, dhe unë po vdes nga uria!".
18 Unë do të ngrihem, do të shkoj te ati im dhe do t'i them: Atë, kam mëkatuar kundër qiellit dhe para teje,
19 Dhe nuk jam më i denjë të quhem biri yt; më bëj një nga mëditësit e tu.
20 Dhe ai u ngrit dhe shkoi te i ati. Por kur ai ishte ende shumë larg, i ati e pa dhe i erdhi keq, vrapoi, i ra në qafë dhe e puthi.
21 Dhe i biri i tha: "O Atë, kam mëkatuar kundër qiellit dhe para teje dhe nuk jam më i denjë të quhem biri yt".
22 Por i ati u tha shërbëtorëve të tij: "Nxirreni rrobën më të mirë dhe vishni; dhe i vuri një unazë në dorë dhe këpucë në këmbë:
23 Sillni këtu viçin e majmur dhe thejeni; le të hamë dhe të gëzohemi:
24 Sepse ky djali im kishte vdekur dhe u ngjall përsëri; ai humbi dhe u gjet. Dhe ata filluan të jenë të gëzuar.
25 Tani djali i tij i madh ishte në ara; dhe, ndërsa ai erdhi dhe iu afrua shtëpisë, dëgjoi muzikë dhe valle.
26 Pastaj thirri një nga shërbëtorët dhe e pyeti se çfarë kuptimi kishin këto gjëra.
27 Dhe ai i tha: "Vëllai yt erdhi; dhe ati yt theri viçin e majmur, sepse e priti shëndoshë e mirë.
28 Dhe ai u zemërua dhe nuk deshi të hyjë; prandaj i ati doli dhe iu lut.
29 Dhe ai, duke u përgjigjur, i tha të atit: "Ja, unë po të shërbej për shumë vite dhe nuk kam shkelur kurrë urdhërimin tënd; por ti nuk më ke dhënë kurrë një kec që të gëzohem me miqtë e mi.
30 Por, sapo erdhi ky biri yt, që ka ngrënë jetën tënde me prostitutat, ti therë për të viçin e majmur.
31 Dhe ai i tha: "Bir, ti je gjithnjë me mua dhe të gjitha ato që kam janë të tuat".
32 Ishte me vend që të gëzoheshim dhe të gëzoheshim, sepse ky vëllai yt kishte vdekur dhe u ngjall; dhe humbi dhe u gjet.

KAPITULLI 16

1 Dhe u tha edhe dishepujve të vet: " Ishte një njeri i pasur që kishte një kujdestar; dhe i njëjti iu akuzua se kishte shpërdoruar pasurinë e tij.
2 Dhe ai e thirri dhe i tha: "Si vallë e dëgjoj këtë nga ti?". jep llogari për kujdestarinë tënde; sepse ti nuk mund të jesh më administrator.
3 Atëherë kujdestari tha me vete: "Çfarë të bëj?". sepse zotëria im më heq kujdestarinë. Nuk mund të gërmoj; të lutem më vjen turp.
4 Jam i vendosur çfarë të bëj, që, kur të më përjashtojnë nga kujdestaria, të më pranojnë në shtëpitë e tyre.
5 Kështu ai thirri pranë vetes secilin nga debitorët e zotërisë së tij dhe i tha të parit: "Sa i detyrohesh zotërisë tim?".
6 Ai tha: "Njëqind masa vaj". Dhe ai i tha: "Merre faturën tënde, ulu shpejt dhe shkruaj pesëdhjetë".

7 Atëherë ai i tha një tjetri: "Sa i detyrohesh?". Ai tha: "Njëqind masa grurë". Dhe ai i tha: "Merre faturën tënde dhe shkruaj tetëdhjetë".
8 Dhe Zoti e lavdëroi kujdestarin e padrejtë, sepse kishte vepruar me mençuri, sepse bijtë e kësaj bote janë në brezin e tyre më të mençur se bijtë e dritës.
9 Dhe unë ju them: Bëjini vetes miq të mamonit të padrejtësisë; që, kur të dështoni, t'ju marrin në banesat e përjetshme.
10 Ai që është besnik në të voglan është besnik edhe në të shumtat; dhe ai që është i padrejtë në të vogla është i padrejtë edhe në shumë.
11 Prandaj, nëse nuk keni qenë besnikë në mamonin e padrejtë, kush do t'ju besojë pasuritë e vërteta?
12 Dhe nëse nuk keni qenë besnikë në atë që është e dikujt tjetër, kush do t'ju japë atë që është juaja?
13 Asnjë shërbëtor nuk mund t'u shërbejë dy zotërinjve, sepse ose do të urrejë njërin dhe do ta dojë tjetrin; përndryshe ai do të mbahet pas njërit dhe do të përçmojë tjetrin. Ju nuk mund t'i shërbeni Perëndisë dhe mamonit.
14 Edhe farisenjtë, lakmitarë, i dëgjuan të gjitha këto dhe e tallnin.
15 Dhe ai u tha atyre: Ju jeni ata që e justifikoni veten përpara njerëzve; por Perëndia i njeh zemrat tuaja, sepse ajo që vlerësohet shumë nga njerëzit është e neveritshme në sytë e Perëndisë.
16 Ligji dhe profetët ishin deri në Gjonin; që nga ajo kohë predikohet mbretëria e Perëndisë dhe çdo njeri hyn në të.
17 Dhe është më e lehtë të kalojnë qielli dhe toka, se sa të bjerë një pikë e ligjit.
18 Kushdo që lë gruan e vet dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën; dhe kushdo që martohet me të braktisurin, shkel kurorën.
19 Ishte një njeri i pasur, i veshur me të purpurta dhe me li të hollë dhe ushqehej me bollëk çdo ditë.
20 Dhe ishte një lypës me emër Llazar, i cili ishte shtrirë te porta e tij plot plagë,
21 Dhe duke dashur të ushqeheshin me thërrimet që binin nga tryeza e të pasurit; edhe qentë erdhën dhe lëpinë plagët e tij.
22 Dhe ndodhi që lypësi vdiq dhe engjëjt e çuan në gjirin e Abrahamit; vdiq edhe pasaniku dhe u varros;
23 Dhe në ferr, duke qenë në mundime, ngriti sytë dhe pa Abrahamin nga larg dhe Llazarin në gji të tij.
24 Dhe ai bërtiti dhe tha: "O Abraham, ki mëshirë për mua dhe dërgoje Llazarin që të zhytë majën e gishtit të tij në ujë dhe të ma ftosë gjuhën; sepse jam torturuar në këtë flakë.
25 Por Abrahami tha: "Bir, kujto se ti, gjatë jetës sate, mori të mirat e tua dhe po ashtu Llazari të këqijat; por tani ai është ngushëlluar dhe ti po mundohesh".
26 Dhe përveç gjithë kësaj, midis nesh dhe jush ka një hendek të madh; as ata nuk mund të kalojnë tek ne, kjo do të vinte prej andej.
27 Atëherë ai tha: "Të lutem, o baba, ta dërgosh në shtëpinë e atit tim.
28 Sepse unë kam pesë vëllezër; që ai të mund t'u dëshmojë atyre, që të mos vijnë edhe ata në këtë vend mundimi.
29 Abrahami i tha: "Ata kanë Moisiun dhe profetët; le t'i dëgjojnë.
30 Dhe ai tha: "Jo, ati Abraham; por nëse dikush shkon tek ata prej së vdekurish, ata do të pendohen".
31 Dhe ai i tha: "Nëse nuk e dëgjojnë Moisiun dhe profetët, nuk do të binden, edhe sikur dikush të ringjallet prej së vdekuri".

KAPITULLI 17

1 Atëherë ai u tha dishepujve: " Është e pamundur të mos ndodhin skandale; por mjerë ai nëpërmjet të cilit vijnë!
2 Për të ishte më mirë t'i varnin në qafë një gur mulliri dhe ta hidhnin në det, se sa të fyente një nga këta të vegjël.
3 Kini kujdes: nëse vëllai yt mëkaton kundër teje, qortoje; dhe nëse pendohet, fale atë.
4 Dhe nëse mëkaton kundër teje shtatë herë në ditë dhe shtatë herë në ditë kthehet te ti duke thënë: "Pendohem; do ta falësh.
5 Dhe apostujt i thanë Zotit: Na e shto besimin.
6 Dhe Zoti tha: Nëse do të kishit besim si një kokërr sinapi, mund t'i thoni këtij fiku: Të shkulet nga rrënja dhe të mbillet në det; dhe duhet t'ju bindet.
7 Por cili nga ju, që ka një shërbëtor që lëron ose kullot bagëtinë, do t'i thotë herë pas here, kur të vijë nga fusha: "Shko dhe ulu në tryezë?".
8 Dhe nuk do t'i thotë më mirë: "Përgatit atë që të mund të ha darkë, ngjesh dhe më shërbe deri sa të ha dhe të pi; dhe më pas do të hash e do të pish?
9 A e falënderon ai atë shërbëtor sepse bëri gjërat që i ishin urdhëruar? Unë nuk hedh.
10 Kështu edhe ju, kur të keni bërë të gjitha gjërat që ju janë urdhëruar, thoni: "Ne jemi shërbëtorë të padobishëm; kemi bërë atë që kishim për detyrë".
11 Dhe ndodhi që, ndërsa ai po shkonte në Jeruzalem, kaloi në mes të Samarisë dhe të Galilesë.
12 Dhe kur hyri në një fshat, i takuan dhjetë lebrozë, të cilët qëndronin larg;
13 Dhe ata ngritën zërin dhe thanë:"Jezus, Mësues, ki mëshirë për ne".
14 Dhe, si i pa, u tha atyre: " Shkoni, paraqituni te priftërinjtë". Dhe ndodhi që, ndërsa ata shkuan, u pastruan.
15 Dhe njëri prej tyre, kur pa se u shërua, u kthye dhe përlëvdonte Perëndinë me zë të lartë,
16 Dhe ra me fytyrë përtokë te këmbët e tij, duke e falënderuar; dhe ai ishte samaritan.
17 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: ' 'A nuk u pastruan dhjetë? por ku janë nëntë?
18 Nuk u gjetën që të kthehen për t'i dhënë lavdi Perëndisë, përveç këtij të huaji.
19 Dhe ai i tha: " Çohu, shko; besimi yt të shëroi".
20 Dhe kur iu kërkua farisenjve se kur do të vinte mbretëria e Perëndisë, ai u përgjigj atyre dhe tha: " Mbretëria e Perëndisë nuk vjen me vëmendje;
21 As nuk do të thonë: "Ja këtu!". ose, ja atje! sepse, vini re, mbretëria e Perëndisë është brenda jush.
22 Dhe u tha dishepujve: " Do të vijnë ditët kur ju do të dëshironi të shihni një nga ditët e Birit të njeriut dhe nuk do ta shihni.
23 Dhe ata do t'ju thonë: "Shiko këtu; ose, shikoni atje: mos shkoni pas tyre, as mos i ndiqni.
24 Sepse ashtu si rrufeja që ndriçon nga njëra anë nën qiell, shkëlqen në tjetrën nën qiell; kështu do të jetë edhe Biri i njeriut në kohën e tij.
25 Por më parë ai duhet të vuajë shumë dhe të hidhet poshtë nga ky brez.

26 Dhe siç ishte në ditët e Noeut, kështu do të jetë edhe në ditët e Birit të njeriut.
27 Ata hëngrën, pinë, martuan, u martuan deri në ditën që Noe hyri në arkë dhe erdhi përmbytja dhe i shkatërroi të gjithë.
28 Po ashtu si në ditët e Lotit; ata hëngrën, pinin, blinin, shitën, mbollën, ndërtuan;
29 Por në atë ditë që Loti doli nga Sodoma, ra shi zjarri dhe squfuri nga qielli dhe i shkatërroi të gjithë.
30 Kështu do të jetë në ditën kur Biri i njeriut do të shfaqet.
31 Atë ditë ai që do të jetë mbi çatinë e shtëpisë dhe sendet e tij në shtëpi, të mos zbresë për t'i marrë; dhe ai që është në arë, të mos kthehet më.
32 Kujto gruan e Lotit.
33 Kushdo që do të kërkojë të shpëtojë jetën e tij, do ta humbasë; dhe kushdo që do të humbasë jetën e tij, do ta ruajë atë.
34 Unë po ju them se atë natë do të jenë dy burra në një shtrat; njëri do të merret dhe tjetri do të lihet.
35 Dy gra do të bluajnë bashkë; njëri do të merret dhe tjetri do të lihet.
36 Dy burra do të jenë në fushë; njëri do të merret dhe tjetri do të lihet.
37 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Ku, Zot? Dhe ai u tha atyre: " Kudo që të jetë trupi, atje do të mblidhen shqiponjat".

KAPITULLI 18

1 Dhe ai u tha atyre një shëmbëlltyrë për këtë qëllim, që njerëzit duhet të luten gjithmonë dhe të mos ligështohen;
2 duke thënë: " Në një qytet ishte një gjykatës që nuk kishte frikë nga Perëndia dhe nuk i kushtonte vëmendje njeriut.
3 Dhe në atë qytet ishte një e ve; dhe ajo iu afrua duke i thënë: "Më hakmerre nga kundërshtari im".
4 Dhe ai nuk deshi për një kohë, por më pas tha me vete: "Edhe pse nuk kam frikë nga Perëndia dhe as njeriu;
5 Megjithatë, duke qenë se kjo e ve më shqetëson, unë do të hakmerrem për të, që të mos më lodhë me ardhjen e saj të vazhdueshme.
6 Dhe Zoti tha: " Dëgjoni çfarë thotë gjykatësi i padrejtë".
7 Dhe a nuk do të marrë hak Perëndia për të zgjedhurit e tij, të cilët i thërrasin atij ditë e natë, edhe pse ai duroi gjatë me ta?
8 Unë ju them se ai do të hakmerret për ta shpejt. Megjithatë, kur të vijë Biri i njeriut, a do të gjejë besim mbi tokë?
9 Dhe ai ua tha këtë shëmbëlltyrë disave që kishin besim në vetvete se ishin të drejtë dhe përçmonin të tjerët:
10 Dy burra u ngjitën në tempull për t'u lutur; njëri farise dhe tjetri tagrambledhës.
11 Fariseu u çua në këmbë dhe lutej me veten e tij: "O Zot, të falënderoj që nuk jam si njerëzit e tjerë, grabitës, i padrejtë, kurorëshkelës, as si ky tagrambledhës.
12 Unë agjëroj dy herë në javë, jap të dhjetat nga gjithçka që kam.
13 Dhe tagrambledhësi, duke qëndruar larg, nuk deshi t'i çojë sytë drejt qiellit, por goditi gjoksin e tij, duke thënë: "Perëndia ki mëshirë për mua, mëkatarin".
14 Unë po ju them se ky zbriti në shtëpinë e tij i shfajësuar dhe jo tjetri, sepse kushdo që lartësohet do të poshtërohet; dhe ai që përul veten do të lartësohet.
15 Dhe i sollën edhe foshnja që t'i prekte; por dishepujt e tij, kur e panë, i qortuan.
16 Por Jezusi i thirri pranë vetes dhe tha: " I lini fëmijët e vegjël të vijnë tek unë dhe mos i pengoni, sepse e tyre është mbretëria e Perëndisë".
17 Në të vërtetë po ju them se kushdo që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si një fëmijë i vogël, nuk do të hyjë në të.
18 Dhe një kryetar e pyeti duke thënë: "Mësues i mirë, çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e përjetshme?".
19 Dhe Jezusi i tha: " Pse më quan i mirë? askush nuk është i mirë, përveç njërit, që është Zoti.
20 Ti i njeh urdhërimet: Mos shkel kurorën, mos vrit, mos vidh, mos bëj dëshmi të rreme, ndero atin tënd dhe nënën tënde.
21 Ai tha: "Të gjitha këto i kam ruajtur që në rini".
22 Kur Jezusi i dëgjoi këto gjëra, i tha: " Megjithatë një gjë të mungon: shit gjithçka që ke dhe jepua të varfërve dhe do të kesh një thesar në qiell; dhe eja, më ndiq".
23 Kur i dëgjoi këto, u pikëllua shumë, sepse ishte shumë i pasur.
24 Dhe Jezusi, duke parë se ishte shumë i trishtuar, tha: " Sa vështirë është ata që kanë pasuri të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë!
25 Sepse është më e lehtë për një deve të kalojë në vrimën e gjilpërës se sa për një të pasur të hyjë në mbretërinë e Perëndisë.
26 Dhe ata që e dëgjuan thanë: "Atëherë kush mund të shpëtohet?".
27 Dhe ai tha: " Gjërat që janë të pamundura për njerëzit janë të mundshme për Perëndinë".
28 Atëherë Pjetri tha: "Ja, ne i lamë të gjitha dhe të ndoqëm".
29 Dhe ai u tha atyre: " Në të vërtetë po ju them se nuk ka njeri që të ketë lënë shtëpinë, ose prindërit, ose vëllezërit, ose gruan ose fëmijët, për hir të mbretërisë së Perëndisë,
30 Kush nuk do të marrë shumëfish më shumë në këtë kohë dhe në botën e ardhshme jetë të përjetshme.
31 Atëherë ai mori pranë vetes të dymbëdhjetët dhe u tha atyre: " Ja, ne po ngjitemi në Jeruzalem dhe të gjitha gjërat që janë shkruar nga profetët për Birin e njeriut do të kryhen".
32 Sepse ai do t'u dorëzohet johebrenjve, do të tallen, do ta përgjërojnë dhe do ta pështyjnë;
33 Dhe do ta fshikullojnë dhe do ta vrasin; dhe të tretën ditë ai do të ringjallet.
34 Dhe ata nuk kuptuan asgjë nga këto;
35 Dhe ndodhi që, ndërsa po i afrohej Jerikosë, një i verbër ishte ulur buzë rrugës dhe lypte:
36 Dhe, duke dëgjuar turmën që kalonte, pyeti se çfarë do të thoshte.
37 Dhe ata i thanë se po kalonte Jezusi nga Nazareti.
38 Dhe ai bërtiti duke thënë:"Jezus, Biri i Davidit, ki mëshirë për mua".
39 Dhe ata që ecnin përpara e qortuan që të heshtte; por ai bërtiste edhe më shumë: "Bir i Davidit, ki mëshirë për mua!".
40 Dhe Jezusi u ndal dhe urdhëroi që t'ia sillnin; dhe, kur ai u afrua, e pyeti:

41 duke thënë: "Çfarë do që të të bëj?". Dhe ai tha: "Zot, që të rifitoj shikimin".
42 Dhe Jezusi i tha: ' 'Rih dritën; besimi yt të shpëtoi".
43 Dhe menjëherë ai fitoi dritën e syve dhe e ndoqi duke përlëvduar Perëndinë; dhe gjithë populli, kur e pa, lëvdoi Perëndinë.

KAPITULLI 19

1 Dhe Jezusi hyri dhe kaloi nëpër Jeriko.
2 Dhe ja, ishte një njeri me emrin Zake, i cili ishte kryetari i tagrambledhësve dhe ishte i pasur.
3 Dhe ai kërkoi të shihte Jezusin se kush ishte; dhe nuk mundi për shtypin, sepse ishte i vogël në shtat.
4 Ai vrapoi përpara dhe u ngjit në një fiku për ta parë, sepse ai duhej të kalonte andej.
5 Kur Jezusi arriti në atë vend, ngriti sytë, e pa dhe i tha: ' 'Zake, nxito dhe zbrit; sepse sot më duhet të qëndroj në shtëpinë tënde.
6 Dhe ai shpejtoi, zbriti dhe e priti me gëzim.
7 Dhe, kur e panë, të gjithë murmuritën duke thënë: "Ai kishte shkuar për të ftuar një njeri mëkatar".
8 Dhe Zakeu u ndal dhe i tha Zotit; Ja, o Zot, gjysmën e pasurisë sime po ua jap të varfërve; dhe nëse i kam marrë ndonjë gjë dikujt me akuzë të rreme, do ta kthej katërfish.
9 Dhe Jezusi i tha: " Sot erdhi shpëtimi në këtë shtëpi, sepse edhe ai është bir i Abrahamit.
10 Sepse Biri i njeriut erdhi për të kërkuar dhe për të shpëtuar atë që kishte humbur.
11 Kur ata i dëgjuan këto gjëra, ai shtoi dhe tregoi një shëmbëlltyrë, sepse ishte afër Jeruzalemit dhe sepse ata mendonin se mbretëria e Perëndisë do të shfaqej menjëherë.
12 Atëherë ai tha: ' 'Një fisnik shkoi në një vend të largët për të marrë një mbretëri dhe për t'u kthyer.
13 Pastaj thirri dhjetë shërbëtorët e tij, u dha atyre dhjetë mina dhe u tha atyre: "Pranoni derisa të vij unë".
14 Por qytetarët e tij e urrenin dhe i dërguan një mesazh duke thënë: "Nuk do të kemi që ky të mbretërojë mbi ne".
15 Dhe ndodhi që kur ai u kthye, pasi kishte marrë mbretërinë, atëherë ai urdhëroi që të thirreshin tek ai këta shërbëtorë, të cilëve u kishte dhënë paratë, që të mund të dinte se sa kishte fituar secili duke tregtuar.
16 Pastaj erdhi i pari duke thënë: "Zot, mina jote fitoi dhjetë mina".
17 Dhe ai i tha: "Mirë, shërbëtor i mirë; sepse ke qenë besnik në pak gjëra, ke pushtet mbi dhjetë qytete".
18 Erdhi i dyti dhe tha: "Zot, mina jote fitoi pesë mina".
19 Dhe ai i tha gjithashtu: "Bëhu edhe ti mbi pesë qytete".
20 Dhe një tjetër erdhi duke thënë: "Zot, ja ku është mina jote që e kam ruajtur në një pecetë".
21 Sepse unë kisha frikë nga ti, sepse je njeri i ashpër; ti merr atë që nuk ke vënë dhe korr atë që nuk ke mbjellë.
22 Dhe ai i tha: "Me gojën tënde do të të gjykoj, o shërbëtor i lig". Ti e dije që unë isha një njeri i ashpër, që merrja atë që nuk e shtroja dhe korra që nuk mbolla.
23 Pse, pra, nuk i ke dhënë paratë e mia në bankë, që në momentin e ardhjes sime t'i kërkoja të miat me kamatë?
24 Dhe u tha të pranishmëve: "Merrni minën dhe jepjani atij që ka dhjetë mina".
25 (Dhe ata i thanë: "Zot, ai ka dhjetë mina".
26 Sepse unë ju them se kujtdo që ka do t'i jepet; dhe atij që nuk ka, do t'i hiqet edhe ajo që ka.
27 Por ata armiqtë e mi që nuk donin të mbretëroja mbi ta, sillni këtu dhe vritini para meje.
28 Mbasi tha këto, ai shkoi përpara dhe u ngjit në Jeruzalem.
29 Dhe ndodhi që, kur iu afrua Betfagës dhe Betanisë, në malin e quajtur mali i Ullinjve, dërgoi dy nga dishepujt e vet,
30 duke thënë: " Shkoni në fshatin përballë jush". në të cilën, kur të hyni, do të gjeni një kërriç të lidhur, mbi të cilin nuk u ul kurrë njeri; zgjidheni dhe silleni këtu.
31 Dhe nëse dikush ju pyet: "Pse e zgjidhni?". kështu do t'i thoni: Sepse Zoti ka nevojë për të.
32 Dhe ata që u dërguan shkuan dhe gjetën ashtu siç u kishte thënë ai.
33 Dhe ndërsa ata po zgjidhnin kërriçin, të zotët e tij u thanë atyre: "Pse e zgjidhni kërriçin?".
34 Dhe ata thanë: "Zoti ka nevojë për të".
35 Dhe e çuan te Jezusi, i hodhën rrobat e tyre mbi kërriçin dhe e vunë Jezusin mbi të.
36 Dhe ndërsa ai po shkonte, ata shtrinë rrobat e tyre në rrugë.
37 Dhe kur ai u afrua, pikërisht tani në tatëpjetën e malit të Ullinjve, e gjithë turma e dishepujve filloi të gëzohej dhe të lavdëronte Perëndinë me zë të lartë për të gjitha veprat e fuqishme që kishin parë;
38 duke thënë: "I bekuar qoftë mbreti që vjen në emër të Zotit; paqe në qiej dhe lavdi në vendet më të larta".
39 Dhe disa farisenj nga turma i thanë: "Mësues, qorto dishepujt e tu!".
40 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: Unë ju them se, nëse këta do të heshtnin, gurët do të bërtisnin menjëherë.
41 Dhe kur u afrua, pa qytetin dhe qau mbi të,
42 duke thënë: " Po të kishe ditur, edhe ti, të paktën në ditën tënde gjërat që i përkasin paqes sate!". por tani ata janë të fshehur nga sytë e tu.
43 Sepse do të vijnë ditët kur armiqtë e tu do të hedhin një gropë rreth teje, do të të rrethojnë dhe do të të mbajnë brenda nga çdo anë,
44 Dhe do të të shtrijë ty dhe bijtë e tu brenda teje; dhe nuk do të lënë te ti gur mbi gur; sepse ti nuk e dije kohën e vizitës sate.
45 Dhe ai hyri në tempull dhe filloi të dëbojë ata që shisnin dhe ata që blinin;
46 duke u thënë atyre: " Është shkruar: Shtëpia ime është shtëpia e lutjes, por ju e keni bërë shpellë kusarësh".
47 Dhe ai mësonte çdo ditë në tempull. Por krerët e priftërinjve, skribët dhe krerët e popullit kërkonin ta vrisnin,
48 Dhe nuk mund të gjenin çfarë të bënin, sepse gjithë populli e dëgjonte me vëmendje.

KAPITULLI 20

1 Dhe ndodhi që në një nga ato ditë, ndërsa ai i mësonte njerëzit në tempull dhe predikonte ungjillin, krerët e priftërinjve dhe skribët iu afruan me pleqtë,
2 Dhe i foli duke i thënë: "Na thuaj, me ç'pushtet i bën ti këto gjëra?". ose kush është ai që të ka dhënë këtë autoritet?
3 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Edhe unë do t'ju pyes një gjë; dhe me pergjigj:
4 Pagëzimi i Gjonit ishte nga qielli apo nga njerëzit?
5 Dhe ata arsyetonin me vete, duke thënë: "Po të themi nga qielli!". ai do të thotë: "Atëherë pse nuk i besuat?".

6 Por nëse themi: "Për njerëzit"; i gjithë populli do të na vrasë me gurë, sepse është i bindur se Gjoni ishte një profet.
7 Dhe ata u përgjigjën se nuk dinin se nga ishte.
8 Dhe Jezusi u tha atyre: " As unë nuk ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra.
9 Atëherë ai filloi t'i thotë popullit këtë shëmbëlltyrë; Një njeri mbolli një vresht dhe ua dha vreshtarëve dhe shkoi në një vend të largët për një kohë të gjatë.
10 Në kohën e duhur dërgoi një shërbëtor te vreshtarët që t'i jepnin nga fryti i vreshtit; por vreshtarët e rrahën dhe e nisën bosh.
11 Pastaj dërgoi përsëri një shërbëtor tjetër; dhe ata e rrahën edhe atë, e turpëruan dhe e nisën bosh.
12 Dhe dërgoi përsëri një të tretë; ata e plagosën edhe atë dhe e përzunë jashtë.
13 Atëherë i zoti i vreshtit tha: "Çfarë duhet të bëj?". Unë do të dërgoj djalin tim të dashur: ndoshta ata do ta nderojnë kur ta shohin.
14 Por vreshtarët, kur e panë, diskutuan midis tyre duke thënë: "Ky është trashëgimtari; ejani ta vrasim që trashëgimia të na mbetet".
15 Kështu e nxorën jashtë vreshtit dhe e vranë. Çfarë do t'u bëjë, pra, i zoti i vreshtit?
16 Ai do të vijë, do t'i shkatërrojë këta vreshtarë dhe do t'ua japë vreshtin të tjerëve. Dhe kur e dëgjuan, thanë: Zoti na ruajt.
17 Dhe ai i pa dhe tha: " Ç'është, pra, kjo që është shkruar: "Guri që ndërtuesit hodhën poshtë, u bë guri i qoshes?".
18 Kushdo që do të bjerë mbi atë gur do të thyhet; por mbi këdo që do të bjerë, do ta bluajë në pluhur.
19 Në atë orë krerët e priftërinjve dhe skribët kërkuan të vinin duart mbi të; dhe patën frikë nga populli, sepse e kuptuan se ai kishte thënë këtë shëmbëlltyrë kundër tyre.
20 Dhe ata e vëzhguan dhe dërguan spiunë, të cilët do të hiqeshin si njerëz të drejtë, që të mund të kapnin fjalët e tij, që ta dorëzonin në pushtet dhe autoritet të guvernatorit.
21 Dhe ata e pyetën duke thënë: "Mësues, ne e dimë se ti thua dhe mëson drejt, nuk pranon askënd, por mëson rrugën e Perëndisë me të vërtetë.
22 A është e ligjshme që ne t'i japim taksa Cezarit apo jo?
23 Por ai e kuptoi dredhinë e tyre dhe u tha atyre: " Pse më tundoni?".
24 Më trego një qindarkë. Imazhi dhe mbishkrimi i kujt ka? Ata u përgjigjën dhe thanë: "I Cezarit".
25 Dhe ai u tha atyre: " I jepni, pra, Cezarit gjërat që janë të Cezarit dhe Perëndisë ato që janë të Perëndisë.
26 Dhe ata nuk mundën t'i mbanin fjalët e tij përpara popullit; dhe u mrekulluan nga përgjigja e tij dhe heshtën.
27 Atëherë iu afruan disa nga saducenjtë, të cilët mohojnë se ka ndonjë ringjallje; dhe e pyetën,
28 Duke thënë: "Mësues, Moisiu na shkroi: "Në qoftë se dikush vdes vëllai i gruas dhe ai vdes pa fëmijë, vëllai i tij të marrë gruan e tij dhe t'i lindë pasardhës vëllait të tij".
29 Ishin, pra, shtatë vëllezër; i pari mori një grua dhe vdiq pa fëmijë.
30 Dhe i dyti e mori për grua dhe ai vdiq pa fëmijë.
31 E mori i treti; po kështu edhe të shtatë; dhe ata nuk lanë fëmijë dhe vdiqën.
32 E fundit nga të gjitha vdiq edhe gruaja.
33 Pra, në ringjallje, gruaja e kujt është ajo? sepse shtatë e kishin për grua.
34 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " Bijtë e kësaj bote martohen dhe martohen;
35 Por ata që do të vlerësohen të denjë për të fituar atë botë dhe ringjalljen nga të vdekurit, as nuk martohen dhe as martohen;
36 Ata nuk mund të vdesin më, sepse janë të barabartë me engjëjt; dhe janë bijtë e Perëndisë, duke qenë bijtë e ringjalljes.
37 Tani që të vdekurit janë ringjallur, edhe Moisiu e tregoi te ferrishtja, kur e quan Zotin, Perëndinë e Abrahamit, Perëndinë e Isakut dhe Perëndinë e Jakobit.
38 Sepse ai nuk është Perëndia i të vdekurve, por i të gjallëve, sepse të gjithë jetojnë për të.
39 Atëherë disa skribë u përgjigjën dhe thanë: "Mësues, mirë fole".
40 Dhe pas kësaj ata nuk guxuan t'i bënin asnjë pyetje.
41 Dhe ai u tha atyre: " Si thonë se Krishti është bir i Davidit?
42 Dhe vetë Davidi thotë në librin e Psalmeve: "Zoti i tha Zotit tim: Ulu në të djathtën time,
43 Derisa t'i vë armiqtë e tu stol të këmbëve të tua.
44 Davidi, pra, e quan Zot; si është, pra, biri i tij?
45 Atëherë ai u tha dishepujve të vet në praninë e gjithë popullit:
46 Ruhuni nga skribët, të cilët dëshirojnë të ecin me rroba të gjata dhe të duan përshëndetjet në tregje, në vendet më të larta në sinagoga dhe në dhomat e para në gosti;
47 Të cilët gllabërojnë shtëpitë e të vejave dhe për shfaqje bëjnë lutje të gjata; ata do të marrin një dënim më të madh.

KAPITULLI 21

1 Dhe ai ngriti sytë dhe pa të pasurit që hidhnin dhuratat e tyre në thesar.
2 Dhe pa edhe një grua të ve të varfër që hidhte dy marimanga.
3 Dhe ai tha: Me të vërtetë po ju them se kjo e ve e varfër ka hedhur më shumë se të gjithë.
4 Sepse të gjithë këta hodhën nga bollëku i tyre për flijimet e Perëndisë, por ajo nga skamja e saj hodhi gjithë të gjallët që kishte.
5 Dhe ndërsa disa flisnin për tempullin se si ishte stolisur me gurë dhe dhurata të bukura, ai tha:
6 Sa për këto gjëra që ju shikoni, do të vijnë ditë, në të cilat nuk do të mbetet gur mbi gur, që nuk do të shembet.
7 Dhe ata e pyetën duke thënë:"Mësues, po kur do të ndodhin këto gjëra?". dhe çfarë shenje do të ketë kur të ndodhin këto gjëra?
8 Dhe ai tha:" Ruhuni që të mos gënjeni, sepse shumë do të vijnë në emrin tim duke thënë: "Unë jam Krishti". dhe koha po afron; mos shkoni, pra, pas tyre.
9 Por, kur të dëgjoni për luftëra dhe trazira, mos u trembni, sepse këto gjëra duhet të ndodhin më parë; por fundi nuk vjen nga e para.
10 Atëherë ai u tha atyre: ' 'Do të ngrihet komb kundër kombi dhe mbretëri kundër mbretërie;
11 Do të ketë tërmete të mëdha në vende të ndryshme, zi buke dhe murtaja; dhe nga qielli do të ketë pamje të tmerrshme dhe shenja të mëdha.
12 Por para gjithë këtyre do të vënë duart mbi ju dhe do t'ju përndjekin, do t'ju dorëzojnë në sinagoga dhe në burgje,

dhe do t'ju çojnë përpara mbretërve dhe princave për hir të emrit tim.
13 Dhe do t'ju drejtohet për dëshmi.
14 Vendoseni, pra, në zemrat tuaja, të mos meditoni para asaj që do të përgjigjeni:
15 Sepse unë do t'ju jap një gojë dhe një dituri, të cilës të gjithë kundërshtarët tuaj nuk do të mund t'i kundërshtojnë dhe as t'i rezistojnë.
16 Dhe ju do të tradhtoheni edhe nga prindërit, edhe nga vëllezërit, edhe nga të afërmit dhe miqtë; dhe disa prej jush do të dënojnë me vdekje.
17 Dhe të gjithë do t'ju urrejnë për hir të emrit tim.
18 Por asnjë fije floku e kokës suaj nuk do të humbasë.
19 Me durimin tuaj zotëroni shpirtrat tuaj.
20 Dhe kur të shihni Jeruzalemin të rrethuar nga ushtritë, dijeni se shkretimi i tij është afër.
21 Atëherë ata që janë në Jude le të ikin në male; dhe ata që janë në mes të tij le të largohen; dhe ata që janë në vendet të mos hyjnë në to.
22 Sepse këto janë ditët e hakmarrjes, që të përmbushen të gjitha gjërat që janë shkruar.
23 Por mjerë ato që janë me barrë dhe ato që mëndin në ato ditë! sepse do të ketë ankth të madh në vend dhe zemërim mbi këtë popull.
24 Dhe ata do të bien nga tehu i shpatës dhe do t'i çojnë robër në të gjitha kombet; dhe Jeruzalemi do të shkelet nga johebrenjtë, derisa të plotësohen kohët e johebrenjve.
25 Dhe do të ketë shenja në diell, në hënë dhe në yje; dhe mbi tokë fatkeqësia e kombeve me hutim; deti dhe dallgët gjëmojnë;
26 Zemrat e njerëzve po ligështohen nga frika dhe nga kujdesi për gjërat që do të vijnë mbi tokë, sepse fuqitë e qiellit do të tronditen.
27 Dhe atëherë do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur në një re me fuqi dhe lavdi të madhe.
28 Dhe kur këto gjëra të fillojnë të ndodhin, atëherë shikoni lart dhe ngrini kokat tuaja; sepse shpengimi juaj është afër.
29 Dhe ai u tha atyre një shëmbëlltyrë; Ja fiku dhe të gjitha pemët;
30 Kur ata qëllojnë tani, ju e shihni dhe e dini vetë se vera tani është afër.
31 Kështu edhe ju, kur të shihni se po ndodhin këto gjëra, dijeni se mbretëria e Perëndisë është afër.
32 Në të vërtetë po ju them se ky brez nuk do të kalojë, derisa të gjitha të përmbushen.
33 Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë.
34 Dhe kini kujdes, që zemrat tuaja të mos stërngarkohen në ndonjë moment me tërbim, dehje dhe shqetësime të kësaj jete, dhe kështu ajo ditë t'ju bjerë të pavetëdijshëm.
35 Sepse si një lak do të bjerë mbi të gjithë ata që banojnë mbi faqen e tërë dheut.
36 Rrini zgjuar, pra dhe lutuni vazhdimisht, që të çmoheni të denjë të shpëtoni nga të gjitha këto që do të ndodhin dhe të qëndroni përpara Birit të njeriut.
37 Dhe ditën ai mësonte në tempull; dhe natën ai doli dhe qëndroi në malin që quhet mali i Ullinjve.
38 Dhe gjithë populli shkoi herët në mëngjes tek ai në tempull për ta dëgjuar.

KAPITULLI 22

1 Tani po afrohej festa e të Ndormëve, që quhet Pashka.
2 Dhe krerët e priftërinjve dhe skribët kërkonin se si ta vrisnin; sepse kishin frikë nga njerëzit.
3 Atëherë Satanai hyri te Juda, i mbiquajtur Iskariot, që ishte një nga të dymbëdhjetët.
4 Dhe ai shkoi dhe u foli krerëve të priftërinjve dhe kapitenëve se si mund t'ua tradhtonte.
5 Dhe ata u gëzuan dhe bënë besëlidhje t'i japin para.
6 Dhe ai premtoi dhe kërkoi rastin t'ua tradhtonte në mungesë të turmës.
7 Pastaj erdhi dita e të Ndormëve, kur duhet vrarë Pashka.
8 Dhe dërgoi Pjetrin dhe Gjonin për t'u thënë: " Shkoni të na përgatitni Pashkën që të hamë".
9 Dhe ata i thanë: "Ku dëshiron të përgatisim?".
10 Dhe ai u tha atyre: " Ja, kur të hyni në qytet, do t'ju takojë një njeri që mban një shtambë me ujë; ndiqeni atë në shtëpinë ku ai hyn.
11 Dhe do t'i thuash të zotit të shtëpisë: "Mësuesi të thotë: Ku është dhoma e miqve, ku do të ha Pashkën me dishepujt e mi?".
12 Dhe do t'ju tregojë një sallë të madhe të mobiluar; aty përgatiteni.
13 Ata shkuan dhe gjetën ashtu siç u kishte thënë ai; dhe përgatitën Pashkën.
14 Dhe kur erdhi ora, ai u ul me të dymbëdhjetë apostujt.
15 Dhe ai u tha atyre: " Me dëshirë kam dashur të ha këtë Pashkë me ju para se të vuaj.
16 Sepse unë po ju them se nuk do të ha më prej tij, derisa të përmbushet në mbretërinë e Perëndisë.
17 Dhe ai mori kupën, falënderoi dhe tha: " Merrni këtë dhe ndani midis jush".
18 Sepse unë po ju them se nuk do të pi nga fryti i hardhisë derisa të vijë mbretëria e Perëndisë.
19 Pastaj mori bukën, falënderoi, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: " Ky është trupi im që është dhënë për ju; bëni këtë në përkujtimin tim".
20 Po kështu edhe kupën pas darkës, duke thënë: " Kjo kupë është besëlidhja e re në gjakun tim, që është derdhur për ju".
21 Por ja, dora e atij që më tradhton është me mua në tryezë.
22 Dhe me të vërtetë Biri i njeriut shkon, siç ishte caktuar; por mjerë ai njeri nga i cili do të tradhtohet!
23 Dhe ata filluan të pyesin njëri-tjetrin se cili prej tyre do ta bënte këtë gjë.
24 Dhe midis tyre pati edhe një grindje se cili prej tyre duhet të konsiderohet më i madhi.
25 Dhe ai u tha atyre: " Mbretërit e johebrenjve ushtronin sundim mbi ta; dhe ata që ushtrojnë autoritet mbi ta quhen bamirës.
26 Por ju nuk do të jeni kështu; por më i madhi ndër ju le të jetë si më i vogli; dhe ai që është i pari, si ai që shërben.
27 Sepse cili është më i madh, ai që ulet në tryezë apo ai që shërben? A nuk është ai që ulet në tryezë? por unë jam midis jush si ai që shërben.
28 Ju jeni ata që keni qëndruar me mua në tundimet e mia.
29 Dhe unë ju caktoj një mbretëri, ashtu siç më ka caktuar Ati im;

30 që të hani e të pini në tryezën time në mbretërinë time dhe të uleni mbi frone për të gjykuar dymbëdhjetë fiset e Izraelit.
31 Dhe Zoti tha: " Simon, Simon, ja, Satanai donte të të kishte, që të të shoshiste si gruri.
32 Por unë jam lutur për ty që besimi yt të mos ligështohet; dhe kur të kthehesh në besim, forco vëllezërit e tu.
33 Dhe ai i tha: "Zot, jam gati të shkoj me ty, në burg dhe në vdekje".
34 Dhe ai tha: "Pjetër po të them se sot gjeli nuk do të këndojë, para se ti të kesh mohuar tri herë se më njeh".
35 Dhe ai u tha atyre: " Kur ju dërgova pa trastë, pa trasta dhe pa këpucë, a ju mungoi gjë? Dhe ata thanë: "Asgjë".
36 Atëherë ai u tha atyre: " Por tani, ai që ka një trastë, le ta marrë dhe po ashtu trastën e tij; dhe ai që nuk ka shpatë, le të shesë rrobën e tij dhe të blejë një".
37 Sepse unë po ju them se kjo që është shkruar duhet të kryhet akoma në mua: Dhe ai u numërua ndër keqbërësit, sepse gjërat për mua kanë një fund.
38 Dhe ata thanë: "Zot, ja, këtu janë dy shpata". Dhe ai u tha atyre: Mjaft!
39 Dhe ai doli dhe shkoi, si e kishte zakon, në malin e Ullinjve; dhe dishepujt e tij gjithashtu e ndiqnin.
40 Dhe, kur ishte në atë vend, u tha atyre: " Lutuni që të mos bini në tundim.
41 Dhe ai u tërhoq prej tyre për një hedhje guri, u gjunjëzua dhe u lut,
42 duke thënë: " O Atë, po të duash, hiqe nga unë këtë kupë; por mos u bëftë vullneti im, por yti".
43 Dhe iu shfaq një engjëll nga qielli që e forconte.
44 Dhe, duke qenë në ankth, lutej më fort, dhe djersa e tij ishte si pika të mëdha gjaku që bien për tokë.
45 Dhe, si u ngrit nga lutja dhe erdhi te dishepujt e vet, i gjeti duke fjetur nga trishtimi,
46 Dhe u tha atyre: " Pse flini? ngrihuni dhe lutuni, që të mos bini në tundim.
47 Dhe ndërsa ai ende po fliste, ja një turmë dhe ai që quhej Judë, një nga të dymbëdhjetët, shkoi para tyre dhe iu afrua Jezusit për ta puthur.
48 Por Jezusi i tha: " Judë, a e tradhton ti Birin e njeriut me një puthje?
49 Ata që ishin rreth tij, kur panë se çfarë do të ndodhte, i thanë: "Zot, a duhet të godasim me shpatë?".
50 Dhe njëri prej tyre goditi shërbëtorin e kryepriftit dhe ia preu veshin e djathtë.
51 Dhe Jezusi u përgjigj dhe tha: ' 'Lëreni kaq shumë!". Dhe ai ia preku veshin dhe e shëroi.
52 Atëherë Jezusi u tha krerëve të priftërinjve, krerëve të tempullit dhe pleqve që kishin ardhur tek ai: " A dilni me shpata dhe me shkopinj si kundër një vjedhësi?
53 Kur isha çdo ditë me ju në tempull, ju nuk i zgjatët duart kundër meje; por kjo është ora juaj dhe fuqia e errësirës.
54 Atëherë e kapën, e çuan dhe e çuan në shtëpinë e kryepriftit. Dhe Pjetri e ndoqi nga larg.
55 Mbasi ndezën një zjarr në mes të sallës dhe u ulën bashkë, Pjetri u ul midis tyre.
56 Por një shërbëtore e pa teksa ishte ulur pranë zjarrit, e shikoi me ngulm dhe tha: "Edhe ky ishte me të".
57 Dhe ai e mohoi duke thënë: "O grua, unë nuk e njoh".
58 Mbas pak e pa një tjetër dhe tha: "Edhe ti je prej tyre". Dhe Pjetri tha: "O njeri, nuk jam".
59 Dhe rreth një orë pas tjetrës pohoi me siguri, duke thënë: "Me të vërtetë edhe ky ishte me të, sepse është Galileas".
60 Dhe Pjetri tha: "O njeri, nuk di çfarë thua". Dhe menjëherë, ndërsa ai ende fliste, këndoi gjeli.
61 Dhe Zoti u kthye dhe shikoi Pjetrin. Dhe Pjetrit iu kujtua fjala e Zotit që i kishte thënë: " Para se të këndojë gjeli, do të më mohosh tri herë".
62 Dhe Pjetri doli dhe qau me hidhërim.
63 Dhe njerëzit që e mbanin Jezusin e tallën dhe e goditën.
64 Dhe, mbasi ia lidhën sytë, e goditën në fytyrë dhe e pyetën duke thënë: "Profetizo, kush është ai që të ra?".
65 Dhe shumë gjëra të tjera thoshin blasfemi kundër tij.
66 Dhe sapo zbardhi dita, pleqtë e popullit, krerët e priftërinjve dhe skribët u mblodhën dhe e çuan në sinedrin e tyre, duke thënë:
67 A je ti Krishti? na tregoni. Dhe ai u tha atyre: Po t'ju them, nuk do të besoni.
68 Dhe po të të pyes edhe unë, nuk do të më përgjigjesh as nuk do të më lësh të shkoj.
69 Tashmë Biri i njeriut do të ulet në të djathtën e fuqisë së Perëndisë.
70 Atëherë të gjithë thanë: "A je ti, pra, Biri i Perëndisë?". Dhe ai u tha atyre: Ju thoni se jam.
71 Dhe ata thanë: "Çfarë na nevojitet më dëshmi?". sepse ne vetë kemi dëgjuar për gojën e tij.

KAPITULLI 23

1 Dhe gjithë turma e tyre u ngrit dhe e çoi te Pilati.
2 Dhe filluan ta padisin duke thënë: "Këtë e gjetëm duke shtrembëruar kombin dhe duke ndaluar t'i jepeshin taksa Cezarit, duke thënë se ai vetë është Krishti, Mbret.
3 Dhe Pilati e pyeti duke thënë: "A je ti mbreti i Judenjve?". Dhe ai iu përgjigj dhe tha: " Ti e thua".
4 Atëherë Pilati u tha krerëve të priftërinjve dhe popullit: "Unë nuk gjej asnjë faj te ky njeri".
5 Dhe ata ishin edhe më të egër, duke thënë:"Ai e nxit popullin, duke mësuar në mbarë Judenjtë, duke filluar nga Galilea e deri këtu".
6 Kur Pilati dëgjoi për Galilenë, pyeti nëse ai njeri ishte Galileas.
7 Dhe, sapo mori vesh se i përkiste juridiksionit të Herodit, e dërgoi te Herodi, i cili edhe ai ishte në atë kohë në Jeruzalem.
8 Dhe Herodi, kur pa Jezusin, u gëzua shumë, sepse prej kohësh donte ta shihte, sepse kishte dëgjuar shumë për të; dhe ai shpresonte të kishte parë ndonjë mrekulli të bërë prej tij.
9 Atëherë ai e pyeti me shumë fjalë; por ai nuk iu përgjigj asgjë.
10 Dhe krerët e priftërinjve dhe skribët u ngritën dhe e akuzuan ashpër.
11 Dhe Herodi me luftëtarët e tij e hodhën në hiç, e tallën, e veshi me një rrobë të mrekullueshme dhe e dërgoi përsëri te Pilati.
12 Po atë ditë Pilati dhe Herodi u bënë miq, sepse më parë ishin në armiqësi mes tyre.
13 Dhe Pilati, mbasi mblodhi krerët e priftërinjve, krerët dhe popullin,
14 U tha atyre: "Ju e keni sjellë këtë njeri tek unë, si një që shtrembëron popullin; dhe ja, unë, pasi e kam ekzaminuar

para jush, nuk kam gjetur asnjë faj që ky njeri ka prekur ato gjëra për të cilat ju e akuzoni.
15 Jo, as Herodi, sepse unë ju dërgova tek ai; dhe ja, atij nuk i bëhet asgjë që meriton vdekjen.
16 Unë, pra, do ta ndëshkoj dhe do ta liroj.
17 (Sepse ai duhet t'u lirojë atyre një në festë.)
18 Dhe ata bërtitën menjëherë duke thënë: "Largojeni këtë dhe na lironi Barabën".
19 (I cili për një rebelim të caktuar në qytet dhe për vrasje, u fut në burg).
20 Atëherë Pilati, duke dashur ta lirojë Jezusin, u foli përsëri atyre.
21 Por ata bërtitën duke thënë: "Kryqëzoje, kryqëzoje".
22 Dhe ai u tha atyre për të tretën herë: "Ç'të keqe ka bërë?". Unë nuk kam gjetur asnjë shkak vdekjeje tek ai; prandaj do ta ndëshkoj dhe do ta lë të shkojë.
23 Dhe ata nxituan me zë të lartë, duke kërkuar që ai të kryqëzohej. Dhe zëri i tyre dhe i krerëve të priftërinjve mbizotëronte.
24 Dhe Pilati vendosi që të bëhej ashtu siç kërkuan.
25 Dhe ai u liroi atyre atë që për kryengritje dhe vrasje ishte futur në burg, të cilin ata kishin kërkuar; por ai ia dorëzoi Jezusin vullnetit të tyre.
26 Dhe, ndërsa po e çonin, zunë një Simon, nga Kirena, që po dilte nga krahina dhe vunë kryqin mbi të që ta mbante pas Jezusit.
27 Dhe e ndoqi një turmë e madhe njerëzish dhe grash, të cilat gjithashtu vajtuan dhe vajtonin për të.
28 Por Jezusi, duke u kthyer nga ata, tha: " O bija të Jeruzalemit, mos qani për mua, por qani për veten tuaj dhe për fëmijët tuaj.
29 Sepse, vini re, po vijnë ditët në të cilat ata do të thonë: "Lum barqet shterpe dhe lum barqet që nuk kanë lindur kurrë dhe lum fëmijët që nuk kanë mënd".
30 Atëherë do të fillojnë t'u thonë maleve: Bini mbi ne; dhe deri në kodra, Na mbuloni.
31 Sepse, nëse i bëjnë këto gjëra në një pemë të gjelbër, çfarë do të bëhet në të thatë?
32 Me të ishin edhe dy keqbërës të tjerë që i çuan për t'u vrarë.
33 Dhe kur arritën në vendin që quhet Kalvar, aty e kryqëzuan atë dhe keqbërësit, njërin në të djathtë dhe tjetrin në të majtë.
34 Atëherë Jezusi tha: " O Atë, fali ata; sepse ata nuk dinë çfarë bëjnë. Pastaj i ndanë rrobat dhe hodhën short.
35 Dhe populli qëndronte duke parë. Edhe krerët bashkë me ta e tallnin, duke thënë: "Ai shpëtoi të tjerët; le të shpëtojë veten, nëse është Krishti, i zgjedhuri i Perëndisë.
36 Edhe ushtarët e tallnin, duke ardhur tek ai dhe duke i ofruar uthull,
37 dhe duke thënë: "Nëse je mbreti i Judenjve, shpëto veten".
38 Dhe mbi të u shkrua gjithashtu një mbishkrim me germa greke, latine dhe hebraike: KY ËSHTË MBRETI I JUDENJVE.
39 Dhe një nga keqbërësit që ishin varur e shau duke thënë: "Nëse je Krishti, shpëto veten dhe ne".
40 Por tjetri, duke u përgjigjur, e qortoi duke thënë: "A nuk ke frikë nga Perëndia, duke qenë se je në të njëjtin dënim?".
41 Dhe ne me të vërtetë kemi të drejtë; sepse ne marrim shpërblimin e duhur për veprat tona, por ky nuk ka bërë asgjë të keqe.
42 Dhe ai i tha Jezusit: "Zot, kujtohu për mua kur të vish në mbretërinë tënde".
43 Dhe Jezusi i tha: " Në të vërtetë po të them se sot do të jesh me mua në parajsë".
44 Ishte rreth orës së gjashtë dhe errësira mbuloi gjithë tokën deri në orën e nëntë.
45 Dhe dielli u errësua dhe veli i tempullit u gris në mes.
46 Dhe Jezusi, mbasi thirri me zë të lartë, tha: " O Atë, në duart e tua po e dorëzoj frymën time" dhe, si tha kështu, dha shpirt.
47 Por centurioni, kur pa atë që ndodhi, përlëvdoi Perëndinë, duke thënë: "Me siguri ky ishte një njeri i drejtë".
48 Dhe i gjithë populli që u mblodh në atë pamje, duke parë gjërat që kishin ndodhur, goditi gjoksin dhe u kthye.
49 Dhe të gjithë të njohurit e tij dhe gratë që e ndiqnin nga Galilea, qëndronin larg dhe shikonin këto gjëra.
50 Dhe vini re, ishte një njeri me emrin Jozef, një këshilltar; dhe ai ishte një njeri i mirë dhe i drejtë:
51 (Ai nuk kishte pranuar këshillën dhe veprën e tyre;) ishte nga Arimatea, një qytet i Judenjve, i cili priste edhe vetë mbretërinë e Perëndisë.
52 Ky shkoi te Pilati dhe i kërkoi trupin e Jezusit.
53 Dhe e zbriti, e mbështolli me li dhe e vendosi në një varr të gdhendur në gur, ku nuk ishte vënë kurrë më parë njeri.
54 Dhe ajo ditë ishte përgatitja dhe e shtuna po shkonte.
55 Edhe gratë që erdhën me të nga Galilea, e ndoqën dhe panë varrin dhe mënyrën se si ishte vendosur trupi i tij.
56 Dhe ata u kthyen dhe përgatitën aroma dhe vajra; dhe pushoi ditën e shtunë sipas urdhërimit.

KAPITULLI 24

1 Tani në ditën e parë të javës, shumë herët në mëngjes, ata erdhën te varri, duke sjellë erërat që kishin përgatitur dhe disa të tjera me vete.
2 Dhe gjetën gurin të rrokullisur nga varri.
3 Dhe ata hynë, por nuk e gjetën trupin e Zotit Jezus.
4 Dhe ndodhi që, ndërsa ata ishin shumë të hutuar për këtë, ja, dy burra qëndruan pranë tyre me rroba të shndritshme:
5 Dhe, duke qenë se kishin frikë dhe u përkulën për tokë, u thanë atyre: "Pse e kërkoni të gjallin midis të vdekurve?".
6 Ai nuk është këtu, por u ringjall; mbani mend se si ju foli kur ishte ende në Galile,
7 duke thënë: "Biri i njeriut duhet të dorëzohet në duart e njerëzve mëkatarë, të kryqëzohet dhe të ringjallet ditën e tretë".
8 Dhe atyre iu kujtuan fjalët e tij,
9 Dhe u kthye nga varri dhe u tha të gjitha këto gjëra të njëmbëdhjetëve dhe gjithë të tjerëve.
10 Ishte Maria Magdalena, Joana dhe Maria, nëna e Jakobit, dhe gra të tjera që ishin me ta që u treguan këto gjëra apostujve.
11 Dhe fjalët e tyre u dukën si përralla të kota dhe nuk u besuan.
12 Atëherë Pjetri u ngrit dhe vrapoi te varri; dhe, duke u përkulur, pa rrobat prej liri të vendosura veçmas dhe u largua duke u habitur në vetvete për atë që kishte ndodhur.
13 Dhe ja, dy prej tyre shkuan po atë ditë në një fshat të quajtur Emaus, që ishte nga Jeruzalemi rreth gjashtëdhjetë stade.

14 Dhe ata folën bashkë për të gjitha këto që kishin
ndodhur.
15 Dhe ndodhi që, ndërsa ata po flisnin bashkë dhe po
diskutonin, vetë Jezusi u afrua dhe shkoi me ta.
16 Por sytë e tyre ishin të mbyllur që të mos e njihnin.
17 Dhe ai u tha atyre: " Çfarë lloj komunikimi janë këto që
keni me njëri-tjetrin, ndërsa ecni dhe jeni të trishtuar?
18 Dhe njëri prej tyre, që quhej Kleopa, duke u përgjigjur i
tha: "A je ti vetëm i huaj në Jeruzalem dhe nuk i di gjërat
që do të ndodhin atje në këto ditë?".
19 Dhe ai u tha atyre:' 'Çfarë gjërash? Dhe ata i thanë: "Për
Jezusin nga Nazareti, që ishte një profet i fuqishëm në
vepra dhe në fjalë përpara Perëndisë dhe përpara gjithë
popullit:
20 Dhe si krerët e priftërinjve dhe krerët tanë e dorëzuan
për ta dënuar me vdekje dhe e kryqëzuan.
21 Por ne kishim besim se ishte ai që do të kishte çliruar
Izraelin; dhe përveç gjithë kësaj, sot është dita e tretë që
kur u bënë këto gjëra.
22 Po, dhe disa gra të shoqërisë sonë na habitën, që ishin
herët në varr;
23 Dhe, mbasi nuk e gjetën trupin e tij, erdhën duke thënë
se kishin parë edhe një vegim engjëjsh, të cilët thoshin se ai
ishte gjallë.
24 Dhe disa nga ata që ishin me ne shkuan te varri dhe e
gjetën ashtu siç kishin thënë gratë, por nuk e panë.
25 Atëherë ai u tha atyre: " O budallenj dhe zemërngathët
për të besuar gjithçka që kanë thënë profetët:
26 A nuk duhej t'i vuante këto gjëra Krishti dhe të hynte në
lavdinë e tij?
27 Dhe duke filluar nga Moisiu dhe nga të gjithë profetët,
ai u shpjegoi atyre në të gjitha shkrimet e shenjta gjërat në
lidhje me të.
28 Dhe ata iu afruan fshatit ku kishin shkuar; dhe ai bëri
sikur do të kishte shkuar më tej.
29 Por ata e detyruan duke thënë: "Rri me ne, sepse është
mbrëmja dhe dita ka kaluar". Dhe ai hyri për të qëndruar
me ta.
30 Dhe ndodhi që, ndërsa u ul në tryezë me ta, mori bukën,
e bekoi, e theu dhe ua dha atyre.
31 Dhe atyre iu hapën sytë dhe e njohën; dhe ai u zhduk
nga sytë e tyre.
32 Dhe i thanë njëri-tjetrit: "A nuk na digjej zemra
përbrenda, kur ai fliste me ne rrugës dhe ndërsa na hapte
Shkrimet?".
33 Dhe ata u ngritën në atë orë, u kthyen në Jeruzalem dhe
gjetën të njëmbëdhjetët të mbledhur bashkë dhe ata që ishin
me ta,
34 duke thënë:"Zoti u ringjall me të vërtetë dhe iu shfaq
Simonit".
35 Dhe ata treguan gjërat që ishin bërë gjatë rrugës dhe si u
njoh nga ata në thyerjen e bukës.
36 Dhe ndërsa ata thoshin kështu, vetë Jezusi qëndroi në
mes tyre dhe u tha atyre: " Paqja me ju!".
37 Por ata ishin të tmerruar dhe të trembur dhe mendonin
se kishin parë një frymë.
38 Dhe ai u tha atyre: " Pse jeni të shqetësuar? dhe pse
lindin mendime në zemrat tuaja?
39 Shikoni duart dhe këmbët e mia, se jam unë vetë; sepse
një frymë nuk ka mish dhe kocka, siç e shihni unë.
40 Dhe, mbasi tha këto, u tregoi duart dhe këmbët e tij.
41 Dhe, ndërsa ata ende nuk besonin nga gëzimi dhe
habiteshin, ai u tha atyre: " A keni këtu ndonjë ushqim?
42 Dhe i dhanë një copë peshk të pjekur dhe një huall
mjalti.
43 Dhe ai e mori dhe hëngri para tyre.
44 Dhe ai u tha atyre: " Këto janë fjalët që ju thashë, kur
isha ende me ju, se duhet të përmbushen të gjitha gjërat që
janë shkruar në ligjin e Moisiut, në profetët dhe në psalmet,
në lidhje me mua.
45 Atëherë ua hapi mendjen, që të kuptonin Shkrimet,
46 Dhe u tha atyre: Kështu është shkruar dhe kështu duhej
që Krishti të vuante dhe të ringjallej prej së vdekurish ditën
e tretë:
47 Dhe që në emër të tij të predikohet pendimi dhe heqja e
mëkateve midis të gjitha kombeve, duke filluar nga
Jeruzalemi.
48 Dhe ju jeni dëshmitarë të këtyre gjërave.
49 Dhe ja, unë po dërgoj mbi ju premtimin e Atit tim; por
ju qëndroni në qytetin e Jeruzalemit, derisa të visheni me
pushtet nga lart.
50 Pastaj i çoi jashtë deri në Betani, ngriti duart lart dhe i
bekoi.
51 Dhe ndodhi që, ndërsa ai i bekonte, u nda prej tyre dhe
u çua në qiell.
52 Dhe ata e adhuruan dhe u kthyen në Jeruzalem me
gëzim të madh.
53 Dhe ishin vazhdimisht në tempull, duke lavdëruar dhe
bekuar Perëndinë. Amen.

Gjoni

KAPITULLI 1

1 Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte pranë Perëndisë dhe Fjala ishte Perëndi.
2 E njëjta gjë ishte në fillim me Perëndinë.
3 Të gjitha gjërat u bënë prej tij; dhe pa të nuk u bë asnjë nga ato që u bënë.
4 Në të ishte jeta; dhe jeta ishte drita e njerëzve.
5 Dhe drita shkëlqen në errësirë; dhe errësira nuk e kuptoi.
6 Ishte një njeri i dërguar nga Perëndia, që quhej Gjon.
7 Po ai erdhi si dëshmi, për të dëshmuar për dritën, që të gjithë njerëzit të besojnë nëpërmjet tij.
8 Ai nuk ishte ajo Dritë, por u dërgua për të dëshmuar për atë Dritë.
9 Ajo ishte drita e vërtetë, që ndriçon çdo njeri që vjen në botë.
10 Ai ishte në botë dhe bota u krijua prej tij dhe bota nuk e njohu.
11 Ai erdhi te të vetat dhe të tijtë nuk e pranuan.
12 Por të gjithë atyre që e pranuan, u dha pushtet të bëhen bij të Perëndisë, edhe atyre që besojnë në emrin e tij.
13 Të cilët nuk lindën nga gjaku, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i njeriut, por nga Perëndia.
14 Dhe Fjala u bë mish dhe banoi midis nesh (dhe ne pamë lavdinë e tij, lavdinë e të vetëmlindurit nga Ati), plot hir dhe të vërtetë.
15 Gjoni dëshmoi për të dhe thirri duke thënë: "Ky është ai për të cilin fola: "Ai që vjen pas meje është më i preferuari përpara meje, sepse ishte para meje".
16 Dhe ne të gjithë morëm nga plotësia e tij dhe hir për hir.
17 Sepse ligji u dha nga Moisiu, por hiri dhe e vërteta erdhën nga Jezu Krishti.
18 Askush nuk e ka parë kurrë Perëndinë; Biri i vetëmlindur, që është në gjirin e Atit, ai e ka shpallur.
19 Dhe ky është historia e Gjonit, kur Judenjtë dërguan priftërinj dhe Levitë nga Jeruzalemi për ta pyetur: "Kush je ti?".
20 Dhe ai e rrëfeu, por nuk e mohoi; por pranova se unë nuk jam Krishti.
21 Dhe ata e pyetën: "Po, pra?". Ti je Elias? Dhe ai tha: "Nuk jam". A je ti ai profet? Dhe ai u përgjigj: Jo.
22 Atëherë ata i thanë: "Kush je ti?". që t'u përgjigjemi atyre që na dërguan. Çfarë thua për veten tënde?
23 Ai tha: "Unë jam zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: Drejtoni rrugën e Zotit, siç tha profeti Isaia".
24 Dhe ata që u dërguan ishin nga farisenjtë.
25 Dhe ata e pyetën dhe i thanë: "Pse, pra, pagëzon, nëse nuk je as Krishti, as Elia, as ai profet?".
26 Gjoni iu përgjigj atyre duke thënë: "Unë pagëzoj me ujë; por midis jush qëndron një që ju nuk e njihni;
27 Është ai që vjen pas meje është më i preferuari para meje, të cilit unë nuk jam i denjë t'i zgjidh lidhëset e këpucëve.
28 Këto gjëra u bënë në Bethbara, përtej Jordanit, ku Gjoni po pagëzonte.
29 Të nesërmen Gjoni pa Jezusin që po vinte tek ai dhe tha: Ja Qengji i Perëndisë, që heq mëkatin e botës.
30 Ky është ai për të cilin thashë: "Mbas meje vjen një njeri më i preferuar para meje, sepse ishte para meje".
31 Dhe unë nuk e njihja, por që t'i zbulohej Izraelit, prandaj erdha të pagëzoj me ujë.
32 Dhe Gjoni dëshmoi duke thënë: "Unë pashë Frymën që zbriste nga qielli si një pëllumb dhe qëndroi mbi të".
33 Dhe unë nuk e njihja; por ai që më dërgoi të pagëzoj me ujë, më tha: "Mbi të cilin do të shohësh se Fryma zbret dhe qëndron mbi të, është ai që pagëzon me Frymën e Shenjtë".
34 Dhe unë pashë dhe dëshmova se ky është Biri i Perëndisë.
35 Të nesërmen Gjoni u ndal përsëri me dy nga dishepujt e tij;
36 Dhe duke e parë Jezusin që po ecte, tha: "Ja Qengji i Perëndisë!
37 Dhe të dy dishepujt e dëgjuan duke folur dhe e ndoqën Jezusin.
38 Atëherë Jezusi u kthye, i pa që po ndiqnin dhe u tha atyre: " Çfarë kërkoni? Ata i thanë: "Mësues, që do të thotë "Mësues", ku banon?".
39 Ai u tha atyre: ' 'Ejani dhe shikoni". Ata erdhën, panë se ku banonte dhe qëndruan me të atë ditë, sepse ishte rreth orës së dhjetë.
40 Një nga ata të dy që dëgjuan Gjonin të fliste dhe e ndoqën, ishte Andrea, vëllai i Simon Pjetrit.
41 Ai gjen fillimisht vëllanë e tij Simonin dhe i tha: "Kemi gjetur Mesian, që do të thotë Krishti".
42 Dhe ai e çoi te Jezusi. Dhe Jezusi, kur e pa, tha: " Ti je Simoni, biri i Jonas; do të quhesh Kefa, që do të thotë "gur".
43 Të nesërmen Jezusi donte të dilte në Galile, gjeti Filipin dhe i tha: " Ndiqmë!".
44 Filipi ishte nga Betsaida, nga qyteti i Andreas dhe i Pjetrit.
45 Filipi gjeti Natanaelin dhe i tha: "E gjetëm atë, për të cilin kanë shkruar Moisiu në ligj dhe profetët, Jezusin nga Nazareti, birin e Jozefit".
46 Dhe Natanaeli i tha: "A mund të dalë ndonjë gjë e mirë nga Nazareti?". Filipi i tha: "Eja dhe shiko".
47 Jezusi pa Natanaelin që po vinte drejt tij dhe tha për të: ' 'Ja një Izraelit i vërtetë, tek i cili nuk ka mashtrim".
48 Natanaeli i tha: "Nga më njeh mua?". Jezusi u përgjigj dhe i tha: Para se të të thërriste Filipi, kur ishe nën fikun, të pashë.
49 Natanaeli u përgjigj dhe i tha: "Mësues, ti je Biri i Perëndisë; ti je mbreti i Izraelit.
50 Jezusi u përgjigj dhe i tha: ' 'A beson se të thashë se të pashë nën fikun?". do të shohësh gjëra më të mëdha se këto.
51 Dhe ai i tha: "Në të vërtetë, në të vërtetë unë po ju them se në të ardhmen ju do të shihni qiellin të hapur dhe engjëjt e Perëndisë duke u ngjitur dhe duke zbritur mbi Birin e njeriut".

KAPITULLI 2

1 Ditën e tretë u bë një martesë në Kanë të Galilesë; dhe nëna e Jezusit ishte atje:
2 Dhe Jezusi dhe dishepujt e tij u thirrën në dasmë.
3 Dhe kur deshën verë, nëna e Jezusit i tha: "Nuk kanë verë".
4 Jezusi i tha: " O grua, ç'punë kam unë me ty? ora ime nuk ka ardhur ende.
5 Nëna e tij u tha shërbëtorëve: "Bëni gjithçka që ai t'ju thotë".

6 Dhe aty ishin vendosur gjashtë enë prej guri, sipas mënyrës së pastrimit të Judenjve, që përmbanin nga dy a tre sqepka secila.
7 Jezusi u tha atyre: Mbushni enët me ujë. Dhe i mbushën deri në buzë.
8 Dhe ai u tha atyre: ' 'Nxirrni tani dhe ia çojani guvernatorit të festës". Dhe ata e zhveshën atë.
9 Kur i pari i festës provoi ujin e bërë verë dhe nuk dinte nga vinte;
10 Dhe i tha: "Çdo njeri në fillim nxjerr verë të mirë; dhe kur njerëzit kanë pirë mirë, atëherë ajo që është më e keqe; por ti e ke ruajtur verën e mirë deri më tani.
11 Jezusi bëri këtë fillim mrekullish në Kanë të Galilesë dhe shfaqi lavdinë e tij; dhe dishepujt e tij besuan në të.
12 Pas kësaj, ai zbriti në Kapernaum me nënën e tij, vëllezërit e tij dhe dishepujt e tij; dhe ata qëndruan atje jo shumë ditë.
13 Dhe Pashka e Judenjve ishte afër dhe Jezusi u ngjit në Jeruzalem,
14 Dhe gjetën në tempull ata që shisnin qe, dele dhe pëllumba dhe këmbyesit e parave të ulur;
15 Dhe, mbasi bëri një kamzhik me litarë të vegjël, i dëboi të gjithë nga tempulli, delet dhe qetë; derdhi paratë e këmbyesve dhe rrëzoi tryezat;
16 Dhe u tha shitësve të pëllumbave: " Merrni këto gjëra që këtej; mos e bëni shtëpinë e Atit tim një shtëpi tregtie.
17 Dhe dishepujve të tij u kujtua se ishte shkruar: "Zelli i shtëpisë sate më përpiu".
18 Atëherë Judenjtë u përgjigjën dhe i thanë: "Çfarë shenje na tregon, kur i bën këto gjëra?".
19 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Shkatërroni këtë tempull dhe unë do ta ngre për tri ditë.
20 Atëherë Judenjtë thanë: "Ky tempull u ndërtua dyzet e gjashtë vjet dhe a do ta ndërtosh për tri ditë?".
21 Por ai foli për tempullin e trupit të tij.
22 Kur ai u ringjall prej së vdekurish, dishepujve të tij u kujtua se ai u kishte thënë këtë; dhe ata i besuan Shkrimit dhe fjalës që kishte thënë Jezusi.
23 Kur ai ishte në Jeruzalem në festën e Pashkës, shumë veta besuan në emrin e tij, kur panë mrekullitë që bënte.
24 Por Jezusi nuk iu besua atyre, sepse i njihte të gjithë njerëzit,
25 Dhe nuk kishte nevojë që dikush të dëshmonte për njeriun, sepse ai e dinte se çfarë ishte në njeriun.

KAPITULLI 3

1 Ishte një njeri nga farisenjtë, me emrin Nikodemi, një princ i Judenjve:
2 Ai shkoi natën te Jezusi dhe i tha: "Mësues, ne e dimë se ti je një mësues i ardhur nga Perëndia, sepse askush nuk mund t'i bëjë këto mrekulli që bën ti, përveçse Perëndia të jetë me të.
3 Jezusi u përgjigj dhe i tha: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se nëse një njeri nuk ka rilindur, nuk mund ta shohë mbretërinë e Perëndisë".
4 Nikodemi i tha: "Si mund të lindë një njeri kur është plak?". a mund të hyjë për herë të dytë në barkun e nënës së tij dhe të lindë?
5 Jezusi u përgjigj: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se një njeri nuk ka lindur nga uji dhe nga Fryma, nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë".
6 Ajo që lind nga mishi është mish; dhe ajo që lind nga Fryma është frymë.
7 Mos u mrekulloni që të thashë: Duhet të lindni përsëri.
8 Era fryn ku të dojë, dhe ti dëgjon zërin e saj, por nuk mund të dallosh nga vjen dhe ku shkon; kështu është kushdo që ka lindur nga Fryma.
9 Nikodemi u përgjigj dhe i tha: "Si mund të ndodhin këto gjëra?
10 Jezusi u përgjigj dhe i tha: " A je ti mjeshtër i Izraelit dhe nuk i di këto gjëra?
11 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them ty, ne flasim që dimë dhe dëshmojmë se kemi parë; dhe ju nuk e pranoni dëshminë tonë.
12 Në qoftë se ju kam thënë gjëra tokësore dhe ju nuk besoni, si do të besoni nëse ju them për gjërat qiellore?
13 Dhe askush nuk u ngjit në qiell, përveç atij që zbriti nga qielli, domethënë Birit të njeriut që është në qiell.
14 Dhe ashtu si Moisiu e ngriti lart gjarprin në shkretëtirë, kështu duhet të ngrihet lart Biri i njeriut.
15 që kushdo që beson në të të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme.
16 Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që kushdo që beson në të të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme.
17 Sepse Perëndia nuk e dërgoi Birin e tij në botë që ta dënojë botën; por që bota nëpërmjet tij të shpëtohet.
18 Ai që beson në të nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë është dënuar, sepse nuk ka besuar në emrin e Birit të vetëmlindur të Perëndisë.
19 Dhe dënimi është ky: drita erdhi në botë dhe njerëzit deshën errësirën më tepër se dritën, sepse veprat e tyre ishin të liga.
20 Sepse kushdo që bën të keqen e urren dritën dhe nuk vjen te drita, që të mos qortohen veprat e tij.
21 Por ai që bën të vërtetën vjen te drita, që veprat e tij të shfaqen, se janë kryer në Perëndinë.
22 Pas këtyre gjërave, Jezusi dhe dishepujt e tij erdhën në vendin e Judesë; dhe aty qëndroi me ta dhe pagëzoi.
23 Edhe Gjoni pagëzonte në Enon afër Salimit, sepse kishte shumë ujë; dhe ata erdhën dhe u pagëzuan.
24 Sepse Gjoni nuk ishte futur ende në burg.
25 Atëherë lindi një pyetje midis disa dishepujve të Gjonit dhe Judenjve për pastrimin.
26 Dhe ata erdhën te Gjoni dhe i thanë: "Mësues, ai që ishte me ty përtej Jordanit, për të cilin ti ke dhënë dëshmi, ja, ai pagëzon dhe të gjithë vijnë tek ai".
27 Gjoni u përgjigj dhe tha: "Njeriu nuk mund të marrë asgjë, nëse nuk i është dhënë nga qielli".
28 Ju vetë më dëshmoni se thashë: "Unë nuk jam Krishti, por jam dërguar para tij".
29 Ai që ka nusen është dhëndri, por miku i dhëndrit, që është në këmbë dhe e dëgjon, gëzohet shumë për zërin e dhëndrit; prandaj ky gëzimi im u plotësua.
30 Ai duhet të rritet, por unë duhet të pakësohem.
31 Ai që vjen nga lart është përmbi të gjithë; ai që është nga dheu është tokësor dhe flet për dheun; ai që vjen nga qielli është përmbi të gjithë.
32 Dhe atë që ai ka parë dhe dëgjuar, ai dëshmon; dhe askush nuk e pranon dëshminë e tij.
33 Ai që ka marrë dëshminë e tij ka vulosur se Perëndia është i vërtetë.

34 Sepse ai që Perëndia ka dërguar flet fjalët e Perëndisë, sepse Perëndia nuk i jep Frymën me masë.
35 Ati e do Birin dhe i ka dhënë të gjitha në dorë.
36 Kush beson në Birin ka jetë të përjetshme, dhe kush nuk beson në Birin nuk do të shohë jetë; por zemërimi i Perëndisë qëndron mbi të.

KAPITULLI 4

1 Kur Zoti e kuptoi se si farisenjtë kishin dëgjuar që Jezusi bëri dhe pagëzoi më shumë dishepuj se Gjoni,
2 (Edhe pse nuk pagëzoi vetë Jezusi, por dishepujt e tij,)
3 Ai u largua nga Judeja dhe shkoi përsëri në Galile.
4 Dhe ai duhet të kalojë nëpër Samari.
5 Pastaj erdhi në një qytet të Samarisë, që quhet Sihar, afër tokës që Jakobi i kishte dhënë Jozefit, birit të tij.
6 Tani aty ishte pusi i Jakobit. Jezusi, pra, i lodhur nga udhëtimi i tij, u ul kështu mbi pus; dhe ishte rreth orës së gjashtë.
7 Një grua nga Samaria erdhi të nxjerrë ujë; Jezusi i tha: " Më jep të pi".
8 (Sepse dishepujt e tij shkuan në qytet për të blerë ushqim.)
9 Atëherë gruaja samariane i tha: "Si ndodh që ti, që je Jude, kërkon të pish nga unë, që jam një grua nga Samaria?". sepse Judenjtë nuk kanë marrëdhënie me samaritanët.
10 Jezusi u përgjigj dhe i tha: " Po ta njihje dhuratën e Perëndisë dhe kush është ai që të thotë: Më jep të pi; ti do të kishe kërkuar prej tij dhe ai do të të jepte ujë të gjallë.
11 Gruaja i tha: "Zot, ti nuk ke asgjë për të nxjerrë dhe pusi është i thellë; nga e ke, pra, atë ujë të gjallë?".
12 A je më i madh se Jakobi, ati ynë, që na dha pusin dhe piu prej tij ai, fëmijët e tij dhe bagëtia e tij?
13 Jezusi u përgjigj dhe i tha: Kushdo që pi nga ky ujë do të ketë përsëri etje.
14 Por kushdo që pi nga uji që do t'i jap unë nuk do të ketë më kurrë etje; por uji që do t'i jap do të jetë në të një burim uji që buron në jetën e përjetshme.
15 Gruaja i tha: "Zotëri, më jep këtë ujë, që të mos kem etje dhe të mos vij këtu të nxjerr ujë".
16 Jezusi i tha: " Shko, thirr burrin tënd dhe eja këtu".
17 Gruaja u përgjigj dhe tha: "Nuk kam burrë". Jezusi i tha: “ Mirë the: Unë nuk kam burrë.
18 Sepse ti ke pasur pesë burra; dhe ai që ke tani nuk është burri yt; në këtë e the me të vërtetë.
19 Gruaja i tha: "Zot, unë e kuptoj se ti je një profet".
20 Etërit tanë adhuruan në këtë mal; dhe ju thoni se në Jeruzalem është vendi ku njerëzit duhet të adhurojnë.
21 Jezusi i tha: " O grua, më beso, po vjen ora kur nuk do të adhuroni as në këtë mal as në Jeruzalem Atin".
22 Ju adhuroni, nuk dini çfarë; ne dimë atë që adhurojmë, sepse shpëtimi është nga Judenjtë.
23 Por vjen ora dhe tani ka ardhur, kur adhuruesit e vërtetë do ta adhurojnë Atin në frymë dhe në të vërtetë, sepse Ati kërkon të tillë që ta adhurojnë.
24 Perëndia është një Frymë dhe ata që e adhurojnë duhet ta adhurojnë në frymë dhe në të vërtetë.
25 Gruaja i tha: "Unë e di se do të vijë Mesia, që quhet Krisht; kur të vijë, do të na tregojë gjithçka".
26 Jezusi i tha: " Unë që të flas jam ai".
27 Dhe në këtë rast erdhën dishepujt e tij dhe u mrekulluan që ai fliste me gruan; por askush nuk tha: "Çfarë kërkon?". ose: Pse po flet me të?
28 Atëherë gruaja la tenxheren e saj, shkoi në qytet dhe u tha burrave:
29 Ejani, shikoni një njeri që më tha gjithçka që kam bërë: a nuk është ky Krishti?
30 Atëherë ata dolën nga qyteti dhe erdhën tek ai.
31 Ndërkaq dishepujt e tij i luteshin duke thënë: "Mësues, ha!".
32 Por ai u tha atyre: " Unë kam një ushqim për të ngrënë që ju nuk e dini.
33 Prandaj dishepujt i thanë njëri-tjetrit: "A i ka sjellë ndonjë për të ngrënë?".
34 Jezusi u tha atyre: " Ushqimi im është të bëj vullnetin e atij që më ka dërguar dhe të kryej veprën e tij".
35 A nuk thoni ju: Ka edhe katër muaj dhe vjen korrja? vini re, unë ju them: Ngrini sytë dhe shikoni fushat; sepse janë të bardha për t'u korrur.
36 Dhe ai që korr merr shpërblimin dhe mbledh frytin për jetën e përjetshme, që të gëzohen së bashku edhe ai që mbjell edhe ai që korr.
37 Dhe këtu është e vërtetë ajo thënie: "Një mbjell dhe tjetri korr".
38 Unë ju dërgova të korrni atë për të cilin ju nuk munduat; të tjerët u munduan dhe ju hyni në mundin e tyre.
39 Dhe shumë nga samaritanët e atij qyteti besuan në të për shkak të fjalës së gruas që dëshmoi: "Ai më tregoi gjithçka që bëra".
40 Kur samaritanët erdhën tek ai, iu lutën që të qëndronte me ta; dhe ai qëndroi atje dy ditë.
41 Dhe shumë të tjerë besuan për shkak të fjalës së tij;
42 Dhe i tha gruas: "Tani ne besojmë për shkak të fjalës sate, sepse ne vetë e dëgjuam dhe e dimë se ky është me të vërtetë Krishti, Shpëtimtari i botës".
43 Pas dy ditësh, ai u nis që andej dhe shkoi në Galile.
44 Sepse vetë Jezusi dëshmoi se një profet nuk ka asnjë nder në atdheun e tij.
45 Kur arriti në Galile, Galileasit e pritën, duke parë të gjitha ato që bëri në Jeruzalem gjatë festës, sepse edhe ata kishin shkuar në festë.
46 Atëherë Jezusi u kthye përsëri në Kanë të Galilesë, ku e bëri ujin verë. Dhe ishte një fisnik, djali i të cilit ishte i sëmurë në Kapernaum.
47 Kur dëgjoi se Jezusi kishte ardhur nga Judeja në Galile, shkoi tek ai dhe iu lut që të zbriste e ta shëronte të birin, sepse ishte në prag të vdekjes.
48 Atëherë Jezusi i tha: " Po të mos shihni shenja dhe mrekulli, nuk do të besoni".
49 Fisniku i tha: Zotëri, zbrit para se të vdes fëmija im.
50 Jezusi i tha: ' 'Shko; djali yt jeton. Dhe ai njeri i besoi fjalës që i kishte thënë Jezusi dhe ai shkoi.
51 Dhe ndërsa ai po zbriste, i dolën përpara shërbëtorët e tij dhe i thanë: "Djali yt jeton".
52 Atëherë ai i pyeti për orën kur filloi të përmirësohej. Dhe ata i thanë: "Dje në orën e shtatë e lanë ethet".
53 Kështu i ati e kuptoi se ishte në atë orë në të cilën Jezusi i tha: " Djali yt jeton"; dhe besoi ai dhe gjithë shtëpia e tij.
54 Kjo është përsëri mrekullia e dytë që bëri Jezusi, kur doli nga Judeja në Galile.

KAPITULLI 5

1 Pas kësaj ishte një festë e Judenjve; dhe Jezusi u ngjit në Jeruzalem.
2 Tani në Jeruzalem, pranë tregut të deleve, është një pellg, që në hebraisht quhet Bethesda, dhe ka pesë hajate.
3 Në to qëndronte një turmë e madhe njerëzish të pafuqishëm, të verbër, të ndalur, të tharë, që prisnin lëvizjen e ujit.
4 Sepse një engjëll zbriste në një stinë në pellg dhe e trazonte ujin; kushdo që hynte i pari, pas rrëmujës së ujit, shërohej nga çdo sëmundje që kishte.
5 Aty ishte një njeri i sëmurë tridhjetë e tetë vjet.
6 Jezusi, kur e pa atë të shtrirë dhe e kuptoi se kishte një kohë të gjatë në atë rast, i tha: " A do të shërohesh?".
7 Njeriu i pafuqishëm iu përgjigj: "Zot, nuk kam njeri që të më fusë në pellg kur uji është i trazuar; por ndërsa unë po vij, një tjetër zbret para meje".
8 Jezusi i tha: " Çohu, merr shtratin tënd dhe ec".
9 Dhe njeriu u shërua menjëherë, mori shtratin e tij dhe eci; dhe po atë ditë ishte e shtuna.
10 Judenjtë, pra, i thanë të shëruarit: "Është e shtunë; nuk lejohet të mbash shtratin tënd".
11 Ai u përgjigj atyre: "Ai që më shëroi, më tha: Merre shtratin tënd dhe ec.
12 Atëherë ata e pyetën: "Cili është ai që të tha: Merre shtratin tënd dhe ec?".
13 Dhe ai që u shërua nuk e dinte se kush ishte, sepse Jezusi ishte dërguar larg, me një turmë të madhe në atë vend.
14 Më pas Jezusi e gjeti në tempull dhe i tha: " Ja, ti u shërove; mos mëkato më, që të mos të ndodhë një gjë më e keqe".
15 Ai njeri u largua dhe u tha Judenjve se ishte Jezusi që e shëroi.
16 Prandaj Judenjtë e përndoqën Jezusin dhe kërkonin ta vrisnin, sepse ai i kishte bërë këto gjëra ditën e shtunë.
17 Por Jezusi u përgjigj atyre: ' 'Ati im vepron deri tani dhe unë punoj".
18 Prandaj Judenjtë kërkonin edhe më shumë ta vrisnin, sepse ai jo vetëm e shkelte të shtunën, por thoshte edhe se Perëndia ishte Ati i tij, duke e barazuar veten me Perëndinë.
19 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se Biri s'mund të bëjë asgjë nga vetja, veçse atë që sheh se bën Ati; sepse atë që bën ai, ashtu i bën edhe Biri.
20 Sepse Ati e do Birin dhe i tregon të gjitha gjërat që bën vetë; dhe do t'i tregojë vepra më të mëdha se këto, që ju të mrekulloheni.
21 Sepse ashtu si Ati i ringjall të vdekurit dhe i ngjall; po kështu Biri ngjall kë të dojë.
22 Sepse Ati nuk gjykon askënd, por gjithë gjykimin ia ka dhënë Birit.
23 që të gjithë ta nderojnë Birin, ashtu siç nderojnë Atin. Ai që nuk nderon Birin nuk nderon Atin që e ka dërguar.
24 Në të vërtetë, në të vërtetë unë ju them: Ai që e dëgjon fjalën time dhe beson në atë që më dërgoi, ka jetë të përjetshme dhe nuk do të vijë në gjyq; por kalohet nga vdekja në jetë.
25 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se po vjen ora dhe tani ka ardhur, kur të vdekurit do të dëgjojnë zërin e Birit të Perëndisë dhe ata që dëgjojnë do të jetojnë.
26 Sepse ashtu si Ati ka jetë në vetvete; kështu i ka dhënë Birit që të ketë jetë në vetvete;
27 Dhe i ka dhënë autoritet edhe për të gjykuar, sepse është Biri i njeriut.
28 Mos u mrekulloni për këtë, sepse po vjen ora në të cilën të gjithë ata që janë në varre do ta dëgjojnë zërin e tij,
29 Dhe do të dalë; ata që kanë bërë të mira, për ringjalljen e jetës; dhe ata që kanë bërë të liga, deri në ringjalljen e dënimit.
30 Unë nuk mund të bëj asgjë nga vetja ime; gjykoj siç dëgjoj; dhe gjykimi im është i drejtë; sepse nuk kërkoj vullnetin tim, por vullnetin e Atit që më ka dërguar.
31 Nëse unë dëshmoj për veten time, dëshmia ime nuk është e vërtetë.
32 Ka një tjetër që dëshmon për mua; dhe unë e di se dëshmia që ai dëshmon për mua është e vërtetë.
33 Ju dërguat te Gjoni dhe ai dëshmoi për të vërtetën.
34 Por unë nuk marr dëshmi nga njeriu, por i them këto që ju të shpëtoheni.
35 Ai ishte një dritë djegëse dhe ndriçuese; dhe ju deshët të gëzoheni për një kohë në dritën e tij.
36 Por unë kam dëshmi më të madhe se ajo e Gjonit, sepse veprat që Ati më ka dhënë të kryej, po ato vepra që bëj unë, dëshmojnë për mua se Ati më ka dërguar.
37 Dhe vetë Ati, që më ka dërguar, ka dëshmuar për mua. Ju as nuk e keni dëgjuar zërin e tij në asnjë moment, as nuk e keni parë formën e tij.
38 Dhe fjala e tij nuk qëndron në ju; sepse atë që ai ka dërguar, ju nuk i besoni atij.
39 Kërkoni shkrimet e shenjta; sepse në to ju mendoni se keni jetë të përjetshme; dhe ata janë ata që dëshmojnë për mua.
40 Dhe ju nuk do të vini tek unë që të keni jetë.
41 Unë nuk marr nder nga njerëzit.
42 Por unë ju njoh, se nuk keni dashurinë e Perëndisë në ju.
43 Unë kam ardhur në emër të Atit tim dhe ju nuk më pranoni; nëse një tjetër vjen në emrin e tij, ju do ta pranoni.
44 Si mund të besoni ju që nderoni njëri-tjetrin dhe nuk kërkoni nderin që vjen vetëm nga Perëndia?
45 Mos mendoni se unë do t'ju padis tek Ati; ka një që ju padit, Moisiu, tek i cili keni besim.
46 Sepse po t'i kishit besuar Moisiut, do të më kishit besuar mua, sepse ai shkroi për mua.
47 Por nëse nuk u besoni shkrimeve të tij, si do t'u besoni fjalëve të mia?

KAPITULLI 6

1 Pas këtyre gjërave, Jezusi kaloi përtej detit të Galilesë, që është deti i Tiberiadës.
2 Dhe një turmë e madhe e ndoqi, sepse pa mrekullitë që ai bënte mbi të sëmurët.
3 Dhe Jezusi u ngjit në një mal dhe atje u ul me dishepujt e vet.
4 Dhe Pashka, festa e Judenjve, ishte afër.
5 Atëherë Jezusi i ngriti sytë dhe pa një turmë të madhe që po vinte drejt tij, i tha Filipit: " Ku do të blejmë bukë që të hanë këta?".
6 Dhe këtë ai e tha për ta vënë në provë, sepse ai e dinte se çfarë do të bënte.
7 Filipi iu përgjigj: "Dyqind denar bukë nuk u mjaftojnë, që secili prej tyre të marrë pak.

8 Një nga dishepujt e tij, Andrea, vëllai i Simon Pjetrit, i tha:
9 Këtu është një djalosh që ka pesë bukë elbi dhe dy peshq të vegjël; por çfarë janë ata midis kaq shumë?
10 Dhe Jezusi tha: ' 'Lërini njerëzit të ulen". Tani kishte shumë bar në vend. Kështu njerëzit u ulën, në numër rreth pesë mijë.
11 Dhe Jezusi i mori bukët; Dhe, mbasi falënderoi, ua shpërndau dishepujve dhe dishepujt të ulur; dhe po ashtu nga peshqit aq sa do të bënin.
12 Kur ata u ngopën, ai u tha dishepujve të vet: " Mblidhni copat që kanë mbetur, që të mos humbasë asgjë.
13 Prandaj i mblodhën dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me copat e pesë bukëve prej elbi, që u mbetën atyre që kishin ngrënë.
14 Atëherë ata njerëz, kur panë mrekullinë që bëri Jezusi, thanë: "Ky është me të vërtetë profeti që duhet të vijë në botë".
15 Jezusi, pra, e kuptoi se do të vinin dhe do ta merrnin me dhunë për ta bërë mbret, u nis përsëri në mal i vetëm.
16 Dhe kur u ngrys, dishepujt e tij zbritën në det,
17 Pastaj hipën në një anije dhe kaluan përtej detit në drejtim të Kapernaumit. Dhe tani ishte errësirë dhe Jezusi nuk kishte ardhur tek ata.
18 Dhe deti u ngrit nga një erë e fortë që frynte.
19 Mbasi kishin vozitur rreth njëzet e pesë ose tridhjetë stade, panë Jezusin që po ecte mbi det dhe po i afrohej anijes; dhe patën frikë.
20 Por ai u tha atyre: " Jam unë; mos kini frikë.
21 Atëherë e morën me dëshirë në barkë;
22 Të nesërmen, kur populli që qëndronte në anën tjetër të detit pa se atje nuk kishte asnjë barkë tjetër, përveç asaj në të cilën kishin hyrë dishepujt e tij dhe se Jezusi nuk hyri me dishepujt e tij në barkë, por dishepujt u larguan vetëm;
23 (Megjithatë, mbasi Zoti e falënderoi, erdhën barka të tjera nga Tiberiada, afër vendit ku hanin bukë).
24 Atëherë turmat, kur panë që Jezusi nuk ishte atje, as dishepujt e tij, morën edhe anijet dhe erdhën në Kapernaum për të kërkuar Jezusin.
25 Dhe kur e gjetën në bregun tjetër të detit, i thanë: "Mësues, kur erdhe këtu?".
26 Jezusi u përgjigj atyre dhe tha: " Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se ju më kërkoni jo sepse patë mrekulli, por sepse hëngët nga bukët dhe u ngopët.
27 Mos punoni për ushqimin që humbet, por për atë ushqim që zgjat në jetën e përjetshme, që do t'ju japë Biri i njeriut, sepse atë e ka vulosur Perëndia, Ati.
28 Atëherë ata i thanë: "Çfarë duhet të bëjmë që të bëjmë veprat e Perëndisë?".
29 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Kjo është vepra e Perëndisë, që të besoni në atë që ai ka dërguar.
30 Ata, pra, i thanë: "Çfarë shenje tregon, pra, që ne të shohim dhe të besojmë?". cfare punoni
31 Etërit tanë hëngrën manën në shkretëtirë; siç është shkruar: Ai u dha bukë nga qielli për të ngrënë.
32 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se Moisiu nuk jua dha atë bukë nga qielli; por Ati im ju jep bukën e vërtetë nga qielli.
33 Sepse buka e Perëndisë është ai që zbret nga qielli dhe i jep jetë botës.
34 Atëherë ata i thanë: "Zot, na jep gjithmonë këtë bukë".
35 Dhe Jezusi u tha atyre: " Unë jam buka e jetës; ai që vjen tek unë nuk do të ketë më kurrë uri; dhe ai që beson në mua nuk do të ketë më kurrë etje.
36 Por unë ju thashë se edhe ju më keni parë dhe nuk besoni.
37 Gjithçka që më jep Ati do të vijë tek unë; dhe atë që vjen tek unë nuk do ta dëboj fare.
38 Sepse unë kam zbritur nga qielli jo për të bërë vullnetin tim, por vullnetin e atij që më ka dërguar.
39 Dhe ky është vullneti i Atit që më ka dërguar: që unë të mos humbas asgjë nga të gjitha ato që ai më ka dhënë, por ta ringjall në ditën e fundit.
40 Dhe ky është vullneti i atij që më dërgoi, që kushdo që sheh Birin dhe beson në të, të ketë jetë të përjetshme; dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit.
41 Atëherë Judenjtë murmuritën kundër tij, sepse ai tha: "Unë jam buka që zbriti nga qielli".
42 Dhe ata thanë: "A nuk është ky Jezusi, i biri i Jozefit, të cilit ne i njohim babanë dhe nënën? si vallë ai thotë: "Unë zbrita nga qielli?".
43 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Mos murmurisni ndërmjet jush.
44 Askush nuk mund të vijë tek unë, përveçse Ati që më ka dërguar ta tërheqë dhe unë do ta ringjall në ditën e fundit.
45 Në profetët është shkruar: "Dhe të gjithë do të jenë të mësuar nga Perëndia". Çdo njeri, pra, që ka dëgjuar dhe mësuar nga Ati, vjen tek unë.
46 Jo se dikush e ka parë Atin, përveç atij që është nga Perëndia, ai e ka parë Atin.
47 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se ai që beson në mua ka jetë të përjetshme.
48 Unë jam ajo bukë e jetës.
49 Etërit tuaj hëngrën manën në shkretëtirë dhe vdiqën.
50 Kjo është buka që zbret nga qielli, që njeriu të mund të hajë prej saj dhe të mos vdesë.
51 Unë jam buka e gjallë që zbriti nga qielli; nëse dikush ha nga kjo bukë, do të jetojë përjetë; dhe buka që do të jap është mishi im, që unë do ta jap për jetën e botës.
52 Judenjtë, pra, grindeshin midis tyre duke thënë: "Si mund të na japë ky për të ngrënë mishin e tij?".
53 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se po të mos hani mishin e Birit të njeriut dhe të mos pini gjakun e tij, nuk keni jetë në ju.
54 Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, ka jetë të përjetshme; dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit.
55 Sepse mishi im është me të vërtetë ushqim dhe gjaku im është me të vërtetë pije.
56 Ai që ha mishin tim dhe pi gjakun tim, banon në mua dhe unë në të.
57 Ashtu si Ati i gjallë më ka dërguar dhe unë jetoj me anë të Atit, ashtu edhe ai që më ha mua, do të jetojë nëpërmjet meje.
58 Kjo është buka që zbriti nga qielli; jo siç hëngrën etërit tuaj dhe vdiqën; ai që ha nga kjo bukë do të jetojë përjetë.
59 Këto gjëra ai i tha në sinagogë, ndërsa mësonte në Kapernaum.
60 Shumë nga dishepujt e tij, kur i dëgjuan, thanë: "Kjo është një fjalë e vështirë; kush mund ta dëgjojë?
61 Kur Jezusi e kuptoi në vetvete se dishepujt e tij murmurisnin për këtë, u tha atyre: " A ju fyen kjo?
62 Çfarë dhe nëse do ta shihni Birin e njeriut duke u ngjitur atje ku ishte më parë?

63 Është fryma që ngjall; mishi nuk ka asnjë dobi; fjalët që po ju them janë frymë dhe jetë.
64 Por ka disa nga ju që nuk besojnë. Sepse Jezusi e dinte që në fillim kush ishin ata që nuk besuan dhe kush do ta tradhtonte.
65 Dhe ai tha: " Prandaj ju thashë se askush nuk mund të vijë tek unë, nëse nuk i është dhënë nga Ati im".
66 Që nga ai moment shumë nga dishepujt e tij u kthyen dhe nuk ecën më me të.
67 Atëherë Jezusi u tha të dymbëdhjetëve: " A doni të largoheni edhe ju?".
68 Atëherë Simon Pjetri iu përgjigj: "Zot, te kush të shkojmë?". ti ke fjalët e jetës së përjetshme.
69 Dhe ne besojmë dhe jemi të sigurt se ti je Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë.
70 Jezusi u përgjigj atyre: " A nuk ju zgjodha unë ju të dymbëdhjetët dhe njëri prej jush është djall?
71 Ai foli për Judë Iskariotin, birin e Simonit, sepse ishte ai që do ta tradhtonte, duke qenë një nga të dymbëdhjetët.

KAPITULLI 7

1 Pas këtyre gjërave, Jezusi eci në Galile, sepse nuk donte të ecte në Jude, sepse Judenjtë kërkonin ta vrisnin.
2 Dhe festa e Judenjve të Kasolleve ishte afër.
3 Vëllezërit e tij, pra, i thanë: "Largohu që këtej dhe shko në Jude, që edhe dishepujt e tu të shohin veprat që bën".
4 Sepse nuk ka njeri që bën diçka në fshehtësi dhe ai vetë kërkon të njihet haptas. Nëse i bën këto gjëra, tregoju veten tënde botës.
5 Sepse as vëllezërit e tij nuk besuan në të.
6 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Koha ime nuk ka ardhur ende, por koha juaj është gjithmonë gati.
7 Bota nuk mund të të urrejë; por mua më urren, sepse dëshmoj për të se veprat e tij janë të liga.
8 Ngjituni në këtë festë; unë nuk jam ngjitur ende në këtë festë; sepse koha ime nuk ka mbushur ende.
9 Mbasi u tha këto fjalë, qëndroi ende në Galile.
10 Por, kur vëllezërit e tij u ngjitën, atëherë u ngjit edhe ai në festë, jo haptas, por në fshehtësi.
11 Atëherë Judenjtë e kërkuan gjatë festës dhe thanë: "Ku është?".
12 Dhe midis turmave u bë shumë murmuritje për të, sepse disa thoshin: "Ai është njeri i mirë", të tjerë: "Jo; por ai e mashtron popullin.
13 Por askush nuk foli hapur për të nga frika e Judenjve.
14 Tani në mes të festës Jezusi u ngjit në tempull dhe mësonte.
15 Dhe Judenjtë u mrekulluan dhe thoshnin: "Si i di ky shkronjat, pa i mësuar kurrë?".
16 Jezusi u përgjigj atyre dhe tha: " Doktrina ime nuk është imja, por e atij që më ka dërguar".
17 Në qoftë se dikush do të bëjë vullnetin e tij, ai do të dijë për doktrinën, nëse është nga Perëndia ose nëse unë flas nga vetja ime.
18 Kush flet nga vetja, kërkon lavdinë e vet, por ai që kërkon lavdinë e tij që e ka dërguar, është i vërtetë dhe nuk ka asnjë padrejtësi në të.
19 A nuk ju ka dhënë Moisiu ligjin dhe asnjë nga ju nuk e zbaton ligjin? Pse do të më vrasësh?
20 Populli u përgjigj dhe tha: "Ti ke një djall; kush do të të vrasë?".
21 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Unë bëra një vepër dhe ju të gjithë mrekulloheni.
22 Prandaj Moisiu ju dha rrethprerjen; (jo sepse është e Moisiut, por e etërve;) dhe ju rrethpreni një burrë ditën e shtunë.
23 Në qoftë se një njeri rrethprehet ditën e shtunë, që ligji i Moisiut të mos shkelet; a jeni zemëruar me mua, sepse shërova një burrë çdo të vogël ditën e shtunë?
24 Mos gjykoni sipas pamjes së jashtme, por gjykoni me drejtësi.
25 Atëherë disa nga Jeruzalemi thanë: "A nuk është ky ai që kërkojnë të vrasin?".
26 Por ja, ai flet me guxim dhe ata nuk i thonë asgjë. A e dinë vërtet sundimtarët se ky është vetë Krishti?
27 Por ne e dimë se nga është ky; por kur të vijë Krishti, askush nuk e di nga është.
28 Atëherë Jezusi bërtiti në tempull, ndërsa mësonte, duke thënë:" Ju të dy më njihni dhe e dini nga jam; dhe unë nuk kam ardhur nga vetja, por ai që më ka dërguar është i vërtetë dhe ju nuk e njihni.
29 Por unë e njoh, sepse jam prej tij dhe ai më ka dërguar.
30 Atëherë ata kërkuan ta kapnin, por askush nuk vuri dorë mbi të, sepse ora e tij nuk kishte ardhur ende.
31 Dhe shumë nga turma besuan në të dhe thoshin:"Kur të vijë Krishti, a do të bëjë më shumë mrekulli se këto që ka bërë ky?".
32 Farisenjtë dëgjuan që populli murmuriste për të; dhe farisenjtë dhe krerët e priftërinjve dërguan roje për ta kapur.
33 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Unë jam edhe për pak kohë me ju dhe pastaj do të shkoj te ai që më dërgoi".
34 Do të më kërkoni dhe nuk do të më gjeni; dhe atje ku jam unë, nuk mund të vini.
35 Atëherë Judenjtë thanë midis tyre: "Ku do të shkojë që ne të mos e gjejmë?". a do të shkojë ai te ata që janë shpërndarë midis johebrenjve dhe t'u mësojë johebrenjtë?
36 Çfarë do të thotë kjo që tha: "Do të më kërkoni dhe nuk do të më gjeni; dhe atje ku jam unë, nuk mund të vini?".
37 Ditën e fundit, atë ditë të madhe të festës, Jezusi u çua në këmbë dhe thirri duke thënë: " Nëse dikush ka etje, le të vijë tek unë e të pijë".
38 Ai që beson në mua, siç ka thënë Shkrimi, nga barku i tij do të rrjedhin lumenj uji të gjallë.
39 (Por këtë ai e tha për Frymën, që duhet ta marrin ata që do të besojnë në të, sepse Fryma e Shenjtë nuk ishte dhënë ende, sepse Jezusi nuk ishte akoma përlëvduar.)
40 Shumë nga turma, pra, kur i dëgjuan këto fjalë, thoshin: "Me të vërtetë ky është profeti".
41 Të tjerë thoshnin: "Ky është Krishti". Por disa thoshin: A do të dalë Krishti nga Galilea?
42 A nuk thotë Shkrimi se Krishti vjen nga pasardhja e Davidit dhe nga qyteti i Betlehemit, ku ishte Davidi?
43 Kështu pati një përçarje midis popullit për shkak të tij.
44 Dhe disa prej tyre do ta kishin marrë; por askush nuk vuri dorë mbi të.
45 Atëherë rojet erdhën te krerët e priftërinjve dhe te farisenjtë; dhe ata u thanë atyre: "Pse nuk e sollët?".
46 Oficerët u përgjigjën: "Asnjeri nuk ka folur kurrë si ky".
47 Atëherë farisenjtë iu përgjigjën atyre: "A jeni mashtruar edhe ju?".
48 A ka besuar në të ndonjë nga krerët ose nga farisenjtë?
49 Por ky popull që nuk e njeh ligjin është i mallkuar.

50 Nikodemi u tha atyre: (ai që erdhi te Jezusi natën, ishte një prej tyre)
51 A e gjykon ligji ynë dikë, para se ta dëgjojë dhe të dijë se çfarë bën?
52 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "A je edhe ti nga Galilea?". Kërkoni dhe shikoni, sepse nga Galilea nuk del asnjë profet.
53 Dhe secili shkoi në shtëpinë e vet.

KAPITULLI 8

1 Jezusi shkoi në malin e Ullinjve.
2 Dhe herët në mëngjes ai hyri përsëri në tempull dhe gjithë populli shkoi tek ai; dhe ai u ul dhe i mësoi.
3 Dhe skribët dhe farisenjtë i prunë një grua të kapur për kurorëshkelje; dhe kur e vendosën në mes,
4 Ata i thanë: "Mësues, kjo grua u kap duke shkelur kurorën, pikërisht në këtë veprim".
5 Tani Moisiu në ligj na ka urdhëruar që të tillët të vriten me gurë; po ti çfarë thua?
6 Ata thanë këtë për ta tunduar, që të duhej ta paditnin. Por Jezusi u përkul dhe shkroi me gisht në tokë, sikur të mos i dëgjonte.
7 Kur ata vazhduan ta pyesnin, ai u ngrit dhe u tha atyre: ' 'Kush nga ju është pa mëkat, le të hedhë më parë gurin kundër saj".
8 Dhe përsëri u përkul dhe shkroi në tokë.
9 Dhe ata që e dëgjuan, të bindur nga ndërgjegjja e tyre, dolën një nga një, duke filluar nga më i madhi deri te të fundit; dhe Jezusi mbeti vetëm dhe gruaja qëndronte në mes.
10 Jezusi u ngrit dhe nuk pa tjetër veç gruas, i tha: " O grua, ku janë ata që të paditin?". nuk të ka dënuar njeri?
11 Ajo tha: "Askush, Zot". Dhe Jezusi i tha: " As unë nuk të dënoj; shko dhe mos mëkato më".
12 Atëherë Jezusi u foli atyre përsëri duke thënë: " Unë jam drita e botës; kush më ndjek nuk do të ecë në errësirë, por do të ketë dritën e jetës".
13 Atëherë farisenjtë i thanë: "Ti dëshmon për veten tënde; dëshmia juaj nuk është e vërtetë.
14 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Edhe pse dëshmoj për veten time, dëshmia ime është e vërtetë, sepse e di nga kam ardhur dhe ku po shkoj; por ju nuk mund të dini se nga vij dhe ku po shkoj.
15 Ju gjykoni sipas mishit; Unë nuk gjykoj asnjë njeri.
16 E megjithatë, nëse gjykoj, gjykimi im është i vërtetë, sepse nuk jam vetëm, por unë dhe Ati që më dërgoi.
17 Është shkruar gjithashtu në ligjin tuaj se dëshmia e dy njerëzve është e vërtetë.
18 Unë jam ai që dëshmoj për veten time dhe Ati që më dërgoi dëshmon për mua.
19 Atëherë ata i thanë: "Ku është Ati yt?". Jezusi u përgjigj:" Ju nuk më njihni as mua, as Atin tim; po të më kishit njohur mua, do të kishit njohur edhe Atin tim.
20 Këto fjalë i tha Jezusi në thesar, ndërsa mësonte në tempull; dhe askush nuk vuri dorë mbi të; sepse ora e tij nuk kishte ardhur ende.
21 Atëherë Jezusi u tha atyre përsëri: " Unë po shkoj, ju do të më kërkoni dhe do të vdisni në mëkatet tuaja; ku të shkoj unë, ju nuk mund të vini".
22 Atëherë Judenjtë thanë: "A do të vrasë veten?". sepse ai thotë: "Atje ku shkoj unë, ju nuk mund të vini".
23 Dhe ai u tha atyre: Ju jeni nga poshtë; Unë jam nga lart; ju jeni nga kjo botë; Unë nuk jam i kësaj bote.
24 Prandaj ju thashë se do të vdisni në mëkatet tuaja, sepse nëse nuk besoni se unë jam ai, do të vdisni në mëkatet tuaja.
25 Atëherë ata i thanë: "Kush je ti?". Dhe Jezusi u tha atyre: " Po ashtu që ju thashë që në fillim.
26 Kam shumë gjëra për të thënë dhe për të gjykuar për ju, por ai që më ka dërguar është i vërtetë; dhe unë i them botës ato që kam dëgjuar prej tij.
27 Ata nuk e kuptuan se ai u fliste atyre për Atin.
28 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Kur ta keni ngritur lart Birin e njeriut, atëherë do të pranoni se unë jam ai dhe se nuk bëj asgjë nga vetja; por siç më ka mësuar Ati im, unë i them këto gjëra.
29 Dhe ai që më dërgoi është me mua; Ati nuk më ka lënë vetëm; sepse unë bëj gjithmonë ato gjëra që i pëlqejnë atij.
30 Ndërsa ai thoshte këto fjalë, shumë veta besuan në të.
31 Atëherë Jezusi u tha Judenjve që besuan në të: " Nëse qëndroni në fjalën time, jeni me të vërtetë dishepujt e mi;
32 Dhe ju do të njihni të vërtetën dhe e vërteta do t'ju bëjë të lirë.
33 Ata iu përgjigjën: "Ne jemi pasardhës të Abrahamit dhe nuk kemi qenë kurrë skllevër të askujt; si thua ti: "Do të lirohesh?".
34 Jezusi u përgjigj atyre: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se kushdo që bën mëkat është skllav i mëkatit.
35 Dhe shërbëtori nuk qëndron përgjithmonë në shtëpi, por Biri qëndron përgjithmonë.
36 Prandaj, nëse Biri do t'ju bëjë të lirë, do të jeni me të vërtetë të lirë.
37 Unë e di se ju jeni pasardhësit e Abrahamit; por ju kërkoni të më vrisni, sepse fjala ime nuk ka vend në ju.
38 Unë them atë që kam parë tek Ati im, dhe ju bëni atë që keni parë tek Ati juaj.
39 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Abrahami është ati ynë". Jezusi u tha atyre: Po të ishit bij të Abrahamit, do të bënit veprat e Abrahamit.
40 Por tani ju kërkoni të më vrisni mua, njeri që ju thashë të vërtetën që kam dëgjuar nga Perëndia; Abrahami nuk e bëri këtë.
41 Ju bëni veprat e atit tuaj. Atëherë ata i thanë: "Ne nuk kemi lindur nga kurvëria; ne kemi një Atë, madje Perëndinë.
42 Jezusi u tha atyre: " Po të ishte Perëndia Ati juaj, ju do të më donit, sepse unë dola dhe erdha nga Perëndia; as unë nuk erdha nga vetja, por ai më dërgoi.
43 Pse nuk e kuptoni fjalën time? edhe sepse nuk mund ta dëgjoni fjalën time.
44 Ju jeni nga djalli, ati juaj, dhe do të bëni dëshirat e atit tuaj. Ai ishte një vrasës që në fillim dhe nuk qëndroi në të vërtetën, sepse nuk ka të vërtetë në të. Kur thotë një gënjeshtër, flet nga vetja e tij, sepse është gënjeshtar dhe babai i saj.
45 Dhe, duke qenë se ju them të vërtetën, ju nuk më besoni.
46 Cili nga ju më bind për mëkatin? Dhe nëse them të vërtetën, pse nuk më besoni?
47 Kush është nga Perëndia, i dëgjon fjalët e Perëndisë; prandaj ju nuk i dëgjoni, sepse nuk jeni prej Perëndisë.
48 Atëherë Judenjtë u përgjigjën dhe i thanë: "A nuk themi mirë se ti je samaritan dhe ke një djall?".
49 Jezusi u përgjigj: " Unë nuk kam djall; por unë nderoj Atin tim dhe ju më çnderoni mua.

50 Dhe unë nuk kërkoj lavdinë time; ka një që kërkon dhe gjykon.
51 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se nëse dikush e zbaton fjalën time, nuk do të shohë kurrë vdekje.
52 Atëherë Judenjtë i thanë: "Tani e dimë se ti ke një djall". Abrahami ka vdekur dhe profetët; dhe ti thua: "Nëse dikush e zbaton fjalën time, nuk do ta shijojë kurrë vdekjen".
53 A je më i madh se ati ynë Abrahami, i cili ka vdekur? dhe profetët kanë vdekur; kush e bën veten ti?
54 Jezusi u përgjigj: " Nëse nderoj veten time, nderimi im nuk është asgjë; është Ati im ai që më nderon; për të cilin ju thoni se është Perëndia juaj:
55 Megjithatë ju nuk e keni njohur; por unë e njoh dhe po të them se nuk e njoh, do të jem gënjeshtar si ju; por unë e njoh dhe e mbaj fjalën e tij.
56 Abrahami, ati juaj, u gëzua duke parë ditën time; e pa dhe u gëzua.
57 Atëherë Judenjtë i thanë: "Ti nuk je ende pesëdhjetë vjeç dhe e ke parë Abrahamin?".
58 Jezusi u tha atyre: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se para se të kishte lindur Abrahami, unë jam".
59 Atëherë ata morën gurë për ta hedhur kundër tij; por Jezusi u fsheh dhe doli nga tempulli, duke kaluar në mes të tyre dhe kështu kaloi.

KAPITULLI 9

1 Dhe ndërsa Jezusi po kalonte, pa një njeri që ishte i verbër që nga lindja.
2 Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Mësues, kush mëkatoi, ky apo prindërit e tij që lindi i verbër?".
3 Jezusi u përgjigj: " As ky, as prindërit e tij nuk kanë mëkatuar, por që veprat e Perëndisë të shfaqen në të.
4 Unë duhet të bëj veprat e atij që më dërgoi sa është ditë; vjen nata kur askush nuk mund të punojë.
5 Për sa kohë që jam në botë, unë jam drita e botës.
6 Mbasi tha këto fjalë, pështyu për tokë, bëri baltë nga pështymja dhe vajosi me baltë sytë e të verbërit,
7 Dhe i tha: " Shko, lahu në pellgun e Siloamit, që do të thotë: "Dërguar". Prandaj ai shkoi, u la dhe erdhi duke parë.
8 Fqinjët, pra, dhe ata që më parë e kishin parë se ishte i verbër, thanë: "A nuk është ky ai që rrinte ulur dhe lypte?".
9 Disa thoshin: "Ky është ai", të tjerë: "Ai është si ai", por ai thoshte: "Unë jam ai".
10 Prandaj i thanë: "Si u hapën sytë?".
11 Ai u përgjigj dhe tha: "Një njeri që quhet Jezus, bëri baltë, m'i vajosi sytë dhe më tha: Shko te pellgu i Siloamit dhe lahu;
12 Atëherë ata i thanë: "Ku është?". Ai tha, nuk e di.
13 Ata e sollën te farisenjtë atë që dikur ishte i verbër.
14 Dhe ishte ditë e shtunë kur Jezusi bëri baltën dhe hapi sytë.
15 Edhe farisenjtë e pyetën përsëri se si e kishte fituar shikimin. Ai u tha atyre: "Më vuri baltë mbi sytë e mi, u lava dhe shoh".
16 Prandaj disa farisenj thanë: "Ky nuk është nga Perëndia, sepse nuk e respekton ditën e shtunë". Të tjerë thoshnin: "Si mund të bëjë mrekulli të tilla një njeri mëkatar?". Dhe midis tyre pati një përçarje.
17 Ata i thanë përsëri të verbrit: "Çfarë thua për të që të ka hapur sytë?". Ai tha: Ai është një profet.
18 Por Judenjtë nuk i besuan se ai kishte qenë i verbër dhe se kishte marrë të parit, deri sa thirrën prindërit e atij që kishte marrë të parit.
19 Dhe ata i pyetën duke thënë: "A është ky djali juaj, për të cilin ju thoni se ka lindur i verbër?". atëherë si sheh ai tani?
20 Prindërit e tij u përgjigjën dhe thanë: “Ne e dimë se ky është djali ynë dhe se ka lindur i verbër.
21 Por ne nuk e dimë se si sheh ai tani; ose kush i ka hapur sytë, ne nuk e dimë; ai është në moshë; pyesni atë: ai do të flasë vetë.
22 Këto fjalë i thanë prindërit e tij, sepse kishin frikë nga Judenjtë, sepse Judenjtë kishin rënë dakord që, nëse dikush do të rrëfente se ai ishte Krishti, të përjashtohej nga sinagoga.
23 Prandaj prindërit e tij thanë: "Ai është në moshë; pyesni atë.
24 Pastaj thirrën përsëri njeriun që ishte i verbër dhe i thanë: "Lëvdo Perëndinë; ne e dimë se ky njeri është mëkatar".
25 Ai u përgjigj dhe tha: "Në është mëkatar apo jo, nuk e di; një gjë e di, se, ndërsa isha i verbër, tani shoh.
26 Atëherë ata i thanë përsëri: "Çfarë të bëri?". si i hapi sytë?
27 Ai u përgjigj atyre: "Unë jua kam thënë tashmë, por ju nuk dëgjuat; përse do ta dëgjoni përsëri?". a do të jeni edhe ju dishepuj të tij?
28 Atëherë ata e shanë dhe i thanë: "Ti je dishepull i tij; por ne jemi dishepujt e Moisiut.
29 Ne e dimë se Perëndia i foli Moisiut; sa për këtë, ne nuk e dimë se nga është.
30 Njeriu u përgjigj dhe u tha atyre: "Pse është kjo një gjë e mrekullueshme, që ju nuk e dini se nga është ai dhe megjithatë ai m'i hapi sytë".
31 Tani e dimë se Perëndia nuk i dëgjon mëkatarët; por nëse dikush është adhurues i Perëndisë dhe bën vullnetin e tij, ai e dëgjon.
32 Që nga fillimi i botës, nuk u dëgjua që dikush t'ia hapte sytë një të verbëri të lindur.
33 Po të mos ishte ky njeri nga Perëndia, nuk mund të bënte asgjë.
34 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Ti ke lindur i tëri në mëkate dhe na mëson? Dhe e nxorën jashtë.
35 Jezusi dëgjoi se e kishin dëbuar; dhe, kur e gjeti, i tha: " A beson ti në Birin e Perëndisë?".
36 Ai u përgjigj dhe tha: "Kush është ai, o Zot, që unë të besoj në të?".
37 Dhe Jezusi i tha: " Ti e ke parë dhe është ai që flet me ty".
38 Dhe ai tha: "Zot, unë besoj". Dhe ai e adhuroi atë.
39 Dhe Jezusi tha: " Unë kam ardhur në këtë botë për gjykim, që ata që nuk shohin të shohin; dhe që ata që shohin të verbërohen.
40 Dhe disa nga farisenjtë që ishin me të, i dëgjuan këto fjalë dhe i thanë: "A jemi edhe ne të verbër?".
41 Jezusi u tha atyre: " Po të ishit të verbër, nuk do të kishit asnjë mëkat; por tani thoni: Ne shohim; prandaj mëkati juaj mbetet.

KAPITULLI 10

1 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, ai që nuk hyn nga dera në vathën e deleve, por ngjitet nga një anë tjetër, ai është një hajdut dhe një grabitës.
2 Por ai që hyn nga dera është bariu i deleve.
3 Atij i hap portieri; dhe delet e dëgjojnë zërin e tij, dhe ai i thërret me emër delet e veta dhe i nxjerr jashtë.
4 Dhe kur i nxjerr delet e veta, shkon para tyre dhe delet e ndjekin, sepse e njohin zërin e tij.
5 Dhe një të huaj nuk do ta ndjekin, por do të ikin prej tij, sepse nuk e njohin zërin e të huajve.
6 Jezusi u tha atyre këtë shëmbëlltyrë, por ata nuk e kuptuan se çfarë ishin ato që ai u tha atyre.
7 Atëherë Jezusi u tha atyre përsëri: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se unë jam dera e deleve.
8 Të gjithë ata që erdhën përpara meje janë hajdutë dhe kusarësh, por delet nuk i dëgjuan.
9 Unë jam dera; nëpërmjet meje, nëse dikush hyn, do të shpëtohet, do të hyjë e do të dalë dhe do të gjejë kullotë.
10 Vjedhësi nuk vjen veçse për të vjedhur, për të vrarë dhe për të shkatërruar; unë kam ardhur që të kenë jetë dhe ta kenë më me bollëk.
11 Unë jam bariu i mirë; bariu i mirë jep jetën e tij për delet.
12 Por ai që është rrogëtar dhe jo bari, dhe delet nuk janë të vetat, sheh ujkun që po vjen, i lë delet dhe ikën; dhe ujku i zë dhe i shpërndan delet.
13 Rrogëtari ikën, sepse është rrogëtar dhe nuk kujdeset për delet.
14 Unë jam bariu i mirë dhe i njoh delet e mia dhe më njohin.
15 Sikurse Ati më njeh mua, ashtu edhe unë e njoh Atin dhe e jap jetën time për delet.
16 Kam edhe dele të tjera që nuk janë të kësaj vathe; duhet t'i sjell edhe ato dhe ato do ta dëgjojnë zërin tim; dhe do të jetë një vath dhe një bari.
17 Prandaj Ati im më do, sepse unë e lë jetën time që ta marr përsëri.
18 Askush nuk ma merr, por unë e lë nga vetja. Unë kam fuqi ta lë dhe kam fuqi ta marr përsëri. Këtë urdhërim e kam marrë nga Ati im.
19 Për këto fjalë pati përsëri një përçarje midis Judenjve.
20 Dhe shumë prej tyre thoshnin: "Ai ka një demon dhe është i marrë; pse e dëgjoni?
21 Të tjerë thoshnin: "Këto nuk janë fjalë të atij që ka një demon". A mund të hapë një djall sytë e të verbërve?
22 Në Jeruzalem ishte festa e kushtimit dhe ishte dimër.
23 Dhe Jezusi ecte në tempull në portikun e Salomonit.
24 Atëherë Judenjtë iu afruan dhe i thanë: "Deri kur do të na bësh të dyshojmë?". Nëse je Krishti, na trego qartë.
25 Jezusi u përgjigj atyre: " Unë ju thashë, por ju nuk besuat; veprat që bëj në emër të Atit tim, ato dëshmojnë për mua".
26 Por ju nuk besoni, sepse nuk jeni nga delet e mia, siç ju thashë.
27 Delet e mia e dëgjojnë zërin tim, dhe unë i njoh dhe ato më ndjekin.
28 Dhe unë u jap atyre jetën e përjetshme; dhe ata nuk do të humbasin kurrë dhe askush nuk do t'i rrëmbejë nga dora ime.
29 Ati im, që m'i dha, është më i madh se të gjithë; dhe askush nuk mund t'i rrëmbejë nga dora e Atit tim.
30 Unë dhe Ati im jemi një.
31 Atëherë Judenjtë morën përsëri gurë për ta vrarë me gurë.
32 Jezusi u përgjigj atyre: " Ju bëra shumë vepra të mira nga Ati im; për cilën nga ato vepra më vrisni me gurë?
33 Judenjtë iu përgjigjën duke thënë: "Nuk të vrasim me gurë për një vepër të mirë; por për blasfemi; dhe sepse ti, duke qenë njeri, e bën veten Perëndi.
34 Jezusi u përgjigj atyre: " A nuk është shkruar në ligjin tuaj: Unë thashë: Ju jeni perëndi?
35 Nëse ai i quajti ata perëndi, të cilëve iu drejtua fjala e Perëndisë, dhe shkrimi nuk mund të thyhet;
36 Për atë që Ati e ka shenjtëruar dhe e ka dërguar në botë, thoni: blasfemon; sepse thashë: Unë jam Biri i Perëndisë?
37 Nëse nuk i bëj veprat e Atit tim, mos më besoni.
38 Por nëse bëj, megjithëse nuk më besoni mua, u besoni veprave, që të dini dhe të besoni se Ati është në mua dhe unë në të.
39 Prandaj ata kërkuan përsëri ta kapnin, por ai shpëtoi nga duart e tyre,
40 Dhe shkoi përsëri përtej Jordanit, në vendin ku Gjoni pagëzonte në fillim; dhe aty qëndroi.
41 Dhe shumë veta iu afruan dhe thoshin: "Gjoni nuk bëri asnjë mrekulli, por të gjitha gjërat që Gjoni tha për këtë ishin të vërteta.
42 Dhe atje shumë besuan në të.

KAPITULLI 11

1 Tani ishte i sëmurë një njeri, me emër Llazar, nga Betania, nga qyteti i Marisë dhe i motrës së saj Martës.
2 (Ishte ajo Maria që e vajosi Zotin me vaj dhe ia fshiu këmbët me flokët e saj, vëllai i së cilës Llazari ishte i sëmurë).
3 Prandaj motrat e tij i dërguan t'i thonë: "Zot, ja, ai që ti do është i sëmurë".
4 Jezusi, kur i dëgjoi këto, tha: " Kjo sëmundje nuk është për vdekje, por për lavdi të Perëndisë, që me anë të saj të përlëvdohet Biri i Perëndisë.
5 Por Jezusi e donte Martën, motrën e saj dhe Llazarin.
6 Kur dëgjoi se ishte i sëmurë, qëndroi edhe dy ditë në të njëjtin vend ku ndodhej.
7 Pas kësaj, ai u tha dishepujve të vet: ' 'Le të shkojmë përsëri në Jude".
8 Dishepujt e tij i thanë: "Mësues, Judenjtë kohët e fundit kërkonin të të vrisnin me gurë; dhe do të shkosh përsëri atje?
9 Jezusi u përgjigj: " A nuk ka dymbëdhjetë orë në ditë? Nëse dikush ecën ditën, nuk pengohet, sepse sheh dritën e kësaj bote.
10 Por nëse dikush ecën natën, pengohet, sepse nuk ka dritë në të.
11 Ai tha këto gjëra dhe më pas u tha atyre: " Miku ynë Llazari po fle; por unë shkoj që ta zgjoj nga gjumi.
12 Atëherë dishepujt e tij thanë:"Zot, po të flejë, do të bëhet mirë".
13 Por Jezusi foli për vdekjen e tij, por ata menduan se ai kishte folur për pushim në gjumë.
14 Atëherë Jezusi u tha atyre haptas: Llazari ka vdekur.

15 Dhe unë gëzohem për ju që nuk isha atje, me qëllim që të besoni; megjithatë le të shkojmë tek ai.
16 Atëherë Thomai, i quajtur Didymus, u tha shokëve të tij: "Shkojmë edhe ne që të vdesim me të".
17 Pastaj Jezusi, kur erdhi, zbuloi se ai ishte shtrirë në varr tashmë katër ditë.
18 Tani Betania ishte afër Jeruzalemit, rreth pesëmbëdhjetë stade larg.
19 Dhe shumë nga Judenjtë erdhën te Marta dhe te Maria për t'i ngushëlluar për vëllanë e tyre.
20 Marta, sapo dëgjoi se Jezusi po vinte, shkoi dhe e takoi; por Maria rrinte në shtëpi.
21 Atëherë Marta i tha Jezusit: "Zot, po të kishe qenë këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur".
22 Por unë e di se edhe tani, çfarëdo që t'i kërkoni Perëndisë, Perëndia do t'jua japë.
23 Jezusi i tha: ' 'Yt vëlla do të ringjallet".
24 Marta i tha: "Unë e di se ai do të ringjallet në ringjalljen në ditën e fundit".
25 Jezusi i tha asaj: Unë jam ringjallja dhe jeta; ai që beson në mua, edhe sikur të kishte vdekur, do të jetojë.
26 Dhe kushdo që jeton dhe beson në mua, nuk do të vdesë kurrë. A e beson këtë?
27 Ajo i tha: "Po, Zot, unë besoj se ti je Krishti, Biri i Perëndisë, që duhet të vish në botë".
28 Mbasi tha kështu, shkoi dhe thirri fshehurazi Marinë, motrën e saj, duke thënë: "Mësuesi erdhi dhe të thërret".
29 Me të dëgjuar këtë, ajo u ngrit shpejt dhe erdhi tek ai.
30 Por Jezusi nuk kishte ardhur ende në qytet, por ishte në atë vend ku Marta e takoi.
31 Atëherë Judenjtë që ishin me të në shtëpi dhe e ngushëlluan, kur panë Marinë se ajo u ngrit me nxitim dhe doli, e ndoqën duke thënë: "Ajo shkon në varr për të qarë atje".
32 Kur Maria arriti atje ku ishte Jezusi dhe e pa, i ra ndër këmbë dhe i tha: "Zot, po të kishe qenë këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur".
33 Jezusi, pra, kur e pa atë duke qarë dhe Judenjtë që erdhën me të po qanin, rënkoi në frymë dhe u trondit,
34 dhe tha: " Ku e keni vënë?". Ata i thanë: "Zot, eja dhe shiko".
35 Jezusi qau.
36 Atëherë Judenjtë thanë: "Ja sa e donte!".
37 Dhe disa prej tyre thanë: "A nuk mund të kishte bërë që ky që ia hapi sytë të verbërve të mos vdiste?".
38 Jezusi, pra, duke rënkuar përsëri në vetvete, erdhi në varr. Ishte një shpellë dhe mbi të ishte një gur.
39 Jezusi tha: ' 'Hiqni gurin". Marta, motra e të vdekurit, i tha: "Zot, në këtë kohë ai ka erë të keqe, sepse ka vdekur prej katër ditësh".
40 Jezusi i tha: " A nuk të thashë se, po të besoje, do të shikoje lavdinë e Perëndisë?".
41 Pastaj e hoqën gurin nga vendi ku ishte vënë i vdekuri. Dhe Jezusi i ngriti sytë dhe tha: " O Atë, të falënderoj që më dëgjove".
42 Dhe unë e dija që ti më dëgjon gjithmonë, por për shkak të popullit që është pranë e thashë që të besojnë se ti më ke dërguar.
43 Dhe, si tha këto, bërtiti me zë të lartë: ' 'Llazar, dil jashtë!".
44 Dhe i vdekuri doli, i lidhur duar e këmbë me rrobe, dhe fytyrën e kishte të lidhur me një pecetë. Jezusi u tha atyre: ' 'Zgjidhni dhe lëreni të shkojë".
45 Atëherë shumë nga Judenjtë që kishin ardhur te Maria dhe kishin parë gjërat që bëri Jezusi, besuan në të.
46 Por disa nga ata shkuan te farisenjtë dhe u treguan atyre gjërat që kishte bërë Jezusi.
47 Atëherë krerët e priftërinjve dhe farisenjtë mblodhën sinedrin dhe thanë: "Çfarë të bëjmë?". sepse ky njeri bën shumë mrekulli.
48 Po ta lëmë të qetë, të gjithë do të besojnë në të; dhe Romakët do të vijnë dhe do të marrin vendin dhe kombin tonë.
49 Dhe një prej tyre, i quajtur Kajafa, që ishte kryeprifti po atë vit, u tha atyre: "Ju nuk dini asgjë,
50 Mos mendoni se është e dobishme për ne që të vdesë një njeri për popullin dhe të mos humbasë i gjithë kombi.
51 Dhe këtë nuk e tha nga vetja; por, duke qenë kryeprift i atij viti, profetizoi që Jezusi të vdiste për atë komb;
52 Dhe jo vetëm për atë komb, por që edhe ai të mblidhte në një bijtë e Perëndisë që ishin shpërndarë.
53 Që nga ajo ditë u këshilluan bashkë për ta vrarë.
54 Prandaj Jezusi nuk ecte më haptas midis Judenjve; por shkoi që andej në një vend afër shkretëtirës, në një qytet që quhej Efraim, dhe aty vazhdoi me dishepujt e tij.
55 Dhe Pashka e Judenjve ishte afër; dhe shumë veta u ngjitën nga krahina përpara Pashkës në Jeruzalem për t'u pastruar.
56 Atëherë ata e kërkuan Jezusin dhe, duke qëndruar në tempull, i thanë njëri-tjetrit:"Ç'mendoni ju që ai nuk do të vijë në festë?
57 Dhe krerët e priftërinjve dhe farisenjtë kishin dhënë një urdhër që, nëse dikush e dinte se ku ishte, ta tregonte që ta kapnin.

KAPITULLI 12

1 Atëherë Jezusi, gjashtë ditë përpara Pashkës, erdhi në Betani, ku ishte Llazari që kishte vdekur, të cilin ai e kishte ringjallur prej së vdekurish.
2 Aty i shtruan një darkë; dhe Marta shërbente, por Llazari ishte një nga ata që rrinin në tryezë me të.
3 Atëherë Maria mori një libër vaj erëkëndshëm nardo të madhe, shumë të kushtueshme, vajosi këmbët e Jezusit dhe ia fshiu këmbët me flokët e saj; dhe shtëpia u mbush me erën e vajit.
4 Atëherë një nga dishepujt e tij, Juda Iskarioti, i biri i Simonit, që do ta tradhtonte, tha,
5 Pse nuk u shit ky vaj për treqind denarë dhe nuk iu dha të varfërve?
6 Ai tha këtë, jo se kujdesej për të varfërit; por sepse ai ishte një hajdut dhe kishte çantën dhe mbante atë që ishte vënë në të.
7 Atëherë Jezusi tha: ' 'Lëreni të qetë; ajo e ka ruajtur këtë për ditën e varrimit tim".
8 Sepse të varfërit i keni gjithmonë me ju; por mua nuk më keni gjithmonë.
9 Shumë judenj, pra, e dinin se ai ishte atje; dhe nuk erdhën vetëm për hir të Jezusit, por që të shihnin edhe Llazarin, të cilin ai e kishte ringjallur prej së vdekurish.
10 Por krerët e priftërinjve u këshilluan që të vritnin edhe Llazarin;

11 Sepse për shkak të tij shumë nga Judenjtë u larguan dhe besuan në Jezusin.
12 Të nesërmen, shumë njerëz që kishin ardhur në festë, kur dëgjuan se Jezusi po vinte në Jeruzalem,
13 Mori degë palmash, doli për ta takuar dhe thirri: "Hosana! Bekuar është mbreti i Izraelit që vjen në emër të Zotit!".
14 Dhe Jezusi, mbasi gjeti një gomar, u ul mbi të; siç është shkruar,
15 Mos ki frikë, bijë e Sionit; ja, mbreti yt po vjen, i ulur mbi një kërriç gomari.
16 Dishepujt e tij në fillim nuk i kuptuan këto gjëra; por, kur Jezusi u lavdërua, atëherë u kujtuan se këto gjëra ishin shkruar për të dhe se i kishin bërë këto gjëra.
17 Populli, pra, që ishte me të kur ai e thirri Llazarin nga varri dhe e ringjalli prej së vdekuri, dëshmoi.
18 Për këtë edhe njerëzit i doli përpara, sepse kishin dëgjuar se ai kishte bërë këtë mrekulli.
19 Farisenjtë, pra, i thanë njëri-tjetrit: "A e kuptoni se nuk ia dilni asgjë? ja, bota po shkon pas tij.
20 Midis tyre kishte edhe disa grekë që ishin ngjitur për të adhuruar në festë:
21 Ai iu afrua, pra, Filipit, që ishte nga Betsaida e Galilesë, dhe iu lut duke thënë: "Zot, ne do të shohim Jezusin".
22 Filipi erdhi dhe ia tha Andreas; dhe Andrea dhe Filipi i thanë përsëri Jezusit.
23 Dhe Jezusi u përgjigj atyre duke thënë: Erdhi ora që Biri i njeriut të përlëvdohet.
24 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se, nëse një grurë nuk bie në tokë dhe nuk vdes, mbetet i vetëm; por nëse vdes, jep shumë fryt.
25 Kush e do jetën e tij do ta humbasë; dhe ai që urren jetën e tij në këtë botë, do ta ruajë atë për jetën e përjetshme.
26 Nëse dikush më shërben, le të më ndjekë; dhe ku jam unë, atje do të jetë edhe shërbëtori im; nëse dikush më shërben, Ati im do ta nderojë.
27 Tani shpirti im është i shqetësuar; dhe cfare te them? Atë, më shpëto nga kjo orë, por për këtë erdha në këtë orë.
28 O Atë, përlëvdo emrin tënd. Pastaj erdhi një zë nga qielli duke thënë: "E kam përlëvduar dhe do ta përlëvdoj përsëri".
29 Populli, pra, që rrinte aty dhe e dëgjoi, thoshte se gjëmonte; të tjerë thoshin: "Një engjëll i foli".
30 Jezusi u përgjigj dhe tha: " Ky zë nuk erdhi për shkakun tim, por për ju.
31 Tani është gjykimi i kësaj bote; tani do të dëbohet princi i kësaj bote.
32 Dhe unë, nëse ngrihem nga toka, do t'i tërheq të gjithë njerëzit tek unë.
33 Ai tha këtë, duke treguar se me çfarë vdekje duhet të vdiste.
34 Populli iu përgjigj: "Ne kemi dëgjuar nga ligji se Krishti qëndron përjetë; dhe si thua ti: Biri i njeriut duhet të ngrihet lart?". kush është ky Bir i njeriut?
35 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Drita është me ju edhe për pak kohë. Ecni sa të keni dritën, që të mos ju zërë errësira, sepse ai që ecën në errësirë nuk di se ku shkon.
36 Ndërsa keni dritë, besoni në dritë, që të jeni bijtë e dritës.
Këto gjëra tha Jezusi, u largua dhe u fsheh prej tyre.
37 Por, megjithëse ai kishte bërë kaq shumë mrekulli para tyre, ata nuk besuan në të.
38 Që të përmbushej fjala e profetit Isaia që kishte thënë: "Zot, kush i besoi predikimit tonë?". dhe kujt iu shfaq krahu i Zotit?
39 Prandaj ata nuk mund të besonin, sepse Isaia tha përsëri:
40 Ai ua ka verbuar sytë dhe ua ka ngurtësuar zemrën; që ata të mos shohin me sytë e tyre, të mos kuptojnë me zemër dhe të kthehen në besim dhe unë t'i shëroj.
41 Këto gjëra tha Isaia, kur pa lavdinë e tij dhe foli për të.
42 Megjithatë, edhe midis krerëve, shumë besuan në të; por për shkak të farisenjve nuk e rrëfenin, që të mos i nxirrnin nga sinagoga.
43 Sepse ata e donin lavdinë e njerëzve më shumë se lavdinë e Perëndisë.
44 Jezusi bërtiti dhe tha: ' 'Kush beson në mua, nuk beson në mua, por në atë që më ka dërguar".
45 Dhe ai që më sheh mua, sheh atë që më ka dërguar.
46 Unë kam ardhur si dritë në botë, që kushdo që beson në mua të mos qëndrojë në errësirë.
47 Dhe nëse dikush i dëgjon fjalët e mia dhe nuk beson, unë nuk e gjykoj, sepse nuk erdha për të gjykuar botën, por për ta shpëtuar botën.
48 Kush më hedh poshtë dhe nuk i pranon fjalët e mia, ka një që e gjykon; fjala që kam thënë, ai do ta gjykojë në ditën e fundit.
49 Sepse unë nuk kam folur nga vetja ime; por Ati që më ka dërguar më ka urdhëruar çfarë të them dhe çfarë të them.
50 Dhe unë e di se urdhërimi i tij është jetë e përjetshme; çfarëdo që të them, pra, ashtu siç më tha Ati, po them.

KAPITULLI 13

1 Tani përpara festës së Pashkës, kur Jezusi e kuptoi se kishte ardhur ora e tij që të ikte nga kjo botë tek Ati, duke i dashur të vetët që ishin në botë, i deshi deri në fund.
2 Mbasi mbaroi darka, djalli i kishte vënë në zemër Judë Iskariotit, birit të Simonit, për ta tradhtuar;
3 Jezusi, duke ditur se Ati i kishte dhënë të gjitha në duart e tij dhe se ai vinte nga Perëndia dhe shkoi te Perëndia;
4 Ai u ngrit nga darka dhe hodhi mënjanë rrobat e tij; mori një peshqir dhe u ngjesh.
5 Pastaj derdhi ujë në një legen, filloi t'u lajë këmbët dishepujve dhe t'ua fshijë me peshqirin me të cilin ishte ngjeshur.
6 Atëherë ai shkoi te Simon Pjetri dhe Pjetri i tha:"Zot, a m'i lan këmbët?".
7 Jezusi u përgjigj dhe i tha: " Atë që bëj unë, ti nuk e di tani; por ju do ta dini më pas.
8 Pjetri i tha: "Nuk do të më lash kurrë këmbët". Jezusi iu përgjigj: ' 'Nëse nuk të laj, ti nuk ke pjesë me mua".
9 Simon Pjetri i tha: "Zot, jo vetëm këmbët e mia, por edhe duart dhe kokën.
10 Jezusi i tha: ' 'I larë nuk ka nevojë veçse të lajë këmbët, por është i pastër çdo gjë; dhe ju jeni të pastër, por jo të gjithë.
11 Sepse ai e dinte se kush do ta tradhtonte; prandaj tha: "Nuk jeni të gjithë të pastër".
12 Dhe, mbasi ua lau këmbët, mori rrobat e tij dhe u ul përsëri, u tha atyre: " A e dini se çfarë ju kam bërë?".
13 Ju më quani Mësues dhe Zot dhe mirë thoni; sepse kështu jam.
14 Në qoftë se unë, Zoti dhe Mësuesi yt, të kam larë këmbët; edhe ju duhet t'i lani këmbët njëri-tjetrit.

15 Sepse unë ju kam dhënë një shembull që ju të bëni ashtu siç ju bëra unë.
16 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Shërbëtori nuk është më i madh se zotëria e tij; as ai që është dërguar më i madh se ai që e ka dërguar.
17 Nëse i dini këto gjëra, të lumtur jeni ju nëse i bëni.
18 Unë nuk flas për ju të gjithë; unë njoh kë kam zgjedhur, por që të përmbushet Shkrimi: "Ai që ha bukë me mua, ka ngritur thembrën kundër meje".
19 Tani po ju them para se të ndodhë, që, kur të ndodhë, të besoni se unë jam ai.
20 Në të vërtetë, në të vërtetë unë ju them: Ai që pranon këdo që unë dërgoj, më pranon mua; dhe ai që më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar.
21 Kur Jezusi tha kështu, u trondit në frymë dhe dëshmoi, duke thënë: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se një nga ju do të më tradhtojë".
22 Atëherë dishepujt u shikuan nga njëri-tjetri, duke dyshuar se për kë po fliste.
23 Dhe një nga dishepujt e tij, të cilin Jezusi e donte, ishte mbështetur në gjirin e Jezusit.
24 Simon Pjetri, pra, i bëri shenjë që të pyeste se kush do të ishte për të cilin foli.
25 Dhe ai, i shtrirë në gjoksin e Jezusit, i tha: "Zot, kush është?".
26 Jezusi u përgjigj: "Është ai të cilit do t'i jap një sopë, pasi ta kem zhytur". Mbasi e zhyti sopën, ia dha Judë Iskariotit, birit të Simonit.
27 Dhe pas sopës Satani hyri në të. Atëherë Jezusi i tha: ' 'Atë që bën, bëje shpejt".
28 Tani askush në tryezë nuk e dinte se për çfarë qëllimi ia tha këtë.
29 Sepse disa prej tyre menduan, duke qenë se Juda e kishte qesen, Jezusi i kishte thënë: "Bli gjërat që na duhen për festë; ose t'u japë diçka të varfërve.
30 Dhe ai, mbasi e mori sopën, doli menjëherë dhe ishte natë.
31 Prandaj, kur doli, Jezusi tha: " Tani Biri i njeriut është përlëvduar dhe Perëndia është përlëvduar në të.
32 Në qoftë se Perëndia përlëvdohet në të, edhe Perëndia do ta përlëvdojë në vetvete dhe do ta përlëvdojë menjëherë.
33 Djema, edhe për pak kohë jam me ju. Ju do të më kërkoni dhe, siç u thashë Judenjve: "Atje ku shkoj unë, ju nuk mund të vini; prandaj tani po ju them.
34 Po ju jap një urdhërim të ri: ta doni njëri-tjetrin; ashtu siç ju kam dashur unë, ashtu edhe ju ta doni njëri-tjetrin.
35 Nga kjo do të njohin të gjithë se jeni dishepujt e mi, nëse keni dashuri për njëri-tjetrin.
36 Simon Pjetri i tha: "Zot, ku po shkon?". Jezusi iu përgjigj: " Ku shkoj unë, ti nuk mund të më ndjekësh tani; por ti do të më ndjekësh më pas.
37 Pjetri i tha: "Zot, pse nuk mund të të ndjek tani?". Unë do të jap jetën time për hirin tënd.
38 Jezusi iu përgjigj: ' 'A do ta japësh jetën tënde për hirin tim? Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se gjeli nuk do të këndojë, derisa ti të më mohosh tri herë.

KAPITULLI 14

1 Zemra juaj mos u trondittë; besoni në Perëndinë, besoni edhe në mua.
2 Në shtëpinë e Atit tim ka shumë pallate; po të mos ishte kështu, do t'jua kisha thënë. Unë shkoj të përgatis një vend për ju.
3 Dhe nëse shkoj dhe përgatis një vend për ju, do të vij përsëri dhe do t'ju marr pranë vetes; që ku jam unë, atje të jeni edhe ju.
4 Dhe ku shkoj unë, ju e dini dhe e dini rrugën.
5 Thomai i tha: "Zot, ne nuk e dimë se ku po shkon; dhe si mund ta dimë rrugën?
6 Jezusi i tha: " Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet meje".
7 Po të më kishit njohur, do të kishit njohur edhe Atin tim; që tani e tutje e njihni dhe e keni parë.
8 Filipi i tha: "Zot, na trego Atin dhe na mjafton".
9 Jezusi i tha: " Ka kaq kohë që jam me ty dhe ti nuk më ke njohur akoma, Filip? ai që më ka parë mua, ka parë Atin; dhe si thua ti, pra: Na e trego Atin?
10 A nuk beson se unë jam në Atin dhe se Ati është në mua? fjalët që po ju them nuk i them nga vetja ime, por Ati që banon në mua, i bën veprat.
11 Më besoni se unë jam në Atin dhe se Ati është në mua; përndryshe më besoni për hir të veprave.
12 Në të vërtetë, në të vërtetë unë ju them: Ai që beson në mua, do t'i bëjë edhe ai veprat që bëj unë; dhe do të bëjë vepra më të mëdha se këto; sepse unë shkoj tek Ati im.
13 Dhe çfarëdo që të kërkoni në emrin tim, do ta bëj, që Ati të përlëvdohet në Birin.
14 Nëse kërkoni ndonjë gjë në emrin tim, unë do ta bëj.
15 Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e mia.
16 Dhe unë do t'i lutem Atit dhe ai do t'ju japë një Ngushëllues tjetër, që të qëndrojë me ju përgjithmonë;
17 Edhe Fryma e së vërtetës; të cilin bota nuk mund ta pranojë, sepse nuk e sheh dhe nuk e njeh; por ju e njihni; sepse ai banon me ju dhe do të jetë në ju.
18 Nuk do t'ju lë pa ngushëllim; do të vij tek ju.
19 Edhe pak kohë dhe bota nuk do të më shohë më; por ju më shihni; sepse unë rroj, do të jetoni edhe ju.
20 Atë ditë do të dini se unë jam në Atin tim, dhe ju në mua dhe unë në ju.
21 Ai që ka urdhërimet e mia dhe i zbaton, është ai që më do; dhe kush më do mua, Ati im do ta dojë, dhe unë do ta dua dhe do t'i shfaqem atij.
22 Juda, jo Iskarioti, i tha: Zot, si do të na shfaqesh neve dhe jo botës?
23 Jezusi u përgjigj dhe i tha: " Nëse dikush më do, do t'i zbatojë fjalët e mia; dhe Ati im do ta dojë dhe ne do të vijmë tek ai dhe do të bëjmë banesën tek ai".
24 Kush nuk më do mua, nuk i zbaton fjalët e mia; dhe fjala që dëgjoni nuk është imja, por e Atit që më ka dërguar.
25 Këto gjëra jua kam thënë, duke qenë ende i pranishëm me ju.
26 Por Ngushëlluesi, që është Fryma e Shenjtë, të cilin Ati do ta dërgojë në emrin tim, ai do t'ju mësojë të gjitha gjërat dhe do t'ju kujtojë të gjitha gjërat që unë ju kam thënë.
27 Unë po ju lë paqen, po ju jap paqen time; unë po jua jap jo siç e jep bota. Zemra jote të mos shqetësohet dhe të mos ketë frikë.
28 Ju keni dëgjuar se si ju thashë: Unë po largohem dhe do të kthehem te ju. Po të më donit, do të gëzoheshit, sepse thashë: Unë po shkoj tek Ati, sepse Ati im është më i madh se unë.

29 Dhe tani jua kam thënë para se të ndodhë, që, kur të ndodhë, të besoni.
30 Tani e tutje nuk do të flas shumë me ju, sepse princi i kësaj bote po vjen dhe nuk ka asgjë në mua.
31 Por që bota ta dijë se unë e dua Atin; dhe ashtu siç më ka urdhëruar Ati, edhe unë bëj. Çohu, le të shkojmë që këtej.

KAPITULLI 15

1 Unë jam hardhia e vërtetë dhe Ati im është vreshtari.
2 Çdo shermend që nuk jep fryt tek unë, ai e heq; dhe çdo shermend që jep fryt, ai e pastron që të japë më shumë fryt.
3 Tani ju jeni të pastër nëpërmjet fjalës që ju kam thënë.
4 Qëndroni në mua dhe unë në ju. Ashtu si dega nuk mund të japë fryt nga vetja, nëse nuk qëndron në hardhi; nuk mundeni më, nëse nuk qëndroni në mua.
5 Unë jam hardhia, ju jeni shermendet; ai që qëndron në mua dhe unë në të, jep shumë fryt, sepse pa mua nuk mund të bëni asgjë.
6 Nëse një njeri nuk qëndron në mua, ai hidhet jashtë si shermendi dhe thahet; dhe njerëzit i mbledhin, i hedhin në zjarr dhe digjen.
7 Nëse qëndroni në mua dhe fjalët e mia qëndrojnë në ju, do të kërkoni çfarë të doni dhe do t'ju bëhet.
8 Këtu është përlëvduar Ati im, që të jepni shumë fryt; kështu do të jeni dishepujt e mi.
9 Ashtu si Ati më ka dashur mua, ashtu edhe unë ju kam dashur juve; qëndroni në dashurinë time.
10 Nëse i zbatoni urdhërimet e mia, do të qëndroni në dashurinë time; sikurse i kam zbatuar urdhërimet e Atit tim dhe qëndroj në dashurinë e tij.
11 Këto gjëra jua kam thënë, që gëzimi im të qëndrojë në ju dhe gëzimi juaj të jetë i plotë.
12 Ky është urdhërimi im: ta doni njëri-tjetrin, ashtu si unë ju kam dashur juve.
13 Askush nuk ka dashuri më të madhe se kjo, që njeriu të japë jetën e tij për miqtë e tij.
14 Ju jeni miqtë e mi, nëse bëni gjithçka që ju urdhëroj.
15 Tani e tutje nuk ju quaj shërbëtorë; sepse shërbëtori nuk e di se çfarë bën zotëria e tij, por unë ju kam quajtur miq; sepse të gjitha gjërat që kam dëgjuar për Atin tim, jua kam bërë të ditura.
16 Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur juve dhe ju caktova që të shkoni e të jepni fryt dhe fryti juaj të mbetet, që çfarëdo që t'i kërkoni Atit në emrin tim, t'jua japë .
17 Këto gjëra ju urdhëroj, që ta doni njëri-tjetrin.
18 Nëse bota ju urren, ta dini se më ka urryer mua përpara se juve.
19 Po të ishit nga bota, bota do t'i donte të vetët; por duke qenë se nuk jeni nga bota, por unë ju zgjodha nga bota, prandaj bota ju urren.
20 Mbani mend fjalën që ju thashë: "Shërbëtori nuk është më i madh se zotëria e tij". Nëse më kanë përndjekur mua, do t'ju përndjekin edhe ju; nëse e kanë mbajtur fjalën time, do të respektojnë edhe tuajat.
21 Por të gjitha këto gjëra do t'ju bëjnë për hir të emrit tim, sepse nuk e njohin atë që më dërgoi.
22 Po të mos kisha ardhur dhe t'u flisja atyre, ata nuk do të kishin mëkat; por tani nuk kanë asnjë mbulesë për mëkatin e tyre.
23 Kush më urren mua, urren edhe Atin tim.
24 Po të mos kisha bërë midis tyre veprat që nuk bëri asnjë tjetër, ata nuk do të kishin mëkat; por tani të dy më kanë parë dhe kanë urryer mua dhe Atin tim.
25 Por kjo ndodhi që të përmbushet fjala që është shkruar në ligjin e tyre: "Më urrejnë pa shkak".
26 Por kur të vijë Ngushëlluesi, të cilin unë do t'ju dërgoj nga Ati, Fryma e së vërtetës, që buron nga Ati, ai do të dëshmojë për mua:
27 Dhe ju gjithashtu do të dëshmoni, sepse keni qenë me mua që nga fillimi.

KAPITULLI 16

1 Jua kam thënë këto gjëra që të mos skandalizoheni.
2 Do t'ju përjashtojnë nga sinagogat; po, po vjen koha që kushdo që t'ju vrasë do të mendojë se i bën shërbim Perëndisë.
3 Dhe këto gjëra do t'ju bëjnë, sepse nuk kanë njohur Atin, as mua.
4 Por unë jua kam thënë këto gjëra, që kur të vijë koha, të mbani mend se ju thashë për to. Dhe këto gjëra nuk jua thashë në fillim, sepse isha me ju.
5 Por tani po shkoj tek ai që më ka dërguar; dhe askush nga ju nuk më pyet: "Ku po shkon?".
6 Por ngaqë jua kam thënë këto gjëra, trishtimi ju ka mbushur zemrën.
7 Megjithatë unë ju them të vërtetën; Është e dobishme për ju që unë të iki, sepse nëse nuk shkoj, Ngushëlluesi nuk do të vijë te ju; por nëse iki, do ta dërgoj te ju.
8 Dhe kur të vijë, ai do ta qortojë botën për mëkatin, për drejtësinë dhe për gjykimin;
9 Për mëkat, sepse nuk besojnë në mua;
10 Për drejtësi, sepse unë shkoj tek Ati im dhe ju nuk më shihni më;
11 Për gjykim, sepse princi i kësaj bote është gjykuar.
12 Unë kam ende shumë gjëra për t'ju thënë, por ju nuk mund t'i duroni ato tani.
13 Por kur të vijë ai, Fryma e së vërtetës, do t'ju udhëheqë në çdo të vërtetë, sepse nuk do të flasë nga vetja; por do të thotë çfarëdo që të dëgjojë dhe do t'ju tregojë gjërat që do të vijnë.
14 Ai do të më përlëvdojë, sepse do të marrë nga unë dhe do t'jua tregojë.
15 Të gjitha gjërat që ka Ati janë të miat; prandaj thashë se ai do të marrë nga imja dhe do t'jua tregojë.
16 Edhe pak dhe nuk do të më shihni; edhe për pak kohë dhe do të më shihni, sepse unë po shkoj tek Ati.
17 Atëherë disa nga dishepujt e tij thanë midis tyre: "Ç'është kjo që na thotë: "Pas pak e nuk do të më shihni më; dhe përsëri, për pak kohë dhe do të më shihni; dhe "Sepse po shkoj në Babai?
18 Ata, pra, thanë: "Ç'është kjo që thotë: "Pas pak?". ne nuk mund të themi se çfarë thotë ai.
19 Tani Jezusi e kuptoi se ata dëshironin ta pyesnin dhe u tha atyre: " A pyesni njëri-tjetrin për atë që thashë: "Pak dhe nuk do të më shihni; dhe përsëri, pak kohë dhe do të më shihni". ?
20 Në të vërtetë, në të vërtetë unë po ju them se ju do të qani dhe do të vajtoni, por bota do të gëzohet; dhe ju do të jeni të trishtuar, por trishtimi juaj do të kthehet në gëzim.

21 Gruaja, kur është në lindje, ka dhembje, sepse i ka ardhur ora; por, sapo të lindë fëmija, nuk i kujtohet më ankthi, nga gëzimi që ka lindur një burrë në botë.
22 Dhe ju, pra, tani keni dhembje; por unë do t'ju shoh përsëri dhe zemra juaj do të gëzohet dhe askush nuk do t'jua heqë gëzimin tuaj.
23 Dhe atë ditë nuk do të më kërkoni asgjë. Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se çfarëdo që t'i kërkoni Atit në emrin tim, ai do t'jua japë.
24 Deri më tani nuk keni kërkuar asgjë në emrin tim; kërkoni dhe do të merrni, që gëzimi juaj të jetë i plotë.
25 Këto gjëra jua kam thënë me fjalë të urta, por vjen koha kur nuk do t'ju flas më me fjalë të urta, por do t'ju tregoj hapur për Atin.
26 Atë ditë ju do të kërkoni në emrin tim; dhe unë nuk ju them se do t'i lutem Atit për ju.
27 Sepse vetë Ati ju do, sepse ju më keni dashur mua dhe keni besuar se unë dola nga Perëndia.
28 Unë dola nga Ati dhe erdha në botë; përsëri e lë botën dhe shkoj tek Ati.
29 Dishepujt e tij i thanë: "Ja, ti tani po flet hapur dhe nuk thua asnjë proverb".
30 Tani jemi të sigurt se ti i di të gjitha gjërat dhe nuk ke nevojë që dikush të të pyesë; me këtë ne besojmë se ti dole nga Perëndia.
31 Jezusi u përgjigj atyre: ' 'A besoni tani?
32 Vini re, ora po vjen, po, tani ka ardhur, që ju do të shpërndaheni, secili për vete, dhe do të më lini vetëm; dhe megjithatë unë nuk jam vetëm, sepse Ati është me mua.
33 Këto gjëra jua kam thënë, që të keni paqe në mua. Në botë do të keni mundime, por jini të gëzuar; Unë e kam kapërcyer botën.

KAPITULLI 17

1 Këto fjalë tha Jezusi, i ngriti sytë drejt qiellit dhe tha: " O Atë, erdhi ora; përlëvdo Birin tënd, që edhe Biri yt të të përlëvdojë ty:
2 Ashtu siç i ke dhënë pushtet mbi çdo mish, që t'u japë jetë të përjetshme të gjithë atyre që i ke dhënë.
3 Dhe kjo është jeta e përjetshme, që të të njohin ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezu Krishtin, që ti ke dërguar.
4 Unë të kam përlëvduar mbi tokë; kam përfunduar veprën që ti më ke dhënë të bëj.
5 Dhe tani, o Atë, më përlëvdo me veten tënde me lavdinë që kisha pranë teje përpara se të bëhej bota.
6 Unë ua kam shfaqur emrin tënd njerëzve që më ke dhënë nga bota; ishin të tutë dhe ti m'i dhe mua; dhe ata e mbajtën fjalën tënde.
7 Tani ata e dinë se të gjitha gjërat që më ke dhënë janë prej teje.
8 Sepse unë u kam dhënë atyre fjalët që ti më ke dhënë; dhe ata i kanë pranuar dhe e kanë ditur me siguri që kam dalë prej teje dhe kanë besuar se ti më ke dërguar.
9 Unë lutem për ta; nuk lutem për botën, por për ata që ti më ke dhënë; sepse janë të tutë.
10 Të gjitha të miat janë të tuat dhe të tuat janë të miat; dhe unë jam përlëvduar në to.
11 Dhe tani unë nuk jam më në botë, por këta janë në botë dhe unë vij te ti. Atë i Shenjtë, ruaj me emrin tënd ata që më ke dhënë, që të jenë një, ashtu si ne.
12 Ndërsa isha me ta në botë, i ruajta në emrin tënd; ato që ti më ke dhënë, i kam ruajtur dhe asnjë prej tyre nuk ka humbur, veçse biri i humbjes; që shkrimi të mund të përmbushet.
13 Dhe tani vij te ti; dhe këto gjëra i them në botë, që gëzimi im të përmbushet në vetvete.
14 Unë u kam dhënë atyre fjalën tënde; dhe bota i ka urryer, sepse ata nuk janë nga bota, sikurse unë nuk jam nga bota.
15 Unë nuk të lutem që ti t'i heqësh nga bota, por që ti t'i ruash nga i ligu.
16 Ata nuk janë nga bota, sikurse unë nuk jam nga bota.
17 Shenjtëroji me të vërtetën tënde; fjala jote është e vërteta.
18 Ashtu si ti më ke dërguar në botë, ashtu edhe unë i kam dërguar ata në botë.
19 Dhe për hir të tyre unë shenjtëroj veten time, që edhe ata të shenjtërohen me anë të së vërtetës.
20 Unë nuk lutem vetëm për këta, por edhe për ata që do të besojnë në mua me anë të fjalës së tyre;
21 që të gjithë të jenë një; sikurse ti, o Atë, je në mua dhe unë në ty, që edhe ata të jenë një në ne, që bota të besojë se ti më ke dërguar.
22 Dhe lavdinë që më ke dhënë, unë u kam dhënë atyre; që ata të jenë një, sikurse ne jemi një:
23 Unë në to dhe ti në mua, që të jenë të përsosur në një; dhe që bota ta dijë se ti më ke dërguar dhe i ke dashur ata, ashtu si më ke dashur mua.
24 O Atë, dua që edhe ata që më ke dhënë të jenë me mua atje ku jam; që të shohin lavdinë time që ti më ke dhënë, sepse më ke dashur përpara krijimit të botës.
25 O Atë i drejtë, bota nuk të ka njohur, por unë të kam njohur dhe këta e kanë ditur se ti më ke dërguar.
26 Dhe unë u kam shpallur atyre emrin tënd dhe do ta shpall, që dashuria me të cilën ti më ke dashur të jetë në ta dhe unë në ta.

KAPITULLI 18

1 Kur Jezusi tha këto fjalë, doli me dishepujt e vet përtej përroit Kedron, ku ishte një kopsht, në të cilin hyri ai dhe dishepujt e tij.
2 Edhe Juda, që e kishte tradhtuar, e njihte vendin, sepse Jezusi shpeshherë shkonte atje me dishepujt e tij.
3 Atëherë Juda, mbasi mori një grup burrash dhe oficerë nga krerët e priftërinjve dhe nga farisenjtë, erdhi atje me fenerë, pishtarë dhe armë.
4 Jezusi, pra, duke ditur gjithçka që do t'i ndodhte, doli dhe u tha atyre: ' 'Kë kërkoni?".
5 Ata iu përgjigjën: "Jezusi nga Nazareti". Jezusi u tha atyre: Unë jam ai. Edhe Juda, që e tradhtoi, qëndroi me ta.
6 Sapo ai u tha atyre: Unë jam ai, ata u kthyen prapa dhe ranë për tokë.
7 Pastaj i pyeti përsëri: ' 'Kë kërkoni?". Dhe ata thanë: "Jezusi nga Nazareti".
8 Jezusi u përgjigj: " Unë ju thashë se unë jam; prandaj nëse më kërkoni, lërini këta të shkojnë.
9 që të përmbushet fjala që tha: " Nuk kam humbur asnjë nga ato që më ke dhënë".
10 Atëherë Simon Pjetri, duke pasur një shpatë, e nxori, e goditi shërbëtorin e kryepriftit dhe ia preu veshin e djathtë. Emri i shërbëtorit ishte Malkus.

11 Atëherë Jezusi i tha Pjetrit: " Fute shpatën në mill; a nuk do ta pi kupën që më ka dhënë Ati im?".
12 Atëherë banda, kapiteni dhe oficerët e Judenjve e morën Jezusin dhe e lidhën,
13 Dhe e çuan më parë te Ana; sepse ai ishte vjehrri i Kajafës, i cili ishte kryeprifti po atë vit.
14 Kajafa ishte ai që i këshilloi Judenjtë që të vdiste një njeri për popullin.
15 Dhe Simon Pjetri dhe një dishepull tjetër ndoqën Jezusin; ai dishepull ishte i njohur nga kryeprifti dhe hyri me Jezusin në pallatin e kryepriftit.
16 Por Pjetri qëndronte jashtë te dera. Atëherë dishepulli tjetër, i njohur i kryepriftit, doli dhe i foli derës dhe solli Pjetrin.
17 Atëherë vajza që ruante derën i tha Pjetrit: "Mos je edhe ti nga dishepujt e këtij njeriu?". Ai thotë, nuk jam.
18 Aty qëndruan shërbëtorët dhe oficerët, të cilët kishin ndezur një zjarr me qymyr; sepse ishte ftohtë dhe ata u ngrohën; dhe Pjetri u ndal me ta dhe u ngroh.
19 Atëherë kryeprifti e pyeti Jezusin për dishepujt e tij dhe për doktrinën e tij.
20 Jezusi iu përgjigj: ' 'I fola hapur botës; Unë kam mësuar ndonjëherë në sinagogë dhe në tempull, ku Judenjtë strehohen gjithmonë; dhe në fshehtësi nuk kam thënë asgjë.
21 Pse më pyet mua? pyesni ata që më dëgjuan, çfarë u thashë atyre: vini re, ata e dinë atë që thashë.
22 Mbasi tha këto fjalë, një nga rojat që ishin aty e goditi Jezusin me pëllëmbën e dorës, duke i thënë: "Kështu i përgjigjesh kryepriftit?".
23 Jezusi iu përgjigj: " Nëse kam folur keq, dëshmoj për të keqen; por nëse mirë, pse më godet?".
24 Tani Ana e dërgoi të lidhur te kryeprifti Kajafa.
25 Dhe Simon Pjetri qëndronte në këmbë dhe ngrohej. Ata, pra, i thanë: "Mos je edhe ti një nga dishepujt e tij?". Ai e mohoi dhe tha: "Nuk jam".
26 Një nga shërbëtorët e kryepriftit, i afërmi i tij, të cilit Pjetri ia preu veshin, tha: "A nuk të pashë me të në kopsht?".
27 Atëherë Pjetri e mohoi përsëri; dhe menjëherë gjeli këndoi.
28 Atëherë e çuan Jezusin nga Kajafa në sallën e gjyqit. dhe ata vetë nuk hynë në sallën e gjyqit, që të mos ndoten; por që të mund të hanë Pashkën.
29 Atëherë Pilati doli drejt tyre dhe tha: "Çfarë akuze bëni kundër këtij?
30 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Po të mos ishte keqbërës, nuk do ta kishim dorëzuar".
31 Atëherë Pilati u tha atyre: "Merreni dhe gjykojeni sipas ligjit tuaj". Judenjtë, pra, i thanë: "Nuk është e lejuar për ne të vrasim njeri;
32 që të përmbushej fjala e Jezusit, që ai tha, duke treguar se me çfarë vdekje duhet të vdiste.
33 Atëherë Pilati hyri përsëri në sallën e gjyqit, thirri Jezusin dhe i tha: "A je ti mbreti i Judenjve?".
34 Jezusi iu përgjigj: " Ti e thua këtë nga vetja apo të tjerët ta thanë për mua?".
35 Pilati u përgjigj: "Mos jam jude? Kombi yt dhe krerët e priftërinjve të kanë dorëzuar tek unë; çfarë ke bërë?
36 Jezusi u përgjigj: " Mbretëria ime nuk është e kësaj bote; po të ishte mbretëria ime e kësaj bote, shërbëtorët e mi do të luftonin që të mos u dorëzohesha Judenjve; por mbretëria ime nuk është prej këtej.
37 Atëherë Pilati i tha: "A je ti, pra, mbret?". Jezusi u përgjigj: "Ti thua se unë jam mbret". Për këtë kam lindur dhe për këtë kam ardhur në botë, që të dëshmoj për të vërtetën. Kushdo që është i së vërtetës e dëgjon zërin tim.
38 Pilati i tha: "Ç'është e vërteta? Dhe si tha këtë, doli përsëri te Judenjtë dhe u tha atyre: "Unë nuk gjej asnjë faj tek ai".
39 Por ju e keni zakon që unë t'ju liroj një në Pashkë; a doni, pra, t'ju liroj mbretin e Judenjve?
40 Atëherë të gjithë bërtitën përsëri, duke thënë: "Jo ky, por Baraba". Tani Baraba ishte një grabitës.

KAPITULLI 19

1 Atëherë Pilati mori Jezusin dhe e fshikulloi.
2 Ushtarët mbërthyen një kurorë me gjemba, ia vunë në kokë dhe i veshën një mantel të purpurt,
3 dhe tha: "Tungjatjeta, o mbret i Judenjve!". dhe e goditën me duar.
4 Atëherë Pilati doli përsëri dhe u tha atyre: "Ja, po jua nxjerr jashtë, që të dini se nuk gjej asnjë faj tek ai".
5 Atëherë Jezusi doli, i veshur me kurorën prej gjembash dhe mantelin e purpurt. Dhe Pilati u tha atyre: Ja njeriu!
6 Kur e panë krerët e priftërinjve dhe oficerët, bërtitën duke thënë: "Kryqëzoje, kryqëzoje!". Pilati u tha atyre: Merreni dhe kryqëzoje, sepse unë nuk gjej asnjë faj tek ai.
7 Judenjtë iu përgjigjën: "Ne kemi një ligj dhe sipas ligjit tonë ai duhet të vdesë, sepse e bëri veten Bir të Perëndisë".
8 Pilati, pra, kur i dëgjoi këto fjalë, pati edhe më shumë frikë;
9 Dhe shkoi përsëri në sallën e gjyqit dhe i tha Jezusit: "Nga je?". Por Jezusi nuk i dha përgjigje.
10 Atëherë Pilati i tha: "A nuk më flet?". a nuk e di se unë kam pushtet të të kryqëzoj dhe kam pushtet të të liroj?
11 Jezusi u përgjigj: " Ti nuk do të kishe asnjë pushtet kundër meje, po të mos të ishte dhënë nga lart; prandaj ai që më dorëzoi në duart e tua ka mëkatin më të madh".
12 Që atëherë Pilati kërkoi ta lironte; por Judenjtë bërtisnin duke thënë: "Nëse e lë këtë të shkojë, nuk je miku i Cezarit; kushdo që e bën veten mbret, flet kundër Cezarit".
13 Pilati, pra, kur i dëgjoi këto fjalë, e nxori jashtë Jezusin dhe u ul në gjykatën, në vendin që quhet Kalldrëmi, por në hebraisht Gabatha.
14 Ishte përgatitja e Pashkës dhe rreth orës së gjashtë; dhe ai u tha Judenjve: "Ja mbreti juaj!".
15 Por ata bërtitën: "Largoje, largoje, kryqëzoje!". Pilati u tha atyre: A duhet ta kryqëzoj mbretin tuaj? Krerët e priftërinjve u përgjigjën: "Nuk kemi mbret përveç Cezarit".
16 Atëherë ai ua dorëzoi atyre që ta kryqëzonin. Dhe ata e morën Jezusin dhe e çuan.
17 Dhe ai, duke mbajtur kryqin e tij, doli në një vend që quhet vendi i kafkës, që në hebraisht quhet Golgota.
18 Ku e kryqëzuan dhe dy të tjerë bashkë me të, nga njëra anë, dhe Jezusi në mes.
19 Dhe Pilati shkroi një titull dhe e vuri në kryq. Dhe shkrimi ishte: JEZUSI NAZARETH MBRETI I JUDENJVE.
20 Ky titull, pra, lexuan shumë nga Judenjtë, sepse vendi ku u kryqëzua Jezusi ishte afër qytetit; dhe ishte shkruar në hebraisht, greqisht dhe latinisht.

21 Atëherë krerët e priftërinjve të Judenjve i thanë Pilatit: "Mos shkruaj, mbreti i Judenjve; por ai tha: "Unë jam mbreti i Judenjve".
22 Pilati u përgjigj: "Atë që kam shkruar, e kam shkruar".
23 Atëherë ushtarët, mbasi e kryqëzuan Jezusin, morën rrobat e tij dhe bënë katër pjesë, një pjesë për secilin ushtar; dhe palltoja e tij: tani palltoja ishte pa tegel, e thurur nga lart.
24 Ata, pra, i thanë njëri-tjetrit: "Të mos e grisim, por të hedhim short se kujt do t'i jetë, që të përmbushet Shkrimi që thotë: "I ndanë midis tyre rrobat e mia dhe hodhën short për rrobën time". Këto gjëra, pra, bënë ushtarët.
25 Tani pranë kryqit të Jezusit qëndronin nëna e tij dhe motra e nënës së tij, Maria, gruaja e Kleofas dhe Maria Magdalena.
26 Jezusi, pra, kur pa nënën e tij dhe dishepullin që i rrinte pranë, të cilin e donte, i tha nënës së tij: ' 'O grua, ja djali yt!".
27 Atëherë ai i tha dishepullit: ' 'Ja nëna jote!". Dhe që nga ajo orë ai dishepull e mori në shtëpinë e tij.
28 Pas kësaj, Jezusi, duke ditur se të gjitha gjërat tashmë ishin kryer, që të përmbushej Shkrimi, tha: " Kam etje".
29 Dhe aty ishte vënë një enë plot me uthull; e mbushën një sfungjer me uthull, e vunë mbi hisop dhe ia vunë në gojë.
30 Jezusi, pra, duke marrë uthullën, tha: " U krye!" , uli kokën dhe dha shpirt.
31 Judenjtë, pra, duke qenë se ishte përgatitja që trupat të mos qëndronin mbi kryq ditën e shtunë, (sepse ajo ditë e shtunë ishte ditë e lartë), iu lutën Pilatit që t'u thyheshin këmbët dhe të mund të i hequr.
32 Atëherë erdhën ushtarët dhe ia thyen këmbët të parit dhe tjetrit që ishte kryqëzuar me të.
33 Por, kur erdhën te Jezusi dhe panë se ai tashmë kishte vdekur, nuk ia thyen këmbët.
34 Por një nga ushtarët ia shpoi brinjën me një shtizë dhe aty doli gjak dhe ujë.
35 Dhe ai që e pa, dëshmoi dhe dëshmia e tij është e vërtetë; dhe ai e di se thotë të vërtetën, që ju të besoni.
36 Sepse këto gjëra u bënë, që të përmbushet Shkrimi: "Nuk do t'i thyhet asnjë kockë".
37 Dhe përsëri një shkrim tjetër thotë: "Do të shikojnë atë që e shpuan".
38 Pas kësaj, Jozefi nga Arimatea, duke qenë dishepull i Jezusit, por fshehurazi nga frika e Judenjve, iu lut Pilatit që ta merrte trupin e Jezusit; dhe Pilati i dha leje. Ai erdhi, pra, dhe mori trupin e Jezusit.
39 Dhe erdhi edhe Nikodemi, i cili në fillim erdhi te Jezusi natën dhe solli një përzierje mirre dhe aloe, rreth njëqind mina.
40 Pastaj e morën trupin e Jezusit dhe e mbështjellën me aroma me rroba liri, ashtu si e varrosnin judenjtë.
41 Tani në vendin ku ai u kryqëzua ishte një kopsht; dhe në kopsht një varr i ri, në të cilin nuk ishte vënë ende njeriu.
42 Aty, pra, e vunë Jezusin për shkak të ditës së përgatitjes së Judenjve; sepse varri ishte afër.

KAPITULLI 20

1 Ditën e parë të javës, Maria Magdalena, herët, kur ishte ende errësirë, erdhi te varri dhe pa gurin të hequr nga varri.
2 Atëherë ajo vrapoi dhe erdhi te Simon Pjetri dhe te dishepulli tjetër, të cilin Jezusi e donte, dhe u tha atyre: "E kanë hequr Zotin nga varri dhe ne nuk e dimë ku e kanë vënë".
3 Atëherë Pjetri dhe ai dishepull tjetër dolën dhe erdhën te varri.
4 Kështu ata vrapuan të dy bashkë; dhe dishepulli tjetër ia doli përpara Pjetrit dhe erdhi i pari te varri.
5 Dhe ai u përkul dhe shikoi brenda dhe pa rrobat prej liri të shtrira; megjithatë ai nuk hyri brenda.
6 Atëherë Simon Pjetri erdhi pas tij, hyri në varr dhe pa rrobat prej liri të shtrira,
7 Dhe peceta, që ishte rreth kokës, nuk ishte e shtrirë me rrobat e lirit, por e mbështjellë në një vend më vete.
8 Pastaj hyri edhe ai dishepull tjetër, që kishte ardhur i pari te varri, pa dhe besoi.
9 Sepse ata ende nuk e dinin shkrimin se ai duhet të ringjallet prej së vdekurish.
10 Atëherë dishepujt shkuan përsëri në shtëpinë e tyre.
11 Por Maria qëndronte jashtë te varri duke qarë; dhe ndërsa qante, u përkul dhe shikoi varrin,
12 Dhe pa dy engjëj të veshur me të bardha të ulur, njëri te koka dhe tjetri te këmbët, ku ishte shtrirë trupi i Jezusit.
13 Dhe ata i thanë: "O grua, pse po qan?". Ajo u tha atyre: "Sepse ata e morën Zotin tim dhe nuk e di ku e kanë vënë".
14 Dhe si tha këto, ajo u kthye dhe pa Jezusin që qëndronte në këmbë, por nuk e dinte se ishte Jezusi.
15 Jezusi i tha: " O grua, pse po qan? kë po kërkon? Ajo, duke menduar se ai ishte kopshtari, i tha: Zotëri, nëse e ke mbartur që këtu, më trego ku e ke vënë dhe unë do ta marr.
16 Jezusi i tha: ' 'Mari". Ajo u kthye dhe i tha: Rabboni; që do të thotë, Mjeshtër.
17 Jezusi i tha: ' 'Mos më prek; sepse unë nuk jam ngjitur ende tek Ati im; por shko te vëllezërit e mi dhe u thuaj atyre: Unë po ngjitem tek Ati im dhe Ati juaj; dhe Perëndisë tim dhe Perëndisë tuaj.
18 Maria Magdalena erdhi dhe u tha dishepujve se ajo kishte parë Zotin dhe se ai i kishte thënë këto gjëra.
19 Po atë ditë në mbrëmje, dita e parë e javës, kur dyert ku ishin mbledhur dishepujt ishin të mbyllura nga frika e Judenjve, erdhi Jezusi, u ndal në mes dhe u tha atyre: Paqja me ju!
20 Dhe, si tha kështu, u tregoi atyre duart dhe brinjën e tij. Atëherë dishepujt u gëzuan kur panë Zotin.
21 Atëherë Jezusi u tha atyre përsëri: " Paqja me ju; ashtu si më ka dërguar Ati im, ashtu edhe unë ju dërgoj juve".
22 Dhe si tha këtë, ai fryu mbi ta dhe u tha: " Merrni Frymën e Shenjtë;
23 Kujt ia falni mëkatet, do t'i falen; dhe kujt t'i mbani mëkatet, ato do të ruhen.
24 Por Thomai, një nga të dymbëdhjetët, i quajtur Didymus, nuk ishte me ta kur erdhi Jezusi.
25 Dishepujt e tjerë, pra, i thanë: "Ne pamë Zotin". Por ai u tha atyre: "Nëse nuk shoh në duart e tij gjurmën e thonjve dhe nuk e vë gishtin tim në gjurmën e thonjve dhe nuk e fus dorën time në brinjën e tij, nuk do të besoj.
26 Dhe pas tetë ditësh dishepujt e tij ishin përsëri brenda dhe Thomai me ta. Pastaj Jezusi erdhi, duke qenë se dyert ishin të mbyllura, dhe u ndal në mes dhe tha: " Paqja me ju!".

27 Atëherë ai i tha Thomait: " Mbaje gishtin këtu dhe shiko duart e mia; dhe shtrije dorën tënde këtu dhe fute në brinjën time; dhe mos ji pabesë, por besimtar.
28 Dhe Thomai u përgjigj dhe i tha: "Zoti im dhe Perëndia im".
29 Jezusi i tha: " Toma, sepse më pe, ti besove; lum ata që nuk kanë parë, por kanë besuar".
30 Dhe shumë shenja të tjera me të vërtetë bëri Jezusi në prani të dishepujve të tij, të cilat nuk janë shkruar në këtë libër:
31 Por këto janë shkruar që ju të besoni se Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë; dhe që, duke besuar, të keni jetë në emrin e tij.

KAPITULLI 21

1 Pas këtyre gjërave, Jezusi iu shfaq përsëri dishepujve në detin e Tiberiadës; dhe për këtë u tregua ai vetë.
2 Ishin bashkë Simon Pjetri, Thomai i quajtur Didymus, Natanaeli nga Kana e Galilesë, bijtë e Zebedeut dhe dy nga dishepujt e tij të tjerë.
3 Simon Pjetri u tha atyre: "Po shkoj të peshkoj". Ata i thanë: "Edhe ne po shkojmë me ty". Ata dolën dhe hynë menjëherë në një anije; dhe atë natë nuk kapën asgjë.
4 Por kur erdhi mëngjesi, Jezusi u ndal në breg, por dishepujt nuk e dinin se ishte Jezusi.
5 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Djema, a keni ndonjë ushqim? Ata iu përgjigjën: Jo.
6 Dhe ai u tha atyre: Hidheni rrjetën në anën e djathtë të anijes dhe do të gjeni. Ata hodhën, pra, dhe tani nuk mund ta tërheqin për shkak të numrit të madh të peshqve.
7 Prandaj ai dishepull, të cilin Jezusi e donte, i tha Pjetrit: "Është Zoti". Simon Pjetri, kur dëgjoi se ishte Zoti, i veshi rrobën e peshkimit (sepse ishte lakuriq) dhe u hodh në det.
8 Dhe dishepujt e tjerë erdhën me një barkë; (sepse nuk ishin larg tokës, por dyqind kubitë), duke tërhequr rrjetën me peshq.
9 Sapo arritën në tokë, panë aty një zjarr me thëngjij dhe mbi të peshk dhe bukë.
10 Jezusi u tha atyre: Sillni nga peshqit që keni zënë tani.
11 Simon Pjetri u ngjit dhe tërhoqi rrjetën në tokë plot me peshq të mëdhenj, njëqind e pesëdhjetë e tre; dhe të gjithë ishin kaq shumë, por rrjeta nuk u këput.
12 Jezusi u tha atyre: " Ejani të darkoni. Dhe asnjë nga dishepujt nuk guxoi ta pyeste: "Kush je ti?". duke ditur se ishte Zoti.
13 Atëherë Jezusi erdhi, mori bukë, ua dha atyre dhe peshkun po ashtu.
14 Kjo është hera e tretë që Jezusi iu shfaq dishepujve të vet, pasi u ringjall së vdekuri.
15 Mbasi kishin ngrënë, Jezusi i tha Simon Pjetrit: ' 'Simon, bir i Jonas, a më do ti mua më shumë se këta?". Ai i tha: Po, Zot; ti e di që unë të dua. Ai i tha: " Kulloti qengjat e mi".
16 Ai i tha përsëri për herë të dytë: ' 'Simon, bir i Jonas, a më do ti mua?". Ai i tha: Po, Zot; ti e di që unë të dua. Ai i tha: " Kulloti delet e mia".
17 Ai i tha për të tretën herë: ' 'Simon, bir i Jonas, a më do ti mua?". Pjetri u pikëllua sepse i tha për të tretën herë: A më do ti mua? Dhe ai i tha: "Zot, ti i di të gjitha; ti e di që unë të dua. Jezusi i tha: " Kulloti delet e mia".
18 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them, kur ishe i ri, ngjeshe veten dhe ecje ku të doje; por kur të plakesh, do të shtrish duart dhe një tjetër do të të rrethojë dhe do të të çojë atje ku doje. nuk do.
19 Kështu tha ai, duke treguar se me çfarë vdekje duhet të përlëvdonte Perëndinë. Dhe si i tha këto, i tha: ' 'Ndiqmë!".
20 Atëherë Pjetri u kthye dhe pa se po ndiqte dishepulli që Jezusi e donte; i cili gjatë darkës u mbështet në gjoksin e tij dhe tha: "Zot, cili është ai që të tradhton?".
21 Pjetri, kur e pa, i tha Jezusit: "Zot, dhe çfarë të bëjë ky?".
22 Jezusi i tha: " Nëse dua që ai të qëndrojë derisa të vij unë, çfarë të ke? më ndiq mua.
23 Atëherë u përhap midis vëllezërve kjo fjalë që ai dishepull të mos vdiste; por Jezusi nuk i tha: "Nuk ka për të vdekur". por, nëse dua që ai të qëndrojë derisa të vij unë, ç'të duhet?
24 Ky është dishepulli që dëshmon për këto gjëra dhe i shkroi këto gjëra; dhe ne e dimë se dëshmia e tij është e vërtetë.
25 Dhe ka edhe shumë gjëra të tjera që bëri Jezusi, të cilat, nëse do të shkruheshin secila, mendoj se as vetë bota nuk mund t'i përmbajë librat që do të shkruheshin. Amen.

Veprat e Apostujve

KAPITULLI 1

1 Traktatin e mëparshëm kam bërë, o Teofil, për gjithçka që Jezusi filloi të bënte dhe të mësonte,
2 Deri në ditën në të cilën ai u ngrit, pas kësaj ai me anë të Frymës së Shenjtë u kishte dhënë urdhërime apostujve që kishte zgjedhur:
3 Të cilit ai iu shfaq i gjallë pas pasionit të tij me shumë prova të pagabueshme, duke u parë prej tyre dyzet ditë dhe duke folur për gjërat që kishin të bënin me mbretërinë e Perëndisë:
4 Dhe, si u mblodh me ta, i urdhëroi që të mos largoheshin nga Jeruzalemi, por të prisnin premtimin e Atit, të cilin, thotë ai, e keni dëgjuar për mua.
5 Sepse Gjoni me të vërtetë pagëzoi me ujë; por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë jo shumë ditë pas kësaj.
6 Kur u mblodhën, e pyetën duke thënë: "Zot, a do t'ia kthesh në këtë kohë Izraelit mbretërinë?".
7 Dhe ai u tha atyre: " Nuk ju takon juve të dini kohët ose stinët që Ati i ka vënë në pushtetin e tij.
8 Por ju do të merrni fuqi, pasi Fryma e Shenjtë të vijë mbi ju; dhe do të jeni dëshmitarë për mua në Jeruzalem, në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e tokës.
9 Dhe, pasi i tha këto gjëra, ndërsa ata panë, ai u ngrit lart; dhe një re e largoi nga sytë e tyre.
10 Dhe ndërsa ata shikonin me këmbëngulje drejt qiellit ndërsa ai po ngjitej, ja, dy burra të veshur me rroba të bardha qëndruan pranë tyre;
11 E cila tha gjithashtu: "O burra Galileas, pse qëndroni dhe shikoni drejt qiellit? po ky Jezus, që u ngrit prej jush në qiell, do të vijë në të njëjtën mënyrë siç e keni parë të shkojë në qiell.
12 Pastaj u kthyen në Jeruzalem nga mali i quajtur Ullinj, që është nga Jeruzalemi një udhëtim një të shtunë.
13 Dhe kur hynë, u ngjitën në një dhomë të sipërme, ku banuan Pjetri, Jakobi, Gjoni, Andrea, Filipi, Thomai, Bartolomeu dhe Mateu, Jakobi i Alfeut dhe Simon Zeloti, dhe Juda, vëllai i Jakobit.
14 Të gjithë këta vazhduan me një mendje të vetme në lutje dhe përgjërim, me gratë, me Marinë, nënën e Jezusit, dhe me vëllezërit e tij.
15 Dhe në ato ditë Pjetri u ngrit në mes të dishepujve dhe tha: (Numri i emrave së bashku ishte rreth njëqind e njëzet).
16 Vëllezër, ky shkrim duhet të ishte përmbushur, të cilin Fryma e Shenjtë me gojën e Davidit e foli përpara në lidhje me Judën, i cili ishte udhërrëfyes për ata që morën Jezusin.
17 Sepse ai ishte i numëruar me ne dhe kishte marrë një pjesë të kësaj shërbese.
18 Tani ky njeri bleu një arë me shpërblimin e paudhësisë; dhe, duke rënë me kokë, u ça në mes dhe të gjitha zorrët i derdhën jashtë.
19 Dhe kjo u bë e njohur për të gjithë banorët e Jeruzalemit; aq sa ajo fushë quhet në gjuhën e tyre, Aceldama, domethënë fushë e gjakut.
20 Sepse në librin e Psalmeve është shkruar: "Banesa e tij u bëftë e shkretë dhe askush mos banoftë në të; dhe peshkopi i tij le ta marrë një tjetër".
21 Prandaj nga këta njerëz që na kanë shoqëruar gjatë gjithë kohës që Zoti Jezus hyri e dilte mes nesh,
22 Duke filluar nga pagëzimi i Gjonit, deri në atë ditë që ai u mor nga ne, dikush duhet të shugurohet që të jetë dëshmitar me ne i ringjalljes së tij.
23 Dhe caktuan dy, Jozefin, të quajtur Barsaba, që quhej Just, dhe Matia.
24 Dhe ata u lutën dhe thanë: "Ti, o Zot, që njeh zemrat e të gjithë njerëzve, trego nëse ke zgjedhur nga këta të dy,
25 që të mund të marrë pjesë në këtë shërbim dhe apostullim, nga i cili ra Juda me shkelje, që të shkonte në vendin e tij.
26 Dhe ata hodhën shortin e tyre; dhe shorti i ra Matias; dhe ai u numërua me njëmbëdhjetë apostujt.

KAPITULLI 2

1 Dhe kur erdhi dita e Rrëshajëve, ata ishin të gjithë me një mendje në një vend të vetëm.
2 Dhe befas nga qielli erdhi një zhurmë si një erë e fortë që fryn dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata ishin ulur.
3 Dhe atyre iu shfaqën gjuhë të ndara si prej zjarri, dhe u ul mbi secilin prej tyre.
4 Dhe të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma u jepte të flisnin.
5 Dhe në Jeruzalem banonin Judenj, njerëz të devotshëm, nga çdo komb nën qiell.
6 Kur kjo u bë zhurmë, turma u mblodh dhe u turpërua, sepse secili i dëgjonte të flisnin në gjuhën e vet.
7 Dhe të gjithë habiteshin dhe mrekulloheshin, duke i thënë njëri-tjetrit: "Ja, a nuk janë të gjithë Galileas këta që flasin?".
8 Dhe si dëgjojmë ne secili në gjuhën tonë, në të cilën kemi lindur?
9 Parthinët, Medët, dhe Elamitët, dhe banorët në Mesopotami, dhe në Jude, dhe në Kapadoki, në Pontus dhe në Azi,
10 Frigjia dhe Pamfilia në Egjipt dhe në krahinat e Libisë rreth Kirenës dhe të huajt e Romës, Judenjtë dhe prozelitët,
11 Kretës dhe arabëve, ne i dëgjojmë të flasin në gjuhët tona veprat e mrekullueshme të Perëndisë.
12 Dhe të gjithë mbetën të habitur dhe në dyshim, duke i thënë njëri-tjetrit: "Ç'do të thotë kjo?".
13 Të tjerë, duke tallur, thoshnin: "Këta janë plot me verë të re".
14 Por Pjetri, duke u ngritur bashkë me të njëmbëdhjetët, ngriti zërin dhe u tha atyre: "Burra të Judesë dhe të gjithë ju që banoni në Jeruzalem, dijeni këtë dhe dëgjoni fjalët e mia.
15 Sepse këta nuk janë të dehur, siç mendoni ju, sepse është vetëm ora e tretë e ditës.
16 Por kjo është ajo që u tha nga profeti Joel;
17 Dhe do të ndodhë në ditët e fundit, thotë Perëndia, unë do të derdh nga Shpirti im mbi çdo mish; dhe bijtë tuaj dhe bijat tuaja do të profetizojnë dhe të rinjtë tuaj do të shohin vegime dhe pleqtë tuaj do të ëndërrojnë ëndrra :
18 Dhe mbi shërbëtorët e mi dhe mbi shërbëtoret e mia do të derdh në ato ditë të Frymës sime; dhe ata do të profetizojnë:
19 Dhe unë do të bëj mrekulli lart në qiell dhe shenja poshtë në tokë; gjak, zjarr dhe avull tymi:
20 Dielli do të shndërrohet në errësirë dhe hëna në gjak, para se të vijë ajo ditë e madhe dhe e shquar e Zotit.
21 Dhe do të ndodhë që kushdo që do të thërrasë emrin e Zotit do të shpëtohet.

22 O burra të Izraelit, dëgjoni këto fjalë; Jezusi i Nazaretit, një njeri i miratuar nga Perëndia midis jush me mrekulli, mrekulli dhe shenja, që Perëndia bëri me anë të tij në mes jush, siç e dini edhe ju:
23 Ju e keni marrë atë, duke u çliruar nga këshilla e vendosur dhe paranjohja e Perëndisë, dhe me duar të liga e keni kryqëzuar dhe vrarë.
24 të cilin Perëndia e ka ringjallur, pasi i ka hequr dhembjet e vdekjes, sepse nuk ishte e mundur që ta kapnin.
25 Meqenëse Davidi flet për të, unë e parashikova Zotin gjithmonë përpara fytyrës sime, sepse ai është në të djathtën time, që të mos lëvizem.
26 Prandaj zemra ime u gëzua dhe gjuha ime u gëzua; për më tepër edhe mishi im do të pushojë në shpresë:
27 Sepse ti nuk do ta lësh shpirtin tim në ferr, as nuk do të lejosh që i Shenjti yt të shohë prishje.
28 Ti më ke bërë të njohura rrugët e jetës; do të më gëzosh me fytyrën tënde.
29 Vëllezër, më lejoni t'ju them lirisht për patriarkun David, se ai ka vdekur dhe është varrosur dhe varri i tij është me ne deri më sot.
30 Prandaj, duke qenë një profet dhe duke ditur se Perëndia i ishte betuar me një betim se nga fryti i ijeve të tij, sipas mishit, ai do të ringjallte Krishtin për t'u ulur në fronin e tij;
31 Ai, duke parë këtë më parë, foli për ringjalljen e Krishtit, se shpirti i tij nuk mbeti në ferr, as mishi i tij nuk pa prishje.
32 Këtë Jezus Perëndia e ka ringjallur dhe për të cilin ne të gjithë jemi dëshmitarë.
33 Prandaj, duke qenë i lartësuar nga e djathta e Perëndisë dhe duke marrë nga Ati premtimin e Frymës së Shenjtë, ai ka derdhur këtë që ju tani shihni dhe dëgjoni.
34 Sepse Davidi nuk është ngjitur në qiej, por thotë vetë: "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathtën time,
35 Derisa t'i bëj armiqtë e tu stol të këmbëve të tua.
36 Le ta dijë, pra, me siguri gjithë shtëpia e Izraelit se po atë Jezus, të cilin ju e keni kryqëzuar, Perëndia e ka bërë Zot dhe Krisht.
37 Tani, kur e dëgjuan këtë, u pikëlluan në zemër dhe i thanë Pjetrit dhe apostujve të tjerë: "Vëllezër, çfarë të bëjmë?".
38 Atëherë Pjetri u tha atyre: "Pendohuni dhe secili prej jush le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit për faljen e mëkateve dhe do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë.
39 Sepse premtimi është për ju, për fëmijët tuaj dhe për të gjithë ata që janë larg, madje për të gjithë ata që Zoti, Perëndia ynë, do të thërrasë.
40 Dhe me shumë fjalë të tjera ai dëshmoi dhe këshilloi, duke thënë: "Shpëtoni veten nga ky brez i keq".
41 Atëherë ata që e pranuan fjalën e tij me gëzim u pagëzuan dhe po atë ditë u shtuan rreth tre mijë njerëz.
42 Dhe ata vazhduan të palëkundur në doktrinën e apostujve, në bashkësinë, në thyerjen e bukës dhe në lutje.
43 Dhe çdo njeri e zuri frika dhe apostujt bënë shumë mrekulli dhe shenja.
44 Dhe të gjithë ata që besuan ishin bashkë dhe kishin gjithçka të përbashkët;
45 Dhe shitën pasuritë dhe pasuritë e tyre dhe ua ndanë të gjithëve, sipas nevojës së secilit.
46 Dhe ata, duke qëndruar çdo ditë me një mendje të vetme në tempull dhe duke e thyer bukën shtëpi më shtëpi, hëngrën ushqimin e tyre me gëzim dhe me qetësi në zemër,
47 duke lavdëruar Perëndinë dhe duke pasur hir në gjithë popullin. Dhe Zoti i shtonte kishës çdo ditë ata që duhej të shpëtoheshin.

KAPITULLI 3

1 Tani Pjetri dhe Gjoni u ngjitën bashkë në tempull në orën e lutjes, që ishte ora e nëntë.
2 Mbahej një njeri i çalë që nga barku i nënës së tij, të cilin e vendosnin çdo ditë te porta e tempullit që quhet e Bukura, për t'u kërkuar lëmoshë atyre që hynin në tempull;
3 Ai, duke parë Pjetrin dhe Gjonin që po shkonin në tempull, kërkoi lëmoshë.
4 Dhe Pjetri, me Gjonin, i nguli sytë mbi të dhe tha: "Na shiko.
5 Dhe ai u kushtoi vëmendje atyre, duke pritur të merrte diçka prej tyre.
6 Atëherë Pjetri tha: "Nuk kam as argjend, as ar; por ato që kam unë po të jap: në emër të Jezu Krishtit të Nazaretit çohu dhe ec.
7 E kapi nga dora e djathtë dhe e ngriti; dhe menjëherë këmbët dhe kyçet e këmbës iu forcuan.
8 Dhe ai u hodh në këmbë, eci dhe hyri me ta në tempull, duke ecur, duke u kërcyer dhe duke lavdëruar Perëndinë.
9 Dhe gjithë populli e pa duke ecur dhe duke lavdëruar Perëndinë:
10 Dhe ata e dinin se ishte ai që u ul për lëmoshë në portën e Bukur të tempullit; dhe ata u mbushën me habi dhe habi për atë që i kishte ndodhur.
11 Dhe ndërsa i çali që u shërua mbante në dorë Pjetrin dhe Gjonin, i gjithë populli vrapoi drejt tyre në portikun që quhet i Salomonit, i habitur shumë.
12 Dhe Pjetri, kur e pa këtë, iu përgjigj popullit:"O burra të Izraelit, pse mrekulloheni për këtë? ose pse na shikoni me kaq zell, sikur me fuqinë ose shenjtërinë tonë ta kishim bërë këtë njeri të ecë?
13 Perëndia i Abrahamit, i Isakut dhe i Jakobit, Perëndia i etërve tanë, ka përlëvduar Birin e tij Jezusin; të cilin ju e dorëzuat dhe e mohuat përpara Pilatit, kur ai vendosi ta lironte.
14 Por ju mohuat të Shenjtin dhe të Drejtin dhe dëshironit që t'ju jepej një vrasës;
15 dhe vrau Princin e jetës, të cilin Perëndia e ka ringjallur prej së vdekurish; për të cilën ne jemi dëshmitarë.
16 Dhe emri i tij, nëpërmjet besimit në emrin e tij, e ka bërë të fortë këtë njeri, të cilin ju e shihni dhe e njihni;
17 Dhe tani, vëllezër, e di që ju e bëtë këtë nga padituria, ashtu si edhe krerët tuaj.
18 Por ato gjëra që Perëndia kishte treguar më parë me gojën e të gjithë profetëve të tij se Krishti do të vuante, ai i ka përmbushur kështu.
19 Pendohuni, pra, dhe kthehuni në besim, që mëkatet tuaja të mund të fshihen, kur kohët e freskimit të vijnë nga prania e Zotit;
20 Dhe ai do të dërgojë Jezu Krishtin, që ju ishte predikuar më parë:
21 Të cilin qielli duhet ta pranojë deri në kohën e rivendosjes së të gjitha gjërave, që Perëndia ka thënë me gojën e të gjithë profetëve të tij të shenjtë që nga fillimi i botës.

22 Sepse Moisiu në të vërtetë u tha etërve: "Zoti, Perëndia juaj, do të ngrejë për ju një profet nga vëllezërit tuaj, si unë; do ta dëgjoni në të gjitha gjërat që do t'ju thotë.
23 Dhe do të ndodhë që çdo njeri që nuk do ta dëgjojë atë profet, do të shfaroset nga mesi i popullit.
24 Po, dhe të gjithë profetët nga Samueli dhe ata që pasojnë, të gjithë ata që kanë folur, kanë parathënë gjithashtu për këto ditë.
25 Ju jeni bijtë e profetëve dhe të besëlidhjes që Perëndia bëri me etërit tanë, duke i thënë Abrahamit: "Dhe në pasardhësit e tu do të bekohen të gjitha fiset e tokës".
26 Së pari juve Perëndia, pasi ringjalli Birin e tij Jezusin, e dërgoi që t'ju bekojë, duke larguar secilin prej jush nga paudhësitë e tij.

KAPITULLI 4

1 Dhe ndërsa ata i folën popullit, priftërinjtë, kapiteni i tempullit dhe saducenjtë erdhën mbi ta,
2 Të pikëlluar që i mësonin njerëzit dhe predikonin ringjalljen prej së vdekurish nëpërmjet Jezusit.
3 Dhe vunë duart mbi ta dhe i vunë në pranga për të nesërmen, sepse tashmë ishte mbrëmje.
4 Por shumë nga ata që e dëgjuan fjalën besuan; dhe numri i burrave ishte rreth pesë mijë.
5 Dhe ndodhi që të nesërmen krerët e tyre, pleqtë dhe skribët,
6 Dhe kryeprifti Ana, Kajafa, Gjoni, Aleksandri dhe të gjithë ata që ishin nga fisi i kryepriftit u mblodhën në Jeruzalem.
7 Dhe, mbasi i vunë në mes, pyetën: "Me ç'pushtet ose me cilin emër e keni bërë këtë?".
8 Atëherë Pjetri, i mbushur me Frymën e Shenjtë, u tha atyre: "O krerët e popullit dhe pleqtë e Izraelit,
9 Nëse ne sot shqyrtohemi për veprën e mirë që i është bërë njeriut të pafuqishëm, me çfarë mjetesh ai shërohet;
10 Qofshin të njohur për ju të gjithë dhe gjithë popullin e Izraelit se në emrin e Jezu Krishtit të Nazaretit, të cilin ju e kryqëzuat, të cilin Perëndia e ngjalli prej së vdekurish, edhe me anë të tij ky njeri qëndron këtu përpara jush i shëruar.
11 Ky është guri që u hodhët poshtë nga ju ndërtues, që u bë guri i qoshes.
12 As në asnjë tjetër nuk ka shpëtim, sepse nuk ka asnjë emër tjetër nën qiell që u është dhënë njerëzve dhe me anë të të cilit duhet të shpëtohemi.
13 Tani, kur ata panë guximin e Pjetrit dhe të Gjonit, dhe kuptuan se ishin njerëz të paditur dhe të paditur, u mrekulluan; dhe ata morën vesh se kishin qenë me Jezusin.
14 Dhe, duke parë në këmbë me ta njeriun që u shërua, ata nuk mund të thoshin asgjë kundër.
15 Por, pasi i urdhëruan të largoheshin nga sinedri, biseduan mes tyre,
16 duke thënë: "Çfarë duhet t'u bëjmë këtyre njerëzve?". sepse me të vërtetë një mrekulli e dukshme është bërë prej tyre është e dukshme për të gjithë ata që banojnë në Jerusalem; dhe ne nuk mund ta mohojmë atë.
17 Por që të mos përhapet më mes popullit, le t'i kërcënojmë ashpër, që tash e tutje të mos i flasin askujt në këtë emër.
18 Dhe ata i thirrën dhe i urdhëruan të mos flisnin fare dhe të mos mësonin në emër të Jezusit.
19 Por Pjetri dhe Gjoni, duke u përgjigjur, u thanë atyre: "Gjykoni ju nëse është e drejtë në sytë e Perëndisë t'ju dëgjojmë më shumë ju sesa Perëndinë".
20 Sepse ne nuk mund të mos flasim për ato që kemi parë dhe dëgjuar.
21 Dhe, mbasi i kërcënuan më tej, i lanë të shkojnë, pa gjetur se si t'i ndëshkonin për shkak të popullit, sepse të gjithë përlëvdonin Perëndinë për atë që kishte ndodhur.
22 Sepse njeriu ishte mbi dyzet vjeç, mbi të cilin u shfaq kjo mrekulli e shërimit.
23 Dhe, pasi u liruan, shkuan në grupin e tyre dhe treguan gjithçka që u kishin thënë krerët e priftërinjve dhe pleqtë.
24 Dhe kur e dëgjuan këtë, ngritën zërin te Perëndia me një mendje të vetme dhe thanë: "Zot, ti je Perëndia që ke bërë qiejt, tokën, detin dhe gjithçka që ka në to.
25 Kush ka thënë me gojën e shërbëtorit tënd David: "Pse kombet u zemëruan dhe populli përfytyronte gjëra të kota?".
26 Mbretërit e dheut u ngritën dhe krerët u mblodhën kundër Zotit dhe kundër Krishtit të tij.
27 Në fakt, kundër birit tënd të shenjtë Jezus, që ti e ke vajosur, Herodi dhe Ponc Pilati, bashkë me johebrenjtë dhe popullin e Izraelit, u mblodhën bashkë,
28 Sepse të bësh gjithçka që dora jote dhe këshilla jote kanë vendosur të bëhen.
29 Dhe tani, Zot, shiko kërcënimet e tyre dhe jepu shërbëtorëve të tu që me gjithë guxim të thonë fjalën tënde,
30 Duke shtrirë dorën për të shëruar; dhe që shenjat dhe mrekullitë të bëhen me emrin e fëmijës tënd të shenjtë Jezus.
31 Mbasi u lutën, vendi ku ishin mbledhur u trondit; dhe të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe e shpallën fjalën e Perëndisë me guxim.
32 Dhe turma e atyre që besuan ishin me një zemër dhe një shpirt të vetëm; por i kishin të gjitha gjërat e përbashkëta.
33 Dhe apostujt me fuqi të madhe dhanë dëshmi për ringjalljen e Zotit Jezus dhe hir i madh ishte mbi të gjithë.
34 Asnjë nga ata nuk kishte asnjë mungesë; sepse të gjithë ata që kishin toka ose shtëpi i shisnin dhe sillnin çmimet e gjërave që shiteshin,
35 Dhe i shtrinë te këmbët e apostujve dhe secilit iu nda sipas nevojës.
36 Dhe Josi, i cili nga apostujt quhej Barnaba, (që do të thotë: "Biri i ngushëllimit", Levit, dhe nga vendi i Qipros,
37 Mbasi tokën, e shiti, solli paratë dhe ia vuri te këmbët e apostujve.

KAPITULLI 5

1 Por një njeri me emër Anania, me gruan e tij Safira, shitën një pronë,
2 Dhe mbajti një pjesë të çmimit, duke e ditur edhe gruaja e tij, dhe solli një pjesë dhe e vuri te këmbët e apostujve.
3 Por Pjetri tha: "Anania, pse Satani ta mbushi zemrën tënde për të gënjyer Frymën e Shenjtë dhe për të mbajtur një pjesë të çmimit të tokës?".
4 Ndërsa mbeti, a nuk ishte e jotja? dhe pasi u shit, a nuk ishte në fuqinë tënde? pse e ke ngjizur këtë gjë në zemrën tënde? ti nuk ke gënjyer njerëzit, por Perëndinë.
5 Kur Anania i dëgjoi këto fjalë, ra përmbys dhe dha shpirt; dhe një frikë e madhe i zuri të gjithë ata që i dëgjuan këto gjëra.

6 Të rinjtë u ngritën, e mbytën, e morën jashtë dhe e varrosën.
7 Dhe ndodhi rreth tre orë më vonë, kur gruaja e tij, duke mos ditur se çfarë kishte ndodhur, hyri brenda.
8 Dhe Pjetri iu përgjigj: "Më thuaj, a e ke shitur tokën për kaq shumë?". Dhe ajo tha: "Po, për kaq shumë".
9 Atëherë Pjetri i tha: "Si u morët vesh bashkë për të tunduar Frymën e Zotit?". ja, këmbët e atyre që kanë varrosur burrin tënd janë te dera dhe do të të nxjerrin jashtë.
10 Atëherë ajo ra menjëherë te këmbët e tij dhe dha frymën; dhe të rinjtë hynë, e gjetën të vdekur dhe, mbasi e çuan jashtë, e varrosën pranë burrit të saj.
11 Dhe një frikë e madhe pushtoi gjithë kishën dhe të gjithë ata që i dëgjuan këto gjëra.
12 Dhe nga duart e apostujve u kryen shumë shenja dhe mrekulli midis popullit; (dhe ishin të gjithë me një mendje të vetme në portikun e Salomonit.
13 Dhe nga të tjerët askush nuk guxoi të bashkohej me ta, por populli i madhëronte.
14 Dhe besimtarët i shtoheshin Zotit gjithnjë e më shumë, turma burrash dhe grash.)
15 Aq sa i nxirrnin të sëmurët në rrugë dhe i vendosnin në shtretër e divane, që të paktën hija e Pjetrit që kalonte t'i mbulonte disa prej tyre.
16 Nga qytetet përreth erdhën edhe një turmë në Jeruzalem, që sillte të sëmurë dhe të pikëlluar nga frymërat e ndyra; dhe të gjithë u shëruan.
17 Atëherë u ngrit kryeprifti dhe të gjithë ata që ishin me të (që është sekti i saducenjve) dhe u mbushën me indinjatë,
18 Dhe vunë duart mbi apostujt dhe i futën në burgun e përbashkët.
19 Por engjëlli i Zotit natën hapi dyert e burgut, i nxori jashtë dhe tha:
20 Shkoni, qëndroni dhe thuani popullit në tempull të gjitha fjalët e kësaj jete.
21 Dhe, kur i dëgjuan këto, hynë në tempull herët në mëngjes dhe mësonin. Por kryeprifti erdhi dhe ata që ishin me të, mblodhi sinedrin dhe gjithë senatin e bijve të Izraelit dhe dërgoi në burg që t'i sillnin.
22 Por, kur oficerët erdhën dhe nuk i gjetën në burg, u kthyen dhe i thanë:
23 duke thënë: "Ne e gjetëm burgun të mbyllur me siguri dhe rojet që rrinin jashtë para dyerve; por, kur hapëm, nuk gjetëm njeri brenda".
24 Tani kur kryeprifti, kapiteni i tempullit dhe krerët e priftërinjve i dëgjuan këto gjëra, dyshuan se për çfarë do të shkonte kjo.
25 Atëherë erdhi njëri dhe u tha atyre: "Ja, njerëzit që ju i futët në burg janë në tempull dhe po mësojnë popullin".
26 Atëherë kapiteni shkoi me oficerët dhe i solli pa dhunë, sepse kishin frikë nga populli se mos i vrisnin me gurë.
27 Mbasi i sollën, i paraqitën para sinedrit; dhe kryeprifti i pyeti:
28 duke thënë: "A nuk ju kemi urdhëruar rreptësisht që të mos mësoni në këtë emër?". dhe vini re, ju e keni mbushur Jeruzalemin me doktrinën tuaj dhe keni ndërmend të sillni gjakun e këtij njeriu mbi ne.
29 Atëherë Pjetri dhe apostujt e tjerë u përgjigjën dhe thanë: "Duhet t'i bindemi Perëndisë më tepër se njerëzve".
30 Perëndia i etërve tanë e ringjalli Jezusin, të cilin ju e vratë dhe e varët në një pemë.
31 Perëndia e lartësoi me të djathtën e tij për të qenë Princ dhe Shpëtimtar, për t'i dhënë Izraelit pendimin dhe faljen e mëkateve.
32 Dhe ne jemi dëshmitarët e tij për këto gjëra; dhe po ashtu është edhe Fryma e Shenjtë, që Perëndia ua dha atyre që i binden.
33 Kur e dëgjuan këtë, u goditën në zemër dhe u këshilluan t'i vrisnin.
34 Atëherë në sined u ngrit një farise, me emër Gamaliel, doktor i ligjit, i njohur në mbarë popullin dhe urdhëroi që apostujt t'i dilnin pak përpara;
35 Dhe u tha atyre: "O burra të Izraelit, kini kujdes se çfarë keni ndërmend të bëni kur prekni këta njerëz".
36 Sepse para këtyre ditëve u ngrit Teuda, duke u mburrur se ishte dikush; me të cilët u bashkuan një numër njerëzish, rreth katërqind, i cili u vra; dhe të gjithë ata që iu bindën, u shpërndanë dhe u asgjësuan.
37 Mbas këtij doli Juda Galileas në ditët e taksave dhe tërhoqi pas vetes shumë njerëz; edhe ai vdiq; dhe të gjithë, të gjithë ata që iu bindën, u shpërndanë.
38 Dhe tani unë po ju them: Hiqni dorë nga këta njerëz dhe lërini të qetë, sepse nëse kjo këshillë ose kjo vepër është prej njerëzve, do të dështojë:
39 Por nëse është nga Perëndia, ju nuk mund ta rrëzoni; që të mos gjendeni edhe për të luftuar kundër Perëndisë.
40 Dhe ata ranë dakord me të; dhe, mbasi i thirrën apostujt, i rrahën, urdhëruan që të mos flisnin në emër të Jezusit dhe i lanë të shkojnë.
41 Dhe ata u larguan nga prania e sinedrit, të gëzuar që u çmuan të denjë të turpërohen për emrin e tij.
42 Dhe çdo ditë në tempull dhe në çdo shtëpi, ata nuk pushonin së mësuari dhe predikimi i Jezu Krishtit.

KAPITULLI 6

1 Dhe në ato ditë, kur numri i dishepujve u shumua, filloi një murmuritje e grekëve kundër hebrenjve, sepse vejushat e tyre ishin lënë pas dore në shërbimin e përditshëm.
2 Atëherë të dymbëdhjetët thirrën turmën e dishepujve pranë tyre dhe thanë: "Nuk është arsye që ne të lëmë fjalën e Perëndisë dhe të shërbejmë tryeza.
3 Prandaj, vëllezër, shikoni midis jush shtatë burra të ndershëm, plot me Frymë të Shenjtë dhe urtësi, të cilët ne mund t'i caktojmë për këtë punë.
4 Por ne do t'i kushtohemi vazhdimisht lutjes dhe shërbimit të fjalës.
5 Dhe kjo fjalë i pëlqeu gjithë turmës; dhe ata zgjodhën Stefanin, një njeri plot besim dhe me Frymë të Shenjtë, dhe Filipin, Prohorin, dhe Nikanorin, dhe Timonin, dhe Parmenin dhe Nikolën, një prozelit nga Antiokia.
6 Ata i vunë përpara apostujve dhe, pasi u lutën, vunë duart mbi ta.
7 Dhe fjala e Perëndisë u rrit; dhe numri i dishepujve u shumua shumë në Jeruzalem; dhe një grup i madh priftërinjsh iu bindën besimit.
8 Dhe Stefani, plot besim dhe fuqi, bëri mrekulli dhe mrekulli të mëdha në popull.
9 Atëherë disa nga sinagoga, që quhet sinagoga e Libertinëve, e Kirenëve, e Aleksandrisë dhe e atyre të Kilikisë dhe të Azisë, u ngritën për të diskutuar me Stefanin.

10 Dhe ata nuk mund t'i rezistonin diturisë dhe frymës me të cilën ai fliste.
11 Atëherë ata përulën njerëz që thoshin: "E dëgjuam të fliste fjalë blasfemuese kundër Moisiut dhe kundër Perëndisë".
12 Dhe ata e nxitën popullin, pleqtë dhe skribët, iu afruan, e kapën dhe e çuan në sined,
13 Dhe ngritën dëshmitarë të rremë që të thoshin: "Ky njeri nuk pushon së foluri fjalë blasfemuese kundër këtij vendi të shenjtë dhe kundër ligjit".
14 Sepse ne e kemi dëgjuar të thotë se ky Jezus Nazareas do ta shkatërrojë këtë vend dhe do të ndryshojë zakonet që na ka dhënë Moisiu.
15 Dhe të gjithë ata që ishin në sined, duke e vështruar me këmbëngulje mbi të, panë fytyrën e tij si fytyra e një engjëlli.

KAPITULLI 7

1 Atëherë kryeprifti tha: "A janë këto gjëra?".
2 Dhe ai tha:"Vëllezër dhe etër, dëgjoni; Perëndia i lavdisë iu shfaq atit tonë Abrahamit, kur ishte në Mesopotami, para se të banonte në Charran,
3 Dhe i tha: "Largohu nga vendi yt dhe nga fisi yt dhe eja në vendin që do të të tregoj".
4 Pastaj doli nga vendi i Kaldeasve dhe banoi në Harran; që andej, kur i ati i vdiq, e çoi në këtë vend ku banoni tani.
5 Dhe ai nuk i dha asnjë trashëgimi në të, jo aq sa të vinte këmbën; megjithatë ai i premtoi se do t'ia jepte në pronësi atij dhe pasardhësve të tij pas tij, kur nuk kishte ende fëmijë .
6 Dhe Perëndia tha në këtë mënyrë: që pasardhësit e tij të banojnë në një vend të huaj; dhe që t'i çojnë në skllavëri dhe t'i përgjërohen katërqind vjet.
7 Dhe unë do ta gjykoj kombin të cilit do të jenë në skllavëri, tha Perëndia, dhe pas kësaj ata do të dalin dhe do të më shërbejnë në këtë vend.
8 Dhe ai i dha atij besëlidhjen e rrethprerjes. Kështu Abrahamit i lindi Isaku dhe e rrethpreu ditën e tetë; Isakut i lindi Jakobi; dhe Jakobit i lindi dymbëdhjetë patriarkët.
9 Dhe patriarkët, të prekur nga zilia, e shitën Jozefin në Egjipt, por Perëndia ishte me të,
10 dhe e çliroi nga të gjitha mundimet e tij dhe i dha hir dhe dituri në sytë e Faraonit, mbretit të Egjiptit; dhe e bëri guvernator të Egjiptit dhe të gjithë shtëpisë së tij.
11 Tani erdhi një mjerim në gjithë vendin e Egjiptit dhe të Kanaanit dhe një pikëllim i madh; dhe etërit tanë nuk gjetën ushqim.
12 Por Jakobi, kur dëgjoi që kishte grurë në Egjipt, dërgoi të parët etërit tanë.
13 Dhe për herë të dytë Jozefi iu bë i njohur vëllezërve të tij; Faraonit iu bë i njohur farefisi i Jozefit.
14 Pastaj dërgoi Jozefin dhe thirri të atin Jakobin dhe gjithë farefisin e tij, gjithsej gjashtëdhjetë e pesëmbëdhjetë veta.
15 Kështu Jakobi zbriti në Egjipt dhe vdiq, ai dhe etërit tanë,
16 Dhe u çuan në Sikem dhe u vendosën në varrin që Abrahami bleu për një shumë parash nga bijtë e Emorit, atit të Sikemit.
17 Por kur u afrua koha e premtimit, që Perëndia i ishte betuar Abrahamit, populli u rrit dhe u shumua në Egjipt,
18 Derisa doli një mbret tjetër që nuk e njihte Jozefin.
19 Po ata vepruan me dredhi me farefisin tonë dhe etërit tanë iu lutën keq, që t'i dëbonin fëmijët e tyre të vegjël që të mos jetonin më.
20 Në atë kohë lindi Moisiu dhe ishte jashtëzakonisht i bukur dhe u ushqye në shtëpinë e atit të tij tre muaj.
21 Kur e dëbuan, e mori e bija e Faraonit dhe e rriti për djalin e saj.
22 Dhe Moisiu ishte i ditur në gjithë diturinë e Egjiptasve dhe ishte i fuqishëm në fjalë dhe në vepra.
23 Kur ai mbushi dyzet vjeç, i erdhi në zemër të vizitojë vëllezërit e tij, bijtë e Izraelit.
24Dhe, duke parë se njëri prej tyre vuante keq, e mbrojti dhe u hakmor ndaj të shtypurit dhe e goditi Egjiptasin.
25 Sepse ai mendonte se vëllezërit e tij do të kishin kuptuar se si Perëndia do t'i çlironte me dorën e tij, por ata nuk e kuptuan.
26 Të nesërmen iu shfaq atyre ndërsa po grindeshin, dhe donte t'i bashkonte përsëri, duke thënë: "Zotërinj, ju jeni vëllezër; pse i bëni keq njëri-tjetrit?
27 Por ai që i bënte të padrejtë fqinjit të tij, e përzuri duke thënë: "Kush të vuri ty sundimtar dhe gjykatës mbi ne?".
28 A do të më vrasësh mua, siç bëre dje Egjiptasin?
29 Atëherë Moisiu iku me këto fjalë dhe mbeti i huaj në vendin e Madianit, ku i lindën dy djem.
30 Dhe kur kaluan dyzet vjet, iu shfaq në shkretëtirën e malit Sina një engjëll i Zotit në një flakë zjarri në një ferrishte.
31 Kur Moisiu e pa, u mrekullua nga ajo që po shikonte; dhe ndërsa po afrohej për ta parë, zëri i Zotit iu drejtua
32 duke thënë: "Unë jam Perëndia i etërve të tu, Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit". Atëherë Moisiu u drodh dhe nuk guxoi ta shihte.
33 Atëherë Zoti i tha: "Hiq këpucët nga këmbët, sepse vendi ku ndodhesh është vend i shenjtë".
34 Pashë, pashë pikëllimin e popullit tim në Egjipt, dëgjova rënkimin e tij dhe zbrita për ta çliruar. Dhe tani eja, unë do të të dërgoj në Egjipt.
35 Ky ishte Moisiu, të cilin ata e refuzuan, duke thënë: "Kush të vuri ty kryetar dhe gjykatës?". të njëjtin e dërgoi Perëndia për të qenë sundimtar dhe çlirimtar me anë të engjëllit që iu shfaq në ferrishte.
36 Ai i nxori jashtë, pasi kishte bërë mrekulli dhe shenja në vendin e Egjiptit, në Detin e Kuq dhe në shkretëtirë për dyzet vjet.
37 Ky është ai Moisiu që u tha bijve të Izraelit: "Zoti, Perëndia juaj, do të ngrejë për ju një profet nga vëllezërit tuaj, si unë; do ta dëgjoni.
38 Ky është ai që ishte në kishën e shkretëtirës me engjëllin që i foli në malin Sina dhe me etërit tanë, i cili mori orakujt e gjallë për të na dhënë
39 të cilëve etërit tanë nuk iu bindën, por e dëbuan prej tyre dhe në zemrat e tyre u kthyen përsëri në Egjipt,
40 duke i thënë Aaronit: "Na bëj perëndi që të ecin para nesh, sepse nuk e dimë se çfarë i ndodhi atij Moisiut, që na nxori nga vendi i Egjiptit".
41 Në ato ditë ata bënë një viç, i ofruan flijim idhullit dhe u gëzuan për veprat e duarve të tyre.
42 Atëherë Perëndia u kthye dhe i dha për të adhuruar ushtrinë e qiellit; siç është shkruar në librin e profetëve: O shtëpi e Izraelit, a më keni ofruar kafshë të thera dhe flijime për dyzet vjet në shkretëtirë?

43 Ju morët tabernakullin e Molokut dhe yllin e perëndisë suaj Rempan, figura që keni bërë për t'i adhuruar; dhe unë do t'ju çoj përtej Babilonisë.
44 Etërit tanë kishin tabernakullin e dëshmisë në shkretëtirë, ashtu siç e kishte caktuar, duke i folur Moisiut, që ta bënte sipas mënyrës që kishte parë.
45 Të cilët edhe etërit tanë që erdhën e sollën bashkë me Jezusin në zotërimin e johebrenjve, të cilët Perëndia i dëboi përpara etërve tanë deri në ditët e Davidit;
46 që gjeti hir përpara Perëndisë dhe dëshironte të gjente një tabernakull për Perëndinë e Jakobit.
47 Por Salomoni i ndërtoi një shtëpi.
48 Megjithatë Shumë i Larti nuk banon në tempuj të bërë me dorë; siç thotë profeti,
49 Qielli është froni im dhe toka stoli i këmbëve të mia; çfarë shtëpie do të më ndërtoni? thotë Zoti: Ose cili është vendi i pushimit tim?
50 A nuk i ka bërë dora ime të gjitha këto gjëra?
51 O njerëz qafëfortë dhe të parrethprerë në zemër dhe veshë, ju i rezistoni gjithmonë Frymës së Shenjtë; ashtu si bënin etërit tuaj, bëni edhe ju.
52 Cilin nga profetët nuk e kanë përndjekur etërit tuaj? dhe ata i vranë ata që treguan më parë për ardhjen e të Drejtit; të cilëve ju keni qenë tani tradhtarët dhe vrasësit:
53 Të cilët e kanë pranuar ligjin me anë të engjëjve dhe nuk e kanë zbatuar.
54 Kur i dëgjuan këto gjëra, u shkatërruan në zemër dhe kërcëllin dhëmbët mbi të.
55 Por ai, duke qenë plot me Frymën e Shenjtë, ngriti sytë drejt qiellit dhe pa lavdinë e Perëndisë dhe Jezusin që qëndronte në të djathtën e Perëndisë,
56 Dhe tha: "Ja, unë shoh qiejt e hapur dhe Birin e njeriut që qëndron në të djathtën e Perëndisë".
57 Atëherë ata bërtitën me zë të lartë, mbyllën veshët dhe vrapuan kundër tij njëzëri,
58 Dhe e nxorën jashtë qytetit dhe e vranë me gurë; dhe dëshmitarët i vunë rrobat e tyre te këmbët e një të riu, që quhej Saul.
59 Dhe e vranë me gurë Stefanin, duke i lutur Perëndisë dhe duke thënë: "Zot Jezus, pranoje frymën time".
60 Dhe ai u gjunjëzua dhe thirri me zë të lartë: "Zot, mos ua ngarko këtë mëkat!". Dhe pasi tha këtë, e zuri gjumi.

KAPITULLI 8

1 Dhe Sauli pranoi vdekjen e tij. Dhe në atë kohë pati një përndjekje të madhe kundër kishës që ishte në Jeruzalem; dhe të gjithë u shpërndanë nëpër krahinat e Judesë dhe të Samarisë, me përjashtim të apostujve.
2 Dhe njerëz të devotshëm e çuan Stefanin në varrimin e tij dhe bënë një vajtim të madh për të.
3 Sauli bëri kërdinë në kishë, duke hyrë në çdo shtëpi dhe duke përqafuar burra e gra, i futi në burg.
4 Prandaj ata që ishin shpërndarë shkuan kudo duke predikuar fjalën.
5 Atëherë Filipi zbriti në qytetin e Samarisë dhe u predikoi atyre Krishtin.
6 Dhe njerëzit me një mendje u kushtuan vëmendje atyre gjërave që foli Filipi, duke dëgjuar dhe parë mrekullitë që ai bënte.
7 Sepse frymëra të ndyra, duke bërtitur me zë të lartë, dilnin nga shumë të pushtuar me ta; dhe shumë të paralizuar dhe të çalë shëroheshin.
8 Dhe në atë qytet pati një gëzim të madh.
9 Por ishte një njeri i quajtur Simon, i cili më parë në të njëjtin qytet përdorte magji dhe i magjepste njerëzit e Samarisë, duke thënë se ai ishte një njeri i madh.
10 Të gjithë, nga më i vogli te më i madhi, ia vunë veshin, duke thënë: "Ky është fuqia e madhe e Perëndisë".
11 Dhe ata e patën parasysh, sepse prej kohësh ai i kishte magjepsur me magji.
12 Por, kur i besuan Filipit që predikonte gjërat për mbretërinë e Perëndisë dhe për emrin e Jezu Krishtit, u pagëzuan, burra dhe gra.
13 Atëherë edhe vetë Simoni besoi; dhe, kur u pagëzua, vazhdoi me Filipin dhe mrekullohej, duke parë mrekullitë dhe shenjat që bëheshin.
14 Kur apostujt që ishin në Jeruzalem dëgjuan se Samaria kishte pranuar fjalën e Perëndisë, u dërguan atyre Pjetrin dhe Gjonin:
15 Të cilët, kur zbritën, u lutën për ta që të merrnin Frymën e Shenjtë;
16 (Sepse ende nuk kishte rënë mbi asnjë prej tyre; vetëm ata u pagëzuan në emër të Zotit Jezus).
17 Pastaj vunë duart mbi ta dhe ata morën Frymën e Shenjtë.
18 Dhe Simoni, kur pa se me anë të vënies së duarve të apostujve iu dha Fryma e Shenjtë, u ofroi atyre para,
19 duke thënë: "Më jep edhe mua këtë pushtet, që të marrë Frymën e Shenjtë mbi cilindo që të vë dorë".
20 Por Pjetri i tha: "Paratë e tua do të humbasin bashkë me ty, sepse mendove se dhurata e Perëndisë mund të blihej me para.
21 Ti nuk ke as pjesë, as short në këtë çështje, sepse zemra jote nuk është e drejtë në sytë e Perëndisë.
22 Pendohu, pra, për këtë ligësi tënde dhe lutju Perëndisë, nëse ndoshta mendimi i zemrës sate mund të të falet.
23 Sepse unë e kuptoj se je në vrerin e hidhësisë dhe në prangat e paudhësisë.
24 Atëherë Simoni u përgjigj dhe tha: "Lutjuni Zotit për mua, që të mos më bjerë asnjë nga këto që thatë".
25 Dhe ata, mbasi dëshmuan dhe predikuan fjalën e Zotit, u kthyen në Jeruzalem dhe predikuan ungjillin në shumë fshatra të samaritanëve.
26 Dhe engjëlli i Zotit i foli Filipit, duke i thënë: "Çohu dhe shko në drejtim të jugut, në rrugën që zbret nga Jeruzalemi në Gaza, e cila është e shkretë".
27 Dhe ai u ngrit dhe shkoi; dhe ja, një burrë nga Etiopia, një eunuk me autoritet të madh nën Kandakën, mbretëreshën e Etiopisë, që kishte në dorë të gjithë thesarin e saj dhe kishte ardhur në Jeruzalem për të adhuruar,
28 Kur po kthehej dhe ulur në karrocën e tij lexoi profetin Isaia.
29 Atëherë Fryma i tha Filipit: "Afrohu dhe bashkohu me këtë qerre".
30 Filipi vrapoi drejt tij dhe e dëgjoi duke lexuar profetin Isaia dhe tha: "A e kupton atë që lexon?".
31 Ai tha: "Si mund të mos më drejtojë ndonjë?". Dhe ai i kërkoi Filipit që të vinte dhe të ulej me të.
32 Vendi i Shkrimit që ai lexoi ishte ky: "Atë e çuan si dele në thertore; dhe si një qengj memec përpara qethësit të tij, kështu nuk e hapi gojën.

33 Me poshtërimin e tij iu hoq drejtësia; kush do të tregojë brezin e tij? sepse jeta e tij është hequr nga toka.
34 Dhe eunuku iu përgjigj Filipit dhe tha: "Të lutem, për kë e thotë profeti këtë?". të vetes, apo të ndonjë njeriu tjetër?
35 Atëherë Filipi hapi gojën, filloi me të njëjtin Shkrim dhe i predikoi Jezusin.
36 Ndërsa po vazhdonin rrugën, arritën te një ujë; dhe eunuku tha: "Ja, ja ku ka ujë; çfarë më pengon të pagëzohem?
37 Dhe Filipi tha: "Nëse beson me gjithë zemër, mundesh". Dhe ai u përgjigj dhe tha: Unë besoj se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë.
38 Dhe urdhëroi që qerrja të ndalej; dhe të dy zbritën në ujë, Filipi dhe eunuku; dhe ai e pagëzoi.
39 Dhe kur ata dolën nga uji, Fryma e Zotit e rrëmbeu Filipin, dhe eunuku nuk e pa më; dhe ai vazhdoi rrugën e tij i gëzuar.
40 Por Filipi u gjet në Azotus dhe, duke kaluar, predikoi në të gjitha qytetet, derisa arriti në Cezare.

KAPITULLI 9

1Dhe Sauli, duke folur akoma me kërcënime dhe masakër kundër dishepujve të Zotit, shkoi te kryeprifti,
2 Dhe kërkoi prej tij letra në Damask për sinagogat, që, po të gjente ndonjë nga këto rrugë, burra a gra, t'i sillte të lidhur në Jeruzalem.
3 Dhe ndërsa po udhëtonte, iu afrua Damaskut dhe befas rreth tij shkëlqeu një dritë nga qielli.
4 Ai ra përtokë dhe dëgjoi një zë që i thoshte: " Saul, Saul, pse më përndjek?".
5 Dhe ai tha: "Kush je ti, o Zot?". Dhe Zoti tha: " Unë jam Jezusi që ti e përndjek; është e vështirë për ty të godasësh me shkelm kundër gjembave".
6 Dhe ai, duke u dridhur dhe i habitur, tha: "Zot, çfarë do që unë të bëj?". Dhe Zoti i tha: " Çohu dhe shko në qytet dhe do të të thuhet se çfarë duhet të bësh".
7 Dhe njerëzit që udhëtonin me të qëndruan pa fjalë, duke dëgjuar një zë, por nuk shihnin njeri.
8 Dhe Sauli u ngrit nga toka; dhe kur iu hapën sytë, nuk pa njeri, por e kapën për dore dhe e çuan në Damask.
9 Ai mbeti tri ditë pa shikim dhe nuk hëngri as piu.
10 Dhe ishte një dishepull në Damask, me emër Anania; dhe Zoti i tha në vegim: Anania. Dhe ai tha: "Ja, unë jam këtu, Zot".
11 Dhe Zoti i tha: " Çohu dhe shko në rrugën që quhet "E drejtë" dhe kërko në shtëpinë e Judës për një që quhet Saul, nga Tarsi, sepse ja, ai po lutet,
12 Dhe pa në një vegim një burrë me emër Anania që hynte dhe e kishte vënë dorën mbi të, që të shihte.
13Atëherë Anania u përgjigj: "Zot, nga shumë prej këtij njeriu kam dëgjuar se sa të këqija u ka bërë shenjtorëve të tu në Jeruzalem.
14 Dhe këtu ai ka autoritet nga krerët e priftërinjve për të lidhur të gjithë ata që thërrasin emrin tënd.
15 Por Zoti i tha: " Shko, sepse ai është një enë e zgjedhur për mua, për të çuar emrin tim përpara johebrenjve, mbretërve dhe bijve të Izraelit.
16 Sepse unë do t'i tregoj sa gjëra të mëdha duhet të vuajë për hir të emrit tim.
17 Pastaj Anania shkoi dhe hyri në shtëpi; dhe, duke vënë duart mbi të, tha: "Vëlla Saul, Zoti, Jezusi, që të është shfaqur rrugës kur po je, më dërgoi që të kesh dritën e syve dhe të mbushesh me Frymën e Shenjtë".
18 Dhe menjëherë i ranë nga sytë si luspa; dhe ai fitoi menjëherë të parit, u ngrit dhe u pagëzua.
19 Dhe, mbasi mori ushqim, u forcua. Atëherë Sauli qëndroi disa ditë me dishepujt që ishin në Damask.
20 Dhe menjëherë në sinagoga predikoi Krishtin se ai është Biri i Perëndisë.
21 Por të gjithë ata që e dëgjuan u mahnitën dhe thanë; A nuk është ky ai që i shkatërroi ata që thërrisnin këtë emër në Jeruzalem dhe erdhën këtu për këtë qëllim, që t'i çonte të lidhur te krerët e priftërinjve?
22 Por Sauli forcohej gjithnjë e më shumë dhe i turpëroi Judenjtë që banonin në Damask, duke treguar se ky është pikërisht Krishti.
23 Dhe pasi u plotësuan shumë ditë, Judenjtë u këshilluan ta vrisnin.
24 Por pritja e tyre ishte e njohur nga Sauli. Dhe ata ruanin portat ditë e natë për ta vrarë.
25 Atëherë dishepujt e morën natën dhe e zbritën nga muri në një shportë.
26 Kur Sauli arriti në Jeruzalem, u përpoq të bashkohej me dishepujt; por të gjithë kishin frikë prej tij dhe nuk besonin se ai ishte dishepull.
27 Por Barnaba e mori, e çoi te apostujt dhe u tregoi se si e kishte parë Zotin gjatë rrugës dhe se i kishte folur dhe se si kishte predikuar me guxim në Damask në emër të Jezusit.
28 Dhe ai ishte me ta duke hyrë e dalë në Jeruzalem.
29 Dhe ai foli lirisht në emër të Zotit Jezus dhe u grind kundër grekëve, por ata deshën ta vrisnin.
30 Vëllezërit, kur e morën vesh, e zbritën në Cezare dhe e nisën në Tarsus.
31 Atëherë kishat pushuan në mbarë Judenë, Galilenë dhe Samarinë dhe u ndërtuan; dhe duke ecur në frikën e Zotit dhe në ngushëllimin e Frymës së Shenjtë, u shumuan.
32 Dhe ndodhi që, ndërsa Pjetri kalonte kudo, zbriti edhe te shenjtorët që banonin në Lida.
33 Dhe atje ai gjeti një njeri me emër Enea, i cili e kishte mbajtur shtratin e tij tetë vjet dhe ishte i sëmurë nga paraliza.
34 Dhe Pjetri i tha: "Enea, Jezu Krishti të shëron; çohu dhe ndreqe shtratin". Dhe ai u ngrit menjëherë.
35 Dhe të gjithë ata që banonin në Lida dhe në Saron e panë dhe u kthyen te Zoti.
36 Por në Jopë ishte një dishepull me emër Tabitha, që përkthyer quhet Dorkas; kjo grua ishte plot me vepra të mira dhe me lëmoshë që bënte.
37 Në ato ditë ndodhi që ajo u sëmur dhe vdiq; pasi e lanë, e vunë në një dhomë të sipërme.
38 Dhe, duke qenë se Lida ishte afër Jopës dhe dishepujt kishin dëgjuar se Pjetri ishte atje, i dërguan dy burra që të mos vononte të vinte tek ata.
39 Atëherë Pjetri u ngrit dhe shkoi me ta. Kur arriti, e çuan në dhomën e sipërme; dhe të gjitha të vejat i dolën pranë duke qarë dhe duke i treguar tunikat dhe rrobat që kishte bërë Dorka, ndërsa ajo ishte me ta.
40 Por Pjetri i nxori të gjithë jashtë, u ul në gjunjë dhe u lut; dhe, duke e kthyer nga trupi, tha: "Tabitha, çohu!". Dhe ajo hapi sytë dhe, kur pa Pjetrin, u ul.
41 Dhe ai i dha dorën, e ngriti dhe, mbasi thirri shenjtorët dhe të vejat, e paraqiti të gjallë.

42 Kjo u bë e njohur në mbarë Jopën; dhe shumë besuan në Zotin.
43 Dhe ndodhi që ai qëndroi shumë ditë në Jopë me një Simon regjës lëkurësh.

KAPITULLI 10

1 Ishte një njeri në Cezare, i quajtur Korneli, një centurion i bandës, i quajtur banda italiane,
2 Njeri i devotshëm dhe i frikësuar nga Perëndia me gjithë shtëpinë e tij, që i jepte shumë lëmoshë popullit dhe i lutej vazhdimisht Perëndisë.
3 Ai pa në një vegim me sa duket rreth orës së nëntë të ditës një engjëll të Perëndisë që hyri tek ai dhe i tha: "Kornel".
4 Dhe, kur e shikoi, pati frikë dhe tha: "Ç'është, o Zot?". Dhe ai i tha: "Lutjet e tua dhe lëmosha jote janë ngjitur në një kujtim përpara Perëndisë".
5 Dhe tani dërgoni njerëz në Jopë dhe thirrni një Simon, që quhet Pjetër.
6 Ai qëndron te një Simon, regjës lëkurësh, shtëpia e të cilit është buzë detit; ai do të të tregojë atë që duhet të bësh.
7 Dhe kur engjëlli që i foli Kornelit u largua, ai thirri dy nga shërbëtorët e shtëpisë së tij dhe një ushtar të devotshëm nga ata që e prisnin vazhdimisht;
8 Mbasi u tregoi të gjitha këto gjëra, i dërgoi në Jopë.
9 Të nesërmen, ndërsa po udhëtonin dhe po i afroheshin qytetit, Pjetri u ngjit në çatinë e shtëpisë për t'u lutur rreth orës së gjashtë.
10 Dhe ai pati shumë uri dhe do të kishte ngrënë; por ndërsa po përgatiteshin, ai ra në ekstazë,
11 Dhe pa se qielli u hap dhe një enë që po zbriste tek ai, si një çarçaf i madh, i thurur në të katër qoshet, dhe i zbritur në tokë.
12 Aty kishte çdo lloj kafshësh katërkëmbëshe të tokës, bisha të egra, rrëshqanorë dhe shpendë të qiellit.
13 Dhe i erdhi një zë: "Çohu, Pjetër; vrasin dhe hanë.
14 Por Pjetri tha: "Jo kështu, Zot; sepse nuk kam ngrënë kurrë asgjë të zakonshme ose të papastër.
15 Dhe zëri i foli përsëri për herë të dytë: "Atë që Perëndia ka pastruar, ti mos e quaj të zakonshme".
16 Kjo u bë tri herë dhe ena u ngrit përsëri në qiell.
17 Tani, ndërsa Pjetri dyshonte në vetvete se çfarë do të thoshte ky vegim që kishte parë, ja, njerëzit që ishin dërguar nga Korneli kishin kërkuar shtëpinë e Simonit dhe qëndruan para portës,
18 Dhe thirri dhe pyeti nëse Simoni, i mbiquajtur Pjetër, ishte aty strehuar.
19 Ndërsa Pjetri po mendonte për vegimin, Fryma i tha: "Ja, po të kërkojnë tre burra".
20 Çohu, pra, zbrit dhe shko me ta, pa pasur asnjë dyshim, sepse unë i kam dërguar.
21 Atëherë Pjetri zbriti te njerëzit që i ishin dërguar nga Korneli; dhe tha: "Ja, unë jam ai që ju kërkoni; cili është shkaku për të cilin keni ardhur?"
22 Dhe ata thanë: "Korneli, centurion, njeri i drejtë dhe që ka frikë nga Perëndia dhe i njohur në të gjithë kombin e judenjve, u paralajmërua nga Perëndia me anë të një engjëlli të shenjtë që të dërgonte të të thërriste në shtëpinë e tij dhe të dëgjonte fjalët e tua.
23 Pastaj i thirri brenda dhe i ftoi. Të nesërmen Pjetri u largua me ta dhe e shoqëruan disa vëllezër nga Jopa.
24 Të nesërmen hynë në Cezare. Dhe Korneli i priti dhe mblodhi të afërmit dhe miqtë e tij të afërt.
25 Dhe ndërsa Pjetri po hynte, Korneli i doli përpara, i ra ndër këmbë dhe e adhuroi.
26 Por Pjetri e ngriti duke thënë: "Çohu; Edhe unë vetë jam burrë.
27 Dhe ndërsa fliste me të, hyri dhe gjeti shumë që ishin mbledhur.
28 Dhe ai u tha atyre: "Ju e dini se është e paligjshme që një Jude të shoqërohet ose të vijë te një komb tjetër; por Perëndia më ka treguar se nuk duhet të quaj asnjë njeri të papastër ose të papastër.
29 Prandaj, sapo më dërguan, erdha te ju pa kundërshtuar;
30 Korneli tha: "Katër ditë më parë isha duke agjëruar deri në këtë orë; dhe në orën e nëntë u luta në shtëpinë time dhe ja, një burrë qëndronte para meje me rroba të ndritshme,
31 Dhe tha: "Kornel, lutja jote u dëgjua dhe lëmosha jote do të kujtohet përpara Perëndisë".
32 Dërgoni, pra, në Jopë dhe thirrni Simonin, që quhet Pjetër; ai është vendosur në shtëpinë e një Simon, një regjës lëkurësh buzë detit; i cili, kur të vijë, do të të flasë.
33 Prandaj dërgova menjëherë te ti; dhe mirë bëre që erdhe. Tani, pra, ne të gjithë jemi këtu të pranishëm përpara Perëndisë, për të dëgjuar të gjitha gjërat që të janë urdhëruar nga Perëndia.
34 Atëherë Pjetri hapi gojën dhe tha: "Në të vërtetë e kuptoj se Perëndia nuk i respekton njerëzit;
35 Por në çdo komb ai që ka frikë prej tij dhe bën drejtësi, është i pranuar me të.
36 Fjala që Perëndia u dërgoi bijve të Izraelit, duke predikuar paqen me anë të Jezu Krishtit: (ai është Zoti i të gjithëve)
37 Unë them, ju e dini atë fjalë, që u botua në mbarë Judenë dhe filloi nga Galilea, pas pagëzimit që Gjoni predikoi;
38 Si e vajosi Perëndia me Frymën e Shenjtë dhe me fuqi Jezusin Nazareas, i cili eci duke bërë mirë dhe duke shëruar të gjithë ata që ishin të shtypur nga djalli; sepse Perëndia ishte me të.
39 Dhe ne jemi dëshmitarë të të gjitha gjërave që ai bëri në tokën e Judenjve dhe në Jeruzalem; të cilin e vranë dhe e varën në një pemë:
40 Perëndia e ringjalli ditën e tretë dhe ia tregoi haptas;
41 Jo për të gjithë popullin, por për dëshmitarët e zgjedhur përpara Perëndisë, madje edhe për ne, që hëngrëm dhe pimë me të pasi ai u ringjall prej së vdekurish.
42 Dhe ai na urdhëroi t'i predikojmë popullit dhe të dëshmojmë se ishte ai që u shugurua nga Perëndia për të qenë Gjykatësi i të gjallëve dhe i të vdekurve.
43 Për të dëshmojnë të gjithë profetët, se me anë të emrit të tij, kushdo që beson në të, do të marrë faljen e mëkateve.
44 Ndërsa Pjetri i thoshte ende këto fjalë, Fryma e Shenjtë ra mbi të gjithë ata që e dëgjonin fjalën.
45 Dhe ata që ishin të rrethprerë, të gjithë ata që kishin ardhur me Pjetrin, u habitën, sepse dhurata e Frymës së Shenjtë ishte derdhur edhe mbi johebrenjtë.
46 Sepse i dëgjuan të flisnin gjuhëra dhe të madhëronin Perëndinë. Atëherë Pjetri u përgjigj:
47 A mund ta ndalojë ndokush ujin që të mos pagëzohen këta, që kanë marrë Frymën e Shenjtë si ne?
48 Dhe urdhëroi që të pagëzohen në emër të Zotit. Pastaj ata iu lutën që të qëndronte disa ditë.

KAPITULLI 11

1 Dhe apostujt dhe vëllezërit që ishin në Jude dëgjuan se edhe johebrenjtë kishin pranuar fjalën e Perëndisë.
2 Dhe kur Pjetri u ngjit në Jeruzalem, ata që ishin rrethprerë u grindën me të,
3 duke thënë: "Ti hyre te njerëzit e parrethprerë dhe hëngre me ta".
4 Por Pjetri e përsëriti këtë çështje që në fillim dhe ua shpjegoi me urdhër, duke thënë:
5 Isha në qytetin e Jopës duke u lutur dhe në ekstazë pashë një vegim: Një enë po zbriste, si një çarçaf i madh, i zbritur nga qielli në katër cepa; dhe madje më erdhi mua:
6 Mbasi i mblodha sytë, pashë dhe pashë kafshë katërkëmbëshe të tokës, bisha të egra, rrëshqanorë dhe shpendë të qiellit.
7 Dhe dëgjova një zë që më thoshte: "Çohu, Pjetër; mbytet dhe ha.
8 Por unë thashë: "Jo kështu, o Zot, sepse nuk më ka hyrë kurrë në gojë asgjë e papastër ose e papastër".
9 Por zëri m'u përgjigj përsëri nga qielli: "Atë që Perëndia ka pastruar, ti mos e quaj të zakonshme".
10 Dhe kjo u bë tri herë dhe të gjithë u tërhoqën përsëri në qiell.
11 Dhe vini re, menjëherë tre burra erdhën në shtëpinë ku isha unë, të dërguar nga Cezarea tek unë.
12 Dhe Fryma më urdhëroi të shkoja me ta, pa asnjë dyshim. Për më tepër këta gjashtë vëllezër më shoqëruan dhe ne hymë në shtëpinë e atij njeriu:
13 Dhe na tregoi se si kishte parë një engjëll në shtëpinë e tij, i cili qëndroi dhe i tha: "Dërgo njerëz në Jopë dhe thirre Simonin, që quhet Pjetër;
14 Kush do të të thotë fjalët me të cilat do të shpëtohesh ti dhe gjithë shtëpia jote.
15 Dhe ndërsa fillova të flas, Fryma e Shenjtë ra mbi ta, ashtu si mbi ne në fillim.
16 Atëherë m'u kujtua fjala e Zotit që kishte thënë: Gjoni pagëzoi me ujë; por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë.
17 Meqenëse Perëndia u dha atyre të njëjtën dhuratë si ne, që besuam në Zotin Jezu Krisht; çfarë isha unë që mund t'i rezistoja Perëndisë?
18 Kur i dëgjuan këto gjëra, heshtën dhe përlëvdonin Perëndinë, duke thënë: "Perëndia, pra, u dha edhe johebrenjve pendimin për jetë".
19 Tani ata që u shpërndanë për shkak të përndjekjes që u bë rreth Stefanit, shkuan deri në Feniki, në Qipro dhe në Antioki, duke ia predikuar fjalën askujt, por vetëm Judenjve.
20 Disa prej tyre ishin nga Qipro dhe nga Kirena, të cilët, kur arritën në Antioki, u folën grekëve duke predikuar Zotin Jezus.
21 Dhe dora e Zotit ishte me ta; dhe një numër i madh besuan dhe u kthyen te Zoti.
22 Atëherë lajmi për këto gjëra arriti në veshët e kishës që ishte në Jeruzalem; dhe ata dërguan Barnabën që të shkonte deri në Antioki.
23 I cili, kur erdhi dhe pa hirin e Perëndisë, u gëzua dhe i nxiti të gjithë që me qëllimin e zemrës të qëndronin pas Zotit.
24 Sepse ai ishte një njeri i mirë dhe plot me Frymën e Shenjtë dhe me besim; dhe shumë njerëz iu shtuan Zotit.
25 Pastaj Barnaba u nis për në Tarsus, për të kërkuar Saulin.
26 Dhe, si e gjeti, e çoi në Antioki. Dhe ndodhi që një vit të tërë ata u mblodhën me kishën dhe mësuan shumë njerëz. Dhe dishepujt u quajtën të krishterë së pari në Antioki.
27 Dhe në këto ditë profetë erdhën nga Jeruzalemi në Antioki.
28 Dhe një prej tyre, me emrin Agabus, u ngrit dhe nënshkroi me anë të Frymës se do të kishte një vuajtje të madhe në mbarë botën, gjë që ndodhi në kohën e Klaudi Cezarit.
29 Atëherë dishepujt, secili sipas mundësive të tij, vendosën t'u dërgojnë ndihmë vëllezërve që banonin në Jude.
30 Kështu bënë edhe ata dhe ua dërguan pleqve me anë të Barnabës dhe të Saulit.

KAPITULLI 12

1 Në atë kohë mbreti Herod i shtriu duart për të shqetësuar disa nga kisha.
2 Dhe vrau me shpatë Jakobin, vëllanë e Gjonit.
3 Dhe, duke qenë se e pa se kjo u pëlqente Judenjve, vazhdoi të merrte edhe Pjetrin. (Atëherë ishin ditët e bukës pa maja.)
4 Mbasi e kapi, e futi në burg dhe ua dorëzoi katër grupeve ushtarësh për ta ruajtur; duke synuar që pas Pashkëve ta nxjerrin atë para njerëzve.
5 Prandaj Pjetri u mbajt në burg, por kisha iu lut pa pushim Perëndisë për të.
6 Dhe kur Herodi deshi ta nxirrte jashtë, po atë natë Pjetri po flinte midis dy ushtarëve, i lidhur me dy zinxhirë; dhe rojet para derës ruanin burgun.
7 Dhe ja, engjëlli i Zotit erdhi mbi të dhe një dritë shkëlqeu në burg; dhe ai i ra Pjetrit në ijë dhe e ngriti duke thënë: "Çohu shpejt!". Dhe i ranë zinxhirët nga duart.
8 Dhe engjëlli i tha: "Ngjishu dhe lidhi sandalet". Dhe kështu bëri. Dhe ai i tha: "Hidh rrobën tënde rreth vetes dhe më ndiq".
9 Dhe ai doli dhe e ndoqi; dhe nuk e dinit se ishte e vërtetë ajo që u bë nga engjëlli; por mendoi se pa një vegim.
10 Kur kaluan lagjen e parë dhe të dytë, arritën te porta e hekurt që të çonte në qytet; dhe ata dolën dhe kaluan nëpër një rrugë; dhe menjëherë engjëlli u largua prej tij.
11 Dhe, kur Pjetri u afrua në vete, tha: "Tani e di me siguri se Zoti dërgoi engjëllin e tij dhe më çliroi nga duart e Herodit dhe nga gjithë shpresa e popullit të Judenjve".
12 Dhe, mbasi e shqyrtoi këtë, shkoi në shtëpinë e Marisë, nënës së Gjonit, që quhej Mark; ku shumë ishin mbledhur së bashku duke u lutur.
13 Dhe ndërsa Pjetri trokiti në derën e portës, erdhi për të dëgjuar një vajzë, e quajtur Roda.
14 Dhe, kur njohu zërin e Pjetrit, nuk e hapi portën nga gëzimi, por vrapoi brenda dhe tregoi se si Pjetri qëndronte para portës.
15 Dhe ata i thanë: "Ti je i çmendur". Por ajo vazhdimisht pohoi se ishte edhe kështu. Atëherë ata thanë: "Është engjëlli i tij".
16 Por Pjetri vazhdoi të trokiste; dhe, kur e hapën derën dhe e panë, mbetën të habitur.
17 Por ai, duke u bërë shenjë me dorë që të heshtnin, u tregoi se si Zoti e kishte nxjerrë nga burgu. Dhe ai tha:

"Shkoni t'ia tregoni këto Jakobit dhe vëllezërve". Dhe ai u
largua dhe shkoi në një vend tjetër.
18 Sapo zbardhi dita, midis ushtarëve u bë një tronditje e
vogël se çfarë i ndodhi Pjetrit.
19 Dhe Herodi, mbasi e kërkoi, por nuk e gjeti, i mori në
pyetje rojet dhe urdhëroi që të vriteshin. Dhe ai zbriti nga
Judeja në Cezare dhe qëndroi atje.
20 Dhe Herodi ishte shumë i pakënaqur me ata të Tiros dhe
të Sidonit; por ata erdhën me një mendje të vetme tek ai
dhe, pasi e bënë mik Blastin, eunuk e mbretit, kërkuan
paqe; sepse vendi i tyre ushqehej nga vendi i mbretit.
21 Dhe në një ditë të caktuar Herodi, i veshur me rroba
mbretërore, u ul në fronin e tij dhe u foli atyre.
22 Dhe populli bërtiti duke thënë: "Është zë i perëndisë dhe
jo i njeriut".
23 Dhe menjëherë engjëlli i Zotit e goditi, sepse ai nuk i
dha lavdi Perëndisë;
24 Por fjala e Perëndisë rritej dhe shumohej.
25 Dhe Barnaba dhe Sauli u kthyen nga Jeruzalemi, pasi
kishin kryer shërbimin e tyre, dhe morën me vete Gjonin,
që quhej Mark.

KAPITULLI 13

1 Në kishën që ishte në Antioki kishte disa profetë dhe
mësues; si Barnaba, Simeoni që quhej Niger, Luci nga
Kirena dhe Manaeni, që ishte rritur me Herodin tetrarkun
dhe Saulin.
2 Ndërsa ata i shërbenin Zotit dhe agjëronin, Fryma e
Shenjtë tha: "Më ndani Barnabën dhe Saulin për veprën për
të cilën i kam thirrur".
3 Dhe, mbasi agjëruan dhe u lutën, vunë duart mbi ta dhe i
nisën.
4 Ata, pra, të dërguar nga Fryma e Shenjtë, u nisën për në
Seleuki; dhe prej andej lundruan për në Qipro.
5 Dhe kur ishin në Salaminë, ata predikuan fjalën e
Perëndisë në sinagogat e Judenjve; dhe kishin për shërbëtor
edhe Gjonin.
6 Dhe, mbasi kaluan ishullin në Pafo, gjetën një magjistar,
një profet të rremë, një Jude, që quhej Barjesus.
7 I cili ishte me nëpunësin e vendit, Sergius Paulus, një
njeri i matur; i cili thirri Barnabën dhe Saulin dhe
dëshironte të dëgjonte fjalën e Perëndisë.
8 Por Elima, magjistari (sepse kështu është emri i tij sipas
interpretimit) u rezistoi atyre, duke kërkuar të largonte
zëvendësin nga besimi.
9 Atëherë Sauli, i quajtur edhe Pal, i mbushur me Frymën e
Shenjtë, ia vuri sytë,
10 Dhe tha: "O i mbushur me çdo ligësi dhe çdo ligësi, ti
bir i djallit, armik i çdo drejtësie, a nuk do të pushosh së
shtrembëruari rrugët e drejta të Zotit?
11 Dhe tani, ja, dora e Zotit është mbi ty dhe do të jesh i
verbër dhe nuk do ta shohësh diellin për asnjë stinë. Dhe
menjëherë mbi të ra një mjegull dhe një errësirë; dhe ai
shkonte vërdallë duke kërkuar që ta kapnin për dore.
12 Atëherë deputeti, kur pa atë që kishte ndodhur, besoi, i
habitur nga doktrina e Zotit.
13 Kur Pali dhe grupi i tij u larguan nga Pafos, arritën në
Pergë të Pamfilisë; dhe Gjoni u largua prej tyre dhe u kthye
në Jeruzalem.
14 Por, kur u nisën nga Perga, arritën në Antioki të Pisidisë,
dhe hynë në sinagogë ditën e shtunë dhe u ulën.
15 Mbas leximit të ligjit dhe të profetëve, krerët e
sinagogës u dërguan atyre duke thënë: "Vëllezër dhe
vëllezër, nëse keni ndonjë fjalë këshilluese për popullin,
thoni.
16 Atëherë Pali u ngrit dhe, duke bërë shenjë me dorë, tha:
"Burra të Izraelit dhe ju që keni frikë nga Perëndia,
dëgjoni!".
17 Perëndia i këtij populli të Izraelit zgjodhi etërit tanë dhe
e lartësoi popullin që banonte si të huaj në vendin e Egjiptit
dhe i nxori prej tij me krahë të lartë.
18 Dhe rreth dyzet vjet ai vuajti sjelljet e tyre në shkretëtirë.
19 Mbasi shkatërroi shtatë kombe në vendin e Kanaanit, u
ndau atyre me short vendin e tyre.
20 Pas kësaj, ai u dha gjyqtarë rreth katërqind e pesëdhjetë
vjet, deri te profeti Samuel.
21 Pas kësaj ata kërkuan një mbret; dhe Perëndia u dha
atyre Saulin, birin e Cisit, një burrë nga fisi i Beniaminit,
për dyzet vjet.
22 Mbasi e hoqi, ua ngriti Davidin si mbretin e tyre; të cilit
edhe ai i dha dëshmi, duke thënë: "Kam gjetur Davidin,
birin e Isait, një njeri sipas zemrës sime, që do të
përmbushë gjithë vullnetin tim".
23 Nga fara e këtij njeriu, Perëndia, sipas premtimit të tij, i
ka ngritur Izraelit një Shpëtimtar, Jezusin:
24 Kur Gjoni predikoi për herë të parë para ardhjes së tij
pagëzimin e pendimit për të gjithë popullin e Izraelit.
25 Dhe ndërsa Gjoni po mbaronte rrugën e tij, tha: "Kush
mendoni se jam unë?". Unë nuk jam ai. Por ja, pas meje
vjen një, të cilit unë nuk jam i denjë t'i zgjidh këpucët e
këmbëve.
26 Vëllezër, bij të brezit të Abrahamit, dhe kushdo nga ju
që ka frikë nga Perëndia, ju është dërguar fjala e këtij
shpëtimi.
27 Sepse ata që banojnë në Jeruzalem dhe krerët e tyre,
duke qenë se nuk e njihnin, as zërat e profetëve që lexohen
çdo të shtunë, i përmbushën duke e dënuar.
28 Dhe, megjithëse nuk gjetën tek ai shkak vdekjeje, i
kërkuan Pilatit që ai të vritej.
29 Dhe, mbasi u përmbushën të gjitha ato që ishin shkruar
për të, e zbritën nga pema dhe e vunë në varr.
30 Por Perëndia e ringjalli prej së vdekurish:
31 Dhe ai u pa për shumë ditë nga ata që erdhën me të nga
Galilea në Jeruzalem, të cilët janë dëshmitarët e tij para
popullit.
32 Dhe ne ju shpallim lajmin e gëzueshëm se premtimi që
iu bë etërve,
33 Perëndia na ka përmbushur të njëjtën gjë për ne, bijtë e
tyre, duke e ringjallur Jezusin; siç është shkruar edhe në
psalmin e dytë: "Ti je Biri im, sot të kam lindur".
34 Dhe përsa i përket faktit që ai e ringjalli prej së
vdekurish, për të mos u kthyer më në prishje, ai tha në këtë
mënyrë: "Unë do t'ju jap mëshirën e sigurt të Davidit".
35 Prandaj ai thotë edhe në një psalm tjetër: "Ti nuk do të
lejosh që i Shenjti yt të shohë prishje".
36 Sepse Davidi, mbasi i shërbeu brezit të tij me vullnetin e
Perëndisë, e zuri gjumi dhe u shtri pranë etërve të tij dhe pa
prishje;
37 Por ai, që Perëndia e ringjalli, nuk pa prishje.
38 Dijeni, pra, o vëllezër, se nëpërmjet këtij njeriu ju
predikohet falja e mëkateve.

39 Dhe me anë të tij të gjithë ata që besojnë shfajësohen nga të gjitha gjërat, nga të cilat ju nuk mund të shfajësoheshit me anë të ligjit të Moisiut.
40 Kini kujdes, pra, që të mos ju bjerë ajo që thuhet te profetët;
41 Vini re, ju të përbuzur, dhe habiteni dhe vdisni; sepse unë bëj një vepër në ditët tuaja, një vepër të cilën ju nuk do ta besoni aspak, edhe sikur t'jua deklarojë një njeri.
42 Dhe kur Judenjtë dolën nga sinagoga, johebrenjtë u lutën që të shtunën tjetër t'u predikoheshin këto fjalë.
43 Kur asambleja u shpërbë, shumë Judenj dhe prozelitë ndoqën Palin dhe Barnabën, të cilët, duke u folur atyre, i bindën të qëndronin në hirin e Perëndisë.
44 Të shtunën tjetër pothuajse gjithë qyteti u mblodh për të dëgjuar fjalën e Perëndisë.
45 Por Judenjtë, kur panë turmat, u mbushën me zili dhe kundërshtuan dhe blasfemuan ato që thoshte Pali.
46 Atëherë Pali dhe Barnaba u treguan të guximshëm dhe thanë: "Ishte e nevojshme që fjala e Perëndisë t'ju ishte thënë më parë; por, duke qenë se ju e nxirrni atë nga ju dhe e gjykoni veten të padenjë për jetën e përjetshme, ja, ne kthehemi te johebrenjtë. .
47 Sepse kështu na ka urdhëruar Zoti, duke thënë: "Unë të vura si dritë të johebrenjve, që të jesh për shpëtim deri në skajet e dheut".
48 Dhe johebrenjtë, kur e dëgjuan këtë, u gëzuan dhe lëvdonin fjalën e Zotit; dhe të gjithë ata që ishin caktuar për jetën e përjetshme besuan.
49 Dhe fjala e Zotit u shpall në mbarë krahinën.
50 Por Judenjtë i nxitën gratë e përshpirta dhe të nderuara dhe krerët e qytetit, filluan përndjekjen kundër Palit dhe Barnabës dhe i dëbuan nga krahina e tyre.
51 Por ata shkundën pluhurin e këmbëve të tyre kundër tyre dhe arritën në Ikon.
52 Dhe dishepujt u mbushën me gëzim dhe me Frymën e Shenjtë.

KAPITULLI 14

1 Dhe ndodhi që në Ikon, që të dy shkuan bashkë në sinagogën e Judenjve dhe folën kështu, saqë një turmë e madhe Judenjtë dhe Grekët besuan.
2 Por Judenjtë jobesimtarë i nxitën johebrenjtë dhe e keqtrajtuan mendjen e tyre kundër vëllezërve.
3 Prandaj ata qëndruan për një kohë të gjatë duke folur lirisht në Zotin, i cili dha dëshmi për fjalën e hirit të tij dhe lejoi që me duart e tyre të bëheshin shenja dhe mrekulli.
4 Por turma e qytetit u nda; një pjesë u mbajt me Judenjtë dhe një pjesë me apostujt.
5 Dhe kur u sulmua të dy johebrenjtë dhe judenjtë me krerët e tyre, për t'i keqtrajtuar dhe për t'i vrarë me gurë,
6 Ata e dinin dhe ikën në Lystra dhe Derbe, qytete të Likaonisë, dhe në krahinën përreth.
7 Dhe atje predikuan ungjillin.
8 Dhe në Listra ishte ulur një njeri, i pafuqishëm në këmbë, sakat që nga barku i nënës së tij, që nuk kishte ecur kurrë.
9 I njëjti dëgjoi të fliste Palin, i cili, duke e parë me këmbëngulje dhe duke e kuptuar se kishte besim për t'u shëruar,
10 Tha me zë të lartë: "Qëndro drejt në këmbë". Dhe ai kërceu dhe eci.
11 Dhe populli, kur pa atë që kishte bërë Pali, ngriti zërin duke thënë në fjalën e Likaonias: "Perënditë zbritën te ne në ngjashmëri me njerëzit".
12 Dhe e quajtën Barnabën, Jupiter; dhe Pali, Merkuri, sepse ai ishte kryefolësi.
13 Atëherë prifti i Jupiterit, që ndodhej përpara qytetit të tyre, solli qe dhe kurora te portat dhe do të bënte flijime me popullin.
14 Kur apostujt Barnaba dhe Pal e dëgjuan, grisën rrobat e tyre dhe hynë në mes të popullit duke thirrur:
15 dhe duke thënë:"Zotërinj, pse i bëni këto gjëra? Edhe ne jemi njerëz me të njëjtat pasione me ju, dhe ju predikojmë që ju të ktheheni nga këto kotësi te Perëndia i gjallë, që krijoi qiellin, tokën, detin dhe të gjitha gjërat që janë në to.
16 I cili në kohët e kaluara i lejoi të gjitha kombet të ecnin në rrugët e tyre.
17 Megjithatë ai nuk e la veten pa dëshmi, duke bërë mirë, dhe na dha shi nga qielli dhe stinë të frytshme, duke na mbushur zemrat me ushqim dhe gëzim.
18 Dhe me këto thënie fare pak e frenuan popullin që të mos i kishin bërë flijime.
19 Dhe atje erdhën disa Judenj nga Antiokia dhe nga Ikoni, të cilët e bindën popullin, e vranë me gurë Palin dhe e tërhoqën jashtë qytetit, duke menduar se kishte vdekur.
20 Por, ndërsa dishepujt qëndruan rreth tij, ai u ngrit dhe hyri në qytet; dhe të nesërmen u nis me Barnabën për në Derbë.
21 Dhe, mbasi predikuan ungjillin në atë qytet dhe u mësuan shumë njerëzve, u kthyen përsëri në Listra, në Ikoni dhe në Antioki,
22 Duke i vërtetuar shpirtrat e dishepujve dhe duke i nxitur ata të vazhdojnë në besim, dhe se ne duhet të hyjmë në mbretërinë e Perëndisë nëpërmjet shumë mundimesh.
23 Dhe, mbasi i caktuan pleq në çdo kishë dhe u lutën me agjërim, ia dorëzuan Zotit, në të cilin besuan.
24 Mbasi përshkuan Pisidinë, arritën në Pamfili.
25 Dhe, mbasi predikuan fjalën në Pergë, zbritën në Atali.
26 Dhe që andej lundruan për në Antioki, prej nga ishin rekomanduar në hirin e Perëndisë për veprën që kryen.
27 Dhe kur erdhën dhe mblodhën kishën bashkë, lexuan gjithçka që Perëndia kishte bërë me ta dhe se si ua kishte hapur derën e besimit johebrenjve.
28 Dhe aty qëndruan një kohë të gjatë me dishepujt.

KAPITULLI 15

1 Dhe disa njerëz që kishin zbritur nga Judeja mësonin vëllezërit dhe thoshnin: "Nëse nuk rrethpriteni sipas mënyrës së Moisiut, nuk mund të shpëtoheni".
2 Prandaj, kur Pali dhe Barnaba patën mosmarrëveshje dhe mosmarrëveshje të vogla me ta, vendosën që Pali dhe Barnaba, dhe disa të tjerë prej tyre, të ngjiteshin në Jeruzalem te apostujt dhe pleqtë për këtë çështje.
3 Dhe, si i sollën kisha, kaluan nëpër Feniki dhe Samari, duke shpallur kthimin e johebrenjve; dhe u bënë të gjithë vëllezërve një gëzim të madh.
4 Dhe kur arritën në Jeruzalem, u pritën nga kisha, nga apostujt dhe nga pleqtë, dhe ata treguan gjithçka që Perëndia kishte bërë me ta.
5 Por disa nga sekti i farisenjve që besuan u ngritën dhe thanë: "Ishte e nevojshme t'i rrethpreheshin dhe t'i urdhëronin të zbatonin ligjin e Moisiut".

6 Dhe apostujt dhe pleqtë u mblodhën për të shqyrtuar këtë çështje.
7 Dhe mbasi pati shumë mosmarrëveshje, Pjetri u ngrit dhe u tha atyre: "Vëllezër, ju e dini se shumë kohë më parë Perëndia zgjodhi midis nesh që johebrenjtë të dëgjonin fjalën e ungjillit nga goja ime, dhe besoni.
8 Dhe Perëndia, që i njeh zemrat, u dha dëshmi atyre, duke u dhënë atyre Frymën e Shenjtë, ashtu siç bëri me ne;
9 Dhe mos bëni asnjë dallim midis nesh dhe atyre, duke pastruar zemrat e tyre me anë të besimit.
10 Tani pse tundoni Perëndinë për t'u vënë në qafë dishepujve një zgjedhë, të cilën as etërit tanë dhe as ne nuk mundëm ta mbanin?
11 Por ne besojmë se me anë të hirit të Zotit Jezu Krisht do të shpëtojmë, ashtu si ata.
12 Atëherë e gjithë turma heshti dhe dëgjoi Barnabën dhe Palin, duke treguar se çfarë mrekullish dhe mrekullish kishte bërë Perëndia midis johebrenjve me anë të tyre.
13 Dhe, pasi ata heshtën, Jakobi u përgjigj duke thënë: "Vëllezër, më dëgjoni;
14 Simeoni ka treguar se si Perëndia në fillim vizitoi johebrenjtë, për të marrë prej tyre një popull për emrin e tij.
15 Dhe me këtë bien dakord fjalët e profetëve; siç është shkruar,
16 Pas kësaj do të kthehem dhe do të rindërtoj tabernakullin e Davidit, që është rrënuar; dhe do të rindërtoj rrënojat e saj dhe do ta ngre.
17 Që mbetja e njerëzve të mund të kërkojë Zotin dhe të gjithë johebrenjtë, mbi të cilët quhet emri im, thotë Zoti, që i bën të gjitha këto gjëra.
18 Të gjitha veprat e tij janë të njohura për Perëndinë që nga fillimi i botës.
19 Prandaj dënimi im është që të mos shqetësojmë ata që nga johebrenjtë janë kthyer te Perëndia.
20 Por ne t'u shkruajmë atyre që të përmbahen nga ndotjet e idhujve, nga kurvëria, nga gjërat e mbytura dhe nga gjaku.
21 Sepse Moisiu i lashtë ka në çdo qytet ata që e predikojnë, të cilët lexohen në sinagoga çdo të shtunë.
22 Atëherë apostujt dhe pleqtë, me gjithë kishën, u pëlqeu të dërgojnë në Antioki njerëz të zgjedhur nga grupi i tyre bashkë me Palin dhe Barnabën; domethënë, Juda i mbiquajtur Barsaba dhe Sila, krerët e vëllezërve:
23 Dhe ata i shkruan letra në këtë mënyrë; Apostujt, pleqtë dhe vëllezërit u dërgojnë përshëndetje vëllezërve që janë nga johebrenjtë në Antioki, Siri dhe Kiliki:
24 Duke qenë se dëgjuam, disa që dolën prej nesh ju shqetësuan me fjalë, duke përmbysur shpirtrat tuaj, duke thënë: "Duhet të rrethpriteni dhe të respektoni ligjin", të cilëve nuk u kemi dhënë një urdhër të tillë.
25 Neve na u duk mirë, që u mblodhëm me një mendje, të dërgonim te ju njerëz të zgjedhur me Barnabën dhe Palin tonë të dashur,
26 Burra që kanë vënë në rrezik jetën e tyre për emrin e Zotit tonë Jezu Krisht.
27 Ne dërguam, pra, Judën dhe Silën, të cilët do t'ju thonë të njëjtat me gojë.
28 Sepse Frymës së Shenjtë dhe neve iu duk mirë që të mos ju ngarkonim barrë më të madhe se këto gjëra të nevojshme;
29 Që të hiqni dorë nga ushqimet e flijuara për idhujt, nga gjaku, nga gjërat e mbytura dhe nga kurvëria; nga të cilat, nëse ruani veten, do të bëni mirë. Kaloni mirë.
30Kështu, pasi u pushuan nga puna, erdhën në Antioki dhe, mbasi mblodhën turmën, e dorëzuan letrën.
31 Të cilin, pasi e lexuan, u gëzuan për ngushëllimin.
32 Dhe Juda dhe Sila, duke qenë edhe vetë profetë, i nxitën vëllezërit me shumë fjalë dhe i konfirmuan.
33 Dhe, mbasi qëndruan atje, u lanë në paqe nga vëllezërit te apostujt.
34 Megjithatë Silës i pëlqeu të qëndronte ende atje.
35 Edhe Pali dhe Barnaba vazhduan në Antioki, duke mësuar dhe duke predikuar fjalën e Zotit bashkë me shumë të tjerë.
36 Dhe disa ditë pasi Pali i tha Barnabës: Le të shkojmë përsëri të vizitojmë vëllezërit tanë në çdo qytet ku kemi predikuar fjalën e Zotit dhe të shohim se si po bëjnë.
37 Dhe Barnaba vendosi të merrte me vete Gjonin, që quhej Mark.
38 Por Pali mendoi se nuk ishte mirë ta merrte me vete atë, i cili u largua prej tyre nga Pamfilia dhe nuk shkoi me ta në punë.
39 Dhe grindja ishte aq e ashpër midis tyre, saqë ata u ndanë njëri nga tjetri; dhe kështu Barnaba mori Markun dhe lundroi për në Qipro;
40 Dhe Pali zgjodhi Silën dhe u largua, i rekomanduar nga vëllezërit në hir të Perëndisë.
41 Dhe ai përshkoi Sirinë dhe Kilikinë, duke i vendosur kishat.

KAPITULLI 16

1 Pastaj shkoi në Derbë dhe në Listra; dhe ja, atje ishte një dishepull, i quajtur Timotheus, bir i një gruaje judeje dhe që besonte; por babai i tij ishte grek:
2 Për të cilën u raportua mirë nga vëllezërit që ishin në Listër dhe në Ikon.
3 Ai do të donte që Pali të dilte me të; dhe e mori dhe e rrethpreu për shkak të Judenjve që ishin në ato vende, sepse ata e dinin të gjithë se i ati ishte grek.
4 Dhe, ndërsa kalonin nëpër qytete, u dhanë atyre dekretet për të respektuar, që ishin caktuar nga apostujt dhe nga pleqtë që ishin në Jeruzalem.
5 Kështu kishat u vendosën në besim dhe shtoheshin në numër çdo ditë.
6 Tani, pasi kishin shkuar nëpër Frigji dhe në krahinën e Galatisë, dhe Fryma e Shenjtë i ndaloi të predikonin fjalën në Azi,
7 Pasi arritën në Mizi, kërkuan të shkojnë në Bitini, por Fryma nuk i lejoi.
8 Dhe ata, duke kaluar nga Misia, zbritën në Troadë.
9 Dhe natën Palit iu shfaq një vegim; Një burrë maqedonas qëndroi dhe iu lut duke thënë: "Kalo në Maqedoni dhe na ndihmo".
10 Dhe pasi ai pa vegimin, ne u përpoqëm menjëherë të shkonim në Maqedoni, duke mbledhur me siguri se Zoti na kishte thirrur për t'u predikuar atyre ungjillin.
11 Prandaj, duke u çliruar nga Troada, erdhëm në drejtim të drejtë në Samothraki dhe të nesërmen në Neapolis;
12 Dhe që andej në Filipi, që është qyteti kryesor i asaj ane të Maqedonisë dhe një koloni; dhe ne qëndruam në atë qytet për disa ditë.
13 Të shtunën dolëm nga qyteti buzë një lumi, ku bëhej zakon lutja; dhe ne u ulëm dhe u folëm grave që kishin ardhur atje.

14 Dhe një grua me emrin Lidia, shitëse të purpurtash, nga qyteti i Tiatirës, që adhuronte Perëndinë, na dëgjoi; zemra e së cilës Zoti ia hapi për t'u kujdesur për gjërat që i kishte thënë Pali.
15 Dhe kur ajo u pagëzua me familjen e saj, ajo na u lut duke thënë: "Nëse më keni gjykuar si besnikë ndaj Zotit, ejani në shtëpinë time dhe qëndroni atje". Dhe ajo na kufizoi.
16 Dhe ndodhi që, ndërsa shkuam për t'u lutur, na doli përpara një vajzë e pushtuar me një frymë hamendjeje, e cila u solli shumë fitime zotërinjve të saj duke thënë falle:
17 Ai ndoqi Palin dhe ne dhe thirri duke thënë: "Këta njerëz janë shërbëtorët e Perëndisë Shumë të Lartit, që na tregojnë rrugën e shpëtimit".
18 Dhe ajo e bëri këtë për shumë ditë. Por Pali, i pikëlluar, u kthye dhe i tha frymës: Unë të urdhëroj në emër të Jezu Krishtit të dalësh prej saj. Dhe ai doli në të njëjtën orë.
19 Dhe zotërinjtë e saj, kur panë se shpresa e fitimeve të tyre ishte zhdukur, kapën Palin dhe Silën dhe i tërhoqën në shesh te krerët,
20 Dhe i çuan te gjyqtarët, duke thënë: "Këta njerëz, që janë Judenj, e shqetësojnë shumë qytetin tonë,
21 Dhe mësoni zakone që nuk lejohet t'i marrim dhe as t'i zbatojmë, sepse jemi romakë.
22 Turma u ngrit bashkë kundër tyre; dhe gjyqtarët ua grisën rrobat dhe urdhëruan t'i rrihnin.
23 Dhe, mbasi i goditën shumë, i futën në burg, duke e urdhëruar rojtarin që t'i ruante;
24 Të cilët, mbasi morën një urdhër të tillë, i futën në burgun e brendshëm dhe ua shtrënguan këmbët në pranga.
25 Dhe në mesnatë Pali dhe Sila u lutën dhe i kënduan lavde Perëndisë; dhe të burgosurit i dëgjuan.
26 Dhe befas ra një tërmet i madh, aq sa themelet e burgut u tundën; dhe menjëherë u hapën të gjitha dyert dhe secilit u zgjidh zinxhirët.
27 Dhe rojtari i burgut, duke u zgjuar nga gjumi dhe duke parë dyert e burgut të hapura, nxori shpatën dhe do të kishte vrarë veten, duke menduar se të burgosurit kishin ikur.
28 Por Pali bërtiti me zë të lartë duke thënë: "Mos i bëj keq vetes, sepse të gjithë jemi këtu".
29Atëherë ai thirri një dritë, hyri brenda, erdhi duke u dridhur dhe ra përmbys para Palit dhe Silës,
30 Dhe i nxori jashtë dhe tha: "Zotërinj, çfarë duhet të bëj që të shpëtohem?".
31 Dhe ata thanë: "Beso në Zotin Jezu Krisht dhe do të shpëtohesh ti dhe shtëpia jote".
32 Dhe ata i folën fjalën e Zotit dhe të gjithë atyre që ishin në shtëpinë e tij.
33 Dhe i mori po atë orë të natës dhe ua lau vrimat; dhe u pagëzua, ai dhe të gjithë të tijtë, menjëherë.
34 Mbasi i futi në shtëpinë e tij, u vuri ushqim dhe u gëzua, duke besuar në Perëndinë me gjithë shtëpinë e tij.
35 Kur zbardhi dita, gjyqtarët dërguan shërbëtorët për t'u thënë: "Lërini ata njerëz të shkojnë".
36 Portieri i burgut i tha Palit këtë: "Pretorët kanë dërguar të të lënë të shkosh; tani, pra, shko dhe shko në paqe".
37 Por Pali u tha atyre: "Na kanë rrahur haptas, që jemi romakë dhe na kanë futur në burg; dhe tani a na dëbojnë fshehurazi? jo me të vërtetë; por le të vijnë vetë e të na nxjerrin jashtë.
38 Dhe shërbëtorët ua treguan këto fjalë gjyqtarëve; dhe ata u trembën kur dëgjuan se ishin romakë.
39 Dhe ata erdhën, iu lutën, i nxorën jashtë dhe kërkuan që të largoheshin nga qyteti.
40 Ata dolën nga burgu dhe hynë në shtëpinë e Lidias; dhe, kur panë vëllezërit, i ngushëlluan dhe u larguan.

KAPITULLI 17

1 Kur kaluan Amfipolisin dhe Apoloninë, arritën në Selanik, ku ishte një sinagogë e Judenjve;
2 Dhe Pali, sipas zakonit të tij, hyri tek ata dhe tri ditë të shtuna diskutoi me ta nga Shkrimet,
3 Duke hapur dhe duke pretenduar se Krishti duhet të ketë vuajtur dhe të ringjallur nga të vdekurit; dhe se ky Jezus, të cilin unë ju predikoj, është Krishti.
4 Dhe disa prej tyre besuan dhe u bashkuan me Palin dhe Silën; dhe një turmë e madhe grekësh të devotshëm dhe jo pak gra kryesore.
5 Por judenjtë që nuk besuan, nga zilia, morën me vete disa të shthurur të llojit të poshtër, mblodhën një turmë dhe bënë bujë gjithë qytetin, sulmuan shtëpinë e Jasonit dhe kërkuan t'i nxirrnin jashtë. ndaj popullit.
6 Dhe, mbasi nuk i gjetën, tërhoqën Jasonin dhe disa vëllezër te krerët e qytetit, duke thirrur: "Këta që kanë përmbysur botën kanë ardhur edhe këtu;
7 Të cilin Jasoni e pranoi; dhe të gjithë këta veprojnë në kundërshtim me dekretet e Cezarit, duke thënë se ka një mbret tjetër, një Jezus.
8 Dhe ata e shqetësonin popullin dhe krerët e qytetit, kur i dëgjuan këto gjëra.
9 Mbasi siguruan Jasonin dhe tjetrin, i lanë të shkojnë.
10 Vëllezërit menjëherë natën i nisën Palin dhe Silën në Berea, të cilët arritën atje, hynë në sinagogën e Judenjve.
11 Këta ishin më fisnikë se ata në Thesaloniki, sepse e pranonin fjalën me gjithë gatishmërinë e mendjes dhe kërkuan çdo ditë shkrimet nëse ishin kështu.
12 Prandaj shumë prej tyre besuan; edhe të grave të nderuara që ishin greke dhe të burrave, jo pak.
13 Por Judenjtë e Selanikut, kur morën vesh se fjala e Perëndisë ishte predikuar nga Pali në Berea, erdhën edhe atje dhe e nxitën turmën.
14 Dhe menjëherë vëllezërit e nisën Palin që të shkonte në det, por Sila dhe Timoteu qëndruan aty.
15 Dhe ata që e udhëhiqnin Palin e çuan në Athinë dhe, mbasi iu dha urdhër Silës dhe Timoteut që të vinin tek ai me shpejtësi, ata u nisën.
16 Dhe ndërsa Pali i priste në Athinë, fryma e tij u trazua në të, kur pa qytetin që i ishte dhënë tërësisht idhujtarisë.
17 Prandaj ai diskutonte në sinagogë me Judenjtë, me njerëzit e përshpirtshëm dhe çdo ditë në treg me ata që e takonin.
18 Atëherë e takuan disa filozofë të epikuriasve dhe të stoikëve. Dhe disa thanë: "Çfarë do të thotë ky llafazan?". disa të tjerë duket se është një vendas i perëndive të huaja, sepse u predikoi atyre Jezusin dhe ringjalljen.
19 Dhe e kapën dhe e çuan në Areopag, duke thënë: "A mund ta dimë ç'është kjo doktrinë e re për të cilën po flet?".
20 Sepse ti na sjell në vesh disa gjëra të çuditshme;
21 (Sepse të gjithë Athinasit dhe të huajt që ishin atje nuk e kalonin kohën e tyre në asgjë tjetër, veçse për të treguar ose për të dëgjuar diçka të re).

22 Atëherë Pali u ndal në mes të kodrës së Marsit dhe tha: "O burra të Athinës, e kuptoj se në çdo gjë jeni shumë supersticiozë.
23 Sepse, ndërsa kaloja dhe shikoja adhurimet tuaja, gjeta një altar me këtë mbishkrim: "PERËNDISË TË PANJOHUR". Të cilin, pra, ju e adhuroni nga padija, unë jua shpall.
24 Perëndia që krijoi botën dhe të gjitha gjërat në të, duke qenë se është Zot i qiellit dhe i tokës, nuk banon në tempuj të bërë me dorë;
25 As nuk adhurohet me duart e njerëzve, sikur të kishte nevojë për ndonjë gjë, sepse ai u jep të gjithëve jetë, frymë dhe gjithçka;
26 Dhe ka bërë nga një gjak i vetëm të gjitha kombet e njerëzve për të banuar në gjithë faqen e dheut dhe ka përcaktuar kohët e caktuara më parë dhe kufijtë e banimit të tyre;
27 që të kërkojnë Zotin, nëse ndoshta do ta ndiejnë atë dhe ta gjejnë, edhe pse ai nuk është larg secilit prej nesh.
28 Sepse në të jetojmë, lëvizim dhe jemi; siç kanë thënë edhe disa nga poetët tuaj: "Sepse edhe ne jemi pasardhës të tij".
29 Meqenëse jemi pasardhës të Perëndisë, ne nuk duhet të mendojmë se Hyjnia i ngjan arit, argjendit, ose gurit, të gdhendur nga arti dhe idetë e njeriut.
30 Dhe kohët e kësaj injorance Perëndia i shkeli syrin; por tani i urdhëron të gjithë njerëzit të pendohen kudo:
31 Sepse ai ka caktuar një ditë në të cilën do ta gjykojë botën me drejtësi me anë të atij njeriu që ai ka caktuar; për të cilën ai u ka dhënë siguri të gjithë njerëzve, duke e ringjallur prej së vdekurish.
32 Dhe kur dëgjuan për ringjalljen e të vdekurve, disa talleshin, të tjerë thoshnin: "Do të të dëgjojmë përsëri për këtë çështje".
33 Kështu Pali u largua nga mesi i tyre.
34 Por disa njerëz u bashkuan me të dhe besuan; midis tyre ishte Dionisi Areopagiti, një grua me emrin Damaris dhe të tjerë me ta.

KAPITULLI 18

1 Pas këtyre gjërave Pali u nis nga Athina dhe erdhi në Korint;
2 Dhe gjeti një Jude, me emër Akuila, lindur në Pontus, i ardhur së fundmi nga Italia, me gruan e tij Priskilën; (sepse Klaudi i kishte urdhëruar të gjithë hebrenjtë të largoheshin nga Roma:) dhe erdhi tek ata.
3 Dhe, duke qenë se ishte i të njëjtit zanat, qëndroi me ta dhe punonte, sepse për shkak të profesionit të tyre ata ishin çadrabërës.
4 Dhe çdo të shtunë ai arsyetonte në sinagogë dhe bindte Judenjtë dhe Grekët.
5 Dhe kur Sila dhe Timoteu erdhën nga Maqedonia, Pali u shtyp në frymë dhe u dëshmoi Judenjve se Jezusi ishte Krishti.
6 Kur ata kundërshtuan veten dhe blasfemuan, ai tundi rrobat e tij dhe u tha atyre: "Gjaku juaj qoftë mbi kokën tuaj; Unë jam i pastër; që tani e tutje do të shkoj te johebrenjtë.
7 Pastaj u nis që andej dhe hyri në shtëpinë e një njeriu, me emër Just, që adhuronte Perëndinë, shtëpia e të cilit bashkohej fort me sinagogën.
8 Dhe Krispi, kreu i sinagogës, besoi në Zotin me gjithë shtëpinë e tij; dhe shumë korintas, duke dëgjuar, besuan dhe u pagëzuan.
9 Atëherë Zoti i foli Palit natën me një vegim: " Mos ki frikë, por fol dhe mos hesht".
10 Sepse unë jam me ty dhe askush nuk do të të vërë në punë që të të bëjë keq, sepse kam shumë njerëz në këtë qytet.
11 Dhe qëndroi atje një vit e gjashtë muaj, duke mësuar fjalën e Perëndisë midis tyre.
12 Dhe kur Galioni ishte zëvendës i Akaisë, Judenjtë ngritën një kryengritje kundër Palit dhe e çuan në gjykatë,
13 duke thënë: "Ky i bind njerëzit që të adhurojnë Perëndinë në kundërshtim me ligjin".
14 Dhe kur Pali ishte gati të hapte gojën, Galioni u tha Judenjve: "Nëse do të ishte një çështje e keqe ose e neveritshme e keqe, o judenj, arsyetoni që unë të duroj me ju.
15 Por nëse bëhet fjalë për fjalë, për emra dhe për ligjin tuaj, shikoni; sepse unë nuk do të jem gjykatës për çështje të tilla.
16 Dhe i përzuri nga gjykata.
17 Atëherë të gjithë Grekët morën Sostenin, kreun e sinagogës, dhe e rrahën përpara gjykatës. Dhe Galios nuk kujdesej për asnjë nga këto gjëra.
18 Mbas këtyre gjërave, Pali ndenji atje edhe një kohë të gjatë, u lejua nga vëllezërit dhe lundroi që andej në Siri, dhe bashkë me të Prishila dhe Akuila; duke prerë kokën në Kenkrea, sepse kishte një zotim.
19 Pastaj erdhi në Efes dhe i la atje; por vetë hyri në sinagogë dhe diskutoi me Judenjtë.
20 Kur ata kërkuan që të rrinte më gjatë me ta, ai nuk pranoi;
21 Por i la lamtumirën duke thënë: "Më duhet ta kremtoj gjithsesi këtë festë që vjen në Jeruzalem; por do të kthehem përsëri te ju, nëse do Perëndia". Dhe ai lundroi nga Efesi.
22 Mbasi zbriti në Cezare, u ngjit dhe përshëndeti kishën, zbriti në Antioki.
23 Dhe, mbasi kaloi pak kohë atje, u nis dhe përshkoi me radhë gjithë krahinën e Galatisë dhe të Frigjisë, duke i forcuar të gjithë dishepujt.
24 Dhe një Jude, me emër Apollo, lindur në Aleksandri, njeri gojëtar dhe i fuqishëm në Shkrimet, erdhi në Efes.
25 Ky njeri ishte i mësuar në rrugën e Zotit; dhe duke qenë i zjarrtë në frymë, fliste dhe mësonte me zell gjërat e Zotit, duke ditur vetëm pagëzimin e Gjonit.
26 Dhe ai filloi të flasë me guxim në sinagogë; Akuila dhe Prishila, kur e dëgjuan, e morën me vete dhe ia shpjeguan më mirë rrugën e Perëndisë.
27 Dhe, kur ai donte të kalonte në Akai, vëllezërit shkruan, duke i nxitur dishepujt ta prisnin; i cili, kur erdhi, i ndihmoi shumë ata që kishin besuar me anë të hirit.
28 Sepse ai i bindi me forcë Judenjtë dhe atë publikisht, duke treguar me anë të Shkrimeve se Jezusi ishte Krishti.

KAPITULLI 19

1 Dhe ndodhi që, ndërsa Apoli ishte në Korint, Pali, pasi kaloi brigjet e sipërme, erdhi në Efes dhe gjeti disa dishepuj,

2 Ai u tha atyre: A e keni marrë Frymën e Shenjtë që kur besuat? Dhe ata i thanë: "Nuk kemi dëgjuar nëse ka ndonjë Frymë të Shenjtë".
3 Dhe ai u tha atyre: "Me çfarë u pagëzuat, pra? Dhe ata thanë: "Për pagëzimin e Gjonit".
4 Atëherë Pali tha: "Gjoni me të vërtetë pagëzoi me pagëzimin e pendimit, duke i thënë popullit që të besonte në atë që do të vinte pas tij, domethënë në Krishtin Jezus.
5 Kur i dëgjuan këto, u pagëzuan në emër të Zotit Jezus.
6 Dhe kur Pali vuri duart mbi ta, Fryma e Shenjtë zbriti mbi ta; dhe ata folën në gjuhë të huaja dhe profetizuan.
7 Dhe të gjithë njerëzit ishin rreth dymbëdhjetë.
8 Dhe ai hyri në sinagogë dhe foli me guxim për tre muaj, duke diskutuar dhe duke bindur gjërat lidhur me mbretërinë e Perëndisë.
9 Por, kur zhytësit u ngurtësuan dhe nuk besuan, por folën keq për atë rrugë përpara turmës, ai u largua prej tyre dhe i ndau dishepujt, duke diskutuar çdo ditë në shkollën e një Tirani.
10 Dhe kjo vazhdoi për dy vjet; kështu që të gjithë ata që banonin në Azi e dëgjuan fjalën e Zotit Jezus, si Judenjtë ashtu edhe Grekët.
11 Dhe Perëndia bëri mrekulli të veçanta me duart e Palit:
12 Kështu që nga trupi i tij silleshin te të sëmurët shami ose përparëse, dhe sëmundjet largoheshin prej tyre dhe shpirtrat e këqij dilnin prej tyre.
13 Atëherë disa judenj endacakë, ekzorcistë, morën përsipër të thërrasin mbi ata që kishin frymërat e liga emrin e Zotit Jezus, duke thënë: "Ju betohemi për Jezusin që Pali predikon.
14 Dhe ishin shtatë bijtë e një Skeva, një Jude, dhe kreu i priftërinjve, të cilët vepruan kështu.
15 Dhe fryma e ligë u përgjigj dhe tha: "Unë e njoh Jezusin dhe e njoh Palin; por kush jeni ju?
16 Dhe njeriu në të cilin ishte fryma e keqe u hodh mbi ta, i mundi dhe i mundi, kështu që ata ikën nga ajo shtëpi lakuriq dhe të plagosur.
17 Dhe këtë e dinin të gjithë Judenjtë dhe Grekët që banonin në Efes; dhe të gjithë i zuri frika dhe emri i Zotit Jezus u madhërua.
18 Dhe shumë nga ata që besuan erdhën, rrëfyen dhe treguan veprat e tyre.
19 Edhe shumë nga ata që përdornin arte kureshtare i mblodhën librat e tyre dhe i dogjën përpara të gjithëve; dhe ata e llogaritën çmimin e tyre dhe gjetën pesëdhjetë mijë monedha argjendi.
20 Kështu fjala e Perëndisë u rrit fuqishëm dhe fitoi.
21 Mbas mbarimit të këtyre gjërave, Pali vendosi në frymë, duke kaluar nëpër Maqedoni dhe në Akai, të shkonte në Jeruzalem, duke thënë: "Mbasi të jem atje, duhet të shoh edhe Romën".
22 Kështu dërgoi në Maqedoni dy nga ata që i shërbenin, Timoteun dhe Erastin; por ai vetë qëndroi në Azi për një sezon.
23 Dhe në të njëjtën kohë pati një trazirë të vogël rreth asaj rruge.
24 Sepse një njeri me emër Dhimitër, argjendar, që bënte faltore prej argjendi për Dianën, u sillte zejtarëve jo pak fitim;
25 Ai i thirri bashkë me punëtorët e të njëjtit profesion dhe tha: "Zotërinj, ju e dini se ne kemi pasurinë tonë me këtë zanat".
26 Për më tepër, ju shihni dhe dëgjoni, se ky Pal jo vetëm në Efes, por pothuajse në të gjithë Azinë, ka bindur dhe larguar shumë njerëz, duke thënë se nuk janë perëndi të bëra me duar.
27 Me qëllim që jo vetëm kjo zanat të jetë në rrezik për t'u asgjësuar; por edhe që tempulli i perëndeshës së madhe Diana të përbuzet dhe të shkatërrohet madhështia e saj, të cilën e adhuron gjithë Azia dhe bota.
28 Kur i dëgjuan këto fjalë, u mbushën me zemërim dhe bërtitën duke thënë: "E madhe është Diana e Efesianëve".
29 Dhe gjithë qyteti u mbush me rrëmujë; dhe, mbasi zunë Gain dhe Aristarkun, maqedonas, shokë të Palit në udhëtim, u turrën me një mendje në teatër.
30 Dhe, kur Pali donte të hynte në popull, dishepujt nuk e lejuan.
31 Dhe disa nga krerët e Azisë, që ishin miqtë e tij, dërguan tek ai për të kërkuar që ai të mos hynte në aventurë në teatër.
32 Disa bërtisnin, pra, një gjë dhe të tjerë tjetër, sepse asambleja ishte e hutuar; dhe pjesa më e madhe nuk e dinin pse ishin mbledhur.
33 E nxorrën Aleksandrin nga turma dhe Judenjtë e nxorrën përpara. Dhe Aleksandri i bëri shenjë me dorë dhe do ta kishte mbrojtur popullin.
34 Por, kur e morën vesh se ai ishte Jude, të gjithë me një zë, rreth dy orë, bërtitën: "E madhe është Diana e Efesianëve".
35 Dhe nëpunësi i qytetit e qetësoi popullin, tha: "O burra të Efesit, cili është njeriu që nuk e di se qyteti i Efesianëve është adhurues i perëndeshës së madhe Diana dhe i figurës që ra nga Jupiteri? ?
36 Duke qenë, pra, se këto gjëra nuk mund të fliten kundër, ju duhet të heshtni dhe të mos bëni asgjë të nxituar.
37 Sepse ju i keni sjellë këtu këta njerëz, që nuk janë as grabitës kishash, as blasfemues të perëndeshës suaj.
38 Prandaj, nëse Dhimitri dhe mjeshtrit që janë me të kanë një çështje kundër dikujt, ligji është i hapur dhe ka deputetë;
39 Por nëse kërkoni ndonjë gjë në lidhje me çështje të tjera, ajo do të përcaktohet në një asamble të ligjshme.
40 Sepse ne jemi në rrezik për t'u vënë në dyshim për zhurmën e kësaj dite, sepse nuk ka asnjë arsye me të cilën mund të japim llogari për këtë grumbullim.
41 Mbasi foli kështu, e pushoi asamblenë.

KAPITULLI 20

1 Mbasi pushoi zhurma, Pali i thirri dishepujt, i përqafoi dhe u nis për të shkuar në Maqedoni.
2 Dhe, mbasi i kaloi ato anë dhe i këshilloi shumë, erdhi në Greqi,
3 Dhe aty qëndroi tre muaj. Dhe kur Judenjtë e zunë pritën, ndërsa ai do të lundronte për në Siri, ai vendosi të kthehej nëpër Maqedoni.
4 Dhe e shoqëroi në Azinë Sopatri nga Berea; dhe nga Thesalonikas, Aristarku dhe Sekundi; dhe Gai nga Derbe dhe Timoteu; dhe nga Azia, Tikiku dhe Trofimi.
5 Këta që ecnin përpara, qëndruan për ne në Troadë.
6 Dhe ne lundruam nga Filipi pas ditëve të të Ndormëve dhe erdhëm tek ata në Troadë për pesë ditë; ku qëndruam shtatë ditë.

7 Dhe ditën e parë të javës, kur dishepujt u mblodhën për të thyer bukën, Pali u predikoi atyre, gati për t'u nisur të nesërmen; dhe vazhdoi fjalimin e tij deri në mesnatë.
8 Dhe kishte shumë drita në dhomën e sipërme, ku ishin mbledhur bashkë.
9 Dhe një djalosh me emrin Eutik, që ishte ulur në dritare, ishte ulur në një gjumë të thellë; dhe Pali po predikonte gjatë, u zhyt në gjumë, ra nga papafingo e tretë dhe u ngrit i vdekur.
10 Atëherë Pali zbriti, ra mbi të dhe, duke e përqafuar, tha: "Mos u shqetësoni; sepse jeta e tij është në të.
11 Kur ai u ngjit përsëri, theu bukën, hëngri dhe foli gjatë, deri në agim, dhe u largua.
12 E sollën të riun të gjallë dhe nuk u ngushëlluan pak.
13 Dhe ne shkuam përpara për të anijes dhe lundruam për në Asos, me qëllim që të merrnim Palin, sepse kështu kishte caktuar, duke menduar të ecë.
14 Kur ai u takua me ne në Asos, ne e morëm brenda dhe arritëm në Mitilene.
15 Ne lundruam që andej dhe të nesërmen erdhëm përballë Kiosit; dhe të nesërmen arritëm në Samos dhe qëndruam në Trogyllium; dhe të nesërmen erdhëm në Milet.
16 Sepse Pali kishte vendosur të lundronte në Efes, sepse nuk donte të kalonte kohën në Azi, sepse nxitoi, po të ishte e mundur, të ishte në Jeruzalem ditën e Rrëshajëve.
17 Dhe nga Mileti dërgoi njerëz në Efes dhe thirri pleqtë e kishës.
18 Dhe kur ata erdhën tek ai, ai u tha atyre: "Ju e dini, që nga dita e parë që erdha në Azi, si kam qenë me ju në çdo kohë,
19Duke i shërbyer Zotit me gjithë përulësinë e mendjes, me lotë të shumtë dhe me tundime që më ranë nga prita e Judenjve;
20 Dhe si nuk mbajta asgjë që ishte e dobishme për ju, por nuk jua tregova dhe ju mësova publikisht dhe shtëpi më shtëpi,
21Duke u dëshmuar si Judenjve, ashtu edhe grekëve, pendim te Perëndia dhe besim në Zotin tonë Jezu Krisht.
22 Dhe tani, ja, unë shkoj i lidhur në frymë në Jeruzalem, duke mos ditur gjërat që do të më ndodhin atje:
23 Me përjashtim të faktit që Fryma e Shenjtë dëshmon në çdo qytet, duke thënë se më qëndrojnë prangat dhe mundimet.
24 Por asnjë nga këto nuk më lëviz, as nuk e konsideroj jetën time të shtrenjtë për veten time, që të mund ta përfundoj rrugën time me gëzim dhe shërbesën që kam marrë nga Zoti Jezus, për të dëshmuar ungjillin e hirit të Perëndisë. .
25 Dhe tani, vini re, unë e di se ju të gjithë, mes të cilëve kam shkuar duke predikuar mbretërinë e Perëndisë, nuk do ta shihni më fytyrën time.
26 Prandaj po ju marr për të shënuar këtë ditë, se unë jam i pastër nga gjaku i të gjithë njerëzve.
27 Sepse unë nuk jam shmangur t'jua shpall gjithë këshillën e Perëndisë.
28 Kini kujdes, pra, për veten tuaj dhe për gjithë tufën, mbi të cilën Fryma e Shenjtë ju ka bërë mbikëqyrës, për të ushqyer kishën e Perëndisë, të cilën ai e ka blerë me gjakun e tij.
29 Sepse unë e di këtë, se pas largimit tim, midis jush do të hyjnë ujqër të dhembshëm, pa kursyer kopenë.
30 Edhe nga vetja juaj do të dalin njerëz që do të thonë gjëra të çoroditura për të tërhequr pas vetes dishepujt.
31 Prandaj rrini zgjuar dhe mbani mend se për tre vjet nuk pushova së paralajmëruari çdo natë e ditë me lot.
32 Dhe tani, vëllezër, unë ju rekomandoj te Perëndia dhe te fjala e hirit të tij, që mund t'ju ndërtojë dhe t'ju japë një trashëgimi midis të gjithë atyre që janë shenjtëruar.
33 Nuk kam lakmuar as argjendin, as arin, as veshjen e askujt.
34 Po, ju vetë e dini se këto duar kanë shërbyer për nevojat e mia dhe atyre që ishin me mua.
35 Unë ju tregova të gjitha se si duke u munduar duhet t'i ndihmoni të dobëtit dhe të mbani mend fjalët e Zotit Jezus, se si tha: " Është më e bekuar të japësh sesa të marrësh".
36 Dhe, mbasi tha këto, u ul në gjunjë dhe u lut me të gjithë.
37 Dhe të gjithë qanë fort, i ranë në qafë Palit dhe e puthnin.
38 I pikëlluar mbi të gjitha për fjalët që ai tha, që të mos e shihnin më fytyrën e tij. Dhe e shoqëruan deri në anije.

KAPITULLI 21

1 Dhe ndodhi që pasi u larguam prej tyre dhe u nisëm, erdhëm me një rrugë të drejtë në Coos dhe të nesërmen në Rodos dhe që andej në Patara:
2 Dhe gjetëm një anije që po lundronte për në Feniki, hipëm dhe u nisëm.
3 Kur zbuluam Qipron, e lamë në të majtë, lundruam në Siri dhe zbritëm në Tiro, sepse atje anija duhej të shkarkonte barrën e saj.
4 Dhe, si gjetëm dishepuj, qëndruam atje shtatë ditë, i cili me anë të Frymës i tha Palit që të mos ngjitej në Jeruzalem.
5 Kur i mbaruam ato ditë, u nisëm dhe shkuam; dhe na sollën të gjithë në rrugën tonë, me gra e fëmijë, derisa dolëm jashtë qytetit; dhe u gjunjëzuam në breg dhe u lutëm.
6 Dhe, mbasi u lejuam njëri nga tjetri, hipëm në barkë; dhe u kthyen përsëri në shtëpi.
7 Kur mbaruam rrugën nga Tiro, erdhëm në Ptolemaid, përshëndesëm vëllezërit dhe qëndruam një ditë me ta.
8 Të nesërmen ne që ishim nga shoqëria e Palit u nisëm dhe erdhëm në Cezare dhe hymë në shtëpinë e Filip ungjilltarit, që ishte një nga të shtatët; dhe qëndroi me të.
9 Dhe i njëjti burrë kishte katër vajza, të virgjëra, të cilat profetizonin.
10 Dhe, ndërsa qëndruam atje shumë ditë, zbriti nga Judeja një profet, me emër Agabus.
11 Dhe kur erdhi te ne, mori brezin e Palit, lidhi duart dhe këmbët e tij dhe tha: Kështu thotë Fryma e Shenjtë: Kështu do ta lidhin Judenjtë në Jeruzalem njeriun që ka këtë brez dhe do ta dorëzojnë në duart e johebrenjve.
12 Dhe kur dëgjuam këto gjëra, ne dhe ata nga ai vend iu lutëm të mos ngjitej në Jeruzalem.
13 Atëherë Pali u përgjigj: "Ç'duhet të qash dhe të më thyesh zemrën? sepse unë jam gati të mos lidhem vetëm, por edhe të vdes në Jeruzalem për emrin e Zotit Jezus.
14 Dhe, mbasi ai nuk deshi ta bindin, ne pushuam duke thënë: "U bëftë vullneti i Zotit".
15 Pas atyre ditëve, ne morëm qerret tona dhe u ngjitëm në Jeruzalem.

16 Me ne erdhën edhe disa nga dishepujt e Cezaresë dhe sollën me vete një Mnason nga Qipro, një dishepull i vjetër, me të cilin do të kalonim natën.
17 Dhe kur arritëm në Jeruzalem, vëllezërit na pritën me gëzim.
18 Të nesërmen Pali hyri me ne te Jakobi; dhe të gjithë pleqtë ishin të pranishëm.
19 Dhe, mbasi i përshëndeti, tregoi veçanërisht gjërat që Perëndia kishte bërë midis johebrenjve me anë të shërbimit të tij.
20 Dhe, kur e dëgjuan, përlëvdonin Zotin dhe i thanë: "Vëlla, ti e sheh sa mijëra Judenj ka që besojnë; dhe të gjithë janë të zellshëm ndaj ligjit:
21 Dhe u njoftuan për ty se ti i mëson të gjithë Judenjtë që janë midis johebrenjve të braktisin Moisiun, duke thënë se nuk duhet t'i rrethprejnë fëmijët e tyre dhe nuk duhet të ndjekin zakonet.
22 Çfarë është, pra? turma duhet të mblidhet, sepse ata do të dëgjojnë që ti ke ardhur.
23 Bëj, pra, këtë që të themi: Kemi katër burra që kanë një zotim;
24 Merr ata, pastrohu bashkë me ta dhe mbaji nën kontroll, që të rruajnë kokën; por që edhe ti të ecësh në rregull dhe të respektosh ligjin.
25 Përsa u përket johebrenjve që besojnë, ne kemi shkruar dhe kemi arritur në përfundimin se ata nuk respektojnë një gjë të tillë, përveçse ruhen nga gjërat që u ofrohen idhujve, nga gjaku, nga mbytja dhe nga kurvëria.
26 Atëherë Pali i mori njerëzit dhe të nesërmen, duke u pastruar bashkë me ta, hyri në tempull, për të treguar përfundimin e ditëve të pastrimit, deri sa të ofrohej një ofertë për secilin prej tyre.
27 Dhe kur po mbaruan të shtatë ditët, Judenjtë nga Azia, kur e panë në tempull, e nxitën gjithë popullin dhe vunë duart mbi të,
28 Bërtitni, o burra të Izraelit, ndihmoni: Ky është njeriu që i mëson të gjithë njerëzit kudo kundër popullit, ligjit dhe kundër këtij vendi; pastaj futi edhe Grekët në tempull dhe e ndot këtë vend të shenjtë.
29 (Sepse ata kishin parë më parë me të në qytet Trofimin një Efesian, të cilin mendonin se Pali e kishte sjellë në tempull).
30 Dhe gjithë qyteti u trondit dhe turmat vrapuan bashkë; dhe e morën Palin, e nxorrën jashtë tempullit dhe menjëherë dyert u mbyllën.
31 Dhe, ndërsa ata po kërkonin ta vrisnin, kreut të bandës i erdhi lajmi se gjithë Jeruzalemi ishte në trazira.
32 Të cilët menjëherë morën ushtarë dhe centurionë dhe vrapuan drejt tyre; dhe, kur panë kryekomandantin dhe ushtarët, u larguan duke e rrahur Palin.
33 Atëherë kapiteni iu afrua, e mori dhe urdhëroi ta lidhnin me dy zinxhirë; dhe pyeti se kush ishte dhe çfarë kishte bërë.
34 Ndër turmën disa bërtisnin një gjë, të tjerë një tjetër; dhe, duke qenë se nuk e dinte sigurinë për rrëmujën, urdhëroi që ta çonin në kështjellë.
35 Dhe, kur ai arriti në shkallët, ndodhi që ai u ngarkua nga ushtarët për shkak të dhunës së popullit.
36 Sepse turma e popullit e ndiqte duke bërtitur: "Largoje!".
37 Dhe ndërsa Pali do të çohej në kështjellë, ai i tha kryekomandantit: "A mund të të flas?". Kush tha: "A mund të flasësh greqisht?"
38 A nuk je ti ai Egjiptasi, që para këtyre ditëve bëri bujë dhe nxori në shkretëtirë katër mijë njerëz vrasës?
39 Por Pali tha: "Unë jam një Jude i Tarsusit, një qytet i Kilikisë, qytetar i një qyteti të padobishëm; dhe të lutem, më lejo t'i flas popullit.
40 Dhe, mbasi i dha leje, Pali u ndal mbi shkallët dhe i bëri shenjë me dorë popullit. Dhe kur u bë një heshtje e madhe, ai u foli atyre në gjuhën hebraike, duke thënë:

KAPITULLI 22

1 Vëllezër dhe etër, dëgjoni mbrojtjen time që po ju bëj tani.
2 (Dhe kur dëgjuan se ai u foli atyre në gjuhën hebraike, ata heshtën edhe më shumë; dhe ai tha:)
3 Unë jam me të vërtetë një burrë jude, i lindur në Tarsus, një qytet në Kiliki, por i rritur në këtë qytet në këmbët e Gamalielit dhe i mësuar sipas mënyrës së përsosur të ligjit të etërve dhe ishte i zellshëm ndaj Zot, siç jeni ju të gjithë sot.
4 Dhe unë përndoqa në këtë mënyrë deri në vdekje, duke lidhur dhe duke i dorëzuar në burgje burra dhe gra.
5 Ashtu siç më dëshmon kryeprifti dhe gjithë pasuria e pleqve; nga të cilët mora edhe letra drejtuar vëllezërve dhe shkova në Damask për t'i çuar ata që ishin të lidhur në Jeruzalem për t'u ndëshkuar.
6 Dhe ndodhi që, ndërsa bëra udhëtimin tim dhe po i afrohesha Damaskut rreth mesditës, papritmas nga qielli shkëlqeu rreth meje një dritë e madhe.
7 Pastaj rashë përtokë dhe dëgjova një zë që më thoshte: " Saul, Saul, pse më përndjek?".
8 Dhe unë u përgjigja: "Kush je ti, o Zot?". Dhe ai më tha: " Unë jam Jezusi nga Nazareti, të cilin ti e persekuton".
9 Dhe ata që ishin me mua panë me të vërtetë dritën dhe patën frikë; por ata nuk e dëgjuan zërin e atij që më foli.
10 Dhe unë thashë: "Çfarë të bëj, o Zot?". Dhe Zoti më tha: " Çohu dhe shko në Damask; dhe atje do të të thuhet për të gjitha gjërat që janë caktuar për ty të bësh.
11 Dhe, duke qenë se nuk mund të shihja për lavdinë e asaj drite, duke u udhëhequr nga dora e atyre që ishin me mua, erdha në Damask.
12 Dhe një Anania, një njeri i devotshëm sipas ligjit, që kishte një raport të mirë për të gjithë Judenjtë që banonin atje,
13 Erdhi tek unë, u ndal dhe më tha: "Vëlla Saul, shiko". Dhe në të njëjtën orë e shikova lart.
14 Ai tha: "Perëndia i etërve tanë të ka zgjedhur, që ti të njohësh vullnetin e tij, të shikosh të Drejtin dhe të dëgjosh zërin e gojës së tij".
15 Sepse ti do të jesh dëshmitar i tij për të gjithë njerëzit për atë që ke parë dhe dëgjuar.
16 Dhe tani pse po vonon? çohu dhe pagëzohu dhe laji mëkatet e tua, duke thirrur emrin e Zotit.
17 Dhe ndodhi që kur u ktheva në Jeruzalem, edhe kur lutesha në tempull, isha në ekstazë;
18 Dhe e pashë që më thoshte: " Nxito dhe ik shpejt nga Jeruzalemi, sepse ata nuk do ta pranojnë dëshminë tënde për mua".
19 Dhe unë thashë: Zot, ata e dinë se i burgosa dhe i rrahja në çdo sinagogë ata që besuan në ty.

20 Dhe kur u derdh gjaku i dëshmorit tënd Stefan, edhe unë qëndrova pranë dhe pranova vdekjen e tij dhe ruaja petkun e atyre që e vranë.
21 Dhe ai më tha: " Ik, sepse unë do të të dërgoj që këtej te johebrenjtë".
22 Dhe ata e dëgjuan këtë fjalë, pastaj ngritën zërin dhe thanë: "Largoje nga toka një njeri të tillë, sepse nuk është e denjë të jetojë".
23 Dhe ndërsa ata bërtitën, hodhën rrobat e tyre dhe hodhën pluhur në ajër,
24 Kreu i kapitenit urdhëroi ta sillnin në kështjellë dhe urdhëroi që ta kontrollonin duke e fshikulluar; që ai të mund të dinte se përse ata thirrën kështu kundër tij.
25 Dhe ndërsa e lidhnin me tanga, Pali i tha centurionit që ishte aty pranë: "A është e lejueshme për ju të fshikulloni një romak dhe të pa dënuar?
26 Centurioni, kur e dëgjoi këtë, shkoi dhe i tha kryekomandantit, duke i thënë: "Ki kujdes ç'bën, sepse ky është romak".
27 Atëherë kreu i kreut erdhi dhe i tha: "Më trego, a je romak?". Ai tha: Po.
28 Kapiteni u përgjigj: "Me një shumë të madhe e fitova këtë liri". Dhe Pali tha: "Por unë kam lindur i lirë".
29 Atëherë ata u larguan menjëherë nga ai që duhej ta merrte në pyetje; dhe kryekomandantit gjithashtu pati frikë, pasi mori vesh që ishte romak dhe e kishte lidhur.
30 Të nesërmen, duke qenë se do ta dinte të vërtetën përse e akuzonin Judenjtë, e zgjidhi nga brezat dhe urdhëroi të paraqiteshin krerët e priftërinjve dhe gjithë sinedrit të tyre; pastaj e zbriti Palin dhe e vuri përpara tyre.

KAPITULLI 23

1 Dhe Pali, duke e parë me zell sinedrin, tha: "Vëllezër, unë kam jetuar me ndërgjegje të plotë përpara Perëndisë deri më sot.
2 Dhe kryeprifti Anania urdhëroi ata që ishin pranë tij ta godisnin në gojë.
3 Atëherë Pali i tha: "Perëndia do të të godasë, o mur i zbardhur, sepse ulesh të më gjykosh sipas ligjit dhe urdhëron të më godasin në kundërshtim me ligjin?".
4 Të pranishmit thanë: "A shan ti kryepriftin e Perëndisë?".
5 Atëherë Pali tha: "Vëllezër, nuk e di se ai ishte kryeprifti, sepse është shkruar:"Mos fol keq për princin e popullit tënd".
6 Por Pali, kur e kuptoi se njëra pjesë ishin saducenjtë dhe tjetra farisenj, thirri në sined: "Vëllezër, unë jam farise, bir fariseu; jam thirrur për shpresën dhe ringjalljen e të vdekurve. në fjalë.
7 Dhe si tha këtë, lindi një grindje midis farisenjve dhe saducenjve; dhe turma u përça.
8 Sepse saducenjtë thonë se nuk ka ringjallje, as engjëll, as frymë; por farisenjtë i rrëfejnë të dyja.
9 Dhe u ngrit një britmë e madhe; dhe skribët nga farisenjtë u ngritën dhe u grindën duke thënë: "Nuk gjejmë asnjë të keqe te ky njeri; por nëse i ka folur një frymë ose një engjëll, të mos luftojmë kundër Zoti.
10 Dhe kur lindi një grindje e madhe, kryekapiteni, nga frika se mos Pali do të ishte bërë copë-copë prej tyre, i urdhëroi ushtarët të zbrisnin, ta merrnin me forcë nga mesi i tyre dhe ta çonin në kështjellë.
11 Dhe natën që pasoi Zoti iu afrua dhe i tha: " Gëzohu, Pal, sepse siç ke dëshmuar për mua në Jeruzalem, ashtu duhet të dëshmosh edhe në Romë".
12 Dhe kur zbardhi dita, disa Judenj u bashkuan dhe u lidhën me mallkim, duke thënë se nuk do të hanë as nuk do të pinin derisa të kishin vrarë Palin.
13 Ata që kishin bërë këtë komplot ishin më shumë se dyzet.
14 Dhe erdhën te krerët e priftërinjve dhe te pleqtë dhe u thanë: "Ne jemi lidhur me një mallkim të madh, se nuk do të hamë asgjë derisa të vrasim Palin".
15 Tani, pra, ju me sinedrin i tregoni kryekapitenit që t'jua zbresë nesër, sikur të dëshironit të pyesni diçka më të përsosur për të; dhe ne, ose kur t'i afrohet, jemi gati ta vrasim.
16 Dhe djali i motrës së Palit, kur dëgjoi të rrinin në pritë, shkoi, hyri në kështjellë dhe i tha Palit.
17 Atëherë Pali thirri pranë vetes një nga centurionët dhe i tha: "Silleni këtë të ri te kryekomandant, sepse ai ka diçka për t'i thënë".
18 Kështu ai e mori, e çoi te kryekomandant dhe i tha: "Pali, i burgosuri, më thirri pranë vetes dhe m'u lut që të të sjell këtë të ri, i cili ka diçka për të të thënë".
19 Atëherë kryekompani e kapi për dore, shkoi me të mënjanë dhe e pyeti: "Çfarë ke për të më thënë?".
20 Dhe ai tha: "Judenjtë ranë dakord të të dëshironin që ti ta sillje Palin nesër në sined, sikur do ta pyesnin disi më mirë.
21 Por ti mos u dorëzo para tyre, sepse në pritë e ka më shumë se dyzet burra, të cilët janë lidhur me një betim se nuk do të hanë as nuk do të pinë derisa ta vrasin; dhe tani janë gati, duke kërkuar një premtim prej teje.
22 Atëherë kryekapiteni e la të riun të ikte dhe e urdhëroi: "Mos i trego askujt që m'i tregove këto gjëra".
23 Pastaj thirri dy centurionë dhe i tha: "Përgatit dyqind ushtarë që të shkojnë në Cezare, gjashtëdhjetë e dhjetë kalorës dhe dyqind heshta, në orën e tretë të natës".
24 Dhe jepini atyre kafshë, që ta hipin Palin dhe ta çojnë të sigurt te guvernatori Feliks.
25 Dhe ai shkroi një letër në këtë mënyrë:
26 Klaudi Lisia i dërgon të fala guvernatorit më të shkëlqyer Feliks.
27 Ky njeri u kap nga Judenjtë dhe duhej të vritej prej tyre; pastaj erdha me një ushtri dhe e shpëtova, duke kuptuar se ishte romak.
28 Dhe kur do të kisha ditur shkakun për të cilin e akuzuan, e nxora në këshillin e tyre:
29 Unë e pashë të akuzuar për çështje të ligjit të tyre, por që nuk i ngarkohej asgjë që të meritonte vdekjen ose prangat.
30 Kur më treguan se Judenjtë vunë pritën për atë njeri, dërgova menjëherë te ti dhe urdhërova edhe paditësit e tij që të thonë para teje atë që kishin kundër tij. Lamtumirë.
31 Atëherë ushtarët, siç u ishte urdhëruar, morën Palin dhe e çuan natën në Antipatris.
32 Të nesërmen lanë kalorësit që të shkonin me të dhe u kthyen në kështjellë.
33 I cili, kur arritën në Cezare dhe ia dorëzuan letrën guvernatorit, ia paraqitën edhe Palin.
34 Mbasi guvernatori e lexoi letrën, pyeti se çfarë krahine ishte. Dhe kur e kuptoi se ishte nga Kilikia;

35 Unë do të të dëgjoj, tha ai, kur të vijnë edhe paditësit e tu. Dhe ai urdhëroi që ta mbanin në sallën e gjyqit të Herodit.

KAPITULLI 24

1 Mbas pesë ditësh zbriti kryeprifti Anania me pleqtë dhe me një orator me emër Tertull, i cili e njoftoi guvernatorin kundër Palit.
2 Dhe kur e thirrën, Tertuli filloi ta akuzonte, duke thënë: "Duke parë që ne gëzojmë një qetësi të madhe prej teje dhe që me parashikimin tënd i janë bërë vepra të denja këtij kombi,
3 Ne e pranojmë gjithmonë dhe kudo, më fisniku Feliks, me gjithë mirënjohje.
4 Megjithatë, që të mos jem më i lodhshëm për ty, të lutem që të na dëgjosh me mëshirën tënde disa fjalë.
5 Sepse ne e gjetëm këtë njeri murtajë dhe nxitës kryengritjeje midis gjithë Judenjve anembanë botës dhe kryetar i sektit të Nazarenasve.
6 i cili ka shkuar gjithashtu të përdhosë tempullin, të cilin ne e morëm dhe donim ta gjykonim sipas ligjit tonë.
7 Por kryekapiteni Lisia na doli dhe e mori me dhunë të madhe nga duart tona,
8 duke i urdhëruar paditësit e tij të vijnë te ti; duke ekzaminuar kë mund të marrësh njohuri për të gjitha këto gjëra për të cilat ne e akuzojmë.
9 Edhe Judenjtë pranuan, duke thënë se këto gjëra ishin kështu.
10 Atëherë Pali, pasi guvernatori i bëri shenjë të fliste, u përgjigj: "Meqenëse e di që ti ke qenë prej shumë vitesh gjykatës i këtij kombi, po përgjigjem edhe më me gëzim për veten time:
11 Sepse, që ti të kuptosh, se kanë mbetur edhe dymbëdhjetë ditë që kur u ngjita në Jeruzalem për të adhuruar.
12 Dhe nuk më gjetën në tempull duke u grindur me asnjë, as duke ngritur popullin, as në sinagoga as në qytet.
13 Ata nuk mund të provojnë as gjërat për të cilat më akuzojnë tani.
14 Por këtë po të rrëfej, se sipas mënyrës që ata e quajnë herezi, kështu adhuroj Perëndinë e etërve të mi, duke besuar gjithçka që është shkruar në ligj dhe në profetët:
15 Dhe kini shpresë te Perëndia, të cilën edhe ata vetë e lejojnë, se do të ketë një ringjallje të të vdekurve, të të drejtëve dhe të padrejtëve.
16 Dhe këtu e ushtroj veten time, që të kem gjithnjë një ndërgjegje pa fyese ndaj Perëndisë dhe ndaj njerëzve.
17 Mbas shumë vitesh erdha t'i çoj kombit tim lëmoshë dhe oferta.
18 Atëherë disa Judenj nga Azia më gjetën të pastruar në tempull, as me turmë, as me rrëmujë.
19 Kush duhej të ishte këtu para teje dhe të kundërshtonte, nëse do të kishin diçka kundër meje.
20 Ose këta këtu le të thonë, nëse kanë gjetur ndonjë të keqe që ka bërë tek unë, ndërsa unë qëndroja përpara sinedrit,
21 Me përjashtim të këtij zëri, që unë bërtita duke qëndruar në mes tyre, duke prekur ringjalljen e të vdekurve, unë jam vënë në dyshim nga ju sot.
22 Kur Feliksi i dëgjoi këto gjëra, duke e ditur më mirë atë rrugë, i shtyu dhe tha: "Kur të zbresë Lisia, kryekomandant, unë do ta di më thellë çështjen tuaj".
23 Dhe urdhëroi një centurion që ta ruante Palin, ta linte të linte dhe të mos ndalonte asnjë nga të njohurit e tij të shërbente ose të vinte tek ai.
24 Dhe pas disa ditësh, kur Feliksi erdhi me gruan e tij Drusilla, që ishte jude, dërgoi të thërrasin Palin dhe e dëgjoi për besimin në Krishtin.
25 Dhe ndërsa ai arsyetonte për drejtësinë, maturinë dhe drejtësinë që do të vinte, Feliksi u drodh dhe u përgjigj: "Shko këtë herë; kur të kem një stinë të përshtatshme, do të të thërras.
26 Ai shpresonte gjithashtu se Pali do t'i jepeshin para, që ta lironte; prandaj e thërriste shpesh herë dhe fliste me të.
27 Por pas dy vjetësh Porcius Festus hyri në dhomën e Feliksit dhe Feliksi, duke dashur t'u jepte kënaqësi Judenjve, e la Palin të lidhur.

KAPITULLI 25

1 Kur Festi arriti në krahinë, pas tri ditësh u ngjit nga Cezarea në Jeruzalem.
2 Atëherë kryeprifti dhe kreu i Judenjve e lajmëruan kundër Palit dhe iu lutën:
3 Dhe kërkoi favore ndaj tij, që të dërgonte ta kërkonin në Jeruzalem, duke ngritur pritë në rrugë për ta vrarë.
4 Por Festi u përgjigj se Pali do të mbahej në Cezare dhe se ai vetë do të nisej së shpejti atje.
5 Ata, pra, ata që nga ju janë në gjendje, tha ai, le të zbresin me mua dhe ta akuzojnë këtë njeri, nëse ka ndonjë ligësi tek ai.
6 Mbasi qëndroi mes tyre më tepër se dhjetë ditë, zbriti në Cezare; dhe të nesërmen, ulur në fronin e gjykimit, urdhëroi që të sillnin Palin.
7 Kur ai erdhi, Judenjtë që kishin zbritur nga Jeruzalemi u ndalën rreth e qark dhe ngritën kundër Palit ankesa të shumta e të rënda, të cilat nuk mund t'i vërtetonin.
8 Ndërsa ai përgjigjej për veten e tij: "Unë nuk kam skandalizuar asgjë as kundër ligjit të Judenjve, as kundër tempullit, as kundër Cezarit".
9 Por Festi, duke dashur t'u bëjë kënaqësi Judenjve, iu përgjigj Palit dhe i tha: "A do të ngjitesh në Jeruzalem dhe atje të gjykohesh para meje për këto gjëra?".
10 Atëherë Pali tha: "Unë jam në gjykatën e Cezarit, ku duhet të gjykohem; unë nuk u kam bërë asnjë të keqe Judenjve, siç e dini shumë mirë.
11 Sepse, nëse jam fajtor ose kam kryer ndonjë gjë që meriton vdekjen, nuk pranoj të vdes; por nëse nuk ka asnjë nga këto gjëra për të cilat këta më akuzojnë, askush nuk mund të më dorëzojë në duart e tyre. I bëj thirrje Cezarit.
12 Atëherë Festi, mbasi u këshillua me sinedrin, u përgjigj: "A je apeluar te Cezari?". do të shkosh te Cezari.
13 Mbas disa ditësh mbreti Agripa dhe Bernika erdhën në Cezare për të përshëndetur Festin.
14 Dhe mbasi kaluan shumë ditë atje, Festi i shpalli mbretit çështjen e Palit, duke thënë: "Feliksi ka lënë në robëri një farë njeriu.
15 Për të cilin, kur isha në Jeruzalem, krerët e priftërinjve dhe pleqtë e Judenjve më njoftuan, duke kërkuar që të gjykohej kundër tij.

16 Të cilëve u përgjigja: "Nuk është mënyra e Romakëve që të dorëzojnë një njeri të vdesë, para se ai që akuzohet t'i ketë paditësit ballë për ballë dhe të ketë leje të përgjigjet vetë për krimin e bërë kundër tij".
17 Prandaj, kur erdhën këtu, të nesërmen u ula pa asnjë vonesë në fronin e gjykimit dhe urdhërova ta nxirrnin njeriun.
18Kundër të cilit, kur u ngritën paditësit, nuk ngritën asnjë akuzë për gjëra të tilla, siç mendoja unë:
19 Por kishin disa pyetje kundër tij për besëtytninë e tyre dhe për një Jezus të vdekur, për të cilin Pali pohoi se ishte i gjallë.
20 Dhe, duke qenë se dyshova për një pyetje të tillë, e pyeta nëse do të shkonte në Jeruzalem dhe atje do të gjykohej për këto çështje.
21 Por, mbasi Pali bëri thirrje për t'u rezervuar për dëgjimin e Augustit, unë urdhërova që të mbahej deri sa ta dërgoja te Cezari.
22 Atëherë Agripa i tha Festit: "Edhe unë vetë do ta dëgjoja atë njeri". Nesër, tha ai, do ta dëgjosh.
23 Të nesërmen, kur erdhi Agripa dhe Bernika, me madhështi të madhe, hynë në vendin e dëgjimit bashkë me krerët e komandantëve dhe me krerët e qytetit, me urdhër të Festit, Pali u soll jashtë.
24 Dhe Festi tha: "Mbreti Agripa, dhe të gjithë njerëzit që janë këtu me ne, ju e shihni këtë njeri, për të cilin gjithë turma e Judenjve ka trajtuar me mua, si në Jeruzalem, ashtu edhe këtu, duke bërtitur se ai nuk duhet të jetoni më gjatë.
25 Por, kur kuptova se ai nuk kishte bërë asgjë që meritonte vdekjen dhe se ai vetë iu drejtua Augustit, vendosa ta dërgoj.
26 Për të cilët nuk kam asgjë të sigurt për t'i shkruar zotërisë tim. Prandaj e kam paraqitur para teje dhe veçanërisht para teje, o mbret Agripa, që, pas shqyrtimit, të kisha diçka për të shkruar.
27 Sepse më duket e paarsyeshme dërgimi i një të burgosuri dhe jo vetëm për të nënkuptuar krimet e bëra kundër tij.

KAPITULLI 26

1 Atëherë Agripa i tha Palit: "Të lejohet të flasësh për veten tënde". Atëherë Pali zgjati dorën dhe u përgjigj në vetvete:
2 Më duket i lumtur, o mbret Agripa, sepse sot do të përgjigjem para teje për të gjitha gjërat për të cilat më akuzojnë Judenjtë:
3 Sidomos sepse të njoh si ekspert në të gjitha zakonet dhe çështjet që janë midis Judenjve; prandaj të lutem të më dëgjosh me durim.
4 Të gjithë Judenjtë e njohin mënyrën time të jetesës që nga rinia ime, që ishte në fillim midis kombit tim në Jeruzalem;
5 Të cilët më njohën që në fillim, nëse do të dëshmonin, se pas sektit më të ngushtë të fesë sonë, unë jetoja farise.
6 Dhe tani unë qëndroj dhe gjykohem për shpresën e premtimit të bërë nga Perëndia ndaj etërve tanë:
7 Premtimi i të cilit dymbëdhjetë fiset tona, duke i shërbyer menjëherë Perëndisë ditë e natë, shpresojnë të vijnë. Për hir të kësaj shprese, mbret Agripa, më akuzojnë Judenjtë.
8 Pse duhet të konsiderohet diçka e pabesueshme për ju që Perëndia të ringjallë të vdekurit?
9 Me të vërtetë mendova me veten time se duhet të bëja shumë gjëra në kundërshtim me emrin e Jezusit të Nazaretit.
10 Këtë gjë bëra edhe në Jeruzalem; dhe shumë nga shenjtorët i mbylla në burg, pasi mora autoritet nga krerët e priftërinjve; dhe, kur u vranë, unë dhashë zërin tim kundër tyre.
11 Dhe unë i ndëshkova shpesh në çdo sinagogë dhe i detyrova të blasfemojnë; dhe duke qenë tepër i zemëruar kundër tyre, i përndoqa deri në qytete të huaja.
12 Kështu, ndërsa shkova në Damask me autoritet dhe porosi nga krerët e priftërinjve,
13 Në mesditë, o mbret, pashë në rrugë një dritë nga qielli, mbi shkëlqimin e diellit, që shkëlqente rreth meje dhe atyre që udhëtonin me mua.
14 Dhe kur të gjithë ne ramë për tokë, dëgjova një zë që më fliste dhe më thoshte në gjuhën hebraike: " Saul, Saul, pse më përndjek?". është e vështirë për ty të shkelmosh kundër gjembave.
15 Dhe unë thashë: "Kush je ti, o Zot?". Dhe ai tha: " Unë jam Jezusi që ti e përndjek".
16 Por çohu dhe qëndro në këmbët e tua, sepse të jam shfaqur për këtë qëllim, që të të bëj shërbëtor dhe dëshmitar të dy gjërave që ke parë dhe atyre në të cilat do të të shfaqem;
17 duke të çliruar nga populli dhe nga johebrenjtë, tek të cilët tani po të dërgoj,
18 Për të hapur sytë e tyre dhe për t'i kthyer ata nga errësira në dritë dhe nga fuqia e Satanit te Perëndia, që ata të mund të marrin faljen e mëkateve dhe trashëgiminë midis atyre që janë shenjtëruar me anë të besimit që është në mua.
19 Prandaj, o mbret Agripa, unë nuk i bindesha vegimit qiellor;
20 Por fillimisht u tregoi atyre nga Damasku dhe në Jeruzalem dhe në të gjitha brigjet e Judesë dhe më pas johebrenjve që të pendohen dhe të kthehen te Perëndia dhe të bëjnë vepra të përshtatshme për pendim.
21 Për këtë Judenjtë më kapën në tempull dhe dolën të më vrasin.
22 Prandaj, pasi kam marrë ndihmën e Perëndisë, vazhdoj edhe sot e kësaj dite, duke u dëshmuar të vegjëlve dhe të mëdhenjve, duke mos thënë asgjë tjetër veç atyre që profetët dhe Moisiu thanë se do të vinin:
23 që Krishti të vuajë dhe të jetë i pari që do të ringjallet prej së vdekurish dhe t'u tregojë dritë njerëzve dhe johebrenjve.
24 Dhe ndërsa ai fliste kështu për veten e tij, Festi tha me zë të lartë: "Pal, ti je jashtë vetes; shumë të mësuarit të çmend.
25 Por ai tha: "Unë nuk jam i çmendur, o fisniku Fest; por thuaj fjalët e së vërtetës dhe të maturisë.
26 Sepse mbreti i di këto gjëra, përpara të cilit edhe unë flas lirisht, sepse jam i bindur se asnjë nga këto nuk i është fshehur; sepse kjo gjë nuk u bë në një qoshe.
27 Mbret Agripa, a u beson profetëve? Unë e di që ti beson.
28 Atëherë Agripa i tha Palit: "Pothuajse ti më bind të bëhem i krishterë".
29 Dhe Pali tha: "Unë do t'i doja Perëndisë që jo vetëm ti, por edhe të gjithë ata që më dëgjojnë sot, të ishin pothuajse dhe krejtësisht të tillë si unë, përveç këtyre prangave.
30 Mbasi foli kështu, mbreti u ngrit, guvernatori, Bernica dhe ata që ishin ulur me ta.

31 Dhe, kur ata u larguan, biseduan midis tyre, duke thënë: "Ky njeri nuk bën asgjë që meriton vdekjen ose prangat".
32 Atëherë Agripa i tha Festit: "Ky njeri mund të ishte lënë i lirë, po të mos i ishte apeluar Cezarit".

KAPITULLI 27

1 Dhe kur u vendos që ne të lundronim për në Itali, ata ia dorëzuan Palin dhe disa të burgosur të tjerë te një që quhej Julius, një centurion i bandës së Augustit.
2 Dhe hipëm në një anije të Adramytit, që do të thotë të lundrojmë në brigjet e Azisë; një Aristarku, një maqedonas i Selanikut, është me ne.
3 Të nesërmen arritëm në Sidon. Dhe Julius iu lut me mirësjellje Palit dhe i dha lirinë të shkonte te miqtë e tij për t'u freskuar.
4 Kur u nisëm që andej, lundruam nën Qipro, sepse erërat ishin të kundërta.
5 Dhe, mbasi lundruam përtej detit të Kilikisë dhe të Pamfilisë, arritëm në Myra, qytet i Likisë.
6 Dhe aty centurioni gjeti një anije të Aleksandrisë që lundronte për në Itali; dhe na futi aty.
7 Dhe, mbasi lundruam ngadalë për shumë ditë dhe gjendeshim fare pak përballë Knidit, era nuk na pengonte, lundruam nën Kretë, përballë Salmonit;
8 Dhe, duke e kaluar me zor, arrita në një vend që quhet Parajsa e bukur; afër ku ishte qyteti i Laseas.
9 Tani, kur kaloi shumë kohë dhe lundrimi ishte tashmë i rrezikshëm, sepse agjërimi tashmë kishte kaluar, Pali i këshilloi ata:
10 Dhe u tha atyre: Zotërinj, e kuptoj se ky udhëtim do të jetë me dëmtime dhe shumë dëme, jo vetëm të ngarkesës dhe anijes, por edhe të jetës sonë.
11 Megjithatë centurioni i besoi kapitenit dhe pronarit të anijes, më shumë se ato që thoshte Pali.
12 Dhe meqenëse parajsa nuk ishte e përshtatshme për dimër, pjesa më e madhe këshilloi të largohej që andej, nëse mund të arrinin me ndonjë mënyrë në Feniki, dhe atje për në dimër; që është një parajsë e Kretës dhe shtrihet në jugperëndim dhe në veriperëndim.
13 Dhe kur fryu era jugore e lehtë, duke menduar se e kishin arritur qëllimin e tyre, duke u humbur prej andej, ata lundruan pranë Kretës.
14 Por jo shumë kohë më pas, kundër tij u ngrit një erë furtune, e quajtur Euroklidon.
15 Dhe kur anija u kap dhe nuk mund të duronte erën, ne e lamë të ngiste.
16 Dhe duke vrapuar nën një ishull që quhet Klauda, kishim shumë punë për të ardhur me barkë.
17 Ata, mbasi i morën, përdorën ndihma, duke e rrethuar anijen; dhe, nga frika se mos bien në rërat e gjalla, lundruan dhe kështu u përzunë.
18 Dhe ne, duke qenë se ne u tronditëm shumë nga një furtunë, të nesërmen ata e lehtësuan anijen;
19 Ditën e tretë hodhëm me duart tona detarët e anijes.
20 Dhe kur as dielli, as yjet nuk u shfaqën në shumë ditë dhe nuk ra mbi ne një stuhi e vogël, atëherë u hoq çdo shpresë se do të shpëtonim.
21 Por, pas një abstenimi të gjatë, Pali doli në mes tyre dhe tha: Zotërinj, ju duhej të më kishit dëgjuar dhe të mos ishit larguar nga Kreta dhe të kishit marrë këtë dëm dhe humbje.
22 Dhe tani unë ju bëj thirrje të jeni të gëzuar, sepse asnjë nga ju nuk do të humbasë jetën, përveç anijes.
23 Sepse këtë natë më qëndroi pranë meje engjëlli i Perëndisë, të cilit jam dhe të cilit i shërbej,
24 duke thënë: "Mos ki frikë, Pal; duhet të sillesh përpara Cezarit; dhe ja, Perëndia të ka dhënë të gjithë ata që lundrojnë me ty.
25 Prandaj, zotërinj, jini të gëzuar, sepse unë i besoj Perëndisë se do të jetë ashtu siç m'u tha.
26 Megjithatë ne duhet të hidhemi në një ishull të caktuar.
27 Por kur erdhi nata e katërmbëdhjetë, ndërsa na çonin lart e poshtë në Adria, rreth mesnatës, anijetarët menduan se po i afroheshin një vendi;
28 Bëri një tingull dhe e gjetën njëzet këmbë;
29 Atëherë, nga frika se mos kishim rënë mbi shkëmbinj, hodhën katër spiranca nga prapanica dhe uruan atë ditë.
30 Dhe ndërsa anijetarët ishin gati të iknin nga anija, kur e kishin zbritur varkën në det, nën ngjyrë sikur do të kishin hedhur spiranca nga paraanija,
31 Pali u tha centurionit dhe ushtarëve: "Po të mos qëndrojnë këta në barkë, ju nuk mund të shpëtoheni.
32 Atëherë ushtarët i prenë litarët e varkës dhe e lanë të rrëzohej.
33 Dhe ndërsa dita po vinte, Pali iu lut të gjithëve të hanin ushqim, duke thënë: "Sot është dita e katërmbëdhjetë që keni qëndruar dhe keni vazhduar të agjëroni pa ngrënë asgjë.
34 Prandaj ju lutem të hani ushqim, sepse kjo është për shëndetin tuaj, sepse askujt prej jush nuk do t'i bjerë asnjë fije floku nga koka.
35 Mbasi tha këto fjalë, mori bukën dhe falënderoi Perëndinë në prani të të gjithëve; dhe, pasi e theu, filloi të hajë.
36 Atëherë të gjithë u gëzuan dhe hëngrën edhe pak mish.
37 Dhe ne ishim gjithsej në anije dyqind e gjashtëdhjetë e gjashtëmbëdhjetë veta.
38 Dhe, pasi hëngrën mjaft, e lehtësuan anijen dhe e hodhën grurin në det.
39 Dhe kur zbardhi dita, ata nuk e njohën tokën; por zbuluan një përrua me një breg, në të cilin kishin ndërmend ta futnin, po të ishte e mundur, anijen.
40 Mbasi morën spiranca, u angazhuan në det, zgjidhën shiritat e timonit, ngritën velën kryesore në drejtim të erës dhe u nisën drejt bregut.
41 Dhe, duke rënë në një vend ku takoheshin dy dete, ata u rrëzuan në tokë; dhe pjesa e përparme ngeci shpejt dhe mbeti e palëvizshme, por pjesa e pasme u thye nga dhuna e dallgëve.
42 Ushtarët këshilluan të vrisnin të burgosurit, që të mos dilte ndonjë prej tyre dhe të shpëtonte.
43 Por centurioni, duke dashur të shpëtojë Palin, i ndaloi ata nga qëllimi i tyre; dhe urdhëroi që ata që dinin të notonin të hidheshin më parë në det dhe të shkonin në tokë:
44 Pjesa tjetër, disa në dërrasa dhe disa në copa të thyera të anijes. Dhe kështu ndodhi që ata ikën të gjithë të sigurt në tokë.

KAPITULLI 28

1 Dhe kur shpëtuan, e kuptuan se ishulli quhej Melita.

2 Dhe njerëzit barbarë treguan jo pak dashamirësi ndaj nesh, sepse ndezën një zjarr dhe na pritën të gjithëve për shkak të shiut të tanishëm dhe për shkak të të ftohtit.
3 Kur Pali mblodhi një tufë me shkopinj dhe i vuri mbi zjarr, nga zjarri doli një nepërkë dhe e fiksoi në dorë.
4 Dhe barbarët, kur panë bishën helmuese të varur në dorën e tij, i thanë njëri-tjetrit: "Pa dyshim, ky njeri është një vrasës, i cili, edhe pse ka shpëtuar nga deti, hakmarrja nuk lejon të jetojë".
5 Ai e shkundi bishën në zjarr dhe nuk u lëndua.
6 Por ata panë se kur ai duhej të ishte ënjtur ose të kishte rënë papritur i vdekur;
7 Në atë lagje ndodheshin pronat e kreut të ishullit, që quhej Publius; që na priti dhe na priti tri ditë me mirësjellje.
8 Dhe ndodhi që i ati i Publiut ishte shtrirë i sëmurë nga ethet dhe fluksi gjaku; Pali hyri tek ai, u lut, vuri duart mbi të dhe e shëroi.
9 Kur u bë kjo, erdhën edhe të tjerë që kishin sëmundje në ishull dhe u shëruan.
10 që na nderoi edhe me shumë nderime; dhe kur u nisëm, na ngarkuan me gjërat e nevojshme.
11 Dhe pas tre muajsh u nisëm me një anije të Aleksandrisë, e cila kishte dimëruar në ishull, shenja e së cilës ishte Castor dhe Pollux.
12 Mbasi zbritëm në Sirakuzë, qëndruam atje tri ditë.
13 Dhe që andej morëm një busull dhe erdhëm në Rhegium; dhe pas një dite fryu era jugore dhe të nesërmen arritëm në Puteoli.
14 Ku gjetëm vëllezër dhe na kërkuan të rrinim me ta shtatë ditë; dhe kështu shkuam në drejtim të Romës.
15 Dhe që andej vëllezërit, kur dëgjuan për ne, na takuan deri në forumin e Apiit dhe në tri tavernat; Pali, kur i pa, falënderoi Perëndinë dhe mori guxim.
16 Kur arritëm në Romë, centurioni ia dorëzoi të burgosurit komandantit të rojes, por Pali u lejua të banonte vetëm me një ushtar që e ruante.
17 Dhe ndodhi që pas tri ditësh Pali thirri kreun e Judenjve dhe, kur ata u mblodhën, u tha atyre: "Vëllezër, megjithëse nuk kam bërë asgjë kundër popullit dhe zakoneve të etërve tanë. , megjithatë u dorëzova rob nga Jeruzalemi në duart e romakëve.
18 Të cilët, kur të më kishin ekzaminuar, do të më linin të shkoja, sepse nuk kisha asnjë shkak vdekjeje.
19 Por, kur Judenjtë folën kundër tij, unë u detyrova t'i drejtohem Cezarit; jo se duhej ta akuzoja kombin tim.
20 Për këtë arsye ju kam thirrur, që t'ju shoh dhe të flas me ju, sepse për shpresën e Izraelit jam lidhur me këtë zinxhir.
21 Ata i thanë: "Ne nuk kemi marrë letra nga Judeja për ty dhe asnjë nga vëllezërit që erdhën nuk të tregoi ose foli ndonjë të keqe për ty".
22 Por ne duam të dëgjojmë për ty atë që mendon, sepse për këtë sekt, ne e dimë se kudo flitet kundër.
23 Dhe, kur i caktuan një ditë, shumë veta erdhën tek ai në banesën e tij; të cilëve ai u shpjegoi dhe u dëshmoi mbretërinë e Perëndisë, duke i bindur për Jezusin, si nga ligji i Moisiut, ashtu edhe nga profetët, nga mëngjesi deri në mbrëmje.
24 Dhe disa u besuan atyre që u thanë dhe disa nuk besuan.
25 Dhe, mbasi nuk ranë dakord mes tyre, u larguan, pasi Pali tha një fjalë: "Mirë u foli Fryma e Shenjtë me anë të profetit Isaia etërve tanë,
26 duke thënë: "Shkoni te ky popull dhe thuaj: "Duke dëgjuar, do të dëgjoni dhe nuk do të kuptoni; dhe duke parë do të shihni dhe nuk do të kuptoni:
27 Sepse zemra e këtij populli është e zymtë, veshët e tij janë të lodhur nga dëgjimi dhe sytë e tyre janë të mbyllur; që të mos shohin me sytë e tyre, të dëgjojnë me veshët e tyre, të mos kuptojnë me zemrën e tyre dhe të kthehen në besim, dhe unë t'i shëroj.
28 Dijeni, pra, se shpëtimi i Perëndisë u dërgua johebrenjve dhe se ata do ta dëgjojnë.
29 Dhe si tha këto fjalë, Judenjtë u larguan dhe patën një arsyetim të madh ndërmjet tyre.
30 Dhe Pali banoi dy vjet të tëra në shtëpinë e tij me qira dhe pranoi të gjithë ata që i hynin,
31 duke predikuar mbretërinë e Perëndisë dhe duke mësuar gjërat që kanë të bëjnë me Zotin Jezu Krisht, me besim të plotë, askush nuk ia ndalon.